Digitized by Google

280

Balthasar pirinelles

Registrum.

A B C D E F G H I K L M N O P Q
R S T V X Y Z AA BB CC DD EE
FF GG HH II KK LL MM.

Quaterniones omnes.

Venetijs apud Ioannem Farreum, *& fra-
tres. Anno à partu Virginis.*
M D X L I I.

BIBLIOTECA NA. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

κλέωα τὸν ἀμύκλαις ἀπόλλω σιὸν
καὶ χαλκίοικον ἀσάναν,
τυν δαρίδας τάγασὼς,
τοὶ δὴ παρ' εὐρώταν ψιάδδοντι
εἶα μάλα ἔμβη·
ὤϊα κοῦφα πάλλων,
ὦ σπάρταν ὑμνείωμεν,
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλλοντι
καὶ ποδῶν κτύπος
ἅτε πῶλοι ταὶ κῶραι
πὰρ τὸν εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν
ἀγκονεῦσαι,
ταὶ δὲ κόμαι σείοντ' ἅπερ βακχᾶν
θυρσαδδωᾶν, καὶ παιδδωᾶν,
ἁγῆται δ' ἁ λήδας παῖς
ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπὴς,
ἀλλ' ἄγε κόμαν
παραμπυκίδδετε,
χειρὶ ποδοῖν τε πᾶ δὴ
ἅτις ἔλαφος
κρότον δ' ἁμᾷ ποι
ἦ χοροφελέταν,
καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν
χαλκίοικον ὕμνει
τὰν πάμμαχον.

Ἀριστοφάνους λυσιστράτης τέλος.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ
κωμαγὲ παρσένε.
Λυ. ἄγε νῦν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς
ἀπάγεσθε ταύτας ὦ λάκωνες, τὰς δέ τε
ὑμεῖς, ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνὴ
στήτω παρ' ἄνδρα, κἆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα,
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.
πρόσαγε χορὸν, ἔπαγε χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον ἄρτεμιν,
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἄγε χορὸν οἰκεῖον
εὔφρον', ἐπὶ δὲ νύσιον
ὃς μετὰ μαινάσι βάκχειος ὄμμασι
δαίεται.
δία τε πυρὶ φλεγόμενον
ἐπί τε πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,
εἶτα δὲ δαίμονας οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ κύπρις,
ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων,
αἴρεσθ' ἄνω ἰαὶ,
ὡς ἐπὶ νίκῃ ἰαὶ,
εὐοῖ εὐοῖ εὐαὶ εὐαὶ,
λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν
ἐπὶ νέα νέαν.
Χ.λ. ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα μῶα
μόλε λάκαινα, πρεπτὸν ἁμὶν

Digitized by Google

ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γε κἀείσω καλὸν
ἐς τοὺς ἀθηναίους τε καὶ ἡμᾶς ἅμα,
Αθ. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλίδας πρὸς τῶν θεῶν
ὡς ἥδομαί γ' ὁρῶν ἡμᾶς ὀρχουμένους.
Λα. ὅρμαον,
τὼς κυρσανίως ὦ μναμόνα
τὰν τεὰν μῶαν, ἅτις
οἶδεν ἀμὲ τούς τ' ἀσαναίως
ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' ἀρταμιτίῳ
πρόκροον θείκελοι
ποττὰ κᾶλα, τὼς μήδως τ' ἐνίκων
ἀμὲ δ' αὖ λεωνίδας
ἄγεν ἅπερ τὼς κάπρως
θαγόντας οἰῶ τὸν ὀδόντα, πολὺς
δ' ἀμφὶ τὰς γενύας ἀφρὸς ἤνσει
πολὺς τ' ἅμα
καὶ κατὰ τῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο,
ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
τὰς ψάμμας τοὶ πέρσαι,
ἀγροτέρ' ἄρτεμι σηροκτόνε
μόλε δεῦρο παρσένε, σιὰ
ποττὰς σπονδάς, ὡς
συνέχῃς πολὺν ἀμὲ χρόνον,
νῦν δ' αὖ
φιλία δ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖσι συνθήκαις
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων
παυσαίμεθ' ὦ

ἀλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

Θερ. ἄνοιγε τὴν θύραν, οὐ παραχωρεῖν θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε, μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι,
ὑμᾶς κατακαύσω, φορτικὸν τὸ χωρίον,
οὐκ ἂν ποιήσαιμ', εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίζεσθαι προσταλαιπωρήσαιμεν.

Χο. χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

Θερ. οὐκ ἄπιτε; κωκύσετε τὰς τρίχας μακρά,
οὐκ ἄπιθ'; ὅπως ἂν οἱ λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι.

Ἀθ. οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ,
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ λακωνικοί,
ἡμεῖς γ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
ὀρθῶς γ' ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν,
ἢν τοὺς ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν,
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅτι ταράξομεν,
ὥσθ' ὅτι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν
ἃ δ' οὐ λέγουσιν ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν,
ἀπέλλομεν δ' οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι,
νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν. ὥστ' εἰ μέν γε τις
ᾄδοι τελαμῶνος κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.

Θερ. ἀλλ' οὑτοιὶ γὰρ αὖθις, ἔρχονται πάλιν
ἐς ταὐτὸν, οὐκ ἐρρήσετ' ὦ μαστιγίαι.
νὴ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.

Λα. ὦ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια,

Digitized by Google

ἄπεισ' ἕκαστος. Αθ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
Λα. ἄγ' ὅπα τὺ λῇς. Αθ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστά γε.
Λυ. στρωμμάτων δὲ ποικίλων καὶ χλανιδίων καὶ ξυστίδων
καὶ χρυσίων ὅσ' ἐστὶν ἐμοὶ
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
πᾶσιν παρέχειν φέρειν τοῖς
παισὶν, ὁπότ' ἄν τε θυγάτηρ
τινὶ κανηφορεῖ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω,
λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν,
καὶ μηδὲν οὕτως
εὖ σεσημάνθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι
χ' ἅτ' ἔνδον ᾖ φορεῖν,
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ μή τις
ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει,
εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν ἐστὶ, βόσκει δ' οἰκέτας
καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
πυρίδια λεπτὰ μὲν
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος
ἰδεῖν μάλα νεανίας,
ὅστις οὖν βούλεται
τῶν πενήτων ἴτω
εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ κωρύκους, ὡς
λήψεται πυροὺς, ὁ μανὴς δ' αὐτοῖς οὑμὸς ἐμβαλεῖ
πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προσαγορεύω μὴ βαδίζειν τὴν ἐμὴν

Λυ. τί δῆθ' ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
μάχεσθε, κ' οὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας,
τί δ' οὐ διηλλάγητε, φέρε τί τοὐμποδών.
Λα. ἀμές γε λῶμεσθ' αἴτις ἀμὶν τοὔγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀποδῶμεν. Λυ. ποῖον ὦ τᾶν; Λα. τὰν πύλον.
ὥσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομεν.
Αθ. μὰ τὸν ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσετε.
Λυ. ἄφετ' ὦ 'γάθ' αὐτοῖς. Αθ. κᾆτα τίνα κινήσομεν;
Λυ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου τοῦ χωρίου.
Αθ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν ἐχινοῦντα καὶ τὸν μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ μεγαρικὰ σκέλη.
Λυ. οὐ τῶ σιῶ οὐχὶ πάντα γε ὦ λυσσάνιε.
Λυ. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
Αθ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
Λα. ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γα πρῶτα ναὶ τὼ σιώ.
Λυ. ἐπὴν διαλλαγῆτε ταῦτα δράσετε,
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα βουλεύσασθε, καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
Αθ. ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν;
βινεῖν ἅπασιν. Λα. τοῖσι γῶν ναὶ τὼ σιὼ
ἁμοῖσι. Αθ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ δία καρυστίοις.
Λυ. καλῶς λέγετε, νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν,
ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε,
κἄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν

Digitized by Google

ὀλυμπίασιν ἐν πύλαις, πυθοῖ, πόσους,
εἴποιμ' ἂν ἄλλους εἴ με μηκύνειν δέοι,
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε,
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
Αθ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
Λυ. εἶτ' ὦ λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο περικλείδης ποτὲ
ὁ λάκων ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο,
ἐπὶ τοῖς βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι
στρατιὰν προσαιτῶν, ἡ δὲ μεσσήνη τότε,
ὑμῖν ἐπέκειτο χ' ὡ θεὸς σείων ἅμα,
ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
κίμων ὅλην ἔσωσεν τὴν λακεδαίμονα,
ταυτὶ παθόντες τῶν ἀθηναίων ὕπο
δῃοῦτε χώραν ἧς ὕπ' εὖ πεπόνθατε.
Αθ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ δί', ὦ λυσιστράτη.
Λα. ἀδικοῦμες, ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατος καὶ καλὸς
Λυ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς ἀθηναίους οἴει,
οὐκ οἶσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ λάκωνες αὖθις αὖ
κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑτέρους ἱππίους καὶ ξυμμάχους
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι
κἀλευθέρωσαν, κἄντι τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν.
Λα. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.
Αθ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς αὖ μόνη.
Λα. ναὶ τὼ σιὼ κᾆν λῆτε τὸν λυσίστρατον.
Χ. γυ. ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς ὡς ἔοικε δεῖ καλεῖν,
αὕτη γὰρ ὡς ἤκουσεν ἥδ' ἐξέρχεται,
χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη, δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι
δεινὴν, ἀγαθὴν, φαύλην, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολύπειρον
ὡς οἱ πρῶτοι τῶν ἑλλήνων, τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι,
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τ' ἀγκλήματα πάντ'
ἐπέτρεψαν.
Λυ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους,
τάχα δ' εἴσομαι 'γὼ ποῦ 'στιν ἡ διαλλαγή,
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς λακωνικοὺς,
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μὴ δ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκὸς οἰκείως πάνυ,
ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε,
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς ἀθηναίους ἄγε,
οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτους λαβομένη,
ἄνδρες λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε τ' ὑμεῖς καὶ λόγων ἀκούσατε,
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι. νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους,
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς,
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι,
κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς γε χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς,

Λα. τί δεῖ ποθ' ὔμμε, πολλὰ μυσίδδειν ἔπη,
ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἥκομες.
Χ.γε. βαβαὶ, νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς, τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.
Λα. ἄφατα, τί κ' ἂν λέγοι τις, ἀλλ' ὅπᾳ θέλει
πάντα τις ἐλθὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.
Χ.γε. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θοἰμάτι' ἀποστέλλοντας ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
Αθ. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ λυσιστράτη,
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιὶ τοιουτοιί.
Χ.γε. χαὔτη ξυνάδει χἀτέρα ταύτῃ νόσῳ,
ἦπου πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
Αθ. μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχὺ
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.
Χ.γε. εἰ σωφρονεῖτε θαἰμάτια λήψεσθ' ὅπως
τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.
Αθ. νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. Λα. ναὶ τὼ σιὼ
πάντα γε, φέρε τὸ ἔσθος ἐμβαλώμεθα.
Αθ. ὦ χαίρετ' ὦ λάκωνες, αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
Λα. ὦ πολυχαρείδα, δεινά γ' αὖ πεπόνθαμες,
αἴκ' ἴδον ἁμὲς ἄνδρες ἀναπεφλασμένως.
Αθ. ἄγε δὴ λάκωνες αὔθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν,
ἐπὶ τί πάρεσθε δεῦρο. Λα. περὶ διαλλαγᾶν
πρέσβεις. Αθ. καλῶς δὴ λέγετε χ' ἡμεῖς τουτογὶ
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν λυσιστράτην.

δεῖται λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ᾽ ἢ
τρεῖς ὡς πόλλ᾽ ἐστῶσιν
κἄχομεν βαλλάντια,
κἂν ποτ᾽ εἰρήνη φανῇ
ὅστις ἂν νυνὶ δανείσηται
παρ᾽ ἡμῶν, ἂν λάβῃ
μηκέτ᾽ ἀποδιδῶ,
ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς καρυστίους
ἄνδρας καλούς τε κἀγαθούς,
κἄστιν ἔτνος τι, καὶ
δελφάκιον ἦν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθυχ᾽ ὥστε τὰ κρέα
ἔξεσθ᾽ ἁπαλὰ καὶ καλά,
ἥκετ᾽ οὖν εἰς ἐμοῦ,
τήμερον, πρῷ δὲ χρὴ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους,
αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί᾽ εἶτ᾽
τἄσω βαδίζειν,
μὴ δ᾽ ἔρεσθαι μηδένα
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
ὥσπερ οἴκαδ᾽ εἰς
ἑαυτῶν γεννικῶς,
ἴσως δ᾽ ἡ θύρα κεκλείσεται.

Χ.γε. καὶ μὴν ἀπὸ τῆς σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
χωροῦσιν ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
ἔχοντες.
ἄνδρες λάκωνες, πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἶτ᾽ εἴπαθ᾽ ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.

Χ.γυ. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ,
κἂν μή με λυπῇς, ἐγὼ σοῦ γ' ἂν τόδε τὸ θηρίον
τοὐπὶ τὠφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.
Χ.Αν. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον ὁ δακτύλιος οὑτοσὶ
ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.
Χ.γυ. ἀλλὰ δράσω ταῦτα καίτοι δύσκολος γ' ἔφυς ἀνήρ
ἦ μέγ' ὦ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι,
οὐχ ὁρᾷς, οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε τρικορυσία;
Χ.γε. νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ' ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
ὥστ' ἐπειδὴ ξῃρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.
Χ.γυ. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι γε πάνυ πονηρὸς εἶ,
καὶ φιλήσω. Χ.γε. μὴ φιλήσῃς. Χ.γυ. ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Χ.γε. ἀλλὰ μὴ ὥρας ἵκοισθ', ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει
κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων,
ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι,
ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.
Χ.γυ. οὐ παρασκευαζόμεσθα τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὦνδρες
δρᾶν φλαῦρον εἰπεῖν οὐδέν,
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν
πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν, ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ
καὶ τὰ παρακείμενα,
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω
πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἀργυρίδιον

ἅπαντες ἐστύκαντι, πελλάνας δὲ δεῖ.
Πρ. ἀπὸ τοῦδε τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἔπεσεν,
ἀπὸ πανός; Κή. οὐκ ἀλλ᾽ ἀρχὰ μὲν οἰῶ λαμπιτὼ
ἔπειτα δ᾽ ἄλλαι ταὶ κατὰ σπάρταν ἅμα
γυναῖκες, αἵπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος
ἀπήλαον τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων,
Πρ. πῶς οὖν ἔχετε; Κή. μογίομες, αἳ γὰρ τὰν πόλιν
αἵπερ λυχνοφορέοντες ἀποκεκύφαμες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω θιγῆν
ἐῶντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω
σπονδὰς ποιησόμεσθα ποτ᾽ ἀν ἑλλάδα.
Αθη. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ἄρτι νυνὶ μανθάνω,
ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις πέμπειν ἐνθαδί,
ἐγὼ δ᾽ ἑτέροις ἐντεῦθεν τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἑλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.
Χ.γυ. πωτάομαι, κράτιστα γὰρ πάντα λέγεις
Χ.Αν. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον
οὐδὲ πῦρ, οὐδ᾽ ὧδ᾽ ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.
Χ.γυ. ταῦτα μέντοι ξυνιεῖς, εἶτα πολεμεῖς εἰπέ μοι;
ἐξὸν ὦ πόνηρε σοὶ βεβαίαν μ᾽ ἔχειν φίλην.
Χ.Αν. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.
Χ.γυ. ἀλλ᾽ ὅταν βούλῃ σὺ νῦν δ᾽ οὔ σε περιόψομαι
γυμνὸν ὄνθ᾽ οὕτως, ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ,
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ᾽ ἐνδύσω σε προσιοῦσ᾽ ἐγώ.
Χ.Αν. τοῦτο μὲν μὰ τὸν δί᾽ οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε,
ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ᾽ ἀπέδυν ἐγώ.

Χ.γε. ταυτὶ μέντοι νῶϊ σ' ἐποίησ
σ' ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
Κι. μὰ δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.
Χ.γε. ποία γλυκερὰ, μιαρὰ, μιαρὰ,
δῆτ' ὦ ζεῦ ὦ ζεῦ,
εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
ξυστρέψας, καὶ ξυγγογγυλίσας
οἴχοιο φέρον, εἶτα μεθείης,
ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν
κᾆτ' ἐξαίφνης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.
Κή. πᾷ τᾶν ἀσανᾶν ἔστιν ἁ γερωχία
ἤτοι πρυτάνιες, λῶ τι μυθίξαι νέον.
Πρ. σὺ δ' εἶ τίς; πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος.
Κή. κήρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τὼ σιὼ
ἔμολον ἀπὸ σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.
Πρ. κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
Κή. οὐ τὸν δί' οὐκ ἔγωγε. Πρ. ποῖ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ' ἢ βουβωνιᾷς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; Κή. πάλαι ὀργᾷ ναὶ τὸν κάστορα.
Πρ. ἄνθρωπος, ἀλλ' ἔστυκας ὦ μιαρώτατε.
Κή. οὐ τὸν δί' οὐκ ἔγωνγα, μὴ δ' αὖ πλαδδίη.
Πρ. τί δ' ἐστί σοι τοδί. Κή. σκυτάλα λακωνικά.
Πρ. εἴπερ γε χ' αὕτη 'στι σκυτάλη λακωνική.
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τἀληθῆ λέγε,
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τἀν λακεδαίμονι.
Κή. ὀρσὰ λακεδαίμων πᾶσα, καὶ τοὶ σύμμαχοι

ἅπαντες

Κι. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα.
Μυ. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
Κι. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν ἀπόλλω τουτογὶ,
εἰ μὴ διαφορητικόν τε κοὐκ ὄζον γάμων.
Μυ. τάλαιν' ἐγὼ τὸ ῥόδιον ἤνεγκον μύρον.
Κι. ἀγαθὸν, ἔα αὔτ' ὦ δαιμονία. Μυ. ληρεῖς ἔχων.
Κι. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἑψήσας μύρον.
Μυ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστρον. Κι. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ὦ 'ζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
μηδέν. Μυ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν ἄρτεμιν,
ὑπολύομαι γ' οὖν, ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. Κι. βουλεύσομαι
ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνὴ,
τά τ' ἄλλα πάντα, κἀποδείρασ' οἴχεται,
οἴμοι τί πάθω, τίνα βινήσω,
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεὶς,
πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω,
ποῦ Κυναλώπηξ,
μίσθωσόν μοι τὴν κύσθην.
Χ. γε. ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθεὶς,
κἄγωγ' οἰκτείρω σ', αἶ αἶ,
ποῖος γὰρ ἂν ἢ νεφρὸς ἀντίσχοι
ποία ψυχὴ, ποῖος δ' ὄρχεις,
ποία δ' ὀσφὺς, ποῖος δ' ἂν ὄρρος
κατατεινόμενος
καὶ μὴ κινῶν τοὺς ὄρθρους.
Κι. ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.

Μυ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἀνέλθοιμ' ἐς πόλιν.
Κι. κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ κλεψύδρᾳ.
Μυ. ἔπειτ' ὀμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
Κι. ἐς ἐμὲ τράποιτο, μηδὲ ὅρκου φροντίσῃς.
Μυ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. Κι. μηδαμῶς,
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. Μυ. μὰ τὸν ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ
καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.
Κι. ἥδη γυνὴ φιλεῖ με, δήλη 'στι καλῶς.
Μυ. ἰδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κἀγὼ 'κδύομαι,
καίτοι τὸ δεῖνα ψίεθός ἐστ' ἐξοιστέα,
Κι. ποῖα ψίεθος, μή μοι γε. Μυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. Κι. δός μοι νυν κῦσαι
Μυ. ἰδού. Κι. παπαιάξ. ἧκέ νυν ταχέως πάνυ.
Μυ. ἰδοὺ ψίεθος, κατάκεισο καὶ δὴ 'κδύομαι,
καίτοι τὸ δεῖνα προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
Κι. ἀλλ' οὐ δέομ' οὐδὲν ἔγωγε. Μυ. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.
Κι. ἀλλ' ἤτοι τὸ πέος τόδ' ἡρακλῆς ξενίζεται.
ἀνίστασ' ἀναπήδησον. Μυ. ἤδη πάντ' ἔχω.
Κι. ἅπαντα δῆτα; δεῦρο νυν ὦ χρύσιον.
Μυ. τὸ στρόφιον, ἤδη λύομαι. μέμνησο νυν,
μή μ' ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
Κι. νὴ Δί' ἀπολοίμην ἆρα. Μυ. σισύραν οὐκ ἔχεις;
Κι. μὰ Δί' οὐ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Μυ. ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο, ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
Κι. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα,
Μυ. ἔπαιρε σαυτόν. Κι. ἀλλ' ἐπῆρται τουτό γε.
Μυ. βούλει μυρίσω σε; Κι. μὰ τὸν ἀπόλλω μή μέ γε.
Μυ. νὴ τὴν ἀφροδίτην ἤν τε βούλει γ' ἤν τε μή.

ἐστίν. Κι. κατάβηθ' ὦ δαιμονία τοῦ παιδίου.
Μυ. οἷον τὸ τεκεῖν, καταβατέον. Κι. τί γὰρ πάθω,
ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῷ γεγενῆσθαι καὶ γανώτερον βλέπειν,
χ' ἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἃ κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ,
Μυ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
Λυ. τί ὦ πόνηρα ταῦτα ποιεῖς χ' ἀτέραις
πείθει γυναιξὶν καὶ μέτ' ἄχθεσθαι ποιεῖς.
Κι. ἀλλ' ἤ με λυπεῖ. Μυ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι,
τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατιθεῖς. Κι. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
Μυ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; Κι. ἔμοιγε νὴ Δία
τὰ τῆς ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργιαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν, οὐ βαδιεῖ πάλιν;
Μυ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. Κι. τοιγὰρ ἂν δοκῇ
καἴγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε, νῦν δ' ἀπομώμοκα,
σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθητι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
Μυ. οὐ δῆτα, καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ,
Κι. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὦ μυῤῥίνιον.
Μυ. ὦ καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
Κι. μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτο δ' οἴκαδ' ὦ μανῆ φέρε.
ἰδοὺ τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδῶν,
σὺ δ' οὐ κατακλίνει. Μυ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
δράσειε τοῦτο. Κι. ὅπου τοῦτο πανὸς καλόν.

ἀεὶ γὰρ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα,
κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ κινησίᾳ
τουτὶ γένοιτο φησίν. Κι. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
Λυ. νὴ τὴν ἀφροδίτην κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκεν εὐθέως ἡ σὴ γυνή,
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς κινησίαν.
Κι. ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν. Λυ. τί οὖν δώσεις τί μοι;
Κι. ἔγωγε νὴ τὸν Δί' ἢν βούλῃ γε σύ,
ἔχω δὲ τοῦθ', ὅπερ οὖν ἔχω δίδωμί σοι.
Λυ. φέρε νυν καλέσω, καταβᾶσά σοι. Κι. ταχύ νυν πάνυ
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,
ἐξ οὗπερ αὕτη ξυνῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας,
ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων, ἔστυκα γάρ.
Μυ. φιλῶ φιλῶ 'γὼ τοῦτον, ἀλλ' οὐ βούλεται
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι, σὺ δέ με τούτῳ μὴ κάλει.
Κι. ὦ γλυκύτατον μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο. Μυ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ', οὔ.
Λυ. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει μυρρίνη.
οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.
Κι. ἐγὼ οὐ δεόμενος, ἐπιτετριμμένοις μὲν οὖν.
Μυ. ἄπειμι. Κι. μὴ δῆτ' ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ,
ὑπάκουσον οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
Παι. μαμμία, μαμμία, μαμμία.
Κι. αὕτη τί πάσχεις, οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν.
Μυ. ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ', ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατήρ

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.
Λυ. ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. γυ. τί δ' ἐστὶν εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
Λυ. ἄνδρ' ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
Αλ. γυ. ὦ πότνια κύπρου, καὶ κυθήρων καὶ πάφου
μεδέουσ' ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
γύ. ποῦ δ' ἐστὶν ὅστις ἐστί. Λυ. παρὰ τὸ τῆς χλόης,
ὦ νὴ δί', ἔστι δῆτα τίς κἄστιν ποτέ,
ὁρᾶτε, γινώσκει τις ὑμῶν. Μυ. νὴ δία
ἔγωγε κἄστιν οὑμὸς ἀνὴρ κινησίας.
Λυ. σὸν ἔργον εἴη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
κἀξυπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
Μυ. ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. Λυ. καὶ μὴν ἐγὼ
συνυπεροπεύσω παραμένουσ' ἐνθαδὶ,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον, ἀλλ' ἀπέλθετε.
Κι. οἴμοι κακοδαίμων οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει,
χὠ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
Λυ. τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς. Κι. ἐγώ.
Λυ. ἀνήρ; Κι. ἀνὴρ δῆτα. Λυ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
Κι. σὺ δ' εἶ τίς ἡ 'κβάλλουσά μ'. Λυ. ἡμεροσκόπος,
Κι. πρὸς τῶν θεῶν νῦν ἐκκάλεσόν μοι μυῤῥίνην.
Λυ. ἰδοὺ, καλέσω 'γὼ τὴν μυῤῥίνην σοι, σὺ δὲ τίς εἶ;
Κι. ἀνὴρ ἐκείνης, παιονίδης κινησίας.
Λυ. ὦ χαῖρε φίλτατ', οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν οὐδ' ἀνώνυμον,

Χ.γυ. κρόμυον γὰρ οὐκ ἔδει.
Χ.Αν. καὶ κατατείνας τὸ σκέλος λακτίσαι.
Χ.γυ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
Χ.Αν. καὶ μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν μελαμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὡς δὲ καὶ φορμίων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χ.γυ. κἀγὼ βούλομαι
μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι,
τῷ μελανίωνι,
τίμων τις
ἦν ἀΐδρυτος ἀβάτοισιν βύ-
σκώλοι-
σι τὸ πρόσωπον περιειργμένος
ἐρινύων ἀπορρὼξ
οὗτος οὖν ὁ τίμων
ᾤχεθ' ὑπὸ μίσους
πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσιν πονηροῖς,
οὕτω,
κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος,
τὴν γνάθον βούλει θένω;
Χ.Αν. μηδαμῶς σ' ἔδεισά γε
Χ.γυ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει.
Χ.Αν. τὸν σάκανδρ' ἐκφανεῖς;
Χ.γυ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ' αὐ-

τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης. Γυ. ἐπ' ἄνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς.
Λυ. ἢν δ' ἀποστῶσι καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
Χ. γυ. σαφὴς ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. ὦ πάντες θεοὶ
μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν, καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χ. αν. μῦθον βούλομαι λέξαι
τίν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκου
σ' αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν
οὕτως,
ἦν νεανίσκος μελανίων τις, ὃς
φεύγων γάμον
ἀφίκετ' εἰς ἐρημίαν, κἀν
τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
κᾆτ' ἐλαγοθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς
καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθεν πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους
οὕτω,
τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἧττον
τοῦ μελανίωνος οἱ σώφρονες.
βούλομαί σε γραῦ κύσαι.

ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
Λυ. τί ταῦτα ληρεῖς. Γυ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.
Λυ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γε χθές. Γυ. ἀλλὰ τήμερον.
ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ λυσιστράτη
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. Λυ. τίνα λόγον λέγεις,
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν. Γυ. ἄρρεν παιδίον.
Λυ. μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐ σύ γ' ἀλλὰ χάλκειον,
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον, εἴσομαι δ' ἐγὼ,
ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες; Γυ. καὶ κυῶ γε νὴ δία.
Λυ. τί δῆτα ταύτην ἔχεις. Γυ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἐν πόλει, τέκοιμ' εἰς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.
Λυ. τί λέγεις, προφασίζῃ περιφανῆ τὰ πράγματα,
οὐ τ' ἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
Αλ.γ. ἀλλ' οὐ δύναμ' ἔγωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν ἴδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
Αλ.γ. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι,
ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.
Λυ. ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας, ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
ποθεῖν ἐκείνους γ' ἀργαλέας τ' εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσιν νύκτας, ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθαὶ,
καὶ προσταλαιπωρήσατέ γε, ὀλίγον χρόνον
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιῶμεν, ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.
Αλ. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅτι λέγει. Λυ. σιγᾶτε δή.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον,

Λυ. βινητιῶμεν ἡ βράχιστον τοῦ λόγου.
Αλ. γ. ἰὼ ζεῦ.
Λυ. τί ζῆν ἀϋτεῖς, ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει,
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀπειργεῖν οὐκέτι
οἵα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀποδιδράσκουσι γὰρ
τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν
κατέλαβον, ἣ τοῦ πανός ἐστι ταὐλίον
τὴν δ' ἐκ τροχειλίας αὖ κατειλυσπωμένην,
τὴν δ' αὐτομολοῦσαν. τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν
ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
εἰς ὀρσιλόχου χθὲς, τῶν τριχῶν κατέσπασα.
πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἕλκουσιν, ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται,
αὕτη σὺ ποῖ θεῖς. γυ. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι,
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι μιλήσια
ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. Λυ. ποίων σέων
οὐκ εἶ πάλιν. γυ. ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεὼ
ὅσον διαπετάσασα ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
Λυ. μὴ διαπετάννυε μὴ δ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ,
ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τ' ἄρια, ἢν τούτου δέῃ.
Αλ. γ. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, τῆς ἀμοργίδος,
ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπ'. Λυ. αὕθ' ἡ τέρα
ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται
χώρει πάλιν δεῦρο. γυ. ἀλλὰ νὴ τὴν φωσφόρον
ἐγὼ δ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀπέρχομαι.
Λυ. μὴ μὴ ἀποδείρῃς, ἢν γὰρ ἄρξῃ τοῦτο σὺ,
ἑτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
Αλ. γ. ὦ πότνι' εἰλήθυ' ἐπίσχες τοῦ τόκου

ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων,
νῦν πρόσιμ᾽ ἴτω τις ἵνα
μή ποτε φάγῃ σκόροδα,
μηδὲ κυάμους μέλανας
ὡς εἰ
καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
ὑπερχολῶ γάρ,
αἰετὸν τίκτοντα κάνθα-
ρός σε μαιεύσομαι.

Αλ. οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ᾽ ἂν ἢν ἐμοὶ ζῇ λαμπιτὼ
ἥ τε θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς ἰσμηνία,
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις οὐδ᾽ ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ
ὅστις ὦ δύστην᾽ ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν,
ὥστε καὶ χθὲς τῇ ᾽κάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ᾽ ἐκ τῶν γειτόνων
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ βοιωτῶν ἔγχελυν,
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα,
κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους λαβών ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων
ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων,

Λυ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ᾽ ἄθυμον περιπατεῖν τ᾽ ἄνω κάτω.

Αλ. γ. τί φής, τί φής.

Λυ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.

Αλ. γ. τί δ᾽ ἐστὶ δεινὸν φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

Λυ. ἀλλ᾽ αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύ.

Αλ. γ. μή νύν με κρύψῃς, τί πεπόνθαμεν κακόν;

πολλὴ καὶ πιδώσειν μοι δοκεῖ
τὸ χρῆμα μᾶλλον,
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
Χ. γε. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ' ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθὺς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει,
ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες
οἵπερ ἐπὶ λειψύδριον
ἤλθομεν ὅτ' ἦμεν ἔτι,
νῦν δεῖ
νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν,
κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσείσασθαι
τὸ γῆρας τόδε,
εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβὴν
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρὰς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, καὶ πιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς ὥσπερ ἀρτεμισία,
ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται διαγράφω τοὺς ἱππέας,
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνὴ
κοὐκ ἀναπολεῖται τρέχοντος, τὰς δ' ἀμαζόνας σκόπει,
ἃς μίκων ἔγραψεν ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι
ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.
Χ. γυ. εἰ νὴ τὼ θεὼ μ' ἐζωπυρήσεις
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δὴ, καὶ
ποιήσω τήμερον,
τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον,
ἀλλὰ χ' ἡμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,

ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσιν, ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλάδῳ
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς ἀριστογείτονι
ὧδέ θ' ἑστήξω παρ' αὐτὸν, αὐτὸς γάρ μοι γίγνεται
τοῖσι θεοῖσιν ἐχθρᾷ πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.
οὐ γὰρ εἰσιόντες οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται,
Χ. γυ. ἀλλὰ θώμεθ' ὦ φίλαι γρᾶες ταδὶ πρῶτον χαμαί,
ἡμεῖς γὰρ ὦ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησίμων
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με,
ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσα
εὐθὺς ἠρρηφόρουν,
εἶτ' ἀλετρὶς ἦ δεκέτις
οὖσα τ' ἀρχηγέτι,
καταχέουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦν βραυρωνίοις,
κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα
παῖς καλὴ ἔχουσ' ἰσχάδων ὁρμαθόν.
ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι
ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων,
τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω,
τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν μηδικῶν
εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς,
ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν,
ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν, εἰ δὲ λυπήσεις τί με
τῷδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.
Γρ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ

καὶ τουτονὶ λαβὲ τὸν στέφανον,
τοῦ δέῃ; τί πάθεις;
χώρει ἐς τὴν ναῦν,
ὁ χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

Γρ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ,
νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.

Λυ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε,
ἀλλ' ἐς τρίτην γ' οὖν ἡμέραν πρωῒ πάνυ
ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐσκευασμένα.

Χ.γε. οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῳὶ τῷ πράγματι
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς ἱππίου τυραννίδος
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ
τῶν λακώνων τινὲς
δεῦρο συνεληλυθότες,
ἄνδρες ἐκκλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν
τόν τε μισθὸν ἔνθεν ἔζων ἐγώ
δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν λακωνικοῖς
οἷσιν πιστὸν οὐδὲν ἢ μήπερ λύκῳ κεχηνότι.
ἀλλὰ ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι,

ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέσαι,
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς θλίβοντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι,
εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν ἅπαντας,
καταμιγνύντας τοὺς μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος ὑμῖν
κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ καὶ τούτους ἐγκαταμίξαι,
καὶ νὴ Δία τάς τε πόλεις ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται,
χωρὶς ἕκαστον, κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν ἐς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην, κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.
Γρ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου. Λυ. καὶ μὴν ὦ παγκατάρατε
πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτοῦ φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. Γρ. σίγα μὴ μνησικακήσῃς.
Λυ. εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς, καὶ θ' ἡμέτερον μὲν ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.
Γρ. οὔκουν γ' ἄνδρες γηράσκουσι. Λυ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον
ὁ μὲν γὰρ ἥκων κἂν ᾖ πολιὸς ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν,
τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.
Γρ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατός;
Αλ.γ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις,
χωρίον ἐστὶ, σορὸν ὠνήσει
μελιτοῦτταν, ἐγὼ καὶ δὴ μάξω
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι,
καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ', ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.
Λυ. ἀλλ' ἤνπερ ὁ γλυκύθυμος ἔρως χ' ἡ κυπρογένει' ἀφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμοὺς,
οἶμαί ποτε λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς ἕλλησι καλεῖσθαι.
Γρ. τί ποιησάσας; Λυ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους, νὴ τὴν παφίαν ἀφροδίτην,
νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχάνοις ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ κορύβαντες.
Γρ. νὴ δία, χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. Λυ. καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον
ὅτ' ἂν ἀσπίδ' ἔχων καὶ γόργονά τις, κᾆτ' ὠνεῖται κορακίνους.
Αλ. νὴ δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' ἴδον ἐφ' ἵππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός,
ἕτερος δ' αὖ θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ τηρεὺς
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς δρυπέπεις κατέπινεν.
Γρ. πῶς οὖν ὑμεῖς δύνασθε παῦσαι τεταραγμένα πράγματα
τὰ πολλὰ,
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλύσαι; φαύλως πάνυ, πῶς ἀπόδειξον
Χ. γυ. ὥσπερ κλωστῆρ' ὅτ' ἂν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος ὧδε λαβοῦσαι
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθὶ τὸ δ' ἐκεῖσε
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθὶ, τὸ δ' ἐκεῖσε,
Γρ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
παύσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι; Λυ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις γ' ἐνῆν νοῦς;
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
Γρ. πῶς δὴ φέρ' ἴδω; Λυ. πρῶτα μὲν ἐχρῆν ὥσπερ πόκον ἐν
βαλανείῳ
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης

ἃ μὴ ἐστὶ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ἡμῖν ὑποθέσθαι,
ὅτε δὴ θ' ἡμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆθ' ἔτερός τις,
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
ταῖς γυναιξὶν συλλεχθείσαις, ποῖ γὰρ καὶ χρὴν ἀναμεῖναι
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν, ἐθελήσητ' ἂν ἀκροᾶσθαι
κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χ' ἡμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ὑμᾶς.
Γρ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε.
Λυ. σιώπα, (φέρε
σοί γ' ὦ κατάρατε. Γρ. σιωπῶ 'γώ; Λυ. καὶ ταῦτα καλύμματα
περὶ τὴν κεφαλήν. Γρ. μή νυν ζῴην. Λυ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιον
παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν (ὄν σοι
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
κᾆτα σιώπα,
καὶ τουτονὶ τὸν καλαθίσκον,
κᾆτα ξαίνειν συζωσάμενος
κυάμους τρώγων,
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.
Χο. αἴρεσθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι ξυλλάβωμεν,
ἐγὼ γὰρ οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός,
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι.
μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕνεχ' αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις,
ἔνι δὲ θράσος, ἔνι δὲ
σοφὸν ἔνι φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος
ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοπέπων καὶ μητριδίων ἀκαλύφων,
χωρεῖτ' ὀργῇ,

Πρ. ἀλλὰ τί δράσεις; λυ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
Πρ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; λυ. τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις,
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;
Πρ. ἀλλ' οὐ ταὐτόν. λυ. πῶς οὐ ταὐτόν. Πρ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου
λυ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. Πρ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως
λυ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. Πρ. ὑμεῖς; λυ. ἡμεῖς μέντοι. Πρ. σχέτλιόν γε.
λυ. ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. Πρ. νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε
λυ. σωστέον ὦ τᾶν. Πρ. κἂν μὴ δέομαι. λυ. τοῦ δ' εἵνεκα πολὺ μᾶλλον
Πρ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν. (δὴ
λυ. ἡμεῖς φράσομεν. Πρ. λέγε δὴ ταχέως ἵνα μὴ κλάῃς. λυ. ἀκροῶ
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. Πρ. ἀλλ' οὐ δύναμαι χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. λυ. κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.
Πρ. τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις, σὺ δέ μοι λέγε.
λυ. ταῦτα ποιήσω,
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον ἠνεσχόμεθα
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ' ἂν ποιεῖτε
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς, καίτ' οὐκ ἠρέσκεθ' ἡμᾶς,
ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα
εἶτ' ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι,
τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν, τί δὲ σοὶ ταῦτ' ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ
οὐ σιγήσει κἀγὼ σίγων. Αλ. γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.
λυ. κἂν ᾤμωζές γ' εἰ μὴ σίγας, τοὶ γὰρ ἔγωγ' ἐσίγων,
ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν
εἶτ' ἠρόμεθ' ἂν πῶς ταῦτ' ὦ 'νερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;
ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἔφασκ' εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω
ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πρ. ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. λυ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον

χολὴν ἐνεῖναι; Τοξ. μὰ τὸν ἀπόλλω καὶ μάλα
πολλήν γ' ἐὰν πλησίον κάπηλος ᾖ.

Χο. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε γῆς
τί τοῖσδε σαυτὸν εἰς λόγον τοῖς θηρίοις συνάπτεις
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἵδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας.

Χ. γυ. ἀλλ' ὦ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῆ
τὴν χεῖρ' ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κοιλιδιᾶν ἀνάγκη
ἐπεὶ θέλω 'γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι
λυποῦσα μηδὲν ἐνθαδὶ κινοῦσα μὴ δὲ κάρφος
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

Χ. Αν. ὦ ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα
τοῖσδε τοῖσιν κνωδάλοις,
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδ' ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,
ὅτι βουλόμεναί ποτε τὴν κραναὰν
κατέλαβον, ἐφ' ὅτι τε
μεγαλόπετρον ἄβατον
ἀκρόπολιν ἱερὸν τέμενος,
ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πιθοῦ καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα μεθέντας

Πρ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν δία πρῶτα πυθέσθαι,
ὅτι βουλόμεναι, τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
τοῖς μοχλοῖς.

Λυ. ἵνα τ' ἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.

Πρ. διὰ τ' ἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; Λυ. καὶ τἄλλά τε πάντ' ἐκυκήθη
ἵνα γὰρ πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χ' οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων, οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων,
ὅτι βούλονται, τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.

ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὢν κλαύσεται.
Υπ. ἐδείσας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην;
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;
Γρ. εἴτ' ἄρα νὴ τὴν πάνδροσιν ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
Υπ. ἰδοῦ γ' ἐπιχεσεῖ, ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης
ταύτην προτέραν ξύνδησον ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.
Γρ. εἴτ' ἄρα νὴ τὴν φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
Υπ. τουτὶ τί ἦν, ποῦ τοξότης, ταύτης ἔχου
παύσω τιν' ὑμῶν τῆς δ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
Γρ. εἴτ' ἄρα νὴ τὴν ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενωκωκύτους τρίχας.
Υπ. οἴμοι κακοδαίμων ἐπιλέλοιπ' ὁ τοξότης
ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἔσθ' ἡττητέα
ἡμῖν ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ σκύθαι,
ξυνταξάμενοι. Λυ. νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ' ἄρα
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ τέσσαρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
Υπ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ σκύθαι.
Λυ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐκ ἐξέλξετ'; οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε,
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε,
παύσεσθ' ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε,
Υπ. οἴμοι κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
Λυ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου, πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει

οἳ λέγομεν ἐκ τῶν δημιουργῶν τοιαδί,
ὦ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον ὃν ἐσκεύασας
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας,
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος,
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς σαλαμῖνα πλευστέα,
σὺ δ' ἢν σχολάσῃς πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον διάρμοσον,
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικὸν,
ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοῦ ποδὸς
τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγὸν,
ἅθ' ἁπαλὸν ὄν, τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ,
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος ἐκπορίσας ὅπως
κωπῆς ἔσονται τἀργυρίου νυνὶ δέον
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι, φέρε τοὺς μοχλοὺς
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω,
ποῖ κέχηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις;
οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντε τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ', ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
συνεκμοχλεύσω. Λυ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε,
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη, τί δεῖ μοχλῶν,
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
Υπ. ἀληθὲς ὦ μιαρὰ σύ, ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κ' ὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
Λυ. εἴ τἄρα νὴ τὴν ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι,

Χο. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους. Στρ. ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
Χο. σχήσω σ᾽ ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. Στρ. ἀλλ᾽ οὐκέθ᾽ ἡλιάξεις.
Χο. ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. Στρ. σὸν ἔργον ὦ ᾽χελῶε.
Χο. οἴμοι τάλας
Στρ. μῶν θερμὸν ἦν.
Χο. ποῖ θερμὸν, οὐ παύσει; τί δρᾷς;
Στρ. ἄρδω σ᾽ ὅπως ἀναβλαστάνῃς.
Χο. ἀλλ᾽ αὖος εἰμ᾽ ἤδη τρέμων.
Στρ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.
Πρ. ἆρ᾽ ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
χ᾽ ὡ τυμπανισμὸς χ᾽ οἱ πυκνοὶ σαβάζιοι,
ὅ τ᾽ ἀδωνισμὸς, οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,
οὐγώ ποτ᾽ ὢν ἤκουον ἐν τῇ κκλησίᾳ,
ἔλεγεν δ᾽ ὁ μὴ ὥραισι μὲν δημόστρατος
πλεῖν εἰς σικελίαν, ἡ γυνὴ δ᾽ ὀρχουμένη
αἰ αἰ ἄδωνιν φησὶν, ὁ δὲ δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν ζακυνθίων
ἡ δ᾽ ὑποπεπωκυῖα, ἡ γυνὴ ᾽πὶ τοῦ τέγους
κόπτεσθ᾽ ἄδωνιν φησὶν, ὁ δ᾽ ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς χολοζύγης,
τοιαῦτ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν ἐστὶν ἀκόλασ᾽ ἄσματα.
Αγ.γ. τί δῆτ᾽ ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ᾽ ὕβριν
αἳ τἄλλα θ᾽ ὑβρίκασι, κἀκ τῶν καλπίδων
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια
σείειν πάρεστιν, ὥσπερ ἐνεουρηκότας.
Πρ. νὴ τὸν ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαιά γε
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
τοιαῦτ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα,

οὐ γάρ ποτ᾽ ἂν χρηστοί γ᾽ ἔδρων οὐδ᾽ εὐσεβεῖς τάδ᾽ ἄνδρες.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

τουτὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἀπροσδόκητον ἥκει,
ἑσμὸς γυναικῶν, οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

Χ.γυ. τί βδύλλεθ᾽ ἡμᾶς, οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι,
καὶ μὴν μέρος γ᾽ ἡμῶν ὁρᾶτ᾽ οὔπω τὸ μυριοστόν.

Χ.γε. ὦ φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαῦτα;
οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντ᾽ ἐχρῆν τιν᾽ αὐταῖς;

Χ.γυ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χ᾽ ἡμεῖς, ὅπως ἂν
ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ᾽ ἐμποδίζῃ.

Χ.γε. εἰ νὴ Δία τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς
ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

στρ. καὶ μὴν ἰδοὺ πατάξάτω τίς, καὶ στᾶσ᾽ ἐγὼ παρέξω
κοὐ μή ποτ᾽ ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.

Χο. εἰ μὴ σιωπήσει θενὼν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆράς σου.

στρ. ἅψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.

Χο. τί δ᾽ εἰ σποδῶ τοῖς δακτύλοις, τί μ᾽ ἐργάσῃ τὸ δεινόν;

στρ. βρύκουσά σου τοὺς πνεύμονας καὶ τἄντερ᾽ ἐξαμήσω.

Χο. οὐκ ἔστ᾽ ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής,
οὐδὲν γὰρ ὧδε θρέμμ᾽ ἀναιδές ἐστιν, ὡς γυναῖκες.

στρ. αἰρώμεθ᾽ ἡμεῖς ὕδατος τὴν κάλπιν ὦ Ῥοδίππη.

Χο. τί δ᾽ ὦ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δεῦρ᾽ ὕδωρ ἔχουσ᾽ ἀφίκου;

στρ. τί δὲ σὺ πῦρ ὦ τύμβ᾽ ἔχων ὡς σεαυτὸν ἐμπυρεύσων;

Χο. ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.

στρ. ἐγὼ δέ γ᾽ ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.

Χο. τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; στρ. τοὔργον τάχ᾽ αὐτὸ δείξει.

Χο. οὐκ οἶδας εἰ τῇδ᾽ ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.

στρ. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω.

Χο. ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά. στρ. καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.

πρὶν ἐμπεπρῆσθαι καλύκην
τε καὶ κριτύλλαν περιφυσήτω
ὑπό τε νόμων ἀργαλέων
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων.
Ημ. ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία,
μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
καὶ πατάγου χυτρείου,
δούλησιν ὠστιζομένη
στιγματίαισθ' ἁρπαλέως
ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ,
ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας
ἄνδρας ἔρρειν στελέχη
φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν,
ἃς ὦ θεὰ μήποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας
ἑλλάδα καὶ πολίτας,
ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἕδρας,
καὶ σὲ καλῶ σύμμαχον ὦ
τριτογένει', ἤν τις ἐκείνας
ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
Στρ. ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν, ὦνδρες πονωπόνηροι,

φῦ φῦ,
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ
ὡς δεινὸν ὦ'ναξ ἡράκλεις
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττῶσα τὼ 'φθαλμὼ δάκνει,
κἄστιν λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ,
οὐδὲ γὰρ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
καὶ βοήθει τῇ θεῷ
εἴ ποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὦ λάχης ἀρήξομεν,
φῦ φῦ
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ
τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν ἔπι καὶ ζῇ,
οὐκ οὖν ἂν οὖν, τὼ μὲν ξύλω θώμεσθα πρῶτον αὐτοῦ
τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,
ἅψαντες, εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν,
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες
ἐμπιπρᾶναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν,
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον, φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ,
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν σάμῳ στρατηγῶν,
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται,
σὸν δ' ἐστὶν ἔργον ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν
τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσεις
δέσποινα νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τρόπαιον ἡμᾶς.

Χ.Γυ. ὡς πυρὸς καομένου σπευστέον ἐστὶ θᾶττον
λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες.

Ημ.γ. πέτου πέτου νικοδίκη,

συ. ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ φιλοῦργε,
ὅπως ἂν αὐτοῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτὶ,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς πρώτην δὲ τὴν λύκωνος,
οὐ γὰρ μὰ τὴν δήμητρ' ἐμοῦ
ζῶντος ἐγχανοῦνται,
ἐπεὶ οὐδὲ ὁ κλεομένης ὃς αὐ-
τὴν κατέσχε πρῶτος
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλ-
λ' ὅμως λακωνικὸν πνέων
ᾤχετ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοὶ
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον.
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἐξ ἐτῶν ἄλουτος,
οὕτω δ' ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὅμως
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων
τασδὶ δὲ τὰς εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου
μή νυν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοὐμὸν τρόπαιον εἴη,
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπόν ἐστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμὸν οἷ σπουδὴν ἔχω,
χ' ὅπως ποτ' ἐξαμπρεύσωμεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου,
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον,
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ,

Λυ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. Κα. τὸ μέρος γ' ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
Λαμ. τίς ἁ ὀλολυγά. Λυ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐκ ἐγ' ὤλεγον
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν ἀλλ' ὦ λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλειφ' ἡμῖν ἐνθάδε,
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει,
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
Καλ. οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει,
τοὺς ἄνδρας εὐθύς; Λυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
ἥξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.
Καλ. μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ', ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἄν.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

χώρει δράκης, ἡγοῦ βάδην εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς.
κορμοῦ τοσουτονὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλαίας.
Δρα. ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν
τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὦ
στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι,
γυναῖκας ἃς ἐβόσκομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακὸν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας
κατά τ' ἀκρόπολις ἐμὴν λαβεῖν
μοχλοῖσι δὲ καὶ κλήθροισι,
τὰ προπύλαια πακτοῦν.

Λυ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ λαμπιτοῖ.
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω,
ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνήρ.
Καλ. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχὸς οὐδ' ἀνήρ.
Λυ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς, λέγε.
Καλ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς, παπαί,
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὦ λυσιστράτη.
Λυ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
Καλ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
Λυ. κροκωτοφοροῦσα, καὶ κεκαλλωπισμένη.
Καλ. κροκωτοφοροῦσα, καὶ κεκαλλωπισμένη.
Λυ. ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
Καλ. ὅπως ἂν ἁνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
Λυ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
Καλ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
Λυ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
Καλ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ.
λυ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
Καλ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
λυ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.
Καλ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ περσικά.
λυ. οὐ στήσομαι λέαινα, ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Καλ. οὐ στήσομαι λέαινα, ἐπὶ τυροκνήστιδος.
λυ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
Καλ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν, πίοιμ' ἐντευθενί.
λυ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
Καλ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
λυ. συνεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι. Μυ. νὴ Δία.

Λαμ. πάντα κ' ἔχοι καὶ τάδε γὰρ λέγεις καλῶς.
Λυ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα λαμπιτοῖ
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἀναρρήκτος ἔχῃ.
Λαμ. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον ὡς ὀμώμεθα.
Λυ. καλῶς λέγεις, ποῦ θ' ἡ σκύθαινα, ποῖ βλέπεις,
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
καί μοι δότω τὰ τόμια τίς. Κα. λυσιστράτη,
τίν' ὅρκον ὁρκώσεις πόθ' ἡμᾶς. Λυ. ὅντινα;
εἰς ἀσπίδ' ὥσπερ φάσ' ἐν αἰσχύλῳ ποτὲ,
μηλοσφαγούσας. Κα. μὴ σύ γ' ὦ λυσιστράτη
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσης, μηδὲν εἰρήνης πέρι.
Λυ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος. Κα. εἰ λευκόν ποθεν
ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐκτεμοίμεθα.
Λυ. ποῖ λευκὸν ἵππον. Κα. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς. Λυ. ἐγώ σοι νὴ δί' ἢν βούλει φράσω
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
μηλοσφαγοῦσαι θάσιον οἴνου σταμνίον
ὀμόσομεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
Λαμ. φεῦ δα τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
Λυ. φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
ὦ φίλταται γυναῖκες κεραμεῶν ὅσος
ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών,
καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου,
δέσποινα πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
Κα. εὔχρων γε θαἷμα κἀποπυτίζει καλῶς.
Λαμ. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ ναὶ τὸν κάστορα.
Λυ. ἐᾶτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.
Κα. μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐάν γε μὴ λάχῃς.

γυμναὶ παρείοιμεν δέλτα, παρατετιλμέναι
στύοιντ' ἂν ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπεκλοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχόμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως εὖ οἶδ' ὅτι.
Λαμ. ὁ γ' ὦν μενέλαος τᾶς ἑλένας τὰ μᾶλά πο
γυμνᾶς παρ' εὖ ἰδὼν ἐξέβαλ' οἰῶ τὸ ξίφος.
Καλ. τί δ' ἢν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὦ μελε.
Λυ. τὸ τοῦ φερεκράτους κύνα δέρειν δεδαρμένην.
Καλ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα
ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βία
ἕλκωσιν ἡμᾶς. Λυ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
Καλ. ἐὰν δὲ τύπτωσιν. Λυ. παρέχειν χρὴ κακῶς
οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν,
κἄλλως ὀδυνᾶν χρή, καὶ μέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν, οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται
ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
Καλ. εἴτοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.
Λαμ. καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἁμὲς πείσομεν,
πάντα δικαίως, ἄδολον εἰράναν ἄγειν,
τὸν τῶν ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον
πᾷ κἤ τις ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῶ.
Λυ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
Λαμ. οὐχ ὡς σπουδὰς ἔχοντι ταὶ τριήρεες
καὶ τ' ἀργύριον τὤβυσσον ᾖ παρὰ τᾷ σιῷ
Λυ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον,
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον,
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

ἀφεκτέ' ἐστίν. Κα. τοῦ φράσον. λυ. ποιήσετ' οὖν;
Κα. ποιήσομεν κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
λυ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστὶν τοῦ πέους,
τί μοι μεταστρέφεσθε, ποῖ βαδίζετε
αὗται τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε,
τί χρὼς τέτραπται, τί δάκρυον κατείβεται
ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ' ἢ τί μέλλετε.
μυ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ' ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Κα. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γὰρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
λυ. ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ ψῆττα, καὶ μὴν ἄρτι γε,
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θ' ἥμισυ.
Κα. ἀλλ' ὅτι βούλει κἄν με χρῇ διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν, τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους
οὐδὲν γὰρ οἷον ὦ φίλη λυσιστράτη.
λυ. τί δὲ σύ. λαμ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
λυ. ὦ πᾶν καταπύγονθ' ἡμέτερον ἅπαν γένος.
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγῳδίαι,
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν ποσειδῶν καὶ σκάφη,
ἀλλ' ὦ φίλη λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ,
μόνη μετ' ἐμοῦ τὸ πρᾶγμ' ἂν σωσαίμεθ' ἔτι
ξυμψήφισαί μοι. λαμ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιὼ,
γυναῖκας ὕπνων ἔς' ἄνευ ψωλᾶς μόνας
ὅμως γέμ' ἂν δεῖ, τᾶς γὰρ ἰράνας μάλ' αὖ.
λυ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.
Κα. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογί.
λυ. γένοιτ' ἂν εἰρήνη. Κα. πολύ γε νὴ τὼ θεώ.
λυ. εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι
κἂν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις,

Λαμ. τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν. Λυ. ἅδ' ἐγώ. Λαμ. μύσιδδέ τω
ὅτι λῆς πόθ' ἁμέ. Λυ. νὴ Δί' ὦ φίλη γύναι.
Μυ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅτι τοῦτ' ἐστί σοι.
Λυ. λέγοιμ' ἂν ἤδη, πρὶν λέγειν ὑμᾶς τοδὶ.
ἐπερήσομαί τι μικρόν. Μυ. ὅτι βούλει γε σύ.
Λυ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας. Μυ. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
πάσαισιν ἡμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.
Λυ. ὅ γ' οὖν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὦ τάλαν
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτην.
Μυ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.
Λαμ. ὁ δ' ἐμός γε καὶ ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ πόκα
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
Λυ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ,
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν συκίνη 'πικουρία.
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγὼ
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; Μυ. νὴ τὼ θεὼ
ἔγωγ' ἂν κἂν εἴ με χρὴ, ἢ τούγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
Καλ. ἐγὼ δέ κ' ἂν κἂν ὥσπερ εἰ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θ' ἥμισυ.
Λαμ. ἐγὼ δὲ καίκα ποτὸ ταΰγετον γ' ἄνω
ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
Λυ. λέγοιμ' ἂν, οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον,
ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,

ὡς δεῦρ' ἴουσα τ' ἀκάτιον ἤρετο,
ἀλλ' αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες
αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες, ἰοὺ ἰού,
πόθεν εἰσίν. Λυ. ἀναγυρουντόθεν. Καλ. νὴ τὸν Δία
ὅ γ' οὖν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
Μυ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς, τί σιγᾷς. Λυ. οὐκ ἐπαινῶ Μυρρίνη
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
Μυ. μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον,
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ ταῖς παρούσαισιν λέγε.
Λυ. μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἵνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τάς τε Πελοποννησίων,
γυναῖκας ἐλθεῖν. Μυ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις,
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται,
Λυ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ,
οἷον τὸ κάλλος ὦ γλυκυτάτη σοῦ φαίνεται,
ὡς δ' εὖ χροεῖς ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου
κἂν ταῦρον ἄγχοις. Λαμ. μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιὼ
γυμνάδδομαί γε καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.
Λυ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τῶν τιτθίων ἔχεις.
Λαμ. ἅπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
Λυ. ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα,
Λαμ. πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία,
ἵκει ποθ' ὑμέ. Λυ. νὴ Δί' ὦ Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. Λαμ. καὶ νὴ Δία
κομψότατα τὰν βλάχω γε παρατετιλμένη.
Λυ. τίς δ' ἡτέρα παῖς. Λαμ. χαία μὰν ναὶ τὼ σιὼ
Κορινθία δ' αὖ. Λυ. χαία νὴ τὸν Δία
δήλη 'στὶν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.

Λαμ. τίς δ' αὖ

Λυ. βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι.
Κα. μὴ δῆτα πάντας, ἀλλ᾽ ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
Λυ. περὶ τῶν ἀθηνῶν δ᾽ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιοῦτον οὐδὲν ἀλλ᾽ ὑπονόησον σύ μοι,
ἢν δὲ ξυνέλθωσ᾽ αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
αἵ τ᾽ ἐκ βοιωτῶν, αἵ τε πελοποννησίων,
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν ἑλλάδα.
Κα. τί δ᾽ ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο,
ἢ λαμπρὸν, αἳ καθήμεθ᾽ ἐξηνθισμέναι,
κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι,
καὶ κιμβερικορθοστάδια, καὶ περιβαρίδας
χ᾽ ἤγχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
Λυ. ταῦτ᾽ αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ᾽ ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, χαἰ περιβαρίδες.
Κα. τίνα δὴ τρόπον ποτ᾽. Λυ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
ἀνδρῶν ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ.
Κα. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ ᾽γὼ βάψομαι.
Λυ. μηδ᾽ ἀσπίδα λαβεῖν. Κα. κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
Λυ. μηδὲ ξιφίδιον. Κα. κτήσομαι περιβαρίδας.
Λυ. ἆρ᾽ οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ᾽ ἐχρῆν;
Κα. οὐ γὰρ μὰ δί᾽ ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
Κυ. ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽ ὄψει γε σφόδρ᾽ αὐτὰς ἀττικὰς.
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον,
ἀλλ᾽ οὐδὲ παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα
οὐδ᾽ ἐκ σαλαμῖνος. Κα. ἀλλ᾽ ἐκεῖναί γ᾽ οἶδ᾽ ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ᾽ ὄρθριαι.
Λυ. οὐδ᾽ ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼν
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. Κα. ἥγ᾽ οὖν θεαγένους

χαῖρ' ὦ καλονίκη. Καλ. καὶ σύ γ' ὦ λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι, μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον,
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.
Λυ. ἀλλ' ὦ καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι
ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι. Καλ. καὶ γὰρ ἐσμὲν νὴ δία.
Λυ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος
εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν. Καλ. ἀλλ' ὦ φιλτάτη
ἥξουσι χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος,
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.
Λυ. ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν τῶνδε προυργιαίτερα
αὐταῖς. Καλ. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη λυσιστράτη,
ἐφ' ὅτι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς,
τί τὸ πρᾶγμα πηλίκον τι. Λυ. μέγα. Κα. μῶν καὶ παχύ;
Λυ. καὶ νὴ δία παχύ. Καλ. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν
Λυ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν,
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον.
πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον
Κα. ἤπου τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.
Λυ. οὕτω γε λεπτόν, ὥστ' ὅλης τῆς ἑλλάδος,
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
Κα. ἐν ταῖς γυναιξὶν, ἐπ' ὀλίγου γὰρ οἴχετο.
Λυ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
ἢ μηκέτ' εἶναι μηδὲ πελοποννησίους.
Κα. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ δία.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Λυσιστράτη.
μυῤῥίνη.
χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.
στυμμόδωρος.
στρατυλλίς.
ἄγγελος γερόντων.
ἄλλη τις γυνή.
ἀθηναῖος.
θεράπων.

καλονίκη.
λαμπιτώ.
δράκης.
χορὸς γυναικῶν.
πρόβουλος.
ὑπηρέτης.
κινησίας.
λάκων.
χορὸς λακεδαιμονίων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ καλέσασα τὰς πολίτιδας.

ΑΛΛ' εἴ τις ἐς βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 'ς πανὸς ἢ 'πὶ κωλιάδ' ἢ 'ς γενετυλλίδος
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται,

διέβαλλέ μ' ὦ γραῦς, ἀπόφεχ' ὡς τάχιστα σύ,
ὀρτῶς δὲ σὺ βιώνησι, καταβινῆσι γὰρ
οἴμοι, τί δράσει, ποῖ τὸ γράδιο,
ἀρταμουξία.

Χο. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ φέρεν τὰς πηκτίδας;

Σκ. ναὶ ναίκι, εἶδες αὐτό. Χο. ταύτῃ γ' οἴχεται.
αὐτή τ' ἐκείνη, καὶ γέρων τις εἵπετο.

Σκ. κροκῶτ' ἔχοντο τῇ γέροντο. Χο. φήμ' ἐγώ,
ἔτ' ἂν καταλάβοις, ἂν διώκοις ταυτηί.

Σκ. ὦ μιαρὸ γραῦ, πότερα φέξι τὴν ὁδό,
ἀρταμουξία.

Χο. ὀρθὴν ἄνω δίωκε, ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν,
τῃδὶ διώξεις; τοὔμπαλιν φέχεις σύ γε.

Σκ. κακόδαιμον ἀλλὰ φέξι ἀρταμουξία.

Χο. φέχε νῦν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας,
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν, ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστῃ.
τὼ θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

Ἀριστοφάνους θεσμοφοριαζουσῶν τέλος.

σκ. καλό γε τὸ πυγή. Εὐ. κλαυσεῖ γ' ἂν μὴ 'νδον μένῃς,
ἀνακύπτα καὶ παρακύπτει ἀπεψωλημένους.
Σκ. εἶεν καλὴ τὸ σχῆμα περὶ τὸ ποσίον.
Εὐ. καλῶς ἔχει, λαβὲ θοἰμάτιον ὥρα 'στιν νῷν
ἤδη βαδίζειν. Σκ. τί οὐχὶ φιλήσει πρῶτά με;
Εὐ. πάνυ γε, φίλησον αὐτόν. Σκ. παπαπαπαπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ' ὥσπερ ἀττικὸς μέλις
τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ. Εὐ. χαῖρε τοξότα,
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο; Σκ. ναὶ γράδιον
ἐμοὶ χάρισσος τοῦτο. Εὐ. δώσεις οὖν δραχμήν;
Σκ. ναὶ ναίκι δῶσι. Εὐ. τἀργύριον τοίνυν φέρε.
Σκ. ἀλλ' οὐκ ἔκ' οὐδέν. Εὐ. ἀλλὰ τὸ συμβήνην λάβε.
ἔπειτα κομίζεις αὖθις. Σκ. ἀκολοῦθι τέκνον,
σὺ δὲ τοῦτο τήρει, τῇ γεροντογράδιο,
ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν. Εὐ. ἀρτεμισία.
Σκ. μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ' ἀρταμουξία.
Εὐ. ἑρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποεῖς,
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβών,
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
ὅταν λυθῇς τάχιστα φεύξει καὶ τενεῖς
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
Κη. ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ' ἢν ἅπαξ λυθῶ.
Εὐ. λέλυσο σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν. Κη. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
Σκ. ὦ γράδι' ὡς χαρίεντό σοι τὸ τυγάτριον
κοὐ δύσκολ' ἀλλὰ πρᾷο. ποῦ τὸ γράδιο,
οἴμ' ὡς ἀπόλωλον. ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευθενί,
ὦ γράδι' ὦ γρᾷο, οὐκ ἐπαινῶ γράδιο,
ἀρταμουξία.

ἔλθον, ἱκετεύομεν ἐνθάδ' ἡμῖν.

Ευ. γυναῖκες εἰ βούλεσθε, τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι, πρὸς ἐμὲ νυνὶ πάρα
ἐφ' ᾧ τ' ἀκούσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπὸν ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

Χο. χρεία δὲ ποία τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον.

Ευ. ὅδ' ἐστὶν οὑν τῇ σανίδι κηδεστὴς ἐμὸς
ἢν οὖν κομίσωμαι, τοῦτον οὐδὲν μήποτε
κακῶς ἀκούσαιτ' ἢν δὲ μὴ πείθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

Χο. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα,
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖσαι σύ.

Ευ. ἐμόν γ' ἔργον ἐστὶν καὶ σὸν ὦ Ἐλάφιον ἅσοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνῆσθαι ποεῖν,
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κ' ἀνακόλπασον,
σὺ δ' ὦ Τερηδὼν ἐπαναφύσα Περσικόν.

Σκ. τί τὸ βόμβο τοῦτο, κωμοτίσ' ἀνεγείρει μοι.

Ευ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα,
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχετ' ὡς ἄνδρας τινάς,

Σκ. ὀρκῆσι, καὶ μελετῆσι. οὐ κωλύσ' ἐγὼ
ὡς ἐλαφρὸς ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο.

Ευ. ὡς γραῦς.

φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν ὦ τέκνον τοδί
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῦ Σκύθου
τὼ πόδε πρότεινον ἵν' ὑπολύσω. Σκ. ναίκι ναὶ
κάθησο, κάθησο, ναίκι ναὶ θυγάτριον,
οἴμ' ὡς στερεπὸ τὸ τιτθί' ὥσπερ γογγύλη.

Ευ. αὔλει σὺ θᾶττον, ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην.

μάτην ἀναλίσκοις ἂν ἀλλ' ἄλλην τινὰ,
τούτῳ πρέπουσαν, μηχανὴν προσοιστέον.
Σκ. μιαρὸς ἀλώπηξ οἷον ἠπιτήκιζέ μοι.
Μν. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
Σκ. ἔτι γὰρ σὺ τὴν μάστιγα ἐπιθυμεῖς λαβεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
χορὸν παρθένων
ἄζυγα κόρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
καὶ κράτος φανερὸν μόνη
κληδοῦχός τε καλεῖται
φανεῖθ' ὦ τυράννους
στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκὸς,
δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι-
κῶν, ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον
ἥκετ' εὔφρονες, ἵλαοι
πότνιαι ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ
θεμιτὸν εἰσορᾶν
ὄργια σεμνὰ θεαῖν,
ἵνα λαμπάσι φαί-
νετον ἄμβροτον ὄψιν
μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ' ὦ
θεσμοφόρω πολὺ πότνια,
εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθ'

τὸ γραμματεῖο σὺ τῇ κεφαλῇ τὴν γοργόνος,
Εὐ. ἔγωγέ φημι. Σκ. γόργο τοι κἀγὼ λέγι.
Εὐ. ἔα, τίν' ὄχθον τόνδ' ὁρῶ καὶ παρθένον
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην
Κή. ὡς ἀνδρομέδη.
ὦ ξένε κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν. Σκ. οὐκὶ μὴ λαλῆς σὺ
κατάρατο τολμᾷς, ἀποτανουμένη λαλᾷς.
Εὐ. ὦ παρθέν' οἰκτείρω σε κρεμαμένην ὁρῶν.
Σκ. οὐ παρθέν' ἐστὶν ἀλλὰ ἁμαρτωλὴ γέρων
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. Εὐ. ληρεῖς ὦ σκύθα,
αὕτη γάρ ἐστιν ἀνδρομέδα παῖς κηφέως,
Σκ. σκέψαι τὸ σκῦτο μή τι μικκὸν φαίνεται,
Εὐ. φέρε δεῦρο, δεῦρό μοι τὴν χεῖρ' ἵν' ἅψωμαι κόρης
φέρε σκύθ' ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασίν ἐστιν, ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν. Σκ. οὐ ζηλῶ τί σε,
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ, δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐφθόνησας αὐτὸ πυγίζεις ἄγων.
Εὐ. τί δ' οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ' αὐτὴν ὦ σκύθα
πεσεῖν, ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος.
Σκ. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γέροντο πύγισο
τῇ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρωκτίσον.
Εὐ. μὰ Δί' ἀλλὰ λύσω δέμας. Σκ. μαστιγῶσ' ἄρα.
Εὐ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. Σκ. τὸ κεπαλῆς ἄρα.
τὸ ξιπομάχαιραν, ἀποκεκόψοι τουτοί.
Εὐ. αἲ αἲ τί δράσω πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους
ἀλλ' οὐκ ἂν δέξαιτο βάρβαρος φύσις,
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ,

Μν. ὦ γάθ' ἔασόν με μονῳδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι,
παῦσαι Ηχ. παῦσαι.
Μν. βάλλ' ἐς κόρακας. Ηχ. βάλλ' ἐς κόρακας.
Μν. τί τὸ κακόν. Ηχ. τί τὸ κακόν.
Μν. ληρεῖς. Ηχ. ληρεῖς.
Μν. οἴμωζε. Ηχ. οἴμωζε.
Μν. ὀτότυζε. Ηχ. ὀτότυζε.
Σκ. οὗτος τί λαλεῖς. Ηχ. οὗτος τί λαλεῖς.
Σκ. πρυτάνεις καλέσω. Ηχ. πρυτάνεις καλέσω.
Σκ. σὶ κακόν. Ηχ. σὶ κακόν.
Σκ. πωτετοπωνή. Ηχ. πωτετοπωνή.
Σκ. σὺ λαλεῖς. Ηχ. σὺ λαλεῖς.
Σκ. κλαύσαιμι. Ηχ. κλαύσαιμι.
Σκ. κακκάσκοιμοι. Ηχ. κακκάσκιμοι.
Μν. μὰ δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη
Ηχ. πλησίον αὕτη.
Σκ. ποῦ 'σθ' ἡ μιαρὰ,
Μν. καὶ δὴ φεύγει,
Σκ. ποῖ ποῖ φεύγεις; οὐκ αἰρήσεις;
ἔτι γὰρ γρύζεις. Ηχ. ἔτι γὰρ γρύζεις.
σκ. λάβε τὴν μιαράν. Ηχ. λάβε τὴν μιαράν,
σκ. λαλοκαικαταρατογύναικο.

Ευ. ὡς περσεύς.

ὦ θεοὶ τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα,
ταχεῖ πεδίλῳ, διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ' ὑπόπτερον,
περσεὺς πρὸς ἄργος ναυστολῶν, τὸ γοργόνος
κάρα κομίζων. σκ. τί λέγεις τὴν γοργόνος πέρ

ὦ κατάρατος ἐγὼ, τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν,
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον ὡς ἐκρεμάσθην
λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

Εὐ. χαῖρ' ὦ φίλη παῖ, τὸν δὲ πατέρα κηφέα
ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Μν. σὺ δ' εἶ τίς τοὐμὸν ᾤκτειρας πάθος.

Ηχ. ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ
εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην,
ἀλλ' ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρὴ ποεῖν
κλαίειν ἐλεεινῶς. Μν. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.

Ηχ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἀλλ' ἄρχου λόγων.

Μν. ὦ νὺξ ἱερὰ,
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύου-
σ' αἰθέρος ἱερᾶς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' ὀλύμπου. Ηχ. δι' ὀλύμπου.

Μν. τί ποτ' ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν,
μέρος ἐξέλαχον. Ηχ. μέρος ἐξέλαχον.

Μν. θανάτου τλήμων. Ηχ. θανάτου τλήμων.

Μν. ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦς στωμυλωμένη.

Ηχ. στωμυλωμένη.

Μν. νὴ δία, ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
λίαν. Ηχ. λίαν.

προσειδοῦσα τὰς ἐν ἄντροις
κατάνευσον ἔασιν ὡς
τὴν γυναῖκα μ᾽ ἐλθεῖν.
Μν. ἄνοικτος ὅς μ᾽ ἔδησε τὸν
πολυπονώτατον βροτῶν
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως,
ὁ δὲ γὰρ ὁ σκύθης φύλαξ
πάλαι ἐφέστηκ᾽ ὀλοὸν
ἄφιλον ἐκρέμασε κόραξι
δεῖπνον ὁρᾷς, οὐ χοροῖσιν
οὐδ᾽ ὑφ᾽ ἡλίκων νεανίδων,
ψῆφον κημὸν ἕστηκ᾽ ἔχου-
σ᾽ ἀλλ᾽ ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ, γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι, δεσμίῳ δὲ
γοᾶσθέ μ᾽ ὦ γυναῖκες ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ᾽ ἂν
ἄνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν,
πολυδάκρυτον ἀΐδα γόον φλέγουσαν,
αἶ αἶ αἶ αἶ
ὃς ἐμ᾽ ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὃς ἐμὲ κροκόεντ᾽ ἐνέδυσεν,
ἐπὶ δὲ τοῖσδε, τόδ᾽ ἀνέπεμψεν
ἱερὸν ἔνθα γυναῖκες
ἰώ μοι μοίρας ἀνάτεγκτε δαίμων

χοροῖς τερπόμενος, κατ' ὄρεα νυμφᾶν
ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις,
εὔιον, εὔιον, εὐοῖ ἀναχορεύων
ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται
κιθαιρώνιος ἠχώ
μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, καὶ νάπαι
πετρώδεις βρέμονται.
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει.

τοξότης.

ἐνταῦθα νῦν οἰμώξει πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Μν. ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε. Τοξ. μή μ' ἱκετεύση σύ.
μν. χάλασον τὸν ἧλον. Τοξ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾷς ἐγώ.
μν. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
Τοξ. ἔτι μᾶλλον βούλις. μν. ἀτταταῖ, ἀτταταῖ
κακῶς ἀπόλοιο. Τοξ. σίγα κακοδαίμων γέρον
πέρ' ἐγὼ ξενίγκι πορμὸς ἵνα πυλάξῃ σοι.
μν. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου
ἔα θεοί, Ζεῦ σῶτερ ἐστὶν ἐλπίδες,
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμὼν
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' ἀνδρομέδαν πάντως δέ μοι
τὰ δέσμ' ὑπάρχει, δῆλον οὖν ἔσθ' ὅτι
ἥξει με σώσων, οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

Ευ. ὥς ἠχῶ

φίλαι παρθένοι φίλαι
πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
τὸν σκύθην, λάβοιμι
κλύεις ὦ

προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ᾽ οὖσαν ἄνδρας
οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ,
ἀλλὰ χρὴ
ὥσπερ ἔργον αὖτι καινὸν,
πρῶτον εὐκύκλου χορείας, εὐφυῆ στῆσαι βάσιν
πρόβαινε ποσὶν τὴν εὐλύραν
μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον
ἄρτεμιν ἄνασσαν ἁγνὴν,
χαῖρ᾽ ὦ ἑκάεργε ὄπαζε δὲ νίκην,
ἥραν τε τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκὸς,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμ-
παίζει τε, καὶ κλείδας γάμου φυλάττει,
ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι
καὶ πᾶνα, καὶ νύμφας φίλας,
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραις χαρέντας χορείαις,
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χεροῖν χορείαν
παίσωμεν ὦ γυναῖκες οἷ-
άπερ νόμος νηστεύωμεν δὲ πάντως,
ἀλλ᾽ εἶ᾽ ἐπ᾽ ἄλλ᾽ ἀνάστρεφ᾽ εὐρύθμῳ ποδὶ
τόρνευε πᾶσαν ᾠδὴν
ἡγοῦ δέ γ᾽ ὧδ᾽ αὐτὸς,
σὺ κισσοφόρε βάκχειε δέσποτ᾽ ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισιν μέλψω
εὔιον ὦ διόνυσε
βρόμιε, καὶ σεμέλας παῖ

κοίλην προτείνειν ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ,
Πρυ. τί σοι χαρίσομαι. Μν. γυμνὸν ἀποδύσαντά με,
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,
ἵνα μὴ κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.
Πρ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξεν τῇ βουλῇ σε δεῖν.
ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.
Μν. ἰαππαπαιάξ, ὦ κροκῶθ' οἷ' εἴργασαι,
κοὐκ ἔστιν ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε
ταῖς γυναιξὶν
ὅτ' ἂν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχω-
μεν ἅπερ καὶ
παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὡρῶν
ἐς τὰς ὥρας ξυνευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ
ὅρμα χώρει
κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον
χειρὶ σύναπτε χεῖρα ῥυθμὸν χορείας
ὕπαγε πᾶσα, βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν
ἐπισκόπειν δὲ πανταχῇ
κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν
ἅμα δὲ καὶ
γένος ὀλυμπίων θεῶν
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ
οὐδέ τις.

Μν. ἐγὼ δὲ μενέλαον ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων.
Εὐ. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
Μν. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας
λάβε με, λάβε με πόσι,
περίβαλλε δὲ χέρας,
φέρε σε κύσω, ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγέ με,
λαβὼν ταχὺ πάνυ. γυ. κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
Εὐ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ
τὴν τυνδάρειον παῖδ' ἐπὶ σπάρτην ἄγειν.
γυ. οἴμ' ὡς πανοῦργος κἀυτὸς εἶναί μοι δοκεῖς,
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγυπτιάζετ' ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην,
προσέρχεται γὰρ ὁ πρυτάνις χ' ὡ τοξότης
Εὐ. τουτὶ πονηρὸν, ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
Μν. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ. Εὐ. μέν' ἥσυχος
οὐ γὰρ προδώσω σ', οὐδέποτ' ἤνπερ ἐμπνέω
ἢν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
γυ. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

πρύτανις.

ὅδ' ἔστ' ὁ πανοῦργος, ὃν ἔλεγεν ἡμῖν κλεισθένης,
οὗτος τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων,
ὦ τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
παῖ' ἢν προσίῃ τις. γυ. νὴ δί' ὡς νῦν δή τ' ἀνὴρ,
ὀλίγον μ' ἀφείλετ' αὐτὸν,
ἱστιορράφος.
Μν. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς ἥνπερ φιλεῖς

Εὐ. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ᾽ ἢ ᾽ξώπιος.
Γυ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ᾽ ὦ ξένε,
ὅς τις ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
ἔπειτ᾽ ἐρωτᾷς ἔνδον ἔστ᾽ ἢ ᾽ξώπιος.
Εὐ. αἰαῖ, τέθνηκεν, ποῦ δ᾽ ἐτυμβεύθη τάφῳ.
Μν. τόδ᾽ ἐστιν αὐτοῦ σῆμ᾽ ἐφ᾽ ᾧ καθήμεθα.
Γυ. κακῶς ἄρ᾽ ἐξόλοιο κἀξολεῖ γέ τοι
ὅστις γε τολμᾷς, σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
Εὐ. τί δὲ σὺ θαάσσεις, τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτὸς ὦ ξένη. Μν. βιάζομαι,
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος.
Γυ. τί ὦ κακόδαιμον ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον
οὗτος πανουργῶν δεῦρ᾽ ἀνῆλθεν ὦ ξένε
ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
βαῦζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ.
896 Εὐ. ξένη, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε.
Μν. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. Γυ. μὰ τὼ θεὼ,
εἰ μὴ κρίτυλλά γ᾽ ἀντιθέου γαργηττόθεν.
σὺ δ᾽ εἶ πανοῦργος. Μν. ὁπόσα τοι βούλει λέγε,
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ
προδοῦσα Μενέλαον τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
Εὐ. γύναι τί εἶπας, στρέψον αὐταυγεῖς κόρας.
Μν. αἰσχύνομαί σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
Εὐ. τουτὶ τί ἐστιν, ἀφασία τίς τοί μ᾽ ἔχει,
ὦ θεοὶ, τίν᾽ ὄψιν εἰσορῶ, τίς εἶ γύναι.
Μν. σὺ δ᾽ εἶ τίς, αὐτὸς γὰρ σὲ καί μ᾽ ἔχει λόγος,
Εὐ. ἑλληνὶς εἶ τις, ἢ ᾽πιχωρεία γυνή,
Μν. ἑλληνὶς, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
Μν. ἑλένῃ σ᾽ ὁμοίαν δὴ μάλιστ᾽ εἶδον γύναι

Μν. ἐγὼ δὲ

ἕξεις ἕως ἂν τῶν πρυτανέων τις φανῇ.
Μν. νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ
ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
γυ. πανοῦργος εἶ νὴ τὴν ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
Μν. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,
σπάρτη, πατὴρ δὲ τυνδάρεως. γυ. σοί τ' ὤλεθρε
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστιν φρυνώνδας μὲν οὖν.
Μν. ἑλένη δ' ἐκλήθην. γυ. αὖθις αὖ γίγνη γυνή.
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.
Μν. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ σκαμανδρείαις
ῥοαῖσιν ἔθανον. γυ. ὤφελες δὲ καὶ σύ γε.
Μν. κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἰμ' ὁ δ' ἄθλιος πόσις
ὁ ὑμὸς μενέλαος οὐδέπω προσέρχεται,
τί οὖν ἔτι ζῶ τῶν κοράκων πονηρίᾳ,
ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμὴν,
μὴ ψεῦσον ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
Εὐ. ὡς μενέλαος.
τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος
ὅστις ξένοις δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ,
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις.
Μν. πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα,
Εὐ. ποίου πρωτέας
γυ. ὦ τρισκακόδαιμον ψεύδεται νὴ τὼ θεώ,
ἐπεὶ τέθνηκε πρωτέας ἔτη δέκα,
Εὐ. ποίαν δὲ χώραν, εἰσεκέλσαμεν σκάφει.
Μν. αἴγυπτον. Εὐ. ὦ δύστηνος οἷ πεπλώκαμεν.
γυ. πείθει τι τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
ληροῦντι λῆρον; θεσμοφόρειον τουτογί.

ἀπόλωλε μὲν, πολλοῖς, ὁ κανὼν
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον. Ἐπίρρημα.
πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως ἓν δ' ὑπερφυέστατον,
χρῆν γὰρ ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγὸν, λαμβάνειν τιμήν τινα
προεδρίαν ταύτῃ δίδοσθαι, τηνίοισι, καὶ σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν.
ἢν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνὴ,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν ἢ κυβερνήτην κακὸν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης, τῷ γὰρ εἰκὸς ὦ πόλεις,
τὴν ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην,
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήματα τῇ χρῆν ἣν δανείσειέ τινι,
καὶ τόκον πράττοιτο διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον
ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματα τ' εἰπόντας τοδὶ
ἀξία γοῦν εἶ τόκου τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.

Μν. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν ὁ δ' οὐδέ πω
τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδὼν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται,
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι,
ἐγᾦδα τὴν καινὴν ἑλένην μιμήσομαι,
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

Γυ. τί αὖ σὺ κυρκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων
πικρὰν ἑλένην ὄψει τάχ' εἰ μὴ κοσμίως

παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τ' ἀνδρὸς
τοὔνομ' ἕκαστον,
ναυσιμάχης μὲν ἥττων ἐστὶ χαρμῖνος. δῆλα δή τ' ἄργα,
καὶ μὲν δὴ καὶ κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου
σαλαβακχοῦς,
πρὸς ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ πρὸς ἐκεί-
νην τὴν μαραθῶνι,
καὶ στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' εὐβούλης, τῶν πέρυσιν τὶς βουλευτὴς
ἐστὶν ἀμείνων;
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φήσεις,
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ φεύγει καὶ τὰ πεντήκοντα τάλαν
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων, ἀλλ' ἢν τὰ μέγιστα (τα
ὑφέληται,
φορμὸν πυρῶν τ' ἀνδρὸς κλέψασα αὐθημερὸν
αὔτ' ἀπέδωκεν,
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξομεν ταῦτα ποιοῦντας,
καὶ πρὸς τούτοις, γαστρίδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον, καὶ λωποδύτας,
καὶ βωμολόχους, κἀνδραποδιστὰς,
καὶ μὲν δήπου καὶ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν,
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον, ὁ κανὼν οἱ καλαθίσκοι
τὸ σκιάδειον,
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσιν τούτοις,

βάσκετ' ἔπείγετε, πάσας καθόδους
κείνα, ταῦτα ταχέως χρή.

Παράβασις.

Χο. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις, κἀξ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα
ἔριδες, νίκη, στάσεις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος,
φέρε δή νυν
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς; εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν;
καὶ παγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψασαν ἁλῶναι;
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι. κᾆθ' εὕροιτ' αὐτὸ θύρασιν,
μανίας μαίνεσθ' οὓς χρὴ σπένδειν καὶ χαίρειν,
εἴπερ ἀληθῶς
ἔνδοθεν εὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν, καὶ μὴ κατα-
λαμβάνετ' ἔνδον,
καὶ καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι,
καὶ κοπιῶσαι
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν
καὶ ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν ζητεῖ τὸ κακόν τε θεᾶσθαι
καὶ αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ,
αὖθις παρακύψασαν ἰδεῖν τὸ κακὸν, οὕτως ἡμεῖς
ἐπιδήλως.
ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πάρεστιν
ἰδέσθαι,
βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους, ἡμεῖς μὲν γὰρ
φαμὲν ὑμᾶς
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς σκεψώμεσθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς
ἕκαστον.

Γυ. οἴμοι τέκνον, δός μοι τὸ σφαγεῖον μανία.
ἵν᾽ οὖν τό γ᾽ αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω.
Μν. ὕπεχ᾽ αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
Γυ. κακῶς ἀπόλοι᾽ ὡς φθονερὸς εἶ δυσμενής,
Μν. τουτὶ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται,
Γυ. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; Μν. τουτὶ λαβέ.
Αλ. γ. ταλαντάτη, μίκα, τίς ἐξεκόρησέν σε,
τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου ᾽ξηρήσατο,
Γυ. ὁ πανοῦργος οὗτος, ἀλλ᾽ ἐπειδήπερ πάρει
φύλαξον αὐτὸν ἵνα λαβοῦσα κλεισθένη,
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ᾽ οὗτος φράσω.
Μν. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας,
τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοια, ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ᾽ ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα,
οὐ φαίνετ᾽ οὔπω, φέρε τίν᾽ οὖν ἄγγελον
πέμψαιμ᾽ ἐπ᾽ αὐτόν, οἶδ᾽ ἐγὼ καὶ δὴ πόρον,
ἐκ τοῦ παλαμήδους ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας
εἴψω γράφων, ἀλλ᾽ οὐ πάρεισιν αἱ πλάται,
πόθεν οὖν γένοιτ᾽ ἄν μοι πλάται πόθεν,
τί δ᾽ ἂν εἰ τάδε τ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι, βέλτιον πολὺ
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν᾽ ἦν ξύλον,
ὦ χεῖρες ἐμαί
ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι
δέξασθε σμίλης ὁλκούς
κήρυκας, ἐμῶν μόχθων οἴμοι
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν,
χώρει, χώρει, ποίαν αὔλακα

ἐπέχει τις τύχη,
ἀλλὰ τάδε μὲν λαβεῖν χρὴ σ' ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ κατακαίειν τὸν πανοῦργον πυρπολεῖνθ' ὅσον τάχος
ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ μανία,
κἀγώ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

Μν. ὕφαπτε, καὶ κάταιθε σὺ τόδε τὸ κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως, τοῦ θανάτου δ' ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα,
τουτὶ τί ἐστιν, ἀσκὸς ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα περσικὰς ἔχων
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται,
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν, ἡμῖν δ' αὖ κακὸν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ κρόκῃ.

Γυ. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ μανία
παράβαλλε δῆτα. **Μν.** σὺ δ' ἀπόκριναι μοι τοδὶ,
τουτὶ τεκεῖν φῄς; **Γυ.** δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον. **Μν.** ἤνεγκας σύ; **Γυ.** νὴ τὴν ἄρτεμιν.

Μν. τρικότυλον ἢ πῶς; εἰπέ μοι. **Γυ.** τί μ' ἠργάσω
ἀπέδυσας ὦ 'ναίσχυντέ μου τὸ παιδίον

Μν. τυννοῦτο ὄν, τυννοῦτο; **Γυ.** μικρὸν νὴ δία.

Μν. πότ' ἔτη δὲ γέγονεν; τρεῖς χοᾶς, ἢ τέτταρας;

Γυ. σχεδὸν τοσοῦτον καὶ ὅσον ἐκ διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. **Μν.** μὰ τὸν ἀπόλλω τουτονί.

Γυ. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. **Μν.** πάνυ γ' ἐμπίπρατε.
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.

Γυ. μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἀλλ' ἐμ' ὅτι χρῄζεις ποίει,
ὑπέρ γε τούτου. **Μν.** φιλότεκνός τις εἶ φύσει,
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται.

γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ' οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

Χο. ἒ α ἔ α
ὦ πότνιαι μοῖραι, τί δέδορκα
νεοχμὸν αὖ τέρας,
ὡς ἅπαν γὰρ ἐστὶν, τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον οἷον αὖ φίλαι τόδε.

Μν. οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

Χο. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω

Γυ. δεινὰ δῆθ' ὅτι γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.

Χο. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτα τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ' ἀναισχυντεῖ.

Μν. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.

Γυ. ἀλλ' οὖν ἥκεις ὅθεν, ἥκεις
φαύλως θ' ἀποδρὰς οὐ λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον
λήψει δὲ κακόν.

Μν. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς ἀπεύχομαι.

Χο. τίς οὖν σοι τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις.

Μν. μάτην λαλεῖτε, τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω,

Γυ. ἀλλ' οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,
λόγοις τε λέξεις ἀνοσίοις
ἀθέοις ἔργοις γὰρ αὐτὰ
μειψόμεσθά σ' ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῶνδε
τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον

δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων,
ἀθέων τε τρόπων
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις, σεβίζειν δαίμονας
δικαίως τ' ἐφέποντας
ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους
ποιεῖν, ὅτι καλῶς ἔχει,
καὶ μὴ ποιῶσι ταῦτα τοιάδ' ἔσται,
αὐτῶν ὅτ' ἂν ληφθῇ τις ἀνόσια δρῶν
μανίας φλέγων
λύσσῃ παράκοπος,
εἴ τι δρώη πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν
ἐστὶν γυναιξὶν καὶ βροτοῖς
ὅτι τὰ παράνομα τά τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται,
παραχρῆμά τε τίνεται.

Χο. ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς,
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

Γυ. ἔα.
ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα καὶ τὸ παιδίον,
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

Μν. κέκραχθι τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς
ἢν μή μ' ἀφεῖτ', ἀλλ' ἐνθάδε ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν. Γυ. ὦ τάλαιν' ἐγώ,

ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται, καὶ καρτερὰ,
καὶ νὴ δία τιτθοὺς γ᾽ ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει.
Μν. στερφὴ γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
Γυ. νῦν· τότε δὴ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα,
ἀνίστασ᾽ ὀρθὸς, ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
τοδὶ διέκυψε, καὶ μάλ᾽ εὔχρων ὦ τάλαν.
Κλ. καὶ ποῦ ᾽στιν; Γυ. αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται,
Κλ. οὐκ ἔν γε ταυθί. Γυ. ἀλλὰ δεῦρ᾽ ἥκει πάλιν.
Κλ. τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
Γυ. ὁ μιαρὸς οὗτος ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. Μν. κακοδαίμων ἐγὼ,
ἐς οἷ᾽ ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
γυ. ἄγε δὴ τί δρῶμεν, τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἴχεται,
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
Χο. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ᾽ ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ᾽ ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθεν, καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους
ἀθρῆσαι. ἡμιχ. γυναικῶν,
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ μόνον δὲ χρὴ πανταχῇ
μὴ βραδύνειν ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴ ὡς τάχισθ᾽ ἤδη κύκλῳ,
εἶα νῦν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάν-
τ᾽ εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὢν
πανταχῇ διάρριψον ὄμμα,
καὶ τὰ τῇδε, καὶ τὰ δεῦρο πάντ᾽ ἀνασκόπει καλῶς,
ἢν γὰρ μὴ λάθῃ, δράσας ἀνόσια,

Κλ. αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
Κη. ἔασον οὐρῆσαί μ', ἀναίσχυντος εἶ,
Κλ. σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'· ἀναμενῶ γὰρ ἐνθάδε.
Χο. ἀνάμενε δῆτα καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα,
μόνην γὰρ αὐτὴν ὦνερ οὐ γιγνώσκομεν.
Κλ. πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. Μν. νὴ Δί' ὦ μέλε,
στραγγουριῶ γάρ, ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.
Κλ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
Μν. τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν; Κλ. εἰπέ μοι,
τίς ἔστ' ἀνήρ σοι; Μν. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν.
Κλ. τὸν δεῖνα ποῖον ἔσθ' ὁ δεῖν' ὅς καί ποτε.
Μν. τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα. Κλ. ληρεῖν μοι δοκεῖς
ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο, πρότερον. Μν. νὴ Δία.
Κλ. ὅσ' ἔτη γε, καὶ τίς σοὔστιν συσκηνήτρια.
Μν. ἡ δεῖν' ἔμοιγε. Κλ. οἴμοι τάλας οὐδὲν λέγεις.
Γυ. ἄπελθ' ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι, σὺ δ' ἀπόστηθί μοι
ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ, σὺ δ' εἰπέ μοι
ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο,
Μν. φέρ' ἴδω τί πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
Γυ. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; Μν. προὐπίνομεν
Γυ. ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος, τί δὲ τρίτον;
Μν. σκάφιον ξενύλλ' ᾔτησεν, οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
Γυ. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθὲ δεῦρ' ὦ Κλείσθενες,
ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. Κλ. τί οὖν ποῶ;
Γυ. ἀπόδυσον αὐτὸν, οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
Μν. κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα.
Γυ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον ὦναίσχυντε σύ.

ὑμῖν ἀφράντοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
Χο. τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ, παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν
ἕως ἂν οὕτως, τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
Κλ. εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὑτοῦ γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.
Χο. πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν.
Κλ. ἵν' ἅττα βουλεύοισθε, καὶ μέλλοιτε δρᾶν
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
Χο. καὶ πῶς λέληθεν, ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ.
Κλ. ἀφεῦσεν αὐτὸν καὶ πέτιλ' εὐριπίδης,
καὶ τἄλλ' ἅπαντ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
Κή. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα, τίς δ' οὕτως ἀνήρ;
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο
οὐκ οἴομ' ἔγωγ' ὦ πολυτιμήτω θεώ.
Κλ. ληρεῖς, ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν
εἰ μὴ πεπύσμην, ταυτὶ τῶν σάφ' εἰδότων.
Χο. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται,
ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ὑμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος,
καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
Κλ. φέρ' ἴδω τίς εἶ πρώτη σύ; Κή. ποῖ τις τρέψεται;
Κλ. ζητητέαι γάρ ἐστε. Κή. κακοδαίμων ἐγώ.
Γυ. ἔμ' ἥτις εἴμ' ἤρου; κλεωνύμου γυνή.
Κλ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἔσθ' ἥδε γυνή.
Χο. γιγνώσκομεν δῆτ' ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
Κλ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα; Γυ. τίτθη νὴ δί' ἐμή. Κή. διοίχομαι.

εἴρηχ' ὅσα ξυνοιδ' ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖον εἴπω.
γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις, ὅσα γὰρ ᾔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
Κη. μὰ δί' οὐδὲ τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν,
ἐπεὶ τάδ' οὐκ εἴρηχ' ὁρᾶς ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν σῖτον. γυ. ἐπιτριβείης.
Κη. ὥστ' αὖ τὰ κρέα ἐξ ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμεν. γυ. τάλαιν' ἐγὼ φλυαρεῖς.
Κη. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεπαόδησεν;
οὐκ εἶπον οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν·
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτε. γυ. ἐξόλοιο,
Κη. ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. γυ. ταυτὶ δῆτ' ἀνεκτ' ἀκούειν.
Κη. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄῤῥεν, εἶτα σαυτῇ
τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
γυ. οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτὶ
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας.
Κη. οὐδὲ μὰ δία σύ γ' ἅψει.
γυ. καὶ μὴν ἰδοὺ, καὶ μὴν ἰδοὺ, λάβε θοιμάτιον φιλίστη.
Κη. πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν ἄρτεμιν. γυ. τί δράσεις;
Κη. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες τοῦτον χέσειν ποιήσω.
Χο. παύσασθε λοιδορούμεναι, καὶ γὰρ γυνή τις ἡμᾶς
ἐσπουδακυῖα προσφέρει, πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ' ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
Κλ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις,
γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί,
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον, κατ' ἀγορὰν λαλούμενον
ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν ἵνα
σκοπεῖτε, καὶ τηρεῖτε, καὶ μὴ προσπέσῃ

καὶ τὰ τὸ φανερὸν φησ' ἀναιδῶς,
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν, οὐδὲ τολμῆσαι πότ' ἄν.
ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη
τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν, ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν
ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον ἐς ἅπαντας πλὴν ἄρ' αἱ γυναῖκες.
γυ. οὔτοι μὰ τὴν ἄγραυλον ὦ γυναῖκες εὖ φρονεῖτε,
ἀλλ' ἢ πεφαρμάχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
ἡμᾶς ἁπάσας, εἰ μὲν οὖν τίς ἐστιν εἰ δὲ μὴ ἡμεῖς
αὐταί γε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον ἵνα διδαχθῇ,
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
Κη. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον ὦ γυναῖκες, εἰ γὰρ οὔσης
παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
εἶτ' εἶπον ἃ γιγνώσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
γυ. οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην, ἥτις μόνη τέτληκας,
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν ὃ ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
ἐξεπίτηδες εὑρίσκων λόγους ὅπου γυνὴ πονηρὰ
ἐγένετο μεναλίππας ποιῶν φαίδρας τε πηνελόπην δ'
οὐπώποτ' ἐποίησεν ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
Κη. ἐγὼ γὰρ οἶδα τ' αἴτιον, μίαν γὰρ οὐκ ἂρ εἴποις,
τῶν νῦν γυναικῶν πηνελόπην φαίδρας
ἁπαξαπάσας.
γυ. ἀκούετ' ὦ γυναῖκες οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. Κη. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε,

μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπεῖται, ταῦθ' ὁρᾷς
οὐ πώποτ' εἶπεν, εἰ δὲ φαίδραν λοιδορεῖ
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ' οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τ' ἀνδρὶ τ' οὔγκυκλον
ὑπ' αὐγὰς οἷόν ἐστιν ἐγκεκαλυμμένον
τὸν μυχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγῷδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας ἕως ἐπρίατο παιδίον,
ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκεια ὠνούμενος
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον
ἵνα μὴ βοῴη κηρίῳ βεβυσμένον
εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ' εὐθὺς βοᾷ,
ἄπελθ' ἄπελθε, ἤδη γὰρ ὦ 'νέρ μοι δοκῶ
τέξειν, τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν,
χ' ὁ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν,
εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς ἣ 'φερε τὸ παιδίον
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει,
λέων, λέων σοι γέγονεν αὔτ' ἔκμαγμα σὸν
τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον,
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακὰ νὴ τὴν ἄρτεμιν;
ἡμεῖς γε. κᾆτ' εὐριπίδῃ θυμούμεθα
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν.

Χο. τουτὶ μέντοι θαυμαστὸν
ὁ πόθεν εὑρέθη τὸ χρῆμα
χ' ἥτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω,
τάδε γὰρ εἰπεῖν πανοῦργον

εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκουσάσας κακά·
οὐ θαυμάσιον ἔστ' οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν,
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ' οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον εἰ μὴ μαίνομαι,
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλοισιν χρὴ δοῦναι λόγον,
αὐταὶ γάρ ἐσμεν κοὐδεμί' ἔκφορος λόγου,
τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα,
βαρέως τε φέρομεν, ἢν δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς, εἶπε δρώσας μυρίας;
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ, πρῶτον ἵνα μὴ ἄλλην λέγω
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πόλλ' ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθηῦδεν ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρευσεν ἑπτέτιν οὖσαν.
οὗτος πόθῳ μ' οὔκνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν,
κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων, εἶτα καταβαίνω λάθρα
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ' ὦνερ κ' ὠδύνη,
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι, βάδιζέ νυν.
κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον.
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχὸν, εἶτ' ἐρειδόμην
παρὰ τὸν ἀγυιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης,
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ' ὁρᾶτ' εὐριπίδης,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κ' ὠρεοκόμων
σποδούμεθ' ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον οὐ λέγει,
οὐδ' ὡς ὅταν μάλισθ' ὑπὸ τοῦ κινώμεθα,
τὴν νύχθ' ἕωθεν σκοροδα μασώμεθα,
ἵν' ὀσφραινόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιὼν

πυκνῶς τε ποικίλους λόγους
ἀνηῦρεν εὖ διεζητημένους.
ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆς ὁ Καρκίνου
δοκεῖν ἂν αὐτὸν
ὡς ἐγᾦμαι πᾶσιν ὑμῖν ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.
Στ. γ. ὀλίγων οὕνεκ' αὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὕτη κατηγόρηκεν εὖ,
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα ταῦτα λέξαι βούλομαι,
ἐμοὶ γὰρ ἁνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ
παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἃ 'γὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,
τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικακῶς ἐβοσκόμην,
νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσι τραγῳδίαις ποιῶν
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοὺς
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ.
νῦν οὖν ἁπάσαισι παραινῶ καὶ λέγω,
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα,
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακὰ
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι λαχάνοις αὐτὸς τραφεὶς,
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι, δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους, συνθηματιαίους εἴκοσιν.
Χο. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν,
οἷα κατεστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα φρένας ἔχουσα,
καὶ πολύπλοκον νόημα, οὐδ' ἀσύνετ' ἀλλὰ
πιθανὰ πάντα, δεῖ δὲ ταύτης,
τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην.
Κηδ. τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα

Εὐριπίδῃ

ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον
πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
ἤγοντο διαβέβληκεν ὥστ' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδί,
δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή,
εἶτα διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν
σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν, ἤδη καὶ μοχλοὺς
τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι μολοττικοὺς
τρέφουσι μορμολύκεια τοῖς μοιχοῖς κύνας,
καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνωσθ' ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
αὐταῖς ταμιεύεσθαι προαιρούσαις λαβεῖν,
ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
ἔξεστιν, οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα,
λακωνίκ' ἄττα τρεῖς ἔχοντα γομφίους
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν, ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου,
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὠκότριψ εὐριπίδης,
ἐδίδαξεν θριπήδεστα ἔχειν σφραγίδια
ἐξαψαμένους, νῦν οὖν ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως
ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ
ὅπως ἀπολεῖται ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω,
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι

Χο. οὐ πώποτε ταύτης
ἤκουσα πολυπλοκωτέρας
γυναικὸς, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης,
πάντα γὰρ λέγει δίκαια, πάσας δ' ἰδέας
ἐξήτασεν, πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ

γυ. ἐγώ. Κη. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες, μακρὰν ἔοικε λέξειν.
γυ. φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμίᾳ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην ὦ γυναῖκες, ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα, πολὺν ἤδη χρόνον,
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ
εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακὰ.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ' ὅπουπερ ἐν βραχεῖ
εἰσὶν θεαταὶ, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροὶ
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσι κακὸν,
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς σκοποῦνταί τ' εὐθέως,
μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος,
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἔξεστι, τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν, ὥστ' ἐάν τις πλέκῃ
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ, κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ κορινθίῳ ξένῳ,
κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἀδελφὸς λέγει,
τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
εἶεν γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
ἀπορούσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν,

εὔχεσθε πάσαις, πολλὰ δοῦναι τἀγαθά.
ΧΟ. ξυνευχόμεθα τέλεα μὲν
πόλει, τέλεα τε δήμῳ,
τὰ δ' εὔγματα γενέσθαι,
τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει,
νικᾶν λεγούσαις· ὁπόσαι
δ' ἐξαπατῶσι παραβαίνου-
σί τε τοὺς ὅρκους
τοὺς νενομισμένους
κερδῶν οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ
ἢ ψηφίσματα, καὶ νόμον
ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόρρητά τε, τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσιν
ἢ μήδους ἐπάγουσι τῆς
χώρας οὕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσίν τε τὴν
πόλιν, ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
ζεῦ ταῦτα κυρώσειας ὥσ-
θ' ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.
ΚΗ. ἄκουε πᾶς, ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν τιμόκλει' ἐπεστάτει
λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν εἶπε σωστράτη
ἐκκλησίαν ποεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν θεσμοφορίων ᾗ 'ν μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ εὐριπίδου
ὅτι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον, ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις, τίς ἀγορεύειν βούλεται;

σύ τε πόντιε σεμνὲ πόσειδον
ἁλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον
νηρέος, εἰναλίου τε κόραι,
νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι,
χρυσέα τε φόρμιγξ, ἰχύσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις, τελέως
δ' ἐκκλησιάσαιμεν ἀθηναίων
εὐγενεῖς γυναῖκες.

Κη. εὔχεσθε τοῖς ὀλυμπίοις,
καὶ ταῖς ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς πυθίοις,
καὶ ταῖσι πυθίαισι, καὶ τοῖς δηλίοις,
καὶ ταῖσι δηλίαισι, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν,
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηρυκεύεται
εὐριπίδῃ μήδοις, ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης, κατεῖπέν τις, ἢ δούλη τινὸς
προαγωγὸς οὖσ' ἐνεθρύλλησεν τῷ δεσπότῃ,
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων
καὶ μὴ δίδωσιν ἃ ἂν ὑπόσχηται ποτέ,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνὴ,
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
κεἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς,
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται
κακῶς ἀπολέσθαι. τοῦτον αὐτὸν κ' οἰκίαν
ἀρᾶσθε ταῖς δ' ἄλλαισιν ἡμῖν τοὺς θεοὺς

ἵν' ὀξακούω, σὺ δ' ἄπιθ' ὦ θρᾶτθ' ἐκ ποδῶν
δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

Κή. εὐφημί' ἔστω
εὐφημί' ἔστω
εὔχεσθε τοῖν θεσμοφόροιν,
τῇ δήμητρι, καὶ τῇ κόρῃ,
καὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ καλλιγενείᾳ,
καὶ τῇ κουροτρόφῳ τῇ γῇ,
καὶ τῷ ἑρμῇ καὶ χάρισιν,
ἐκκλησίαν τήνδε, καὶ σύνοδον τὴν νῦν,
κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι,
πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ ἀθηναίων
τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς,
καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἀγορεύουσαν
τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων
καὶ τὸν τῶν γυναικῶν
ταύτην νικᾶν
ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά,
ἰὴ παιὼν, ἰὴ παιὼν, ἰὴ παιὼν, χαίρωμεν.

Χο. εὐχόμεθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεθα ταῖς δ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι,
ζεῦ μεγαλώνυμε, χρυσολύρα τε,
δῆλον ὃς ἔχεις ἱερὰν,
καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα
γλαυκῶπι χρυσόλογχε,
πόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον ἐλθὲ δεῦρο
καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ
λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος

Μν. εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω.
Ευ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος, ἢν λαλῇς δ' ὅπως τῷ φθέγματι,
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. Μν. πειράσομαι.
Ευ. βάδιζε τοίνυν. Μν. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐκ ἤν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοί. Ευ. τί χρῆμα. Μν. συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις ἤν μοι τι περιπίπτῃ κακόν.
Ευ. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν διός,
Μν. τί μᾶλλον; ἢ τὴν ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
Μν. μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἡ γλῶττα δ' οὐχ ὀμώμοκ' οὐδ' ὥρκωσ' ἐγὼ
ὀλολύζυπ γε ἱερὸν ὠθεῖται.
Ευ. ἔκσπευδε ταχέως, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ θεσμοφορείῳ φαίνεται,
ἐγὼ δ' ἄπειμι. Μν. δεῦρο νῦν ὦ θρᾶττ' ἕπου
ὦ θρᾶττα θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων,
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος,
ἀλλ' ὦ περικαλλῆ θεσμοφόρω, δέξασθέ με,
ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο πάλιν οἴκαδε
ὦ θρᾶττα τὴν κίστην κάθελε κᾆτ' ἔξελε
τὸ πόπανον ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν,
δέσποινα πολυτίμητε δήμητερ φίλη,
καὶ φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
καὶ τὴν θυγατέρα, χοῖρον ἀνδρός μοι τυχῶν
πλουτοῦντος ἄλλως τ' ἠλίθιον καὶ βέλτερον
καὶ πρὸς φαλλικὸν νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας
ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ τῶν ῥητόρων

Εὐ. ἀνίστασ' ἵν' ἀφεύσω σε καἰγκύψας ἔχε.
Μν. οἴμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.
Εὐ. ἐνεγκάτω τὶς ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον,
ἐπίκυπτε τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.
Μν. ἐμοὶ μελήσει νὴ δία πλήν γ' ὅτι καίομαι
οἴμοι τάλας, ὕδωρ ὕδωρ ὦ γείτονες
πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτὸν τῆς φλογός.
Εὐ. θάῤῥει. Μν. τί θαῤῥῶ καταπεπυρπολημένῳ.
Εὐ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι, τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας. Μν. φῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου,
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
Εὐ. μὴ φροντίσῃς ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
Μν. οἰμώξετ' ἄρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
Εὐ. ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γ' οὖν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ
καὶ στρόφιον, οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔσ' ἐρεῖς.
Αγ. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ. Εὐ. τί οὖν λάβω;
Αγ. ὅτι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
Εὐ. νὴ τὴν ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
Αγ. σύζωσον ἀνύσας αἶρε νῦν στρόφιον. Εὐ. ἰδού.
Μν. ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλει.
Εὐ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. Αγ. ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
Εὐ. νὴ τὸν δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
Μν. ἦ ῥ' ἁρμόσει μοι; Αγ. νὴ δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
Εὐ. φέρ' ἔγκυκλον. Αγ. τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
Εὐ. ὑποδημάτων δεῖ. Αγ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
Μν. ἆρ' ἁρμόσει μοι. Αγ. χαλαρά γ' οὐ χαίρεις φορῶν,
σὺ τοῦτο γίγνωσκ' ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει.

Αγ. ἀτὰρ πρόφασίς γε νὴ δί' ἧς πως ἔχει.
Εὐ. τί οὖν ποιήσεις ταῦτα; Αγ. μὴ δόκει γε σύ.
Εὐ. ὦ τρισκακόδαιμον ὡς ἀπόλωλ' εὐριπίδης.
Μν. ὦ φίλτατ' ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς.
Εὐ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα. Μν. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ' ἐμοὶ δ' ὅτι βούλει χρῆ λαβών.
Εὐ. ἄγε νῦν ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοὶ
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. Μν. καὶ δὴ χαμαὶ
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν με. Εὐ. ἀποξυρεῖν ταδὶ
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. Μν. ἀλλὰ πρᾶτ' εἴ σοι δοκεῖ.
ἢ μὴ διδόναι γ' ὤφελόν ποτε.
Εὐ. ἀγάθων σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,
χρῆσόν τι νῷν ἡμῖν ξυρόν. Αγ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. Εὐ. γενναῖος εἶ,
κάθιζε φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
Μν. ὤμοι. Εὐ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον
ἢν μὴ σιωπᾷς. Μν. ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
Εὐ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. Μν. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν,
οὐ γὰρ μὰ τὴν δήμητρα ἐνταυθοῖ μενῶ
τεμνόμενος. Εὐ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων.
Μν. ὀλίγον μέλει μοι. Εὐ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
προδῷς με, χώρει δεῦρο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ.
Εὐ. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν, κἀνάκυπτε, ποῖ στρέφει.
Μν. μῦ μῦ. Εὐ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
Μν. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
Εὐ. μὴ φροντίσῃς. ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ,
βούλει θεάσασθαι σαυτόν. Μν. εἰ δοκεῖ φέρε.
Εὐ. ὁρᾷς σεαυτόν. Μν. οὐ μὰ δί' ἀλλὰ κλεισθένην.

πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγοις,
ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. Αγ. τοῦ χρείαν ἔχων.
Ευ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
Αγ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι.
Ευ. ἡ πᾶσα, ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναιξὶν ὡς δοκῶν εἶναι γυνὴ,
ὑπεραποκρίνῃ μου σαφῶς σώσεις ἐμὲ,
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.
Αγ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών.
Ευ. ἐγὼ φράσω σοι, πρῶτα μὲν γινώσκομαι,
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω,
σὺ δ' εὐπρόσωπος λευκὸς ἐξυρημένος,
γυναικόφωνος ἁπαλὸς, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
Αγ. Εὐριπίδη. Ευ. τί ἐστιν. Αγ. ἐποίησάς ποτε;
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς.
Ευ. ἔγωγε. Αγ. μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
ἡμᾶς ὑφέξειν, καὶ γὰρ μαινοίμεθ' ἄν,
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε,
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς στενάγμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Μν. καὶ μὴν σύ γ' ὦ κατάπυγον εὐρύπρωκτος εἶ
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Ευ. τί δ' ἔστιν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε.
Αγ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. Ευ. πῶς; Αγ. ὅπως
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν κύπριν.
Μν. ἰδού γε κλέπτειν νὴ Δία κινεῖσθαι μὲν οὖν,

χρὴ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἃ δεῖ ποεῖν πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
αὐτίκα γυναικεῖ᾽ ἢν ποιῇ τις δράματα
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ᾽ ἔχειν.
Μν. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅτ᾽ ἂν φαίδραν ποιῇς.
Αγ. ἀνδρεῖα δ᾽ ἂν ποιῇ τις ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ᾽ ὑπάρχον τοῦθ᾽ ἃ δ᾽ οὐ κεκτήμεθα,
μίμησις ἤδη ταῦτα, συνθηρεύεται.
Μν. ὅτ᾽ ἂν σατύρους τοίνυν ποιῇς καλεῖν ἐμὲ
ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.
Αγ. ἀλλ᾽ ὥστ᾽ ἄμουσόν ἐστιν ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν, σκέψαι δ᾽ ὅτι
ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ τήϊος,
κ᾽ ἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμησαν
ἐμιτροφόρουν τε, καὶ διεκίνουν ἰωνικῶς,
καὶ φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπέχετο,
διὰ τοῦτ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ καὶ καλὰ ἦν τὰ δράματα,
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
Μν. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ ὁ φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποεῖ
ὁ δ᾽ αὖ ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποεῖ,
ὁ δ᾽ αὖ θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποεῖ,
Αγ. ἅπασ᾽ ἀνάγκη. ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. Μν. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
Αγ. παῦσαι βαΰζων, καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
ὢν τηλικοῦτος ἡνίκ᾽ ἠρχόμην ποεῖν
Μν. μὰ τὸν δί᾽ οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως,
Ευ. ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκ᾽ ἦλθον, ἔα μ᾽ εἰπεῖν. Αγ. λέγε.
Ευ. ἀγάθων σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ

ποδὶ παράρυθμ' εὔρυθμα φρυγίων
διανεύματα χαρίτων.
Χο. σέβομαι λατώ τ' ἄνασσαν
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ, δοκίμῳ,
τᾷ φῶς ἔσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.
ὧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε φοῖβον τιμᾷ,
χαῖρ' ὄλβιε παῖ λατοῦς.
ὀλολύζεις γέρων.
Μν. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος ὦ πότνιαι γενετυλλίδες
καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτὸν ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος,
καί σ' ὦ νεανίσκ' ὅστις εἶ κατ' αἰσχύλον
ἐκ τῆς λυκουργίας ἐρέσθαι βούλομαι.
ποδαπὸς ὁ γύννις, τίς πάτρα, τίς ἡ στολή,
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου, τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ, τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ,
τί λήκυθος, καὶ στρόφιον ὡς οὐ ξύμφορον,
τίς δαὶ κατόπτρου, καὶ ξίφους κοινωνία;
τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ, πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα, ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ' ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.
Αγ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην,
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτ' ἅμα γνώμῃ φορῶ,

Εὐ. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
Μν. τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.
τοῦ γὰρ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Εὐ. σίγα. Μν. τί δ' ἔστιν. Εὐ. ἀγάθων ἐξέρχεται.
Μν. καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος. Εὐ. οὑκκυκλούμενος.
Μν. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ', ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ,
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, κυρήνην δ' ὁρῶ.
Εὐ. σίγα, μελῳδεῖν, αὖ παρασκευάζεται.
Μν. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινυρίζεται.
Αγ. ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξυνελευθέρα
πατρίδι χορεύσασθε βοάν.
Χο. τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος λέγε νῦν
εὐπίστως δὲ τοὐμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
Αγ. ἄγε νῦν ὄπλιζε μοῦσα
χρυσέων ῥύτορα τόξων
φοῖβος, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα σιμουντίδι γᾷ.
Χο. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς
φοῖβ' ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.
Αγ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν ἀείσατ' ἄρ
τεμιν ἀγροτέραν.
Χο. ἕπομαι, κλῄζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα λατοῦς
ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.
Αγ. λατώ τε κρούματά τ' ἀσιάδος

Θε. ἤ που νέος ἀγὼν ἦσθ' ὑβριστὴς ὦ γέρων;
Ευ. ὦ δαιμόνιε τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ.
Θε. μηδὲν ἱκέτευ', αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα,
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν, τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον
ἦν μὴ προΐῃ θύραζε πρὸς τὸν ἥλιον.
Μν. τί οὖν ἐγὼ δρῶ. Ευ. περίμεν' ὡς ἐξέρχεται.
ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον.
Μν. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,
τί τὸ πρᾶγμα τουτί; τί στένεις, τί δυσφορεῖς,
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
Ευ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον,
Μν. ποῖόν τι. Ευ. τῇδε θ' ἡμέρᾳ κριθήσεται,
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν. εἴτ' ἀπόλωλ' εὐριπίδης.
Μν. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ θεσμοφορίων, ἡ μέση.
Ευ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι
κἀν θεσμοφόροιν μέλλουσι περὶ ἐμοῦ τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. Μν. τιὴ τί δή.
Ευ. ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
Μν. νὴ τὸν ποσειδῶ καὶ δίκαι' ἂν πάθοις,
ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις.
Ευ. ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. Μν. τί δράσοντ' εἰπέ μοι
Ευ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶν, κἂν δέῃ
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. Μν. πότερα φανερὸν ἢ λάθρα,

Θε. εὔφημος πᾶς ἔστω λεὼς
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
θίασος μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθὴρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω
γλαυκόν. Μν. βομβάξ.
Εὐ. σίγα, τί λέγεις;
Θε. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων.
Μν. βομβαλοβομβάξ.
Θε. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς ἀγάθων
πρόμος ἡμέτερος,
Μν. μῶν βινεῖσθαι;
Εὐ. τίς ὁ φωνήσας.
Μν. νήνεμος αἰθὴρ.
Θε. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχὰς,
κάμπτει δὲ νέας ἀψῖδας ἐπῶν,
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ
καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει,
καὶ χοανεύει.
Μν. καὶ λαικάζει.
Θε. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
Μν. ὃς ἕτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, τοῦ θριγκοῦ,
γογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.

οὐ φῂς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν, οὔθ' ὁρᾶν;
χωροῖς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στιν ἡ φύσις.
τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὁρᾶν. Ευ. εὖ ἴσθ' ὅτι,
Μν. πῶς χωρίς; Ευ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε,
αἰθὴρ γὰρ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῷ' ἐν αὑτῷ ξυνετέκνου κινούμενα,
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτα μηχανήσατο,
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ
ἀκοὴν δὲ χοάνης ὦτα διετετρήνατο.
Μν. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω, μήθ' ὁρῶ,
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθὼν
οἷόν τι πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
Ευ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. Μν. πῶς ἂν οὖν.
Ευ. πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
ἔτι προσμάθοις, μὴ χωλὸς εἶναι τὼ σκέλη,
βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Μν. ἰδού.
Ευ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο. Μν. νὴ τὸν ἡρακλέα
οἶμαί γε. Ευ. σιγᾶ νῦν. Μν. σιωπῶ τὸ θύριον.
Ευ. ἄκουε. Μν. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.
Ευ. ἐνταῦθ' ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός. Μν. ποῖος οὗτος ἀγάθων
ἔστιν, τις ἀγάθων; μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός.
Ευ. οὐκ ἀλλ' ἕτερός τις οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. μῶν ὁ δασυπώγων. Ευ. οὐχ ἑώρακας πώποτε;
Μν. μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ' ὥστε, καί με γ' εἰδέναι,
Ευ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ' ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν ὡς ἐξέρχεται,
θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως,

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Μνησίλοχος κηδεστὴς εὐριπίδου.

εὐριπίδης.	θεράπων.
ἀγάθων.	χορός.
κήρυξ.	γυνή τις.
ἑτέρα γυνή.	ἑτέρα γυνή.
κλεισθένεις.	ἡμιχόρειον γυναικῶν.
ἠχώ.	σκύθης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΜΝΗΣΙΛΟ-χος κηδεστὴς εὐριπίδου.

Ὦ Ζεῦ χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται,
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἅνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ
οἷόν τε πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις ὦ 'υριπίδη;
Εὐ. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα
ὄψει παρεστώς. Μν. πῶς λέγεις, αὖθις φράσον,
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; Εὐ. οὐχ ἅγ' ἂν μέλλεις ὁρᾶν.
Μν. οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ'. Εὐ. οὐχ ἅγ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
Μν. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.

οὐ φῇς

τασδὶ λαβών, σὺ δ' ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν,
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι
τοῖς σοφοῖσι μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ,
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ·
μὴ δὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ' ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί,
μὴ δὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τόν γε τρόπον προσεικέναι
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων, ἀεί,
ὦ ὦ ὥρα δὴ φίλαι
γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
καὶ σὺ κίνει. Ημ. τοῦτο δρῶ. καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμὸν τάχα γὰρ ἔπεισι
λοπαδοτεμαχοσελαχογάλεο,
κρανιολειψανοδριμυποτριμματο,
σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο,
κιχλεπικοσσυφοπεριστέρα
λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε
λειολαγῳοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων,
σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
λαβὲ τρύβλιον, εἶτα λαβὼν κόνισαι
λέκιθον ἵν' ἐπιδειπνῇς.

Ημ. ἀλλὰ λαιμάττουσί που
αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ εὐαί, δειπνήσομεν εὐοῖ εὐαί,
εὐαὶ ὡς ἐπὶ νίκῃ εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

τέλος.

ὥστ᾽ ἐστὶ πολὺ δὴ βέλτιστα, πολὺ δῆτ᾽ ὦ θεοί,
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ᾽ ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ᾽ ὀσμὴν ἔχῃ,
ἀλλ᾽ ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
τὸν ἄνδρ᾽ ὅπου 'στὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Χο. αὐτοῦ μένουσ᾽ ἡμῖν γὰρ ἐξευρεῖν δοκεῖς.

Θε. μάλισθ᾽ ὁδὶ γὰρ ἤδη τὸ δεῖπνον ἔρχεται,
ὦ δέσποτ᾽ ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

Δε. ἐγώ. Θε. σὺ μέντοι νὴ Δί᾽ ὥς γ᾽ οὐδεὶς ἀνὴρ
τίς γὰρ γένοιτ᾽ ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων,
ὄντων τὸ πλῆθος, οὐδεδείπνηκας μόνος.

Χο. εὐδαιμονικόν γ᾽ ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.

Θε. ποῖ ποῖ βαδίζεις. Δε. ἤδη τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

Θε. νὴ τὴν Ἀφροδίτην πολύ γ᾽ ἁπάντων ὕστατος,
ὅμως δ᾽ ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ᾽ ἡ γυνὴ
ἄγειν σε, καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας
οἶνος δὲ χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ᾽ ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε,
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ᾽ ἡμῶν, πάντα γὰρ παρέξομεν,
οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψῃς μηδὲν, ἀλλ᾽ ἐλευθέρως
καλεῖν γέροντα μειράκιον παιδίσκον, ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ᾽ ἐπεσκευασμένον,
ἁπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε,
ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον, ἤδη 'πείξομαι
ἔχουσά τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς,
τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ᾽ οὐκ ἄγεις

Γρ. καλῶς ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
Νε. οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμι. Αλ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον
ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. Νε. μὴ πρὸς θεῶν
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
Γρ. νὴ τὴν ἑκάτην, ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Νε. ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ πάλιν
φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμὶ, βαρυδαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείξομαι
ὅμως δ' ἐάν τι πολλάκις πάθω,
ὑπὸ τοῖνδε τοῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' ἐσπλέων,
θάψαι μ' ἐν αὐτῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς
καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος,
ζῶσαν καταπιττώσαντες εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντες κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.
Θε. ὦ μακάριος μὲν δῆμος εὐδαίμων δ' ἐγὼ
αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς δ' ὅσαι πάρεστ' ἐπὶ ταῖς θύραις,
οἱ γείτονές γε πάντες οἵ τε δημόται,
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ θάσι' ἀμφορείδια,
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντα πέπτατο,

Νε. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἢ βούλομαι
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο,
ἀξιόχρεως. Γρ. μή μοι καθίσῃ. Αλ. ποῖ σύ, ποῖ
χωρεῖς μετ' αὐτῆς. Νε. οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἕλκομαι
ἀτὰρ εἴτις εἶ γε πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ', ὦ ἡράκλεις
ὦ πᾶνες, ὦ κορύβαντες, ὦ διοσκόρω
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον,
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ' ἀντιβολῶ τουτί ποτε,
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.
Αλ. γρ. μὴ σκῶπτέ μ' ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου. Γρ. δευρὶ μὲν οὖν
ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε. Αλ. γρ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νε. διασπάσεσθέ μ' ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
Γρ. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Αλ. γ. οὐκ ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
Νε. ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι.
Γρ. αὐτὸς σκόπει σύ, τάδε δέ σοι ποιητέον.
Νε. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ.
Γρ. οὐκ οἶσθα βαδιεῖ δεῦρο. Νε. ἀφέτω νυν μ' αὐτηί.
Αλ. γ. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμέ. Νε. ἢν νὴ δία γ' ἀφῇ.
Γρ. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ δία σε. Αλ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νε. χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς. Γρ. τιή.
Νε. ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
Γρ. σιγῇ βάδιζε δεῦρο. Αλ. μὰ δί' ἀλλ', ὡς ἐμέ.
Νε. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ κανόνου σαφῶς
ψήφισμα βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον,
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι.

Γρ. ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
Νε. νὴ τὸν Δί' ἥν περ γε πρὸ τοῦ τῶν κηρίνων
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Νε. ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ. γρ. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
Νε. οὐ σωφρονοῦσά γ' οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει,
παρά σοι καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή,
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν νόμον
ἐξεῦρες, ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
Νε. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι
ὦ γλυκύτατον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν,
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν
γρ. αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον,
ἕλκεις παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων
πρότερον καθεύδειν αὐτόν. Νε. οἴμοι δείλαιος
πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
γρ. βάδιζε δεῦρο. Νε. μηδαμῶς περιίδῃς,
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆς ἀντιβολῶ σ'. γρ. ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει. Νε. οὐκ ἐμέ γ' ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένην.
γρ. ἕπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.
Νε. ἴθι νυν ἔασον ἐς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν, εἰ δὲ μή
αὐτοῦ τι δρῶντα, πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα,
ὑπὸ τοῦ δέους. γρ. θάρρει βάδιζ' ἔνδον χεσεῖ.

Γρ. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ.
Νε. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὔστιν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει
Γρ. νὴ τὴν ἀφροδίτην, δεῖ σε μέντοι γ' ὡς ἐγὼ,
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
Νε. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. Γρ. ἀλλὰ νὴ δία
ἀναγκάσει τουτί σε. Νε. τοῦτο δ' ἔστι τί
Γρ. ψήφισμα καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
Νε. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι. Γρ. καὶ δή σοι λέγω
ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν, ἢν ἀνὴρ νέος
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν, πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον, ἢν δὲ μὴ θέλῃ
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ πατάλου.
Νε. οἴμοι προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γρ. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Νε. τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθόντες. Γρ. ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνον ἔστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι
Νε. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν. Γρ. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
Νε. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. Γρ. κλάε σύ.
Νε. τί δῆτα χρὴ δρᾶν. Γρ. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
Νε. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὖστι. Γρ. διομήδειά γε.
Νε. ὑποστόρεσαι, νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου
καὶ κλήματ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.

Γρ. οὗτος τί κόπτεις, μῶν ἐμὲ ζητεῖς. Νε. πόθεν.
γρ. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. Νε. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
Γρ. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας.
Νε. ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. Γρ. τίνα.
Νε. ἄλλον σε βινοῦμεθ' ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
Γρ. νὴ τὴν ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Νε. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Γρ. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων,
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
Νε. τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Γρ. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Νε. οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις, τήνδε δή μοι κρουστέον.
Γρ. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
Νε. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
Γρ. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι, νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' εὗρες, ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
Νε. ἀλλ' ὦ μέλε ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. Γρ. τίνα.
Νε. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. Γρ. οὗτος δ' ἐστὶ τίς.
Νε. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους
ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
Γρ. οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει. Νε. καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία.
Γρ. μὰ τὴν ἀφροδίτην ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη
μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. Νε. παραφρονεῖς ὦ γραΐδιον,
Γρ. ληρεῖς ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα.
Νε. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν
ἐξὸν καθέντα γραΐδιον τοιουτονὶ,
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν.

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἐστὶ δίκαιον εἴπερ δημοκρατούμεθα,
ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅτι καὶ δράσεις ποτέ.
Αν. εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην
ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλιν ποθῶν
Νε. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γραΐδιον,
φρούδη γάρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἔνδον μενεῖν.
Νε. ἀλλ' ὁτοπὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα
δεῦρο δή, δεῦρο δή, φίλον ἐμὸν δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξυνευνός μοι
τὴν εὐφροσύνην ὅπως ἔσει, πάνυ γάρ τις ἔρος με δοκεῖ
τῶν δὲ τῶν σῶν βοστρύχων
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοι τίς πόθος
ὅς με διακναίσας ἔχει,
μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τὸν δ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι. Νε. δεῦρο δή, δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι
καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ', εἰ δὲ μὴ καταπεσὼν κείσομαι
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ
πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς,
κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ
μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι, καὶ ταῦτα μὲν μοι μετρίως
πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστί, σὺ δέ μοι
φίλτατον ὦ ἱκετεύω
ἄνοιξον ἀσπάζου τε, διά τοι σε πόνους ἔχω
ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα,
κύπριδος ἔρνος, μέλιττα, μούσης, χαρίτων θρέμμα τρυφῆς
ἄνοιξον ἀσπάζου με, διά τοι σε πόνους ἔχω. (πρόσωπον,

ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομαι
κάλει τὸν ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι' ἀντιβολῶ σε,
Γρ. ἤδη τὸν ἀπὸ ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾷς
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς λεσβίους
ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τὰ μὰ παίγνια, τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.
Νε. ᾆδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ,
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ.
Γρ. οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε; Νε. καινόν γ' ὦ σαπρά.
Γρ. οὐ δῆτα. Νε. τί γὰρ ἂν, γραῦς παλαιά τις λέγοι.
Γρ. οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. Νε. ἀλλὰ τί.
Γρ. ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον.
Νε. τί μοι διαλέγει. Γρ. σὺ δὲ τί διακύπτεις. Νε. ἐγώ;
Γρ. ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ.
Νε. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρης.
Γρ. δείξει γε καὶ σοὶ, τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμὲ
ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν οὐ σοῦ γ' ὤλεθρε
δεόμενος οὐδέν. Νε. νὴ δί' ὦ φθίνυλλα σὺ
δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
Γρ. κἄγωγ' ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.
Νε. εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν
καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον, οὐ γὰρ ἀνασχετὸν
τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
Γρ. οἰμώζων ἄρα νὴ δία σποδήσεις,
οὐ γὰρ τἀπὶ χαριξένης τάδ' ἐστὶν

ἐμοῦ φυγήσειν, καὶ προσάξεσθαι τινὰ
ἄδουσ', ἐγὼ δ' ἢν τοῦτο δράσαντ' ἄσομαι,
καὶ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις
ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμῳδικόν.

Γρ. τούτῳ διαλέγου κἀπιχώρησον σὺ δὲ
φιλοτάριον αὐλητὰ τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.

Γρ. εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν,
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔ-
νεστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις,
οὐδέ τοι στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ 'γὼ τὸν φίλον
ᾧ περ ξυνείην, ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν, ἐπέτοιτο

Νε. μὴ φθόνει ταῖσι νέαισι
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἁπαλοῖς μηροῖς,
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ, σὺ δ' ὦ
γραῦ παραλέλεξαι, κἀντέτριψαι τῷ
θανάτῳ μέλημα.

Γρ. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
τότ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις,
βουλομένη σποδεῖσθαι
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις
καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλῆσαι.

Νε. αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι, οὐχ ἥκει μου τοὖρος,
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ' ἡ
γάρ μοι μήτηρ, ἄλλῃ βέβηκε
καὶ τἄλλ' οὐδέν με ταῦτα δεῖ λέγειν,

πρίν γ' ἀπενέγκῃς. Ομ. ἀλλ' ἀποίσω. Κή. ὁπηνίκα.
Ομ. οὐ τοὐμὸν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται. Κή. τί δή.
Ομ. ἑτέροις ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέροις ἐμοῦ.
Κή. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅπως. Ομ. τί γὰρ πάθω
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν,
τοὺς εὖ φρονοῦντας. Κή. ἢν δὲ κωλύσωσι, τί.
Ομ. ὁμόσ' εἶμι κύψας. Κή. ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί.
Ομ. καλοῦμεθ' αὐτάς. Κή. ἢν δὲ καταγελῶσι, τί
Ομ. ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς. Κή. τί δράσεις εἰπέ μοι.
Εμ. τῶν εἰσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία·
ὁ καταθεὶς βάδιζε τοίνυν ὕστερος, σὺ δ' ὦ σίκων
καὶ παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
Ομ. φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω, ὁ καταθείς, μὴ μηδαμῶς,
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
Ομ. νὴ τὸν δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοῖς δέ γε
τῶν ματτομένων κοινῇ, μεθέξω πως ἐγώ,
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται βαδιστέον,
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.
Γρ. τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν, ὥρα δ' ἦν πάλαι
ἐγὼ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργὸς μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
παίζουσ' ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινα
παριόντα, μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν ἰωνικῶν,
Αλ. νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά,
ᾤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε

ὁ διὸς κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην.

Ἀν. οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν, τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
νῦν δ' αἱ γυναῖκες. Φει. ἅς γ' ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.

Ἀν. οὐκ οἶδ' ὅτι ληρεῖς, φέρε σοι τἀνάφορον ὁ παῖς.

Κη. ὦ πάντες ἀστοὶ, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι
κρατῆρας συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες
ἑστῶσ' ἐφεξῆς, τά τε μάχη ῥιπίζεται,
λαγῷ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγονται τραγήματα
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται,
σμοιὸς δ' ἐν αὐτοῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια,
γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδε
ἔχων, καγχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου,
ἐμβάδες δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος,
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ' ὡς τὴν μάζαν φέρων
ἕστηκεν, ἀλλὰ τὰ γνάθους διοίγνυτε.

Ἀν. οὔκουν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ' ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ.

Κη. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;

Ομ. ἐπὶ δεῖπνον. Κη. οὐ δῆτ' ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ

Αν. οἴσουσιν ὦ τᾶν. Φε. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Αν. ἀμέλει κομιοῦσι. Φε. ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Αν. μαχούμεθ᾽ αὐτοῖς. Φε. ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
Αν. ἄπειμ᾽ ἐάσας. Φε. ἢν δὲ πωλῶσ᾽ αὐτά, τί;
Αν. διαρραγείης. Φε. ἢν διαρραγῶ δέ, τί;
Αν. καλῶς ποιήσεις. Φε. σὺ δ᾽ ἐπιθυμήσεις φέρειν.
Αν. ἔγωγε, καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
ὁρῶ φέροντας. Φε. πάνυ γ᾽ ἂν οὖν ἀντισθένης
αὔτ᾽ εἰσενέγκοι, πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον,
πρότερον χέσαι, πλεῖν, ἢ τριάκονθ᾽ ἡμέρας.
Αν. οἴμωζε. Φε. καλλίμαχος δ᾽ ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι πλεῖον καλλίου.
ὤνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Αν. δεινά γε λέγεις. Φε. τί δεινὸν ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα;
οὐκ οἶσθ᾽ ἐκεῖν᾽ οὔδοξε τὸ περὶ τῶν ἁλῶν.
Αν. ἔγωγε. Φε. τοὺς χαλκοῦς δ᾽ ἐκείνους ἡνίκα
ἐψηφισάμεσθ᾽ οὐκ οἶσθα. Αν. καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ᾽ ἐγένετ᾽ ἐκεῖνο, πωλῶν γὰρ βότρυς,
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ᾽ ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ᾽ ἄλφιτα
ἔπειθ᾽ ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον
ἀνέκραγ᾽ ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκοῦν τὸ λοιπόν, ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.
Φε. τὸ δ᾽ ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ὤμνυμεν
τάλαντ᾽ ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν εὐπόρισ᾽ εὐριπίδης
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην,
ὅτε δὴ δ᾽ ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο

πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται.
Αν. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν. Φει. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.
Αν. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Φει. λέξουσι γάρ.
Αν. καὶ φασὶν οἴσειν ἀράμενοι. Φει. φήσουσι γάρ.
Αν. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. Φει. ἀπιστήσουσι γάρ.
Αν. ὁ Ζεύς σ' ἐπιτρίψειεν. Φει. ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν'; Αν. ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει.
Φει. οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν. Αν. ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ; Φει. νὴ Δία καὶ γὰρ οἱ θεοί.
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τε, καὶ τῶν ἀγαλμάτων.
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν
οὐχ ὥς τι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
Αν. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν
ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὔσθ' ἱμάς.
Φει. ὄντως γὰρ οἴσεις. Αν. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. Φει. τῆς μωρίας,
τὸ μὴ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη. Αν. τί δρᾶς;
Φει. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι.
Αν. ἵνα δὴ τί. Φει. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦ 'μβρόντητε σύ.
Αν. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι,
ταῦτα καταθείμην. Φει. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
θάρρει καταθήσεις κἂν ἔνης ἔλθῃς. Αν. τιή.
Φει. ἐγῷδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχὺ
ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.

ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν, προΐτω τὰ κνεῖα·
κόμιζε τὰς θαλλοὺς καὶ καθίση πλησίον,
καὶ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
Φει. ἐγὼ καταθήσω τὰ μά; κακοδαίμων ἄρα
Αν. ἔσομαι καὶ νοῦ ὀλίγον κεκτημένος
μὰ τὸν ποσειδῶ γ' οὐδέποτ' ἀλλὰ βασανιῶ,
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει,
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται,
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὔτ' ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; Αν. οὐδαμῶς.
Φει. τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως οὔτι μὴ
ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπεται.
Αν. μὰ Δί' ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει,
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
Φει. μέλλεις ἀποφέρειν. Αν. πάνυ γε. Φει. κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. Αν. πῶς; Φει. πῶς ῥᾳδίως.
Αν. τί δ' οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ.
Φει. ποίοισιν ὦ δύστηνε; Αν. τοῖς δεδογμένοις.
Φει. δεδογμένοισιν, ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
Αν. ἀνόητος. Φει. οὐ γὰρ ἠλιθιώτατος μὲν οὖν,
ἁπαξαπάντων. Αν. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα,
μάλιστα πάντων. Φει. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
Αν. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ. Φει. φυλάξομαι,

ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα,
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον σήμερον.
Βλ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεθα. Πρ. φήμ' ἐγώ
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἁπαξαπάσας. Βλ. ἵνα τί. Πρ. δῆλον τουτοτί,
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς,
καὶ τάς γε δούλας, οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύπριν
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
Βλ. φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί,
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε.
Γρ. ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.
Αν. χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασα ἐμούς,
ποῦσθ' ἡ διφροφόρος, ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι
νὴ δία μέλαινά γ' οὐδ' ἂν εἰς τὸ φάρμακον
ἕψουσ' ἔτυχεν ᾧ λυσικράτης μελαίνεται,
ἵστω παρ' αὐτὴν δεῦρ' ἴθι κομμώτρια
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε
ἐνταῦθα, σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς, ἔξιθι
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν

ἀωρὶ

καὶ τὰ στήσασα παρ' ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ,
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν,
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην,
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν,
ἵνα κάμπτωσι. Βλ. μὰ δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν ὅτῳ δὲ τὸ γράμ
μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντας. (μετ

Πρ. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο παρ' ἡμῖν,
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν,
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών,
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
τάδε λέξουσιν, δεῦρο παρ' ἡμᾶς,
ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ' ὡραία
παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα φήσει τις ἄνω·
θ' ἐξ ὑπερῴου καὶ καλλίστη
καὶ λευκοτάτη, πρότερον μέντοι
δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί,
τοῖς δ' εὐπρεπέσιν ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδ' ἐροῦσιν, ποῖ θεῖς οὗτος,
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών,
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν
ὑμᾶς δὲ τέως θρία λαβόντας διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι
φέρε νυν φράσον μοι ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν. Βλ. πάνυ.
Πρ. βαδιστέον ἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοὶ

Βλ. περὶ δ' ἱματίων τίς πρόσεσται, καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
Πρ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν, πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
Βλ. ἓν ἔτι ζητῶ πῶς ἤν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῷ
πόθεν ἐκτίσει ταύτην, οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
Πρ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. Βλ. τουτὶ πόσους ἐπιτρίψει.
Πρ. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ τάλαν οὕνεκ' ἔσονται.
Βλ. πολλῶν οὕνεκεν νὴ τὸν ἀπόλλω, πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. Πρ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας;
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.
Βλ. νὴ τὴν δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι
τῆς αἰκείας οἱ κλέπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσι, τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
Πρ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται, ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως τῇ γαστρὶ κολασθείς.
Βλ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. Πρ. πῶς γὰρ κλέψαι μὴ 'μετὸν αὐτοῦ
Βλ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἆρα τῆς νυκτός. Πρ. οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἤν γε θύραζ' ὥσπερ πρότερον, βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει,
ἢν δ' ἀποδύῃ γ' αὐτὸς δώσει, τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι,
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ, κρεῖττον κομιεῖται ἐκείνου.
Βλ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι. Πρ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει.
Βλ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις. Πρ. κοινὴν πᾶσι, τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησιν φημὶ ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα
ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. Βλ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις.
Πρ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
Βλ. τὸ δὲ βῆμα, τί σοι χρήσιμον ἔσται; Πρ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. Βλ. νὴ τὸν ἀπόλλω χάριέν γε
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; Πρ. εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω

μηδεμιᾶς ἢ φύτημα κενόν. Βλ. τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;
φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους ἐπὶ δὲ τοὺς καλοὺς βαδιοῦνται.
Γρ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου, καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσι δημοσίοισιν
οἱ φαυλότεροι, κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν,
ταῖς γυναιξὶ πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.
Βλ. ἡ λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς, ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
Γρ. νὴ τὸν ἀπόλλω καὶ δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ καταχλεύη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ πρότερος παραχώρει, κᾆτ' ἐπιτήρει
ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.
Βλ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
ἔσται δυνατὸς διαγινώσκειν. Γρ. τί δὲ, δεῖ πατέρας ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισι νομιοῦσιν.
Βλ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἄγχουσι, τί δῆθ' ὅταν ἀγνὼς ᾖ, πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται.
Γρ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς, οὐκ ἐπιτρέψει τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι, νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ, δεδιὼς τοῖς δρῶσι τοῦτο μαχεῖται.
Βλ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς, εἰ δὲ προσελθὼν ἐπίκουρος
ἢ λευκολόφος πάππαν με καλεῖ τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
Γρ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι. Βλ. τὸ ποῖον;
Γρ. εἴ σε φιλήσειεν ἀρίστυλλος φάσκων αὑτοῦ πατέρ' εἶναι.
Βλ. οἰμώζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι. Γρ. σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονε πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. Βλ. δεινὸν μέντ' ἂν ἐπεπόνθειν.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; Γρ. οἱ δοῦλοι, σοὶ δὲ μελήσει
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.

Βλ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασι. Πρ. κατέδει σπέλεθον πρότερός μου.
Βλ. τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; Πρ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἔφθης μ᾽ ὑποκρούσας
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν, τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον, καὶ τἄλλ᾽ ὁπόσ᾽ ἐστὶν ἑκάστῳ
εἶτ᾽ ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι.
Βλ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν ἀργύριον δὲ
καὶ δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον. Πρ. τοῦτ᾽ ἐς τὸ μέσον καταθήσει
καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. Βλ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο,
Πρ. ἀλλ᾽ οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. Βλ. κᾆτα δὴ τί;
Πρ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει, πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες
ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους, ἐρεβίνθους
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι, σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.
Βλ. οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ᾽ οἷς ταῦτα πάρεστι.
Πρ. πρότερόν γ᾽ ὦταῖρ᾽ ὅτε τοῖσι νόμοισι διεχρώμεθα τοῖς προτέ-
νῦν δ᾽ ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι. (ροισιν
Βλ. ἢν μείρακ᾽ ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι
ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
ξυγκαταδαρθών. Πρ. ἀλλ᾽ ἐξέσται προῖκ᾽ αὐτῷ ξυγκαταδαρθεῖν
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ξυγκατακεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. Βλ. πῶς οὖν οὐ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἐρείδειν.
Πρ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται
κᾆτ᾽ ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ᾽ ὑποκρούσει.
Βλ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας ἢν ταῖς αἰσχραῖσι ξυνῶμεν
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ᾽ οἷ φῂς ἀφικέσθαι.
Πρ. οὐχὶ μαχοῦνται. Βλ. περὶ τοῦ; Πρ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.
Βλ. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρξει,
Πρ. τὸ μὲν ἡμέτερον γνώμην τιν᾽ ἔχει, προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν

μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
Αν. νὴ τὸν ποσειδῶ, μεγάλ' εἰ μὴ ψεύσεται.
πρ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ' ὥστ' ἐμοί γε μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.
Χο. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ
φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ' ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν, κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην,
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα, μυρίαισιν εὐτυχίαισι βίου,
δηλοῦν ὅπερ δύναται καιρὸς,
δεῖ γάρ τοί γε σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν
ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα, μή
τ' εἰρημένα πω πρότερον,
μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται,
ἀλλ' οὐ μέλλειν ἀλλ' ἅπτεσθαι, καὶ δὴ χρῆν ταῖς διανοίαις
ὡς τὸ ταχύνειν χάριτος μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.
πρ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω, τοὺς δὲ θεατὰς
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσι καὶ μὴ τοῖς ἤθεσι λίαν
τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
Βλ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς, τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι,
πρ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι,
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων μετέχοντας.
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι
μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ,
ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσι βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.

ᾤχου καταλιποῦσ' ὥσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
Γρ. ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ καὶ ἀσθενής,
ἔπειθ' ἵνα λεαίνοιμι τοῦτ' ἠμπισχόμην,
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
κατέλιπον ὦνερ. Αν. αἱ δὲ δὴ λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κἄστιχ' ἡ βακτηρία.
Γρ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν,
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
Αν. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα;
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι.
Γρ. μὴ φροντίσῃς, ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον,
Αν. ἡκκλησία; Γρ. μὰ δί' ἀλλ' ἐφ' ἣν ἔγωγ' ᾠχόμην
ἀτὰρ γεγένηται; Αν. ναὶ μὰ δί' οὐκ ᾔδεισθά με
φράσαντά σοι χθές; Γρ. ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
Αν. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα. Γρ. μὰ δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Αν. κάθισο τοίνυν σηπίας μασωμένη,
ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν.
Γρ. τί δρᾶν, ὑφαίνειν. Αν. οὐ μὰ δί' ἀλλ' ἄρχειν. Γρ. τίνος.
Αν. ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
Γρ. νὴ τὴν ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις
ἔσται τολοιπόν. Αν. κατὰ τί; Γρ. πολλῶν οὕνεκα,
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν. Βλ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς, μὴ δ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.
Αν. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
Γρ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον,

χάλα συναπτοὺς ἡνίας λακωνικὰς
βακτηρίας ἄφεσθε, καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
ὅθεν περ ἔλαβον τἄλλα θ' ἁξηνέγκαμεν.

Χο. κεῖται δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας, σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν,
ὅ τι σοι δρῶσαι, ξύμφορον ἡμεῖς, δόξομεν ὀρθῶς ἐπακούειν
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

Πρ. περιμείνατέ νυν ἵνα τῆς ἀρχῆς ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι
ξυμβούλοισιν ἁπάσαισ' ὑμῖν χρήσομαι, καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς, ἀνδρειόταται γεγένησθε.

Αν. αὕτη πόθεν ἥκεις πραξαγόρα. Πρ. τί δ' ὦ μέλε
σοὶ τοῦθ'. Αν. ὅ, τι μοι τοῦτ' ἐστίν. Πρ. ὡς εὐηθικῶς,
οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. Αν. οὐκ ἴσως,
ἑνός γε. Πρ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. Αν. πῶς. Πρ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

Αν. τί δ' οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;

Πρ. οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. Αν. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μοι.

Πρ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. Αν. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; Πρ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὕτως ἐχούσης ὦ 'νερ; Αν. εἰποῦσάν γέ μοι
ἀλλ' ἔστιν ἐνταυθοῖ τι κακόν. Πρ. μὰ τὼ θεώ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην, ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.

Αν. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν,
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ' ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,

ἀλλ' εἶμι σὺ δ' ὑγίαινε. Βλ. καὶ σύ γ' ὦ χρέμης.
Χο. ἔμβα χώρει,
ἆρ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ,
στρέφου σκόπει,
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι
μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν, τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ,
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυποῦν βάδιζε,
ἡμῖν δ' αἰσχύνην φέροι,
πάσαισι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν,
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτὴν,
καὶ περισκοπουμένη κἀκεῖσε καὶ τὰ 'κ δεξιᾶς,
μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα,
ἀλλ' ἐγκονῶμεν, τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη,
ὅθεν περ ἐς ἐκκλησίαν ὁρμώμεθ' ἡνίκ' ἦμεν
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθεν περ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις,
ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔτ' ἐπαναμενούσας,
πώγωνας ἐξηρτημένας, μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
χ' ἡμῶν ἴσως κατείπῃ, ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα, θατέρῳ
πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα,
καὶ μὴ βράδυν', ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν, ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς τοῖν γνάθοιν ἔχουσα,
χ' αὗται γὰρ ἥκουσι πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
Πρ. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὦ γυναῖκες εὐτυχῶς,
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ βουλεύσαμεν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν
ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκ ποδῶν ἴτω,

μόνας μόναις οὐ μαρτύρων γ᾽ ἐναντίον
καὶ ταῦτ᾽ ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν,
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
Βλ. νὴ τὸν ποσειδῶ μαρτύροντ᾽ ἐναντίον.
Χρ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθὰ
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
Βλ. τί δῆτ᾽ ἔδοξεν. Χρ. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν
ταύταις, ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι. Βλ. καὶ δέδοκται. Χρ. φήμ᾽ ἐγώ.
Βλ. ἅπαντά τ᾽ αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν. Χρ. οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει.
Βλ. οὐδ᾽ εἰς δικαστήριον ἄρ᾽ εἶμ᾽ ἀλλ᾽ ἡ γυνή;
Χρ. οὐδ᾽ ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ᾽ ἡ γυνή,
Βλ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ᾽ ἆρα μοι
Χρ. μὰ δί᾽ ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ᾽ ἤδη μέλει,
σὺ δ᾽ ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
Βλ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν,
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,
ἔπειτ᾽ ἀναγκάζουσι πρὸς βίαν. Χρ. τί δρᾶν
Βλ. κινεῖν ἑαυτάς. Χρ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα;
Βλ. ἄριστον οὐ δώσουσιν. Χρ. σὺ δέ γε νὴ δία
δρᾶ ταῦτ᾽ ἵν᾽ ἀριστᾷς τε, καὶ κινεῖς ἅμα.
Βλ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Χρ. ἀλλ᾽ εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ᾽ ἄνδρα δρᾶν
λόγος γέ τοί τις ἐστὶ τῶν γεραιτέρων
ὅσ᾽ ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ᾽ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν,
καὶ ξυμφέροιγ᾽ ὦ πότνια παλλὰς καὶ θεοί.

ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους,
ἐς τῶν σκυτοδεψῶν, ἢν δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
Βλ. νὴ τὸν διόνυσον χρηστόν γ' εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακράν.
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν ναυσικύδους τἀγαθόν.
Χρ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησεν ὅμοιος νικίᾳ,
δημηγορήσων κἀπεχείρησε λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος. οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν. Βλ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ δία.
Χρ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους, ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
πολλὰ κακά. Βλ. καὶ τί εἶπε. Χρ. πρῶτον μὲν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. Βλ. καὶ σέ. Χρ. μήπω τοῦτ' ἔρῃ
κἄπειτα κλέπτην. Βλ. ἐμὲ μόνον. Χρ. καὶ νὴ δία
καὶ συκοφάντην. Βλ. ἐμὲ μόνον. Χρ. καὶ νὴ δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. Βλ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει.
Χρ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβαστικὸν
καὶ χρηματοποιόν, κοὔτ' ἀπόρρητ' ἔφη
ἐκ θεσμοφόροιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
Βλ. καὶ νὴ τὸν ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο.
Χρ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη,
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,

ἀλλ' ἦ μάλα διὰ τοῦτ' ἦλθον, ὅτι τὸ δεύτερον
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο. Βλ. οἴμοι δείλαιος,
ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον, τἀμὰ γὰρ διοίχεται,
ἀτὰρ, τί τὸ πρᾶγμ' ἦν ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη. Χρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως, κᾆτ' εὐθέως
πρῶτος νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν,
κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου
ὡς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο,
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
τί δαί με χρὴ δρᾶν. Βλ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ λακωνικοῦ (πῷ,
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας
ἔγωγ' ἂν εἶπον εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
Χρ. μετὰ τοῦτον εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνὸς ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν
αὐτός γε μέντοι 'φασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους,
ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτὸν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε,
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
χλαίνας ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τράπῃ,
πλευρῖτις ἡμῶν, οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ,
ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα

νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις πότ' ἔστ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος
τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα,
τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην
ἆρ' οἶδ' Ἀμύνων, ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται,
ἀντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ,
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων,
οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν,
ὦ πότνι' Εἰλείθυια μή με περιίδῃς,
διαρραγέντα μὴ δὲ βεβαλανωμένον
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
Χρ. οὗτος τί ποιεῖς, οὔτι που χέζεις; Βλ. ἐγώ·
οὐ δῆτ' ἔγωγ' ὡς μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἀνίσταμαι.
Χρ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον.
Βλ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών,
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν. Χρ. ἐξ ἐκκλησίας.
Βλ. ἤδη λέλυται γάρ. Χρ. νὴ τὸν Δί' ὄρθριον μὲν οὖν
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος ὦ Ζεῦ φίλτατε
γέλων παρέσχεν ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
Βλ. τριώβολον δῆτ' ἔλαβες. Χρ. εἰ γὰρ ὤφελον,
ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι,
μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.
Βλ. τὸ δ' αἴτιον τί. Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόως ἐς τὴν πνύκα,
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν
ὁρῶντες αὐτούς, οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία,
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
Βλ. οὐδ' ἆρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; Χρ. πόθεν

τὸ κροκώτιον ἀμπισχόμενος, ὃ 'νδύεται,

Αν. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν. Βλ. οὐκ ἔχω φράσαι·

ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

Αν. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι.

Βλ. μὰ τὸν δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,

ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·

ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.

Αν. νὴ τὸν ποσειδῶ, ταυτὰ τοίνυν ἄντικρυς

ἐμοὶ πέπονθας, καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ,

φρούδη 'στ' ἔχουσα θοἰμάτιον οὑγὼ 'φόρουν,

κοὐ τοῦτό πω λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας

οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

Βλ. μὰ τὸν διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς

λακωνικὰς, ἀλλ' ὡς ἔτυχε χεζητιῶν,

ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμαι,

ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν, φανὴ γὰρ ἦν.

Αν. τί δῆτ' ἂν εἴη, μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ

κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; Βλ. γνώμην γ' ἐμήν.

Αν. οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅτι κἄμ' εἰδέναι,

ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς, ἐμοὶ

δ' ὥρα βαδίζειν ἐστὶν ἐς τὴν ἐκκλησίαν,

ἤν περ λάβω θοἰμάτιον ὅπερ ἦν μοι μόνον,

Βλ. κἀγώ γ' ἐπειδὰν ἀποπατήσω, νῦν δέ μου

ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία.

Αν. μῶν ἣν θρασύβουλος εἶπε τοῖς λακωνικοῖς;

Βλ. νὴ τὸν διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα,

ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με

μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,

ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος,

νυνὶ δ᾽ ἐνοχλοῦσ᾽ ἄγαν. ἀλλ᾽ οὐχὶ μυρωνίδης
ὅτ᾽ ἦρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων,
ἀλλ᾽ ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ᾽ ἄρτον αὖ καὶ δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας, νυνὶ δὲ τριώβολον,
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινὸν ὥσπερ
πηλοφοροῦντες.

Βλ. τί τὸ πρᾶγμα, ποῖ ποθ᾽ ἡ γυνὴ φροῦδη ᾽στί μοι,
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ᾽ ἐστὶν, ἡ δ᾽ οὐ φαίνεται,
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ,
καὶ θοἰμάτιον, ὅτε δ᾽ ἤδ᾽ ἐκεῖνο ψηλαφῶν,
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ᾽ ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον
καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι,
ἀλλ᾽ ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι,
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ,
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ᾽ οὐδεὶς ὄψεται,
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ᾽, ὅσας εἴμ᾽ ἄξιος πληγὰς λαβεῖν,
οὐ γάρ ποθ᾽ ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε,
δράσουσ᾽ ὅμως δ᾽ οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

Αν. τίς ἐστιν, οὐ δήπου βλέπυρος ὁ γειτνιῶν.

Βλ. νὴ τὸν δί᾽ αὐτὸς δῆτ᾽ ἐκεῖνος. Αν. εἰπέ μοι
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔ τί που
κινησίας σου κατατετίληκεν. Βλ. πόθεν
οὔκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα.

τούτους ἀναβώσητε περιηρμοσμέναι
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα ταῦθ' ἅπερ ἐκλέψατε
ἐπαναβάλλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι, βαδίζετ' ᾄδουσαι μέλος,
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. εὖ λέγεις, ἡμεῖς δέ γε,
προΐωμεν αὐτῶν, καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πύκν' ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας, ἀλλὰ σπεύσαθ' ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα,
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι, μηδὲ πάτταλον.

ΧΟ. ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστὶ, τοῦτο γὰρ χρὴ
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν ὡς μήποτ' ἐξολίσθῃ
ἡμᾶς, ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες, ἠπείλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης ὡς ἂν μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονισμένοις βλέπων ὑπότριμμα,
στέργων σκοροδάλμῃ μὴ δώσειν τριώβολον
ἀλλ' ὦ Χαριτιμίδη καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκη
ἕπου κατεπείγων σαυτὸν προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιῇς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι,
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ' ὡς ἂν χειροτονῶμεν,
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας
καίτοι τί λέγω, φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.
ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ἥκοντας ὅσοι πρὸ τοῦ μὲν ἡνίκ' ἐλθόντ' ἔδει
λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, καθῆντο λαλοῦντες,

Γυ. οὐκ ἐτὸς ἄρ᾽ ὦ μέλ᾽ ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ
καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ᾽ ἢν ταῦθ᾽ ἃ᾽ πινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἢν κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεὶς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ 'κκλησίᾳ
Πρ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν; Γυ. ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. Πρ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.
Γυ. καὶ τοῦτ᾽ ἴσασιν. Πρ. ἀλλὰ καὶ τὰ φύβλια,
κακῶς, κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
Γυ. τί δ᾽ ἢν νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ.
Πρ. τούτω μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
Γυ. τί δ᾽ ἢν ὑποκρούωσί σε. Πρ. προσκινήσομαι
ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
Γυ. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον ἢν σοι τοξόται
ἕλκωσιν ὅτι δράσεις ποτέ. Πρ. ἐξαγκωνιῶ,
ὡδὶ, μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
Γυ. ἡμεῖς δέ γ᾽ ἢν αἴρωσ᾽ ἐᾶν κελεύσομεν.
Πρ. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς.
Γυ. ἐκεῖνο δ᾽ οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ,
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε,
εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὰ σκέλη.
Πρ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ᾽ ὅμως δὲ χειροτονητέον,
ἐξωμισάσαις, τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ᾽ ἄνω τὰ χιτώνια
ὑποδεῖσθε δ᾽ ὡς τάχιστα τὰς λακωνικὰς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρα θεᾶσθ᾽ ὅτ᾽ εἰς ἐκκλησίαν
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ᾽ ἑκάστοτε,
ἔπειτ᾽ ἐπειδὰν ταῦτα πάντ᾽ ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας, ἡνίκ᾽ ἂν δέ γε

τούτους

βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς, ἡ δ᾽ ἀθηναίων πόλις
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο,
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
τὰ θεσμοφόρι᾽ ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
αὑταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ᾽, ὥσπερ πρὸ τοῦ
βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ταύταισιν οὖν ὦνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν μὴ δὲ πυνθανώμεθα
τί ποτ᾽ ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ᾽ ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σώζειν ἐπιθυμοῦσιν, εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν,
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ᾽ οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ,
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι,
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἐάσω ταῦτα κἂν πείθησθέ μου,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

γυ. εὖ γ᾽ ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα καὶ δεξιῶς
πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ᾽ ἔμαθες οὕτω καλῶς.

Πρ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετ᾽ ἀνδρὸς ᾤκησ᾽ ἐν πυκνὶ
ἔπειτ᾽ ἀκούουσ᾽ ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους,
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.
γυ. νὴ τὴν ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
Πρ. τάλαιν' ἀφροδίτην ὤμοσας, χαρίεντα γ' ἂν
ἔδρασας εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.
γυ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. Πρ. μὴ δ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
γυ. τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοπούμεθα
εἰ μὴ γένοιτ' ἀπολεῖν, ἔφασκον τὴν πόλιν,
ὅτι δή γ' ἐγένετ' ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς, οὐ δοκεῖ
κορινθίοις ἤχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ,
ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' ἱερώνυμος σοφὸς,
σωτηρία παρέκυψεν ἀλλ' ὀργίζεται
θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
γυ. ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. Πρ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας
ὑμεῖς γ' ἄρ' ἔσθ' ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ, τι τις κερδανεῖ
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται
ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι,
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
ὑμᾶς παραδοῦναι, καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
γυ. εὖ γ' εὖ γε νὴ δί' εὖ γε λέγε λέγ' ὠγαθέ,
Πρ. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
ἐγὼ διδάξω, πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια

Γρ. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας
καίτοι τά γ᾽ ἄλλ᾽ εἰποῦσα δεξιώτατα.
Γυ. ὢ νὴ τὸν ἀπόλλω. Γρ. παῦε τοίνυν ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάζουσ᾽ οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ᾽ ἀκριβωθήσεται.
Γυ. φέρε τὸν στέφανον, ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς
ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
Γρ. γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις.
Γυ. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἐπιγονόν γ᾽ ἐκεῖνον, ἐπιβλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾤμην λέγειν.
Γρ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ᾽ ἐντευθενὶ
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ᾽ ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τονδὶ λαβοῦσα τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι,
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα
ἐμοὶ δ᾽ ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
ὅσονπερ ὑμῖν, ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω,
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην,
ἀεὶ πονηροῖς, κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται δέκα πονηρὸς γίγνεται,
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλεῖον ἔτι δράσει κακὰ
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν
οἱ τοὺς φιλεῖν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ᾽ οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ᾽ ἑκάστοτε,
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ᾽ οὐκ ἐχρώμεθα,
οὐδὲν τὸ παράπαν ἀλλὰ τόν γ᾽ ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα, νῦν δὲ χρωμένων,
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνεσε

πάριτ᾽ ἐς τὸ πρόσθεν, ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν,
κάθιζε παριὼν, τίς ἀγορεύειν βούλεται.
Γυ. ἐγώ. Πρ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχ᾽ ἀγαθῇ.
Γυ. ἰδού. Πρ. λέγοις ἄν. Γυ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
Πρ. ἰδοῦ πιεῖν. Γυ. τί γὰρ ὦ μέλ᾽ ἐστεφανωσάμην.
Πρ. ἄπιθ᾽ ἐκποδὼν τοιαῦτ᾽ ἂν ἡμᾶς ἠργάσω
ἐκεῖ. Γυ. τί δ᾽ οὐ πίνουσιν κἀν τῇ κκλησίᾳ.
Πρ. ἰδού γε σοι πίνουσιν. Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
καὶ ταῦτά γ᾽ εὔζωρον, τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ᾽ ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθύοντ᾽ ἐστὶ παραπεπληγμένα,
καὶ νὴ δία σπένδουσί γ᾽, ἢ τίνος χάριν
τοσαῦτ᾽ ἐπεύχοντ᾽ εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν,
καὶ λοιδοροῦνταί γ᾽ ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ᾽ ἐμφέρουσ᾽ οἱ τοξόται.
Πρ. σὺ μὲν βάδιζε, καὶ κάθιζ᾽ οὐδὲν γὰρ εἶ.
Γυ. νὴ τὸν δί᾽ ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν,
δίψει γὰρ ὡς ἔοικεν ἀφαυανθήσομαι.
Πρ. ἔσθ᾽ ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν. Γυ. ἐγώ.
Πρ. ἴθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ᾽ ἐργάζεται,
ἄγε νῦν ὅπως ἀνδρειστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ.
Γυ. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων,
λέγειν τὰ βέλτισθ᾽ ἵν᾽ ἐκαθήμην ἥσυχος,
νῦν δ᾽ οὐκ ἐάσω, κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν,
ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν,
ὕδατος, ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
Πρ. μὰ τὼ θεὼ τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
Γυ. τί δ᾽ ἐστὶν, οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ᾽ ᾔτησά σε.

ὅταν καθῶμεν ὂν περιδησόμεθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν,
ἀγύρριος γ' οὖν τὸν προνόμου πώγων' ἔχων,
λέληθε, καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή,
νυνὶ δ' ὁρᾷς πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει,
τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον γ', οὕνεκα
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ' ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
Γυ. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
δημηγορήσει. Πρ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που,
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων, ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν,
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
Γυ. οὐκ οἶδα. δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.
Πρ. οὔκουν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἁκεῖ δεῖ λέγειν,
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.
Γυ. τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται.
Πρ. ἴθι δὴ σὺ περίδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ,
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
κ' αὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τοι μοι δόξῃ λέγειν.
Γυ. δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα σκέψαι τάλαν
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
Πρ. πῶς καταγέλαστον. Γυ. ὥσπερεί τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
Πρ. ὁ περιστίαρχος περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν,

Στ. κἄγωγ' ἐπικράτοις οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
Πρ. ὑμεῖς δὲ, τί φατε. Γυ. φασὶ κατανεύουσι γοῦν.
Πρ. καὶ μὴν τάγ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα,
λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θοἰμάτια τἀνδρεῖα καθάπερ εἴπομεν.
Γυ. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
τὸ τοῦ λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
Πρ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται,
νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, ἐπιτήδειος γ' ἂν ἦν,
τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον.
Γυ. λέγοιθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν
ἡ 'κκλησία δ' ἐς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται;
Πρ. νὴ τὸν δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων κατ' αὐτικρύ.
Αλ. ταυτὶ γέ τοι νὴ τὸν δί' ἐφερόμην ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
πληρουμένης τάλαινα. Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
ἔγωγε, τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἄρα
ξαίνουσα, γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
Πρ. ἰδού γε σε ξαίνουσαν ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει,
οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὤν, κἄπειτ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸ φορμίσιον,
ἣν δ' ἐγκαθιζώμεσθα πρότεραι λήσομεν
συστειλάμεναι θοἰμάτια, τὸν πώγωνά τε,

προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ φιλαινέτην.
Πρ. οὔκουν ἐπείξεσθ', ὡς γλύκη κατώμοσε
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς,
ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα,
τὴν σμικυθίωνος οὐχ ὁρᾷς μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν, καί μοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τ' ἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
γυ. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
καὶ τὴν φιλοδωρήτου τε καὶ χαιρητάδου;
Πρ. ὁρῶ προσιούσας χ' ἀτέρας πολλὰς πάνυ,
γυναῖκας, ὅτι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
γυ. καὶ πάνυ ταλαιπώρως, ἔγωγ' ὦ φιλτάτη,
ἐκδρᾶσα παρέδυν, ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος.
Πρ. κάθησθε τοίνυν ὡς ἀνείρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ
ὅσα σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
γυ. ἔγωγε, πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας καθάπερ ἦν ξυγκείμενον
ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον,
γυ. κἄγωγε τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψα πρῶτον ἵνα δασυνθείην ὅλη,
καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
Πρ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν ὁπότε συλλεγοίμεθα;
γυ. νὴ τὴν ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί.

λάμπεις ἀφαύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα,
στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος,
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς
καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον,
ἀνθ' ὧν συνοίσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα,
ὅσα σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις,
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν,
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἡ δ' ἐκκλησία,
αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἕδρας
ἃς σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν εἰ μέμνησθ' ἔτι
δεῖ τὰς ἑταίρας καγκαθιζομένας λαθεῖν,
τί δῆτ' ἂν εἴη, πότερον οὐκ ἐῤῥαμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν,
ἢ θοἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς, ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα, φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.
Γυ. ὥρα βαδίζειν ὡς κῆρυξ ἀρτίως
ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.
Πρ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ
τὴν νύκτα πᾶσαν, ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν,
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. γυ. ἤκουσά τοι
ὑποδουμένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ' ὁ γὰρ ἀνὴρ ὦ φιλτάτη
σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγὼ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν,
καὶ μὴν ὁρῶ καὶ κλειναρέτην καὶ σωστράτην

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Γυνή τις πραξαγόρα.
χορός
ἕτερος ἀνὴρ βλέπυρος.
ἄλλος ἀνὴρ φειδωλός.
γραῦς.
νέος.
θεράπαινα.
ἑτέρα γυνή.
ἀνήρ τις.
ἕτερος ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησίας.
κῆρυξ.
χρέμης.
ἑτέρα γραῦς.
νέα.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA. VITTORIO EMANUELE

ΑΡΙΣΤΟΦΑ ΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν,
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις,
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
χορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων,
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς

ἀλλὰ συκολογοῦντες
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
τοῦ μέγα καὶ παχὺ
τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον
φήσεις γοῦν ὅταν ἐσθίῃς.
οἶνόν τε πίνῃς πολὺν
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ.
Λείπει.
πλακοῦντας ἔδεσθαι.

Ἀριστοφάνους εἰρήνης τέλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τοῖς σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινε στολαῖς ἀνέρων περικαθίζοντα γενομένης ἐκκλησίας περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν, ἐποίησαν οὕτως ὑστεροῦντες τὴν στολαῖς, ἀνδρῶν γυναικῶν ἐκάθισαν, καὶ δὴ μία δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων τὴν ἐπιτροπὴν, βέλτιον ἄρξειν μυρίων, ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν,
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ ὑπέρβολον ἐξελάσαντας
κἄπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς
διδόναι πλοῦτον τοῖς ἕλλησι,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν
σῦκά τε φώγειν,
τάς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,
καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς
δῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον,
δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρὸν,
χ' ὥπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ,

Χο. ὦ φισμάκαρ ὡς δικαίως
τἀγαθὰ νῦν ἔχεις
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
τί δράσομεν αὐτὴν
τί δράσομεν αὐτὴν
φυγήσομεν αὐτὴν,
φυγήσομεν αὐτὴν,
ἀλλ' ἀράμενοι φέρομεν
οἱ προτεταγμένοι οἱ χορὸν τοῦ ἀναλαβόντες,
τὸν νυμφίον ὦ 'νδρες,
ὑμὴν ὑμέναι' ὦ, ὑμὴν ὑμέναι' ὦ
οἰκήσετε γοῦν καλῶς
οὐ πράγματ' ἔχοντες,

Τρ. αἰβοῖ,
ἦ γὰρ ἐγὼ 'θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ ἦς
ἀνδρὸς βουλομάχου, καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱὸς,
ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν, ᾆδ' υἱὸν,
ποῦ μοι τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον,
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι, σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσεις, σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.
Παι. ἀσπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται ἣν παρὰ θάμνῳ,
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
Τρ. εἰπέ μοι ὦ πόσθων εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις.
Παι. ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. Τρ. κατῄσχυνας γε τοκῆας,
ἀλλ' εἰσίωμεν, εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
οὐ μὴ 'πιλάθῃ πότ' ἂν ἐκείνου τοῦ πατρός,
ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν,
καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν,
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον,
καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν,
οὐδὲ γὰρ ὦ πόνηροι
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν,
ἢν μή τι καὶ μασῶνται,
Χο. ἡμῖν μελήσει ταῦτα γ' εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων,
Τρ. ἀλλ' ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγώων,
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν,
πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις,
πρὸς ταῦτα βρύχετ' ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν,
εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν καὶ πικελεύειν

Δο. πόσου δίδως δῆτ'. Τρ. εἰ διαπριοθεῖεν δίχα
λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.
Δο. ὑβριζόμεσθα, χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκ ποδῶν.
Τρ. νὴ τὸν Δί' ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἀθικλήτων δεῦρ' ἵνα
ἅττ' ᾄσεται, προαναβάλληταί μοι δοκεῖ,
ἀλλ' ὅ,τι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
Παι. νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. Τρ. παῦσαι
ὁπλοτέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
εἰρήνης γ' οὔσης, ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Παι. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
Τρ. ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδες ἡμῖν,
Παι. ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
Τρ. ἀνδρῶν οἰμωγὴ κλαύσει νὴ τὸν Διόνυσον,
οἰμωγὰς ᾄδων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
Παι. ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω, σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις.
Τρ. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὶ τὰ τοιαυτί
ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅττ' ἥδιστα πάσασθαι.
Παι. ὡς οἱ μὲν, δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων,
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν;
Τρ. εἶεν, ἐκόρεσθεν, τοῦ πολέμου κἄτ' ἤσθιον
ταῦτ' ᾆδε, ταῦθ' ὡς ἤσθιον κεκορημένοι.
Παι. θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. Τρ. ἄσμενοι.
Παι. πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρ. κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις,
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους τοῦ καί ποτ' εἶ.
Παι. ἐγώ. Τρ. σὺ μέντοι νὴ Δί'. Παι. υἱὸς Λαμάχου,

καὶ τῇ δ' ἅμ'. Θω. ἀμφοῖν δῆτ'. Τρ. ἔγωγε νὴ δία
ἵνα μή γ' ἁλῶ φύτημα κλέπτων τῆς νεώς.
Θρ. ἔπειτ' ἀνὴρ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
Τρ. ἔγωγε νὴ δί', ὦ 'πίτριπτ'. οἴει γὰρ αὖ
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίον δραχμῶν;
Θω. ἴθι δὴ 'ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ', ὦ 'γαθὲ
θλίβει τὸν ὄρρον ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι,
Σαλ. τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι,
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ.
Τρ. μόλιβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
Σαλ. οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω
τὸν μὲν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔγχεον,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένη
πλάστιγγα πρόσθες, κἄλλον σοι γενήσεται.
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
Κρ. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὅς μ' ἀπώλεσας
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶν δεμνᾶν ποτε
καὶ νῦν τί δράσω, τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;
Τρ. πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς αἰγυπτίοις
ἔστι γὰρ αὔτ' ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
Δο. οἴμοι ὦ κρανοποῖ' ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν,
Τρ. οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Κρ. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ,τι τὶς χρήσεται
Τρ. ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
Κρ. ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ
τούτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

καὶ τῶνδ᾽ ὅ τι βούλει, προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου,
ἀφ᾽ ὧν γ᾽ ἄρ᾽ ἀπεδόμεθα καὶ κερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

Τρ. ἴθι νυν καταθέμενοι παρ᾽ ἐμοὶ ταῦτ᾽, εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὅπλων κάπηλος, ἀχθόμενος προσέρχεται.

Λο. οἴμ᾽ ὡς προθέλυμνόν μ᾽ ὦ Τρυγαῖ᾽ ἀπώλεσας.

Τρ. τί δ᾽ ἐστὶν ὦ κακόδαιμον, οὔ τι που λοφᾷς.

Λο. ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτονὶ, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουί.

Τρ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν.

Λο. αὐτὸς σὺ τί δίδως. Τρ. ὅ τι δίδωμ᾽ αἰσχύνομαι
ὅμως δ᾽ ὅτι τὸ σφήκωμ᾽ ἔχει πόνον πολὺν,
δοίην ἂν αὐτῶν, ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ἵν᾽ ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί.

Λο. ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας,
κρεῖττον γὰρ ὦ τᾶν ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν,

Τρ. ἀπόφερ᾽ ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας,
τριχορρυεῖτον, οὐδέν ἐστον τὼ λόφω,
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ᾽ ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

Θω. τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει,
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας.

Τρ. οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν,
ἀλλ᾽ αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας,
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ᾽ ἐπιτήδειος πάνυ.

Θω. παῦσαί μ᾽ ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.

Τρ. ὡδὶ παραθέντι τρεῖς λίθους οὐ δεξιῶς.

Θω. ποίᾳ δ᾽ ἀποψήσει πότ᾽ ὦ μαθέστατε.

Τρ. τῇδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς,

ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα κυζικηνικόν,
κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.
τοὺς λόφους σείων ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος,
ἡνίκα δ' αὖ οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω,
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς, αὔριον γ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος.
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ' οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών,
εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν πανδίονος,
εἶδεν αὑτόν, κἀπορῶν, ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν,
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι, τοὺς δ' ἐξ ἄστεος,
ἧττον οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες,
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν ἢν θεὸς θέλῃ,
πολλὰ γάρ μ' ἠδίκησαν
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

Τρ. ἰοὺ, ἰοὺ,
ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί,
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι,
ἔπειτ' ἐπίσφερε τοὺς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας,
καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους,

Δρ. ποῦ ποῦ τρυγαῖός ἐστιν. Τρ. ἀναβράττω κίχλας.

Δρ. ὦ φίλτατ' ὦ τρυγαῖ' ὅς ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας, ὡς πρὸ τοῦ.
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ,
ὁδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ' ὦ τρυγαῖε τῶν δρεπάνων τε λάμβανε

καὶ τῶν

τόν τε μανῆν ἡ σύρα βοστρησάτω τοῦ χωρίου,
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
οὐδὲ ταυτλάζειν, ἐπειδὴ προσδιαβρεχὲς τὸ χωρίον,
κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω,
ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα,
εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας,
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδόπα,
ὧν ἔνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί,
μυρρίνας αἴτησον ἐξ αἰσχινάδου τῶν καρπίμων
χ' ἅμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, χαρινάδην τις βωσάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν
εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρώματα,
ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤδη
τὸ γὰρ φῖτυ πρῷον φύει
τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδαίνοντ'·
εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω καὶ πέχω,
χ' ἅμα φήμ', ὦραι φίλαι, καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι,
καῖτα γίνομαι παχὺς,
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικὸν,

Ιερ. οὔτοι μὰ τὴν γῆν, ταῦτα καταδέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαί σφων αὐτά, κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. παῖε παῖε τὸν βάκιν. Ιερ. μαρτύρομαι.
Ιερ. κἀγὼ γ' ὅτι πένθης εἶκ' ἀλαζὼν ἀνήρ.
παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ, τὸν ἀλαζόνα.
Θε. σὺ μὲν οὖν, ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων
ἃ λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ,
οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι' ὦ θυηπόλε;
Ιερ. ἤκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ ὠρεοῦ;
Θε. οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς ἐλύμνιον
Χο. ἥδομαι ἥδομαι,
κράνους ἀπηλλαγμένος
τυροῦ τε καὶ κρομμύων
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
μετ' ἀνδρῶν ἑτέρων φίλων
οὐκ ἐὰς τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
δαυότατα τοῦ θέρους
ἐκπεπιεσμένα.
κἀνθακίζων τοὐρεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων
χἅμα τὴν θρᾷτταν κυνῶν
τῆς γυναικὸς λουμένης.
Χο. οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα
εἰπέ μοι τί τηνικάδε δρῶμεν ὦ κωμαρχίδη,
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας
τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,

Ιερ. ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

Τρ. ὥσπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὅμηρος,
ὣς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ,
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον,
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.

Ιερ. οὐ μετέχω τούτων, οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

Τρ. ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ Δί' Ὅμηρος, δεξιὸν εἶπεν,
ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.

Ιερ. φράζεο δὴ, μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἰκτῖνος μάρψῃ. Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου·
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὴ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

Ιερ. ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ γαλαιδώσω.

Τρ. σπονδὴ, σπονδή.

Ιερ. ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.

Τρ. ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
ἀλλὰ τόδε πρότερον σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελθεῖν,
ὦ πότνι' εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

Ιερ. πρόσφερε τὴν γλῶτταν. Τρ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.

Ιερ. σπονδή. Τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.

Ιερ. οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων; Τρ. οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν πρὶν διδόναι πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

Ιερ. ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. Τρ. ἄλλως ὦ τὰν ἱκετεύεις,
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μεθ' ἡμῶν. Ιερ. τί δ' ἔγωγε; Τρ. τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.

κατέτεμνε, ποῦ τράπεζα, τὴν σπονδὴν φέρε.
Ιερ. ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Τρ. μεμνήμεθα.
Ιερ. ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον, Θε. ἢν φράσῃς. Τρ. μὴ διαλέγου
νῷν μηδὲν, εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
Ιερ. ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. Τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Ιερ. οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες;
ξυνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.
Θε. αἰβοῖ αἰβοῖ. Τρ. τί γελᾷς. Θε. ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις
Ιερ. καὶ κέπφοι τρήρωνες, ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαί; δόλιαι φρένες. Τρ. εἴθε σου εἶναι,
ὤφελεν, ὦ 'λαζὼν οὕτω θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ιερ. εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεαὶ βάκιν ἐξαπάτασκον,
μηδὲ βάκις θνητοὺς, μηδ' αὖ νύμφαι βάκιν αὐτόν.
Τρ. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
Ιερ. οὔπω θέσφατον ἦν εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τό τε πρῶτον. Τρ. τοῖς ἁλσί γε πάσσε ταυτί.
Ιερ. οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν;
φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ,
ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ
χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη, τυφλὰ τίκτει
τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς, οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
ἢ διακωνιάσαι, πότεροι κλαυσούμεθα μείζω,
ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ, τῆς ἑλλάδος ἄρχειν.
Ιερ. οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. οὔ ποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ γ' ἐν πρυτανείῳ
οὐδ' ἂν ᾗ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ιερ. οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν ῥαχὺν ἐχῖνον.
Τρ. ἆρα φενακίζων ποτ' ἀθηναίους ἔτι παύσει;

φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.
Τρ. ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη, τὸν στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
Χο. τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει-
εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις, πόλλ' ἀνατλὰς, ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν,
ὥστ' οὐχὶ πεπαύσει πότ' ἂν,
ζηλωτὸς ἅπασιν.
Θε. ταυτὶ δέδραται, τί θέσθαι τὼ μηρὼ λαβών,
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.
Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.
Θε. ἰδοὺ πάρειμι, μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
Τρ. ὄπτα καλῶς νυν ταῦτα, καὶ γὰρ οὑτοσὶ
προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος,
τίς ἄρα ποτ' ἐστίν; Θε. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται,
μάντις τίς ἐστιν. Τρ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἱεροκλέης.
Θε. οὗτός γε που 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὑξ ὠρεοῦ
τί ποτ' ἄρα λέξει; Τρ. δῆλος ἔσθ' οὗτος γ' ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.
οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
Τρ. μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. Θε. εὖ λέγεις.
Ιερ. τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηί, καὶ τῷ θεῶν.
Τρ. ὄπτα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
Ιερ. ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράζεθ'; Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς. Θε. καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' εἰρήνη φίλη.
Ιερ. ἄγε νυν ἀπάρχου, κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
Τρ. ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. Ιερ. ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀπτά. Τρ. πολλὰ πράττεις ὅστις εἶ,

σικύων πεπόνων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν,
κἀκ βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους,
καὶ κωπαΐδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι,
μορύχῳ, τελέᾳ, γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς, κᾆτα μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν,
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ μηδείας,
ὠλόμαν ὠλόμαν ἀποχειρωθεὶς,
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν,
ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου,
Θε. λαβὲ τὴν μάχαιραν, εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν. τρ. ἀλλ' οὐ θέμις. Θε. τιὴ τί δή.
τρ. οὐχ ἥδεται δήπουθεν εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμὸς, ἀλλ' εἴσω φέρων
θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε
χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται,
Χο. σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν,
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά, τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.
τρ. οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
Χο. πῶς δ' οὐχὶ τί γάρ σε πέφευγ' ὅσα χρὴ
σοφὸν ἄνδρα, τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς ὁπόσα
δεῖ χρεὼν τόν γε σοφῇ δόκιμον,

ὃς παντὶ τοὔτ' ἐστάσ' ἰόντες χορεῖον,
ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθα, εὐχώμεθα δή.
τρ. ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεὰ
πότνι' Εἰρήνη
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.
Θε. δέξαι δῆτ' ὦ πολυτιμήτη
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες,
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσι
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς
ἀναχωροῦσι,
κᾆτ' ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.
τρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σαυτὴν,
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς.
ἡμῖν, οἵ, σου ψυχόμεθ' ἤδη,
τρία καὶ δέκ' ἔτη,
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
ἵνα λυσιμάχην σε καλῶμεν,
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε
θ' ἐς ἀλλήλους, μῖξον δ' ἡμᾶς
τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν,
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι μεγάλων σκορόδων,

σοβαρὰ θεόθεν,
κατέχει πολέμου,
μετάτροπος αὔρα,
νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς,
ἐς ἀγαθὰ μεταβιβάζει,
τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα, καὶ μάχαιραν
καὶ πῦρ γε τουτί, κοὐδὲν ἴσχει πλὴν τὸ πρόβατον ἡμᾶς.

Χο. οὔκουν ἁμιλλήσεσθον
ὡς ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλητος, κᾆτα τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.

τρ. ἄγε δὴ τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα
περίιθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

Θε. ἰδοὺ λέγοις ἂν ἄλλο, περιελήλυθα,
φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβὼν
σείου σὺ ταχέως, σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν
καὐτός τε χερνίπτου παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥῖπτε, τῶν κριθῶν. ἰδού.

τρ. ἔδωκας ἤδη. Θε. νὴ τὸν ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων,
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

τρ. οὐχ αἱ γυναῖκές γ' ἔλαβον. Θε. ἀλλ' ἐς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες, ἀλλ' εὐχώμεθα,
τίς τῇδε ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί,
τοῖσι φέρε δῶ, πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.

τρ. τούτοις ἀγαθοὺς ἐνόμισας. Θε. οὐ γὰρ οἵτινες
ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονί

σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.

Τρ. φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν.

Χο. καὶ πλὴν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

Τρ. πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος ἀθμονεὺς ἐγώ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον
καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, ὑπέρβολόν τε παύσας.

Χο. ἄγε δὴ τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;

Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον.

Χο. χύτραισιν, ὥσπερ μεμφόμενον ἑρμίδιον;

Τρ. τί δαὶ δοκεῖ, βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;

Χο. βοΐ μηδαμῶς ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.

Τρ. ἀλλ' ὗι παχείᾳ καὶ μεγάλῃ. Χο. μὴ μή; Τρ. τιή;

Χο. ἵνα μὴ γένηται θεαγένους ὑηνία.

Τρ. τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν. Χο. ὀΐ.

Τρ. ὀΐ; Χο. ναὶ μὰ δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔσ' ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμά γ'. Χο. ἐπίτηδές γ' ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' ἰωνικῶς, ὀΐ.

Τρ. εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι,
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοῖς τρόποις,
καὶ τοῖσι συμμάχοισι, πρᾳότεροι πολύ.

Τρ. ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών,
ἐγὼ δὲ πορίω βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

Χο. ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θέλῃ γε, χ' ἡ τύχη κατορθοῖ,
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

Τρ. ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ' ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.

Χο. ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ,

τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται,
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί,
βουλή, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν θεωρίαν;
σκέψασθ᾽ ὅσ᾽ ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ᾽ εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν,
τουτὶ δ᾽ ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν,
διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ᾽ ἄρ᾽ ἐνταῦθα γὰρ
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ᾽ ἦν,
ἔπειτ᾽ ἀγῶνά γ᾽ εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
καὶ παγκράτιόν γ᾽ ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς,
παίειν, ὀρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει;
τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ᾽ ἱπποδρομίαν ἄξετε
ἵνα δὲ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἅρματα δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσετε,
ἕτεροι δὲ κείσονταί γ᾽ ἀπεψωλημένοι,
περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες,
ἀλλ᾽ ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν θεωρίαν,
ἴθ᾽ ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο,
ἀλλ᾽ οὐκ ἂν εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ᾽ ἔδει,
ἀλλ᾽ εὗρον ἂν σ᾽ ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

Χο. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ᾽ ἐστὶ τοιοῦτος.

τρ. ὅταν τρυγᾶτ᾽ εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.

Χο. καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ.

Χο. εὐδαιμονικῶς γ' ὦ πρεσβύ-
βύτης ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τανυνὶ τάδε πράττει.

Τρ. τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα.

Χο. ζηλωτὸς ἔσει γέρον
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ κατάλειπτος.

Τρ. οἶμαι τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι,
εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν καρκίνου στροβίλων,
οὐκοῦν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς,
ἔσωσα τοὺς ἕλληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
ἅπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

Θε. ἡ παῖς λέλουται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ,
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,
καὶ τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα, τοῦ πέους δὲ δεῖ.

Τρ. ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν θεωρίαν,
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ. Θε. τίς ἐσθ' αὕτη, τί φῄς;

Τρ. αὕτη θεωρία 'στὶν ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες,
σάφ' ἴσθι καὶ λήφθη γε μόλις. Θε. ὦ δέσποτα,
ὅσην ἔχει καὶ πρωκτοπεντετηρίδα.

Τρ. εἶεν, τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβὼν,
οὗτος τί περιγράφεις; Θε. τὸ δεῖν' ἐς ἴσθμια,
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

Τρ. οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σὺ
καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτὴν ἄγων.

Θε. ἐκεινοσὶ νεύει. Τρ. τίς. Θε. ὅστις; ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὑτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε,

Θε. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα,
πλανώμενον πλὴν σαυτόν; Τρ. οὔκ, εἰ μή γε που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
Θε. τί δ' ἔδρων; Τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιαεριαυερινηχέτους τινάς.
Θε. οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα;
ὡς ἀστέρες γινόμεθ' ὅταν τις ἀποθάνῃ;
Τρ. μάλιστα. Θε. καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
Τρ. ἴων ὁ χῖος, ὅσπερ ἐποίησε πάλαι,
ἐνθάδε τὸν ἀοῖόν ποθ' ὥστε γ' εὐθέως,
ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
Θε. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες.
οἳ καόμενοι θέουσιν. Τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων
ἰπνοὺς ἔχοντες ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ,
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ,
στόρνυτέ μοι καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος,
καὶ ταῦτα δράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν,
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
Θε. πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; Τρ. πόθεν ἐκ τῶν οὐρανῶν.
Θε. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. οὔκ, ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
Θε. ἄγε νῦν ἴωμεν, εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν.
ταύτῃ τί; Τρ. μηδέν, οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν
οὔτ' ἄρτον. οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.
Θε. λείχειν; ἆρ' αὐτῇ καὶ κἀνθάδε σκευαστέον.

δαμώματα καλλικόμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν
ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
φωνῇ χελιδὼν
ἑζομένη κελαδῇ
χορὸν δὲ μὴ 'χῃ μόρσιμος,
μηδὲ μελάνθιος, οὗ δὴ
πικροτάτην ὄπα γηρύ-
σαντος ἤκου-
σ', ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφω,
γοργόνες ὀψοφάγοι,
βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροὶ
τραγομάσχαλοι
ἰχθυολῦμαι,
ὧν καταχρεμψαμένη
μέγα καὶ πλατὺ
μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Τρ. ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη,
μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ', ἔμοιγέ τοι
ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ, πολύ τι κακοηθέστεροι.

Θε. ὦ δέσποθ' ἥκεις; Τρ. ὡς ἐγὼ πυθόμην τινός.

Θε. τί δ' ἔπαθες. Τρ. ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς. Θε. ἴθι νυν κάτειπέ μοι. Τρ. τὸ τί.

φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει,
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ
τοῦ φίλου χόρευσον,
κλείουσα θεῶν τε γάμους,
ἀνδρῶν τε δαῖτας,
καὶ θαλίας μακάρων,
σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει,
ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολεῖ μετὰ τῶν παί-
δων χορεῦσαι
μήθ' ὑπακούσας, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς,
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
ναννοφυεῖς, σφυράδων
ἀποκνίσματα,
μηχανοδίφας
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ
ὃ παρελπίδας
εἶχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν
τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

τοιάδε χρὴ Χαρίτων

ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο, (σοι
ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες, μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλεν
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,
ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπεχείρει
διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων, ἐλιχνῶντο,
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκύας
φώκης δ' ὀσμὴν, λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων, ὧν εἵνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναι τὴν χάριν ἡμῖν ὑμᾶς, καὶ μνήμονας εἶναι,
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν, εὐθὺς ἐχώρουν,

παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας.
πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα,
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας,
καὶ τοῖς φαλακρῶσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης,
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις.

Τρ. ὦ μακαρία σὺ βουλὴ, τῆς θεωρίας
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα,
ἀλλ' ὦ φίλ' ἑρμῆ χαῖρε πολλά. Ερ. καὶ σύ γε
ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Τρ. ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
Ερ. οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἐστί. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία.
Ερ. τὴν τοῦ γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρσει καλῶς,
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς, ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων, ὑμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα,
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν
ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως, ὑμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χ' ὅσα τε νοῦς αὐτῷ ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς,
αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις,
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γε γένηται
ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶ πολεμοῦντας,
τούσθ' ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες

ἐξήλασ' ἀτιμώσας

ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
τοὺς ἐξῆγον κλάοντας ἀεὶ καὶ τούτους οὕνεκα τουδὶ,
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ' ἀνέροιτο, (σοι
ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες, μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα;
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας,
ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖ
διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων, ἐλιχνῶντο,
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας
φώκης δ' ὀσμὴν, λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων, ὧν εἵνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναι τὴν χάριν ἡμῖν ὑμᾶς, καὶ μνήμονας εἶναι,
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας
παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν, εὐθὺς ἐχώρουν,

παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας
πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα,
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας,
καὶ τοῖς φαλακρῶσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης,
πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις.

Τρ. ὦ μακαρία σὺ βουλὴ, τῆς θεωρίας
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα,
ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ χαῖρε πολλά. Ερ. καὶ σύ γε
ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Τρ. ὦ κάνθαρ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
Ερ. οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἐστί. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία.
Ερ. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρσει καλῶς,
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς, ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων, ὑμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σῴζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα,
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν
ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως, ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χ' ὅσα τε νοῦς αὐτῶν ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς,
αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις,
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται
ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶ πολεμοῦντας,
τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάττοντας, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
τοὺς φεύγοντας κἀξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπιτηδὲς

ἐξήλασ' ἀτιμώσας

τοῦτόν τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

Ερ. πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ' ἐρατᾷ τῇ πόλει.

Τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεσθα τρόπῳ τινὶ
ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν, πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.

Ερ. ὢ ὤ.
οἷα μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. Τρ. τὰ τί.

Ερ. πάμπολλα, καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε,
πρῶτον δ' ὅτι πράττοι σοφοκλέης ἀνήρετο.

Τρ. εὐδαιμονεῖ πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ερ. τὸ τί.

Τρ. ἐκ τοῦ σοφοκλέους γίνεται σιμωνίδης.

Ερ. σιμωνίδης; πῶς. Τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
κέρδους ἕκατι κἂν, ἐπὶ τῆς ῥιπὸς πλέοι.

Ερ. τί δαὶ κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; Τρ. ἀπέθανεν,
ὅθ' οἱ λάκωνες ἐνέβαλον. Ερ. τί παθών; Τρ. ὅτι.
ὡρακιάσας, οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο,
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων,
χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει,
ὥστ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφεξόμεσθά σου.

Ερ. ἴθι νῦν ἐπὶ τούτοις τὴν ὀπώραν λάμβανε,
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε, κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.

Τρ. ὦ φιλτάτη δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι,
ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
ὦ δέσποθ' ἑρμῆ τῆς ὀπώρας κατελάσας;

Ερ. οὔκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν θεωρίαν,
ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν ἧσπερ ποτ' ἦν.

Ερ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους,
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
Τρ. ἥδ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.
Ερ. ἴθ' ὅ, τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη,
εἶθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη,
εἶεν γ' ἀκούω, ταῦτ' ἐπικαλεῖς, μανθάνω,
ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσα φησὶν αὐτομάτη μετὰ τὰν πύλῳ,
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν.
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Τρ. ἡμάρτομεν ταῦτ' ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. ἴθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χ' ὅστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ κλεώνυμος.
Ερ. ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ κλεώνυμος. Τρ. ψυχήν γ' ἄριστος πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρὸς,
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.
Ερ. ἔτι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο,
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πνυκί.
Τρ. ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον,
αὕτη, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν σου περιάγεις;
Ερ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
Τρ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὤν,

ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.
Τρ. νὴ Δί' ὦ μέλ' ἐνδίκως δῆτ', ἐπεὶ καὶ μοῦ τὸν λίθον
ἐμβαλόντες ἐξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
Ερ. καὶ τὰ δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεὼς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν
ἀλλ' ἅτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας, οἱ δὲ γινώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆς δὲ τῆς χώρας πόθῳ,
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ βρασίδου
εἶτ' ἂν, ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε,
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττ' ἂν διαβάλλοι τις αὐτῷ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν,
οἱ δὲ, τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ' ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖς ἂν ὑμᾶς, ἔλαθεν, ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης. Τρ. παῦε παῦ' ὦ δέσποθ' ἑρμῆ μὴ λέγε
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὗ πέρ ἐστ' εἶναι κάτω,
οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός,
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον
κεἰ πανοῦργος ἦν ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος καὶ συκοφάντης,
καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς,
ἀλλ' ὅ,τι σιωπᾷς ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

πρὸς γελάσον τοῖσι λαβόντ' ἄσμενα,
ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν ἤδη χρόνον.
ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὦ θεῶν εὐνούστατε.

Ερ. ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε,
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο,
πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε φειδίας πράξας κακῶς
εἶτα περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς δίκης,
τὰς φύσεις ἡμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε,
ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος,
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισε πίθῳ,
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

Τρ. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ πεπύσμην οὐδενὸς,
ὁ δ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι φειδίας ἠκηκόειν.

Χο. οὐδ' ἔγωγε, πλὴν γε νυνὶ, ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου, πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

Ερ. κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε,
ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν,
οἱ δ' ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν,
κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἦν κακὰ
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι,
οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιον.

Χο. ἐνδίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γέ μου.

ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,
τῶν τε παλλασίων ἐκείνων
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι
τῶν τ' ἐλαῶν ὧν ποθοῦμεν
ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.
ΧΟ. χαῖρε χαῖρ' ὦ φιλτάθ' ὡς
ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες,
σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
δαιμόνια βουλόμενοι
εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι,
ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
κέρδος ὦ ποθουμένη
πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν,
μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις,
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
καὶ δάπανα καὶ φίλα,
τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ ἦσθα
χίδρα καὶ σωτηρία,
ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια
καὶ τὰ νέα συκίδια
τἄλλα θ' ὅσ' ἐστὶ φυτά,

ἀπεξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

Τρ. καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει,
τὰ πρόσωφ᾽ ἵνα γνῷς τὰς τέχνας. Ερ. αἰβοῖ τάλας,
ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
τίλλοντ᾽ ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
πέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινονί.

Τρ. ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται;
καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;

Ερ. ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

Τρ. ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας ἐς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ᾽ ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου,
ὡς ἅπαντ᾽ ἤδη ᾽στὶ μεστὰ τἀνθάδ᾽ εἰρήνης σαπρᾶς,
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

Χο. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός γ᾽ ἰδὼν. προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους,
τάς τε συκᾶς ἃς ἐγὼ ᾽φύτευον ὢν νεώτερος;
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐστὶ πολλοστῷ χρόνῳ.

Τρ. νῦν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ.
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς γοργόνας,
εἶθ᾽ ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ᾽ ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

Ερ. ὦ πόσειδον ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

Τρ. νὴ δί᾽, ἡ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον,
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
ὥστ᾽ ἔγωγ᾽ ἤδη ᾽πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον,

καὶ μὴν ὁ μοῦ 'στιν ἤδ' ἐγγὺς
μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον,
ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο
ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς,
ὦ εἶα, ὦ εἶα, εἶα εἶα,
ὦ εἶα, ὦ εἶα πᾶς.

Τρ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος,
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
ὅτῳ προσείπω σ'· οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν,
ὦ χαῖρ' ὀπώρα, καὶ σὺ δ' ὦ θεωρία,
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ θεωρία,
οἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας
γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου,
μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλιοῦ στρατιωτικοῦ;

Ερ. ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος,
τοῦ μὲν γὰρ, ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,
ταύτης δ' ὀπώρας ὑποδοχῆς διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, σοφοκλέους μελῶν κιχλῶν
ἐπυλλίων εὐριπίδου. Τρ. κλαῦσ' ἄρα σύ
ταύτης καταψευδόμενος, οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν
κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν ἐς ἰπνόν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοῶς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν. Ερ. ἴθι νυν ἄθρει,
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις,
διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι

Τρ. οὐδὲν ποιοῦμεν ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.
Ερ. ὦ εἶα.
Τρ. εἶα μάλα.
Ερ. ὦ εἶα.
Τρ. εἶα νὴ Δία.
Ερ. ὦ εἶα, ὦ εἶα.
Χο. μικρόν γε κινοῦμεν. Τρ. οὐ δεινὸν
τοὺς μὲν, τείνειν τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
Χο. πληγὰς λήψεσθ' ὦ 'ργεῖοι.
Ερ. εἶα νυν.
Τρ. εἶα ὦ.
Χο. ὡς κακὸν εἴ τινες ἐστὶν ἐν ὑμῖν,
ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες
τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως
ἀλλ' εἴσ' οἳ κωλύουσιν.
Τρ. ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη,
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε,
καὶ τοῖς ἀθηναίουσι παύσασθαι λέγω,
ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε,
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε,
ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
Χο. ἄγ' ὦνδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Ερ. χωρεῖ γε δὴ τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦνδρες ὑμῖν.
Χο. χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν, ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
Τρ. οἱ γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδείς.
Χο. ἄγε νυν, ἄγε πᾶς

Χο. ἰὴ τοίνυν γ' ἰὴ μόνον λέγω.

Τρ. ἑρμῇ χάρισιν, ὥραισιν, ἀφροδίτῃ, πόθῳ.

Χο. ἄρει δέ. τρ. μὴ μή. Χο. μήδ' ἐνυαλίῳ γε. τρ. μή.

Χο. ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

Ερ. ὢ εἶα.

Χο. εἶα μάλα.

Ερ. ὢ εἶα.

Χο. εἶα ἔτι μάλα.

Ερ. ὢ εἶα, ὢ εἶα.

Τρ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως,
οὐχὶ ξυλλήψεσθ' οἷ' ὀγκύλλεσθ'
οἰμώξεσθ' οἱ βοιωτοί.

Ερ. εἶα νῦν.

Τρ. εἶα, ὤ.

Χο. ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.

Τρ. οὔκουν ἕλκω κ' ἀξαρτῶμαι,
καὶ πεμπίπτω καὶ σπουδάζω.

Ερ. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον.

Χο. ὦ λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος,
οὐδὲν δεόμεθ' ὤνθρωπε τῆς γῆς μορμόνος,

Ερ. οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον, οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι,
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

Τρ. ἀλλ' οἱ λάκωνες ὦ 'γάθ' ἕλκουσ' ἀνδρείως.

Ερ. ἆρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ' ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.

Χο. οὐδ' οἱ μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν, ἕλκουσι δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ δί' ἐξολωλότες.

ὑμέτερον ἐνθένδεν ἔργον ὦνδρες, ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

Χο. ταῦτα δράσομεν, σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς,
τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.

Τρ. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς,

Ερ. σπονδὴ σπονδή,
εὐφημεῖτ' εὐφημεῖτε.

Τρ. σπένδοντες εὐχόμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν,
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν,
χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν πότ' ἀσπίδα.

Χο. μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,
ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.

Τρ. ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσαιθ' αὐτὸν ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκρανῶν ἀκίδας ἐξαιρούμενον,

Χο. κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φθονεῖ,
ἐς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνια, γ' ἐν ταῖς μάχαις.
πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.

Τρ. κεἴ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων
ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

Χο. κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος,
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ' ἰὴ παιών, ἰή.

Τρ. ἄφελε τὸ παιών, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.

ῥαῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διὰ παντὸς ὦ
δέσποτ᾽ ἀγαλοῦμεν ἀεί.
Τρ. ἴθ᾽ ἀντιβολῶ σ᾽ ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
Ερ. κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.
Τρ. καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.
Ερ. ἴθι δὴ κάτειπ᾽, ἴσως γὰρ ἂν πείσαις με.
Τρ. ἡ γὰρ σελήνη χ᾽ ὠ πανοῦργος ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν ἑλλάδα.
Ερ. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον; Τρ. ὅτι νὴ τὴν δία
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ,
οἱ βάρβαροι θύουσι, διὰ τοῦτ᾽ εἰκότως,
βούλοιντ᾽ ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
Ερ. ταῦτ᾽ ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτέτον,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ᾽ ἁρματωλίας.
Τρ. ναὶ μὰ δία, πρὸς ταῦτ᾽ ὦ φίλ᾽ ἑρμῆ ξύλλαβε,
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον,
καί σοι τὰ μεγάλ᾽ ἡμεῖς παναθήναι᾽ ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
μυστήρι᾽ ἑρμῆ, διιπόλει᾽, ἀδώνια,
ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν,
ἀλεξικάκῳ θύσουσιν ἑρμῇ πανταχοῦ,
χ᾽ ἅτερ᾽ ἔτι πόλλ᾽ ἕξεις ἀγαθὰ, πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ᾽ ἵνα σπένδειν ἔχῃς.
Ερ. οἴμ᾽ ὡς ἐλεήμων εἴμ᾽ ἀεὶ τῶν χρυσίδων,

οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος.
Ερ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. Τρ. κατὰ τῷ τρόπῳ.
οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών.
Ερ. ἆρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ ζεὺς, ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; Τρ. νῦν ἆρά με
ἅπασ' ἀνάγκη γ' ἀποθανεῖν; Ερ. εὖ ἴσθ' ὅτι
Τρ. ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
Ερ. ὦ ζεῦ κεραυνοβρόντα. Τρ. μή, πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε δέσποτα.
Ερ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. Τρ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν,
ἃ 'γὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Ερ. ἀλλ' ὦ μέλε ὑπὸ διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
ἢ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
Τρ. μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαί σ' ὡρμίδιον,
εἰπέ μοι, τί πάσχετ' ἄνδρες, ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι,
ὦ πόνηροι; μὴ σιωπᾶτ' εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.
Χο. μηδαμῶς ὦ δέσποθ' ἑρμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς
εἴ τι κεχαρισμένον,
χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκὼς
τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
Τρ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦναξ δέσποτα.
Χο. μὴ γένῃ παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε,
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,
ἀλλὰ χάρισ' ὦ φιλαν-
θρωπότατε καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,
εἴ τι πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς,
καί σε θυσίαισιν ἱερ-

ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε,
καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτε,
ἤδη δ' ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι κοτταβίζειν,
συβαρίζειν, ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι.

Χο. εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτὲ,
πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην,
πράγματά τε καὶ στιβάδας ἃς ἔλαχε φορμίων,
κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀλλ' ἁπαλόν γ' ἄν μ' ἴδοις,
καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπ-
παλλαγέντα πραγμάτων,
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπ-
πολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι,
ἐς λύκειον, κἀκ λυκείου
σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε
ἀλλ' ὅ, τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες ἄγε,
φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτο-
ρ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

Τρ. φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.

Ερ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ.

Τρ. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ κιλλικῶν.

Ερ. ἀπόλωλας ὦ κακόδαιμον. Τρ. οὐκοῦν ἢν λάχω
ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι.

Ερ. ἀπόλωλας ἐξόλωλας. Τρ. ἐς τίν' ἡμέραν.

Ερ. ἐς αὐτίκα μάλ'. Τρ. ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω

τρ. οὐ σιωπήσεσθ' ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι,
τὸν πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες.
χο. ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.
τρ. εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν κέρβερον καὶ δεδίττεσθε,
μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθάδ' ἦν
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ 'ξελκύσαι.
χο. οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς, ἰοῦ, ἰοῦ.
τρ. ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε,
ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
χο. ὡς κυκάτω καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.
τρ. τί τὸ κακόν, τί πάσχετ' ὦνδρες, μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
χο. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ' ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
τρ. μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
χο. ἢν ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι. τρ. φῄς γε παύει δ' οὐδέπω,
ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.
τρ. τοῦτο νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.
χο. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ' εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
τρ. ἀλλ' ὁρᾶτ' οὔπω πέπαυσθε. χο. τουτοδὶ νὴ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.
τρ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
χο. ἀλλὰ καὶ τ' ἀριστερόν τι μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα καὶ γελῶ,
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδῦς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
τρ. μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ' οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς

Κυ. οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κᾆτ' οἴμοι μάλα.
Πο. τί ἐστι, μῶν οὐκ αὖ φέρεις; Κυ. ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς λακεδαιμονίοισιν ἁλετρίβανος.
Πο. πῶς ὦ πανοῦργ'. Κυ. ἐς τἀπὶ θρᾴκης χωρία,
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν.
Τρ. εὖγ' εὖγε, ποιήσαντες ὦ διοσκόρω,
ἴσως, ἂν εὖ γένοιτο, θαρρεῖτ' ὦ βροτοί.
Πο. ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν
ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.
Τρ. νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ δάτιδος μέλος,
ὃ δεφόμενός ποτ' ᾖδε τῆς μεσημβρείας,
ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι,
νῦν ἐστιν ἡμῖν ὦνδρες ἕλληνες καλὸν,
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα,
ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες,
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται δεῦρ' ἴτ' ὦ πάντες λεῴ,
ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία
νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
Χο. δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρείας,
ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος
πρὸς τάδ' ἡμῖν εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν, μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται,
φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν.
Τρ. οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ,
τετρώβολον τοῦτ' ἔστι, φείδου τἀττικοῦ.
Πο. παῖ παῖ κυδοιμέ. Κυ. τί με καλεῖς. Πο. κλαύσει μακρὰ
ἕστηκας ἀργὸς, οὑτοσὶ γὰρ κόνδυλος,
ὡς δριμύς, Κυ. οἴμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα,
μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;
Πο. οἴσεις ἀλετρίβανον φέρων. Κυ. ἀλλ' ὦ μέλε
οὐκ ἔστιν, ἡμῖν, ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.
Πο. οὐκοῦν παρ' ἀθηναίοις μεταθρέξει ταχύ.
Κυ. ἔγωγε νὴ δί' εἰ δὲ μή γε κλαύσομαι.
Τρ. ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πόνηρ' ἀνθρώπιοι.
Κυ. ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας;
εἴπερ γὰρ ἥξει γε τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος,
ἀλλ' ὦ διόνυσ' ἀπόλοιτο, καὶ μὴ 'λθοι φέρων.
Πο. οὗτος. Κυ. τί ἐστιν. Πο. οὐ φέρεις. Κυ. τὸ δεῖνα γὰρ
ἀπόλωλ' ἀθηναίοις ἀλετρίβανος ὁρᾷς,
ὁ βυρσοπώλεις, ὃς ἐκύκα τὴν ἑλλάδα.
Τρ. εὖ γ' ὦ δέσποινα πότνι' ἀθηναία ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἀν δέοντι τῇ πόλει
ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι.
Πο. οὐκοῦν ἕτερον δῆτ' ἐκ λακεδαίμονος μέτει,
ἀνύσας τι. Κυ. ταῦτ' ὦ δέσποθ'. Πο. ἧκέ νυν ταχύ.
Τρ. ὦνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας,
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλὸν,
ἀποστροφῆσαι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

Κυ. οἴμοι

τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'. Τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
Ερ. ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
Τρ. εἰς ποῖον; Ερ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω, κἄπειθ' ὁρᾷς,
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν; Τρ. εἰπέ μοι,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
Ερ. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας,
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
Τρ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ερ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται,
ἀλλ' εἶμι καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
μέλλει, θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. Τρ. οἴμοι δείλαιος
φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ, καὶ γὰρ ὥσπερ ᾐσθόμην,
καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
Πο. ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ, βροτοὶ πολυτλήμονες,
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. ὦναξ ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους,
ὅσον κακὸν, καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος,
ἆρ' οὗτός ἐστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν;
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
Πο. ἰὼ πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις
καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.
Τρ. τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς λακωνικῆς.
Πο. ἰὼ μέγαρα μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα,
ἅπαξ ἅπαντα καταμεμυττωμένα.
Τρ. βαβαὶ βαβαιάξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσι μεγαρεῦσιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.
Πο. ἰὼ σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι,

Ερ. ὦ δειλακρείων, πῶς ἦλθες, ὦ γλίσχρων. Τρ. ὁρᾷς,
ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος,
ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'. Ερ. ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ,
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν,
φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.

Τρ. ποῖ γῆς; Ερ. ἰδοὺ γῆ. Τρ. ἀλλὰ ποῖ; Ερ. πόρρω πάνυ
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.

Τρ. πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;

Ερ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια, καὶ σανίδια, καὶ ἀμφορείδια.

Τρ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ, τίνος οὕνεκα;

Ερ. Ἕλλησιν ὀργισθέντες, εἶτ' ἐνταῦθα μὲν
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ, τι βούλεται.
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.

Τρ. τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασας; εἰπέ μοι.

Ερ. ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις,
σπονδὰς ποιούντων, κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδὶ,
ναὶ τὼ σιὼ, νῦν ὡττικίων δώσει δίκην,
εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν ἁττικωνικοὶ,
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθὺς, ἐξαπατώμεθα,
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον.
ἥξουσι καὖθις ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον,
ὁ γὰρ χαρακτὴρ ὑμεδαπὸς τῶν ῥημάτων,
ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' εἰρήνην ἔτι,

ἄνθρωπε τί δρᾷς οὗτος ὁ χέζων
ἐν πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις,
ἀπολεῖς, οὐ κατορύξεις,
κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν;
κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλον ἄνω
καὶ μύρον ἐπιχεῖς, ὡς ἢν τι πεσὼν,
ἐνθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει,
οἴμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω
ὦ μηχανοποιὲ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμὲ,
ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν,
κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον,
ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ,
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τοῦ διὸς,
τίς ἐν διὸς θύραισιν, οὐκ ἀνοίξετε;

Ερ. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ' ὦναξ ἡράκλεις,
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Τρ. ἱπποκάνθαρος.

Ερ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε,
τί σοι πότ' ἐστὶ τοὔνομ' οὐκ ἐρεῖς; Τρ. μιαρώτατος.

Ερ. ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. Τρ. μιαρώτατος,

Ερ. πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; Τρ. ἐμοὶ, μιαρώτατος.

Ερ. οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὡς οὐκ ἀποθανεῖ.
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ,τι πότ' ἐστί σοι.

Τρ. τρυγαῖος, ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Ερ. ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τρ. τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

Παι. οὐκοῦν ἐχρῆν σε πηγάσου ζεῦξαι πτερὸν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς φαγικώτερος.
Τρ. ἀλλ' ὦ μελέα μοι σιτίων διπλῶν ἔδει,
νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
Παι. τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος,
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται.
Τρ. ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι,
τὸ πλοῖον δ' ἔσται, ναξιουργὴς κάνθαρος;
Παι. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Τρ. ἐν πειραιεῖ δήπου 'στὶ κανθάρου λιμήν.
Παι. ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεὶς, καταρρυῇς,
ἐντεῦθεν, εἶτα χωλὸς ὢν, εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδία γένῃ.
Τρ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλὰ χαίρετε,
ὑμεῖς δέ γ' ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν,
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται,
ἀλλ' ἄγε πήγασε χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων,
διακινήσας φαιδροῖς ὠσὶν,
τί ποιεῖς τί ποιεῖς, ποῖ παρακλίνεις,
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας,
ἵει, σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,
κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
ὀρθῶς χώρει διὸς εἰς αὐλὰς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
ἀπό θ' ἡμερινῶν σιτίων πάντων,

Οἰκ. ἐὰν δὲ μὴ κατορθώσῃ. Τρ. γράψομαι
μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν ἑλλάδα.
Οἰκ. μὰ τὸν διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ᾽ ἐμοῦ.
Τρ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ᾽ ἀλλ᾽. Οἰκ. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ,
ὦ παιδί᾽ ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται,
ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα,
ἀλλ᾽ ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ᾽ ὦ κακοδαίμονα.

Σύστημα ἕτερον ἀνομοιομερές.

Παῖ. ὦ πάτερ, ὦ πάτερ ἔτυμός γ᾽ ἄρ
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ᾽ ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος,
ἔστι τι τούτων ἐτύμως, εἴπ᾽ ὦ πάτερ ὅτι φιλεῖς με.
Τρ. δοξάσαι ἔστι κόραι, τὸ δ᾽ ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν
ἡνίκ᾽ ἂν αἰτίζητ᾽ ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ᾽ ἀργυρίου, μὴ δὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν,
ἢν δ᾽ ἐγὼ εὖ πράξας, ἔλθω πάλιν, ἕξετ᾽ ἐν ὥρᾳ,
κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ᾽ αὐτῇ.
Παῖ. καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται,
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.
Τρ. πτηνὸς πορεύσει πῶλος, οὐ ναυσθλώσομαι.
Παῖ. τίς δ᾽ ἡ ᾽πίνοια σοῦ ᾽στιν, ὥστε κάνθαρον
ζεύξαντ᾽ ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ παππία.
Τρ. ἐν τοῖσιν αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη,
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.
Παῖ. ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.
Τρ. ἦλθεν κατ᾽ ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ
ᾠ᾽ ἐκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.

οἴμοι τάλας, ἴτε δεῦρο δεῦρ' ὦ γείτονες,
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται,
ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές.

Τρ. ἥσυχος ἥσυχος ἠρέμα κάνθων
μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ,
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν ἀντιβολῶ
σ', εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο κατ' οἴκους
αὐτοῦ μεῖνον τοῖς ὑμετέροις.

Οἰκ. ὦ δέσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις. Τρ. σίγα σίγα

Οἰκ. ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς.

Τρ. ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

Οἰκ. τί πέτει, τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

Τρ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν,
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας,
καινοῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἀποκλείειν.

Σύστημα ἕτερον.

Οἰκ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ' ἢν μή μοι φράσῃς
ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν. Οἰκ. τίνα νοῦν ἔχων.

Τρ. ἐρησόμενος ἐκεῖνον Ἑλλήνων πέρι,
ἁπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

Οἰκ. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
καὶ τοῖσιν ἀνδρείοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι
καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτοισιν ἀνδράσι φράσω,
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα,
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ,
δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
ὡδὶ κεχηνὼς, λοιδορεῖται τῷ διῒ
καὶ φησὶν ὦ ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν,
κατάθου τὸ κόρημα, μὴ κόρει τὴν ἑλλάδα,
ἔα ἔα,
σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
Τρ. ὦ ζεῦ, τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεὼν,
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας;
Οἰκ. τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὔθ' ὅ 'γὼ 'λεγον,
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε,
ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολὴ,
πεύσεσθ' ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδὶ,
πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν, εὐθὺ τοῦ διὸς,
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανὸν
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυεὶς
ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς; οὐκ οἶδ' ὅποι,
εἰσήγαγ' αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον
κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε,
καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον,
ὦ πηγάσιόν μοι φησὶ γενναῖον πτερὸν,
ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ διὸς λαβὼν
ἀλλ' ὅ,τι ποιεῖ, τοδὶ διακύψας ὄψομαι,

πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην,
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν,
ὗς μὲν γὰρ ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
φαύλως ἐρείδει, τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος,
βρεντύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ,
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μή ποτ' ἐσθίων
τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς,
οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους,
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως,
ὡδὶ περιάγων ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία,
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας
μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν,
χ' ὤτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή.

Οἰκ. οὐκ οἶδ' ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται
οὐ μὴν χαρίτων γε, τοῦ γάρ ἐστ', οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ διὸς καταιβάτου.

Ετ. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα, τί
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί, κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος
δοκέω μὲν ἐς κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει,
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Αἶρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.
Ετ. ἰδού. Οἰκ. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.
Ετ. καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
Οἰκ. δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
Ετ. ἰδοὺ μάλ' αὖθις. Οἰκ. ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερες,
οὐ κατέφαγε; Ετ. μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
Οἰκ. ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
Ετ. ἄνδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιϊδεῖν.
Οἰκ. ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος,
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. Ετ. ἰδού,
ἑνὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ,
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
Οἰκ. αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην, χἀτέραν μοι, χἀτέραν,
καὶ τρῖβ' ἑτέρας γε. Ετ. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας
αὐτὴν ἄρ' οἴσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
Οἰκ. νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.
Ετ. ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδέ μοι κατειπάτω,

που ἥκων, προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κάνθαρον δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. Η δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν ἀττικῶν γεωργῶν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰκέτης	ἕτερος οἰκέτης.
τρυγαῖος.	παιδίον τρυγαίου.
ἑρμῆς.	πόλεμος.
κυδοιμός.	χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
θεράπων τρυγαίου.	ἱεροκλῆς.
δρεπανουργός.	λοφοποιός.
θωρακοπώλης.	σαλπιγγοποιός.
κρανοπώλης.	δορυξόος.
παῖς λαμάχου.	παῖς κλεωνύμου.

χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
λαβοῦσα, συγχόρευσον,
αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.
ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιών,
τήνελλα καλλίνικος ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

Ἀριστοφάνους ὀρνίθων τέλος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Ἤδη τῷ πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκμηκότας τοὺς ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας ἕλληνας ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανῶς γὰρ διηνύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις, καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς προτέρας ἔχθρας ἑλέσθαι, παρεισάγει τοίνυν γεωργόν τινα φυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον, ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ, εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν δία πευσόμενος παρ' αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκφέρει τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα τοσοῦτον ποιήσαντα πόλεμον αὐτοῖς, ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσοι, παρεισάγει φέροντα κάνθαρον, ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, βελλεροφόν-

μοῖραι ξυνεκόμισαν,
ἐν τοιῷ δ' ὑμεναίῳ.

Ἀντιστροφὴ κώλων ε.

ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως
χρυσόπτερος, ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους·
ζηνὸς πάροχος γάμων,
τῆς τ' εὐδαίμονος ἥρας.

Ἐπῳδὴ κώλων ς'.

ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ ὑμήν.

Πει. ἐχάρην ὕμνοις ἐχάρην ᾠδαῖς,
ἄγαμαι δὲ λόγων, ἄγε νῦν αὐτοῦ;
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς,
τάς, τε πυρώδεις διὸς ἀστεροπάς,
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

Στροφὴ ἑτέρα καὶ ᾠδὴ
κώλων ιη.

Χο. ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος,
ὦ διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον
βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα,
βρονταί, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας, καὶ
πάρεδρον βασιλείαν ἔχει διός.

Ημ. ὑμὴν ὦ, ὑμέναι' ὦ
ἕπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ
φῦλα πάντα συνόμων
πτεροφόρ' ἐπὶ πέδον διός,
καὶ λέχος γαμήλιον
ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν

προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς
ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ,
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον δ' ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος, οὐ φατὸν λέγειν,
πάλλων κεραυνὸν πτεροφόρον Διὸς βέλος,
ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου
χωρεῖ, καλὸν θέαμα θυμιαμάτων,
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ
ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν, ἀλλὰ χρὴ θεᾶς,
μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιβ'.

Ημ. ἄναγε, δίεχε, δίαγε, πάραγε, πάρεχε,
περιπέτεσθε τὸν μάκαρα
μάκαρι σὺν τύχᾳ.
ὢ φεῦ φεῦ, τῆς ὥρας,
τοῦ κάλλους
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον
τῇδε τῇ πόλει γήμας.

Ημ. μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
γένος ὀρνίθων,
διὰ τόνδε τὸν ἄνδρα
ἀλλ' ὑμεναίοισι καὶ νυμφιδίοις
δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν.

Στροφὴ ἑπτακώλων ε'.

Χο. ἥρα ποτ' ὀλυμπία
τῶν ἠλιβάτων θρόνων,
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν

Πο. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
Πει. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.
Πο. σφὼ νῷν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε,
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
Ηρ. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ,
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν
ἵνα τὴν βασίλειαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
Πει. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὑτοιί.
ἐς τοὺς γάμους. Ηρ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων, ὑμεῖς δ' ἴτε.
Πο. ὀπτᾷς σὺ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις,
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν; Ηρ. εὖ γε μέντἂν διετέθην.
Πει. γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι.

Στροφὴ κώλων ι.

Χο. ἔστι δ' ἐν φαναῖσι, πρὸς τῇ
κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστόρων γένος
οἳ, θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ φυγῶσι ταῖς γλώττ-
αισι, συκάζουσί τε,
βάρβαροι δ' εἰσὶν τίνος,
γοργίαι τε φίλιπποι,
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων κείνων τῶν φιλίππων,
πανταχοῦ τῆς ἀττικῆς ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

Αγ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,
δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις,

Ηρ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις. Πει. σὺ μέντοι νὴ δία,
ὤνγε ξένης γυναικὸς, ἢ πῶς ἂν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὖσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ηρ. τί δ' ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα
νόθῳ 'ξαποθνήσκων. Πει. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ
οὗτος ὁ ποσειδῶν πρῶτος ὃς ἐπαίρει σε νῦν
ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν σόλωνός σοι νόμον
νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων, ἐὰν δὲ παῖδες
μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
ἐγγυτάτω τοῦ γένους,
μετεῖναι τῶν χρημάτων
Ηρ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν; Πει. οὐ μέντοι νὴ δία, λέξον δέ μοι
ἤδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
Ηρ. οὐ δῆτ' ἐμέγε, καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
Πει. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰτίαν βλέπων,
ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
Ηρ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν,
περὶ τῆς κόρης, κἄγωγε παραδίδωμί σοι.
Πει. τί δαὶ σὺ φῄς; Πο. τἀναντία ψηφίζομαι.
Πει. ἐν τῷ τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα, τί σὺ λέγεις;
Τρ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιθι παραδίδωμι. Ηρ. παραδοῦναι λέγεις;

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Πει. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος ἢ κάθηται λούμενος.
καταπτάμενος ἴκτινος ἁρπάσας λάθρᾳ,
προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ηρ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
τούτοις ἐγώ. Πο. τὸν Τριβαλλόν γε νῦν ἔρου.
Ηρ. ὁ Τριβαλλὸς οἰμώζειν δοκεῖ σοι. Τρ. σαυνάκα
βακταρικροῦσα. Ηρ. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. εἴ τινι δοκεῖ σφῷν, ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Ηρ. οὗτος δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πει. καὶ νὴ δί᾽ ἕτερόν γ᾽ ἐστὶν, οὗ μνήσθην ἐγὼ,
τὴν μὲν γὰρ ἥραν, παραδίδωμι τῷ διΐ
τὴν δὲ βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ᾽ ἐμοὶ,
ἐκδοτέον ἐστίν. Πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς,
ἀπίωμεν οἴκαδ᾽ αὖθις. Πει. ὀλίγον μοι μέλει,
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρ. ὦ δαιμόνι᾽ ἀνθρώπων πόσειδον, ποῖ φέρει
ὑμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. τί δαὶ ποιῶμεν. Ηρ. ὅτι διαλλαττώμεθα.
Πο. τί ὦ ζύρ᾽ οὐκ οἶσθ᾽ ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτὸν, ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα
πένης ἔσει σὺ, σοῦ γὰρ ἅπαντα γίνεται,
τὰ χρήμαθ᾽ ὅσ᾽ ἂν ὁ ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ
Πει. οἴμοι τάλας γ᾽ οἷόν σε περισοφίζεται,
δεῦρ᾽ ὡς ἔμ᾽ ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω,
διαβάλλεταί σ᾽ ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σὺ
τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ᾽ ἀκαρῆ μέτεστί σοι,
κατὰ τοὺς νόμους, νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.

ὄμβριον ὕδωρ ἄν, εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν
ἀλκυονίδας τ' ἄν, ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί,
τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
πει. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ
ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν
σπονδὰς ποιεῖσθαι, τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδὶ
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν,
τὸν Δί' ἀποδοῦναι, κἂν διαλλαττώμεθα,
ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Ηρ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
πο. τί ὦ κακόδαιμον ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ,
ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
πει. ἄληθες, οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
ἰσχύσετ' ἢν ὄρνιθες ἄρξωσι κάτω,
νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί,
ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
ὁ κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα
προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
πο. νὴ ποσειδῶ ταῦτά γε καλῶς λέγεις
κἀμοὶ δοκεῖ. πει. τί δαὶ σὺ φής. τρ. ναβαισατρεῦ
πει. ὁρᾷς, ἐπαινεῖ χοὖτος, ἕτερον νῦν ἔτι
ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν,
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ
εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων,
μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίαν
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. πο. φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ;

χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
πο. τὸ μὲν πόλισμα τῆς νεφελοκοκκυγίας,
ὁρᾶς τοδὶ πάρεστιν, ἧ πρεσβεύομεν,
οὗτος τί δρᾷς ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχῃ,
οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον ὡς ὧδ' ἐπιδεξιά,
τί ὦ κακόδαιμον λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν
ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε,
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
Τρ. ἕξεις ἀτρέμας. πο. οἴμωζε πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ,
ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν
ἄγε δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις. Ηρ. ἀκήκοας
ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
πο. ἀλλ' ὦ 'γαθ' ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. ἡρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ
πει. τὴν τυρόκνηστιν τις δότω, φέρε σίλφιον,
τυρὸν φερέτω τις, πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
Ηρ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. πει. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Ηρ. τὰ κρέα δὲ τοῦ ταῦτ' ἐστίν. πει. ὄρνιθές τινες.
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. Ηρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν. πει. ὦ χαῖρ' ἡράκλεις,
τί ἐστι. Ηρ. πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν, περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
πει. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
Ηρ. καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.
πο. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,

καὶ τὴν βασίλειαν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
Πει. τίς ἐστιν ἡ βασίλεια. Προ. καλλίστη κόρη,
ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ διὸς,
καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
τὴν λαιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
Πει. ἅπαντα γ' ἆρ' αὐτῷ ταμιεύει; Προ. φήμ' ἐγώ.
ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις.
τούτων οὕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
Πει. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
Προ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.
Πει. νὴ τὸν δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
Προ. τίμων, καθαρῶς, ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν
φέρε μοι σκιάδειον ἵνα με κἂν ὁ ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
Πει. καὶ τὸν δίφρον φόρει τονδὶ λαβών.
Χο. πρὸς δὲ τοῖσι, σκιάποσι λί-
μνη τις ἔστ' ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ σωκράτης,
ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθεν
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἥ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ϛ'.

σφάγι' ἔχων κάμηλον,
ἀμνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμὼν
ὥσπερ ὁδυσσεὺς ἀπῆλθεν,
κᾆτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν,
πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου,

οὗτος γὰρ ὀλέσεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε,
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί.

πει. ἰοὺ, ἰοὺ, εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς,
ὑπόδυθι ταχὺ δὴ, κᾆτα θαῤῥήσας λέγε.

προ. ἄκουε δή νυν. Πει. ὡς ἀκούοντος λέγε.

προ. ἀπόλωλεν ὁ ζεύς. Πει. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο.

προ. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα,
θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνίσσα μηρίων ἄπο,
ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὥσπερεὶ θεσμοφορίοις, νηστεύομεν,
ἄνευ θυηλῶν, οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ ἰλλυριοὶ, κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ διΐ,
εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.

πει. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες,
ἄνωθεν ὑμῶν; προ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
ὅθεν ὁ πατρῷος ἐστὶν ἐξηκεστίδης;

πει. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστιν. Προ. ὅ, τι ἐστί; τριβαλλοί. πει. μανθάνω,
ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.

προ. μάλιστα πάντων, ἓν δέ σοι λέγω σαφὲς,
ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ διὸς καὶ τῶν τριβαλλῶν τῶν ἄνω,
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν

τοῦτο μὲν ἦρος ἀεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ΄.

ἔστι δ᾽ αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω
ποι συναριστῶσι, καὶ
ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
τηνικαῦτα δ᾽ οὐκέτ᾽ ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν,
εἰ γὰρ ἐντύχῃ τις ἥρωι
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ᾽ αὐ
τοῦ πάντα τἀπιδέξια.

Πρ. οἴμοι τάλας γ᾽ ὁ Ζεὺς ὅπως μή μ᾽ ὄψεται.
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν. Πει. ἔα τουτὶ τί ἦν
τίς ὁ συγκαλυμμός. Πρ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; Πει. μὰ τὸν Δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ᾽ εἶ σύ. Πρ. πηνίκ᾽ ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας.
Πει. ὁπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν,
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Πρ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω.
Πει. οἴμ᾽ ὡς βδελύττομαί σε. Πρ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ.
Πει. οἴμωζε μεγάλ᾽. Πρ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
Πει. φίλε Προμηθεῦ. Πρ. παῦε, παῦε μὴ βόα.
Πει. τί γάρ ἐστι. Πρ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα,

τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
Πει. τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι,
ἀλλὰ πτέρου με, ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ,
κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πει. μανθάνω,
ὡδὶ λέγεις, ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην,
ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.
Πει. κᾆθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει,
ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. Συ. πάντ' ἔχεις.
βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. Πει. μανθάνω,
βέμβικα, καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν δία,
κάλλιστα κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Συ. οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις; Πει. πτερὼ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν.
Σύ. οἴμοι τάλας, οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
Πει. οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιγ'.

Χο. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ-
μάς' ἐπετόμεσθα,
καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν.
ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας
ἀπωτέρω κλεώνυμος,
χρήσιμον μὲν οὐδὲν ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα,

Πει. μῶν εὐθὺ πελλώνης πέτεσθαι διανοεῖ;
Συ. μὰ δί' ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς,
καὶ συκοφάντης. Πει. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
Συ. καὶ πραγματοδίφης, εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
Πει. ὑπαὶ πτερύγων τι προσκαλεῖν σοφώτερον;
Συ. μὰ δί' ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν
ἀνθ' ἕρματος, πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
Πει. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον εἰπέ μοι,
νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. τί γὰρ πάθω, σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πει. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ δί' ἔργα σώφρονα,
ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορράφειν.
Συ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πτέρου.
Πει. νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε. Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
ἄνδρα πτερώσειας σύ. Πει. πάντες τοῖς λόγοις
ἀναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πει. οὐκ ἀκήκοας
ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε,
τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδὶ
δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ διϊτρέφης
λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν;
ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας;
Συ. λόγοισί τ' ἄρα καὶ πτεροῦνται. Πει. φήμ' ἐγὼ,
ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται,
ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος, οὕτω καί σ' ἐγὼ,
ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

ἅπαντα γὰρ διείμι σοι τὸν ἀέρα,
εἴδωλα πετηνῶν αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων.

Πει. ὠόπ'. Κι. τὸν ἁλαδρόμον ἁλάμενος
ἅμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην.

Πει. νὴ δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

Κι. τοτὲ μὲν, νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων
χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.

Πει. οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;

Κι. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἰμ' ἀεί;

Πει. βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,
λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων;
κεκροπίδα φυλήν. Κι. καταγελᾷς μου δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

Συ. ὄρνιθες τίνες οἵδε,
οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι,
τανυσίπτεροι ποικίλαι χελιδοῖ.

Πει. τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν,
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.

Συ. τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.

Πει. ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

Συ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους.

Πει. ὁδὶ πάρεστιν, ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.

Συ. πτερῶν, πτερῶν δεῖ, μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε, ταύτην δέ γε λαβὼν,
τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θητέρα,
νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον,
φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
τὸν πατέρ᾽ ἔα ζῆν, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τὰ ᾽πὶ Θρᾴκης ἀποπέτου κἀκεῖ μάχου.
Πα. νὴ τὸν διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν,
καὶ πείσομαί σοι. Πει. νοῦν ἄρ᾽ ἕξεις νὴ Δία.
Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἑπρόστροφον.
Κι. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς ὄλυμπον
πτερύγεσσι κούφαις, πέτομαι δ᾽ ὁδὸν,
ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλαν μελέων.
Πει. τουτὶ τὸ πρᾶγμα, φορτίου δεῖται πτερῶν,
Κι. ἀφόβῳ φρενὶ
σώματι γενεὰν ἐφέπων.
Πει. ἀσπαζόμεσθα φιλλύρινον κινησίαν.
τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν, ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κι. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
λιγύμυθος ἀηδών.
Πει. παῦσαι μελῳδῶν, ἀλλ᾽ ὅ,τι λέγεις εἰπέ μοι.
Κι. ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς, βούλομαι μετάρσιος
ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν,
ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολὰς,
Πει. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι,
κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη,
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεται
ἀέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυαναυγέα,
καὶ πτεροδόνητα, σὺ δὲ κλύων, εἴσει τάχα.
Πει. οὐ δῆτ᾽ ἔγωγε. Κι. νὴ τὸν ἡρακλέα σύ γε.

Πει. οὔτι μὰ τὰς κερχνῄδας ἔτι σου σχήσομαι
οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

Πει. γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας
ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου,
γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.

Πει. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος,
ᾄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.

Πα. αἰβοῖ οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον,
ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν
ὀρνιθομανῶ γὰρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νομῶν.

Πει. ποίων νομῶν; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νομοί.

Πα. πάντων, μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται,
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.

Πει. καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν
ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.

Παι. διὰ ταῦτα μέντοι, δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.

Πει. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι νόμος
παλαιὸς, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν,
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Πα. ἀπέλαυσα γὰρ νὴ τὸν Δί' ἐλθὼν ἐνθαδὶ,
εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

Πει. οὐδέν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε,
εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανὸν
σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ, σὺ γὰρ

ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ πόθεν.
πα. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι,
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν, τὰς ἀῤῥίχους
καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν
μανῆς δὲ, φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερὰ,
ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι,
Χο. ταχὺ δ' ἂν, πολυάνορα τάνδε πόλιν,
καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν.
πει. τύχη μόνον προσείη.
Χο. κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.
πει. θᾶττον φέρειν κελεύω
Χο. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ,
καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν,
σοφία, πόθος, ἀμβροσία, χάριτες
τό, τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας,
εὐήμερον πρόσωπον.
πει. ὡς βλακικῶς διακονεῖς
οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
Χο. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
σὺ δ' αὖτις αὖ γ' ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ὡδὶ,
πάνυ γὰρ βραδύς τίς ἐστιν ὥσπερ ὄνος.
πει. μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ε'.

Χο. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ,
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ, τά τε μαντικὰ, καὶ
τὰ θαλάσσι', ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.

οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρεις,
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις,
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
ἐλακωνομάνουν πάντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτουν,
σκυτάλι' ἐφόρουν, νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι,
πρῶτον μὲν εὐθὺς, πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομὸν,
κἄπειτ' ἂν, ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία,
εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα,
ὀρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα,
πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος ὀνομάζετο,
χωλὸς, μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
κορυδὸς φιλοκλεῖ, χηναλώπηξ θεαγένει,
ἶβις λυκούργῳ, χαιρεφῶντι νυκτερὶς,
συρακοσίῳ δὲ κίττα, μειδίας δ' ἐκεῖ,
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο, καὶ γὰρ ἥκεν ὄρτυγι
ὑπὸ συφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ
ᾖδον δ' ὑπὸ φυλορνιθίας πάντες μέλη,
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
ἢ πηνέλοψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερὰ,
ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ μικρὸν προσῆν,
τοιαῦτα μὲν τὰ 'κεῖθεν, ἓν δέ σοι λέγω,
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων.

ὄρνεις ἐπ' αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους,
πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν, καὶ δή ποτε
εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, διαμηριῶ
τὴν ἶριν αὐτὴν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως,
οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολος.

Ιερ. διαρραγείης ὦ μέλε αὐτοῖς ῥήμασι.

Πει. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως εὐρὰξ πατάξ.

Ιερ. ἰὼ μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.

Πει. οἴμοι, τάλας, οὔκουν ἑτέρωσε πετομένη;
καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ'.

Χο. ἀποκεκλῄκαμεν
διογενεῖς θεοὺς,
μηκέτι γε τὴν ἐμὴν
διαπερᾶν πόλιν
μηδέ τιν' ἱερόθυ-
τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι,
τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν ἂν καπνόν.

Πει. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

Κή. ὦ πεισθέταιρ' ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε
ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον. Πει. τί σὺ λέγεις;

Κή. στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

Πει. δέχομαι, τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;

Κή. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,

ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν, ἆρά γ' οἶσθα τοῦθ' ὅτι
δικαιότατ' ἂν, ληφθεῖσα πασῶν ἰρίδων,
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
Ιρ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. πει. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέθανες
δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ' ἐμοὶ δοκεῖ,
εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολασταίνετε, κοὐδέπω γνώσεσθ' ὅτι,
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων,
φράσον δέ μοι τὼ πτέρυγε, ποῖ ναυστολεῖς;
Ιρ. ἐγὼ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. πει. τί σὺ λέγεις, ποίοις θεοῖς;
Ιρ. ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
πει. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ιρ. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός;
πει. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶ θεοὶ,
οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Διΐ.
Ιρ. ὦ μῶρε, μῶρε μὴ θεῶν κίνει φρένας,
δεινὰς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον,
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη,
λιγνὺς δὲ σῶμα, καὶ δόμων περιπτυχὰς,
καταιθαλώσει σου λικυμνίαις βολαῖς.
πει. ἄκουσον, αὕτη παῦε τῶν παφλασμάτων.
ἔχ' ἀτρέμας φέρ' ἴδω, πότερα λυδὸν, ἢ φρύγα
ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς,
ἆρ' οἶσθ' ὅτι ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν,

ἀέρα περινέφελον,
ὅν γ' ἔρεβος ἐτέκετο
μή σε λάθῃ θεῶν
τὶς ταύτῃ περῶν
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου,
δίνης, πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
Πει. αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ, πέτει, μέν' ἥσυχος
ἔχ' ἀτρέμας, αὐτοῦ στῆθ' ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ, ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν πότ' εἶ;
Ιρ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν ὀλυμπίων.
Πει. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;
Ιρ. ἶρις ταχεῖα. Πει. πάραλος ἢ σαλαμινία;
Ιρ. τί δὲ τοῦτο. Πει. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται,
ἀναπτάμενος, τρίορχος; Ιρ. ἐμὲ ξυλλήψεται,
τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν. Πει. οἰμώξει μακρά.
Ιρ. ἄτοπόν γε τουτὶ τὸ πρᾶγμα. Πει. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες ἐς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
Ιρ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.
Πει. ἤκουσας αὐτῆς, οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; Ιρ. τί τὸ κακόν.
Πει. οὐκ ἔλαβες. Ιρ. ὑγιαίνεις μέν. Πει. οὐδὲ σύμβολον
ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
Ιρ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
Πει. κἄπειτα δῆθ' οὕτως σιωπῇ διαπέτει.
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
Ιρ. ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς.
Πει. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε, τῇδε μὲν γὰρ οὔ,

Χο. οὗτος, τί ποιεῖς, ἆρα θαυμάζεις ὅτι,
οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
Πει. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, καὶ γὰρ ἄξιον,
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν,
ἀλλ᾽ ὧδε, φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος,
ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.
Αγ. ἰοὺ. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ.
Πει. τί τὸ πρᾶγμα τουτὶ. Αγ. δεινότατα πεπόνθαμεν.
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ διὸς,
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ᾽ ἐς τὸν ἀέρα,
λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.
Πει. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος,
τίς τῶν θεῶν; Αγ. οὐκ ἴσμεν ὅτι δ᾽ εἶχε πτερὰ,
τοῦτ᾽ ἴσμεν. Χο. οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ᾽ αὐτὸν εὐθύς. Αγ. ἀλλ᾽ ἐπέμψαμεν
τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας,
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
κερχνῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, αἰετὸς,
ῥύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου,
κἄστ᾽ οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ᾽ ἐνταῦθά που
ἤδη ᾽στίν. Χο. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν,
καὶ τόξα. Αγ. χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης
τόξευε πᾶς τις, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιά.

Χο. πόλεμος αἴρεται,
πόλεμος οὐ φατὸς
πρὸς ἐμὲ καὶ θεοὺς,
ἀλλὰ φύλαττε πᾶς

ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ,
ἐκ μὲν γε λιβύης, ἧκον ὡς τρισμύριαι,
γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους
τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν,
ἕτεροι δ' ἐφόρουν πελαργοὶ μυρίοι,
ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα,
οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.
πει. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες. Αγ. ἐρωδιοὶ,
λεκάναισι. πει. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
Αγ. τοῦτ' ὦ 'γάθ' ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα.
οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν.
πει. τί δῆτα πόδες ἂν, οὐκ ἂν ἐργασαίατο.
Αγ. καὶ νὴ Δί' αἱ νῆτται γε περιεζωσμέναι,
ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία,
τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
πει. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
φέρ' ἴδω τί δαὶ, τὰ ξύλινα τοῦ τείχους, τίνες
ἀπειργάσαντ'; Αγ. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες,
σοφώτατοι, πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας, ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκώντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ,
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται πανταχῇ
φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι,
ἐν τοῖσι πύργοις, ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων,
ἀπονίψομαι, σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾷ.

γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι λαυρειωτικαί,
ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα,
εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε,
τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐρέψομεν πρὸς αἰετὸν,
κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι
ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν,
ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν
ἢν δὲ μὴ κρίνητε. χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
ὥσπερ ἀνδριάντες, ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ,
ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλιστ' οὕτω δίκην
δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

Πει. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν ὄρνιθες καλὰ,
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τ' ἐκεῖ πράγματα,
ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις ἀλφειὸν πνέων.

Αγ. ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι, ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ,
ποῦ πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων. Πει. οὑτοσί.

Αγ. ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. Πει. εὖ λέγεις.

Αγ. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον,
ὥσθ' ὑπεράνω μὲν προξενίδης ὁ κομπασεὺς,
καὶ θεαγένης, ἐναντίω δύ' ἅρματε,
ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούρειος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. Πει. ἡράκλεις

Αγ. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγὼ,
ἑκατοντόργυιον. Πει. ὦ πόσειδον τοῦ μάκρους,
τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί.

Αγ. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ αἰγύπτιος,
πλινθοφόρος, οὐ λιθουργὸς, οὐ τέκτων παρῆν,

ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ 'βολοῦ
εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερὰ,
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας, ἔχει
καὶ παναγκάζει παλεύειν, δεδεμένας ἐν δικτύῳ,
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν, κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει,
εἰργμένους ἡμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι
ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι, παλεύσετε.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ιδ'.

Χο. εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν,
οἰωνῶν, οἳ χειμῶνος μὲν,
χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται,
οὐδ' αὖ θερμὴ πνῖγος ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει,
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων,
φύλλων ἐν κόλποις ναίω,
ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξυμελὴς ἀχέτας,
θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.
χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων,
ἦρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα χαρί-
των τε κηπεύματα.

Ἀντεπίρρημα στίχων ις'.

Χο. τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα, τῆς νίκης πέρι,
ὅσ' ἀγάθ' ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
πρῶτον μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,

Ἐπί. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς.
Πει. ἐγὼ δέ σου γε τὼ καδὼ διασκεδῶ.
Ἐπί. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατέπιλας ἑσπέρας
Πει. αἰβοῖ, λαβέτω τις αὐτὸν, οὗτος, οὐ μενεῖς.
Ἱερ. ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ,
θύσοντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν φάγον.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιδ'.

Χο. ἤδη μοι τῷ παντόπτᾳ
καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖσι,
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώζω δ' εὐθαλεῖς καρποὺς,
κτείνων παμφύλων γένναν,
θηρῶν, οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσι πολυφάγοις,
δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται
κτείνω δ' οἳ κήποις εὐώδεις
φθείρουσι λύμαις ἐχθίσταις,
ἑρπετά τε καὶ δάκεθ' ὁπόσαπερ αὖ
ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος.
ἐν φοναῖς ὄλλυται.

Ἐπίρρημα στίχων ις'.

Χο. τῇδε μέντοι θ' ἡμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν διαγόραν τὸν μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα,
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν,
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χ' ἡμεῖς ἐνθάδε
ἢν ἀποκτείνῃ τις ἡμῶν φιλοκράτη τὸν στρούθιον,
λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα,

Ἐπί. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχὼν,
ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας. πει. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; Ἐπί. φαῦλον βιβλίον,
Τελέου. πει. τί βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβὼν,
μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; ἐπί. νὴ τοὺς θεοὺς
ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων,
ἔστι γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται φαρνάκῃ.
πει. ἄπιθι λαβὼν, ἔστι δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί.
Ἐπί. τουτὶ, τί ἦν; πει. ἐκκλησία περὶ φαρνάκου.
Ἐπί. μαρτύρομαι τυπτόμενος, ὢν ἐπίσκοπος.
πει. οὐκ ἀποσοβήσεις, οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω,
οὐ δεινὰ, καὶ πέμπουσιν ἤδ' ἐπισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.
ψη. ἐὰν δ' ὁ νεφελοκοκκυγιεὺς, τὸν ἀθηναῖον ἀδικῇ
πει. τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βιβλίον.
ψη. ψηφισματοπώλης εἰμὶ, καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. πει. τὸ τί;
ψη. χρῆσθαι νεφελοκοκκυγίας τοῖσδε τοῖς
μέτροισι, καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσμασι,
καθάπερ ὀλοφύξιοι.
πει. σὺ δ' ἔγ' οἷσίπερ ὀτοτύξιοι χρήσει τάχα.
ψη. οὗτος τί πάσχεις; πει. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους,
πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
Ἐπί. καλοῦμαι πεισθέταιρον ὕβρεως,
ἐς τὸν μουνυχιῶνα μηνά.
πει. ἀληθὲς οὗτος, ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
ψη. ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας,
καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην.
πει. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

τί δ' αὖ σὺ δράσων, τίς δ' ἰδέα βουλήματος,
τίς ἡ 'πίνοια τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;

γεω. γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα,
ὑμῖν διελεῖν τε κατ' ἀγυιάς. πει. πρὸς τῶν θεῶν
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν. γεω. ὅστις εἶμ' ἐγώ; μέτων,
ὃν οἶδεν ἑλλὰς χὡ κολωνός. πει. εἰπέ μοι
ταυτὶ δέ σοι τί ἐστί. γεω. κανόνες ἀέρος,
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος,
κατὰ πνιγέα μάλιστα προσθεὶς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεὶς διαβήτην, μανθάνεις; πει. οὐ μανθάνω.

γεω. ὀρθῷ μετρήσω κανόνι, προστιθεὶς ἵνα
ὁ κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος, κἀν μέσῳ
ἀγορὰ φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ, πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ,
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. πει. ἄνθρωπος θαλῆς
μέτων. Γεω. τί ἐστιν. πει. οἶσθ' ὅτι ἡ φιλῶ σ' ἐγώ.
καί μοί γε πειθόμενος, ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ.

Γεω. τί δ' ἐστὶ δεινόν. πει. ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι,
ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνται τινὲς,
πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. Γεω. μῶν στασιάζετε;

πει. μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ', Γεω. ἀλλὰ πῶς. πει. ὁμοθυμαδὸν,
σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

γεω. ὑπέγοιμι γὰρ ἄν γε νὴ δί'. πει. ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ
φθαίης ἄν, ἐπίκειντοι γὰρ ἐγγὺς αὐτουί;

γεω. οἴμοι κακοδαίμων. πει. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῇ;

ἐπι. ποῦ πρόξενοι. πει. τίς ὁ σαρδανάπαλος οὑτοσί.

ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' οἰκίσαι; Χρη. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με.
Πει. ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
Χρη. ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος.
Πει. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ κορινθίων.
Χρη. ᾐνίξαθ' ὁ βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα,
πρῶτον πανδώρᾳ θῦσαι λευκόθριχα κριὸν
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
τῷ, δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα.
Πει. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
καὶ φιάλην δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Πει. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι, αἰ δέ κε μὴ δῷς,
οὐκ ἔσῃ οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης.
Πει. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Πει. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἔσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί,
ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην
αὐτὰρ ἐπὴν ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος ἀλαζὼν
λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.
Χρη. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. Πει. λαβὲ τὸ βυβλίον,
καὶ φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἢν λάμπων ᾖ, μήτ' ἢν ὁ μέγας διοπείθης.
Χρη. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Πει. λαβὲ τὸ βυβλίον,
οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας. Χρη. οἴμοι, δείλαιος.
Πει. οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
Γεω. ἥκω παρ' ὑμᾶς. Πει. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.

πινδάρειον ἔπος.

Πει. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ ἑπτακώλων ε.

Ποι. νομάδεσσι γὰρ ἐν σκύθαις
ἀλᾶται στρατῶν
ὃς ὑφαντοδίνητον ἔσθος οὐ πέπαται,
ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς, ἄνευ χιτῶνος,
ξύνες ὅ,τι λέγω;

Σύστημα στίχων ε.

Ποι. ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν,
ἀπόδυθι, δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν,
ἄπελθε τουτονὶ λαβών. Ποι. ἀπέρχομαι
κἀς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν, ποιήσω δὴ τάδι.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ κώλων δ'.

κλῇσον ὦ χρυσόθρονε τὰν
τρομερὰν κρυερὰν,
νιφοβόλα πεδία πολὺ σπορά
τ' ἤλυθον ἀλαλαί.

Σύστημα στίχων ε.

Πει. νὴ τὸν δί' ἀλλὰ γὰρ πέφευγα ταυταγὶ
τὰ κρυερὰ, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών,
τουτὶ μὰ δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα.
οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν,
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.

Ιερ. εὐφημία ἔστω. Χρη. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

Πει. σὺ δ' εἶ τίς. Χρη. ὅστις; χρησμολόγος. Πει. οἴμωζέ νυν.

Χρη. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε,
ὡς ἔστι βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς. λέγων,
ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πει. κἄπειτα πῶς

πει. οὐκ ἐτὸς ὁμηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις,
ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ᾽ ἀνεφθάρης.
ποι. μέλη πεποίηκ᾽ ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας,
τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,
καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ σιμωνίδου.

Σύστημα στίχων δ΄.

πει. ταυτὶ σύ ποτ᾽ ἐποίησας, ἀπὸ ποίου χρόνου;
ποι. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ᾽ ἐγὼ κλήζω πόλιν.
πει. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
καὶ τοὔνομ᾽ ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ᾿θέμην.

ᾨδὴ καὶ στροφὴ κώλων ζ΄.

ποι. ἀλλά τις ὠκεῖα μουσάων φάτις,
οἷά περ ἵππων ἀμαρυγά,
σὺ δ᾽ ὦ πάτερ κτίστορ αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
δὸς ἐμὶν ὅτιπερ
τεᾷ κεφαλῆ θέλῃς
πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.

Σύστημα στίχων ε΄.

πει. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα,
οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα, καὶ χιτῶν᾽ ἔχεις,
ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ,
ἔχε τὴν σπολάδα, πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ᾨδὴ καὶ στροφὴ ἑτέρα
κώλων δ΄.

ποι. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα,
μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται,
τὺ δὲ, τεᾷ φρενὶ μάθε,

καὶ καταράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ,
καὶ αἰγιθάλλῳ.

Πει. παῦ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν, ἰοὺ ἰού,
ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς,
ἁλιαιέτους, καὶ γῦπας, οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἰκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτοσὶ θύσω μόνος.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Ιερ. εἶτ' αὖθις αὖ τἄρα σοι
δεῖ με δεύτερον μέλος
χέρνιβι θεοσεβὲς
ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
μάκαρας ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον,
τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
γένειόν ἐστι, καὶ κέρατα.

Πει. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοισι θεοῖς.

Ποι. νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα,
κλῇσον ὦ μοῦσα
τεαῖς ἐν ὕμνων ᾠδαῖς.

Πει. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπὸς εἰπέ μοι τίς εἶ.

Ποι. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν,
μουσάων θεράπων,
ὀτρηρὸς κατὰ τὸν ὅμηρον.

Πει. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

Ποι. οὐκ ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι,
μουσάων θεράποντες,
ὀτρηροὶ κατὰ τὸν ὅμηρον.

οὔπω κέρατ' εἶδον ἐπεφορβιωμένον.

Επ. ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Ιερ. δράσω τάδ' ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων
εὔχεσθε τῇ ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ
καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ
καὶ ὄρνισιν ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῃσιν,
πᾶσι καὶ πάσῃσιν,
ὦ σουνιέρακε χαῖρ' ἄναξ πελαργικὲ,
καὶ κύκνῳ πυθίῳ καὶ δηλίῳ.
καὶ λητοῖ ὀρτυγομήτρα,
καὶ ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι.

Πει. οὐκέτι κολαινὶς, ἀλλ' ἀκαλανθὶς ἄρτεμις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Ιερ. καὶ φρυγίλῳ, σαβαζίῳ,
καὶ στρουθῷ μεγάλῃ,
μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
δέσποινα κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ κλεοκρίτου
διδόναι νεφελοκοκκυγιεῦσιν,
ὑγίειαν, καὶ σωτηρίαν,
αὐτοῖσι καὶ χίοισιν.

Πει. χίοισιν ἥδομαι πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Ιερ. καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισι καὶ ἡρώων παισὶν
καὶ πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι,
καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι,
καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι,
καὶ ἐλεᾷ, καὶ βάσκᾳ,
καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρωδιῷ,

ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ·
ἄρεως νεοττός. πει. ὦ νεοττὲ δέσποτα.]
Επ. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
Πει. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς, ὄργασον
λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος
φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεὶ,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ
κήρυκα δὲ πέμψον, τὸν μὲν ἐς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώποις κάτω,
κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. Επ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων
οἴμωζε παρ' ἐμ'. πει. ἴθ' ὦ 'γάθ' οἷ πέμπω σ' ἐγὼ
οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται,
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσι θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ
παῖ, παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ζ.

Χο. ὁμορροθῶ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω,
προσόδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα
πρόβατόν τι θύειν,
ἴτω ἴτω δὲ πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ,
συναδέτω δὲ χαῖρις ᾠδάν.

Ἀλλοιόστροφα.

πει. παῦσαι σὺ φυσῶν, ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν
τουτὶ, μὰ δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν,

ἐς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
Ευ. σὺ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.
Πει. ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν αἰσχύλον
τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῶν πτεροῖς.
Επ. ἄγε δὴ, τί χρὴ δρᾶν; Πει. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει,
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινὸν, εἶτα τοῖς θεοῖς
θῦσαι μετὰ τοῦτο. Επ. ταῦτα καὶ μοὶ συνδοκεῖ.
Πει. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν οὔνομ' ἔσται τῇ πόλει
βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ λακεδαίμονος,
σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν. Επ. ἡράκλεις
σπάρτην γὰρ ἂν, θείμην ἐγὼ τῇ 'μῇ πόλει,
οὐδ' ἂν χαμεύνῃ πάνυ γε κειρίαν ἔχων.
Πει. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ'. Επ. ἐντευθενί.
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων.
Πει. χαῦνόν τι πάνυ βούλει, νεφελοκοκκυγίαν.
Επ. ἰοὺ ἰοὺ, καλόν γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα,
ἆρ' ἐστὶν αὕτη γ' ἡ νεφελοκοκκυγία
ἵνα καὶ τὰ θεογένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' αἰσχίνου γ' ἅπαντα. Πει. καὶ λῷστον μὲν οὖν
τὸ φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
ἀλαζονευόμενοι, καθυπερηκόντισαν.
Επ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται, τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον.
Πει. τί δ' οὐκ ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα.
Επ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα, κλεισθένης δὲ κερκίδα.
Πει. τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ πελαργικόν.
Επ. ὄρνις, ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ περσικοῦ.

πτῆξε δὲ ποικίλα τε φῦλα θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη
τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' ὄλυμπος,
εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας
ὀλυμπιάδες δὲ μέλος χάριτες
μοῦσαί τ' ἐπωλόλυξαν
τιο τιο, τιο τίγξ.

Αντεπίρρημα στίχων ις'.

Χο. οὐδέν ἐστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πτερά,
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος, ἠρίστησεν, ἐλθὼν οἴκαδε
κᾆτ' ἂν ἐμπλησθεὶς, ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο
εἴ τε πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο
εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν, ὅστις τυγχάνει,
κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
οὗτος ἂν, πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο
εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο,
ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
ὡς διιτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
ᾑρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει, κἄστι νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

Πει. ταυτὶ τοιαυτὶ, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν, πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε,

Ευ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; Πει. ἐπὶ τοῖσι τοῖς ὠκυπτέροις,
οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος,

μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεὶ
φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν.
τιο τιο τιο τίγξ.

Ἐπίρρημα στίχων ις΄.

Χο. εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν ἡμᾶς ἴτω,
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖσι ὄρνισι καλά.
εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν, ἤν τις τῷ πατρὶ,
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας αἶρε πλῆκτρον εἰ μαχεῖ,
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος
ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν φρὺξ μηδὲν ἧττον σπινθάρου,
φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ φιλήμονος γένους,
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ κὰρ, ὥσπερ ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες
εἰ δ' ὁ πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον,
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ις΄.

Χο. τοιάδε κύκνοι,
τιο τιο τιο τιο τίγξ
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
πτεροῖσι κρέκοντες, ἴακχον ἀπόλλω
τιο τιο τιο τιο τίγξ,
ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' ἕβρον ποταμὸν
τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ,
διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά,

ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος ἀπόλλων
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι, μούσαις,
αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνίγει, κοὐκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι.
παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χὠ Ζεύς
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς παισί, παίδων παισίν,
πλουθυγίειαν εὐδαιμονίαν,
βίον εἰρήνην, νεότητα γέλω
τὰ χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Ὠδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιζʹ.

μοῦσα λοχμαία,
τιο τιο τιο τιο τίγξ,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
νάπαισι κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις
τιο τιο τιο τιο τὶγξ,
δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων,
ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμων
τιὸ τιὸ τιὸ τιό,
πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρείᾳ
το το το το το το το το το το τὶγξ,
ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
φρύνιχος ἀμβροσίων

μελέων

χάος ἦν καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ τάρταρος εὐρὺς
γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν, ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις,
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος, ᾠὸν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις, ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινὸς,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις,
οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς,
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα
ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανὸς, ὠκεανός τε,
καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον, ὧδε μέν ἐσμεν
πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων, ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν ἔρωτος
πολλοῖς δῆλον, πετόμεσθα γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν,
πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας, πρὸς τέρμασιν ὥρας
διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταὶ,
ὁ μὲν, ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ περσικὸν ὄρνιν,
πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα,
πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος χειμῶνος, ὀπώρας,
σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν λιβύην μεταχωρῇ
καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζειν κρεμάσαντι καθεύδειν
εἶτα δ' ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύνῃ,
ἰκτῖνος αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει,
ἡνίκα πέκειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν, εἶτα χελιδὼν,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι,
ἐσμὲν δ' ὑμῖν ἄμμων, δελφοὶ, δωδώνη, φοῖβος ἀπόλλων
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε
πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν, καὶ πρὸς γάμον ἀνδρὸς
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει,
φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον, ὄρνιν, φωνὴν, ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον, ὄρνιν,

ἔκβαινε, καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
Πει. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ᾽ ὡς καλὸν τοὐρνίθιον,
ὡς δ᾽ ἁπαλὸν, ὡς δὲ λευκόν. Ευ. ἆρά γ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι,
ἐγὼ διαμηρίζοιμ᾽ ἂν αὐτὴν ἡδέως;
ὅσον δ᾽ ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος.
Πει. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.
Ευ. ἀλλ᾽ ὦ κακόδαιμον, ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
Πει. ἀλλ᾽ ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί᾽ ἀπολέψαντα χρὴ,
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾆθ᾽ οὕτω φιλεῖν.
Επ. ἴωμεν. Πει. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.

Κομμάτιον κώλων θ᾽.

Χο. ὦ φίλη, ὦ ξουθὴ, ὦ
φίλτατον ὀρνέων,
πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν,
ὕμνων ξύντροφ᾽ ἀηδοῖ,
ἦλθες ἦλθες, ὤφθης
ἡδὺν φθόγον ἐμοὶ φέρου
σ᾽ ἀλλ᾽ ὦ καλλιβόαν κρέκου
σ᾽ αὐλὸν, φθέγμασιν ἠρινοῖς
ἄρχου τῶν ἀναπαίστων.

Παράβασις στίχων λη. καὶ κώλων ιδ᾽.

Χο. ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι
ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ᾽ ἀμενηνὰ
ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι,
προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι,
τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρως, τοῖσιν ἄφθιτα μηδομένοισιν
ἵν᾽ ἀκούσαντες πάντα παρ᾽ ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν, γένεσίν τε θεῶν, ποταμῶν τ᾽ ἐρέβους τε χάους τε
εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκῳ παρ᾽ ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπὸν,

Σύστημα τῆς περικοπῆς.

Επ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν, πρῶτον δέ τοι
ἐσέλθετ' ἐς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν,
καὶ τὰ μὰ κάρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον, ἀλλὰ ῥᾴδιον.
Πει. ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. Επ. τῷ δὲ, τίς;
Πει. Εὐελπίδης Θριῆθεν. Χο. ἀλλὰ χαίρετον.
Πει. ἄμφω δεχόμεθα. Επ. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
Πει. ἴωμεν· ἡγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. Επ. ἴθι.
Πει. ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. Επ. φέρ' ἴδω.
Πει. φράσον γε νῷν, ὅπως ἐγώ τε χ' οὑτοσί,
συνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω.
Επ. καλῶς. Πει. ὅρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν, λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
Επ. μηδὲν φοβηθῇς, ἔστι γάρ τοι ῥίζιον
ὃ διατραγόντ', ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
Πει. οὕτω μὲν εἰσίωμεν, ἄγε δὴ Ξανθία
καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.
Χο. οὗτος σὲ καλῶ, σὲ λέγω. Επ. τί καλεῖς. Χο. τούτους μὲν ἄγων (μετὰ σαυτοῦ.
ἀρίστησον, τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα Μούσαις,
κατάλειφ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐ(κείνης.
Πει. ὦ τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ,
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὔρνιθιον,
ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
Επ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν, ἡ Πρόκνη

Ευ. αἰβοῖ, ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.
Πε. οὐ γὰρ πολλῷ, πρῶτον μὲν, οὐ-
χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ,
λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι
χρυσαῖσι θύραις, ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν,
τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων,
δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται,
κοὐδ' εἰς Δελφοὺς οὐδ' εἰς Ἄμμω-
ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν, ἀλλ' ἐν
ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις,
στάντες ἔχοντες κριθὰς, πυροὺς,
εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς, ἀνατείνοντες,
τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος,
καὶ ταῦθ' ἡμῖν παρὰ χρῆμ' ἔσται,
πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

Στροφὴ κώλων ιβ'.

Χο. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μεταπίπτων,
οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγώ ποθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφείμην
ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι τοῖς λόγοις,
ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα,
ἣν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
ὁμόφρονας λόγους, δικαίους
ἀδόλους, ὁσίους,
ἐπὶ θεοὺς ἴοις, ἐμοὶ
φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον,
θεοὺς ἔτι σκῆπτρα, τἀμὰ τρίψειν,
ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς
ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται

Επ. οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτῷ παρέχουσιν.
Πει. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων οἷσι τὴν γῆν καταρῶσι,
καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ,
εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων ἰατρὸς ὢν, ἰάσθω, μισθοφορεῖ δέ.
Ευ. μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼ 'μὼ πρῶτ' ἀποδῶμαι.
Πει. ἢν δ' ἡγῶνταί σε θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
ἀγάθ' αὐτοῖσι πάντα παρέσται. Χο. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
Πει. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται,
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτὰς καὶ κερχνῄδων ἐπιτρίψει,
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται,
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτὰς ἀγέλη μία κιχλῶν.
Επ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσιν.
Πει. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις, οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά,
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας, πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν
ὥστ' οὐκ ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. Χο. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
Πει. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ
νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμὼν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος ἐπέσται.
Ευ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Πει. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων, οὗτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες
οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
Ευ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω,
Επ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς οὖσαν παρὰ τοῖσι θεοῖσιν.
Πει. ἢν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστί, σάφ' ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
Χο. πῶς δ' εἰς γῆρας ποτ' ἀφίξονται, καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ,
ἢ παιδάριον τ' ἀποθνῄσκειν δεῖ. Πει. μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. Χο. παρὰ τοῦ; Πει. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν
οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζώει λακέρυζα κορώνη;

περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ βαβυλῶνα.
Επ. ὦ κεβριόνα, καὶ πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
Πει. κἄπειτ' ἂν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ τὴν ἀρχὴν τὸν δί' ἀπαιτεῖν
κἂν μὲν μὴ φῇ μὴ δ' ἐθελήσῃ, μὴ δ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν
διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστηκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς ἀλκμήνας κατέβαινον,
καὶ τὰς ἀλόπας, καὶ τὰς σεμέλας, ἢν περ δ' ἰθύωσι βάλλειν
σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας
τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τολοιπὸν,
κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις, προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων, ὃ ἂν ἁρμόζει καθ' ἕκαστον,
ἢν ἀφροδίτῃ θύῃ πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν,
ἢν δὲ ποσειδῶνι τις οἶν θύῃ, νήττῃ, πυροὺς καθαγίζειν,
ἢν δ' ἡρακλεῖ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦντας,
κἂν δὴ Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριὸν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ διὸς αὐτοῦ, σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
Ευ. ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ, βροντάτω νῦν ὁ μέγας ζάν.
Επ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιοὺς
οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν. Πει. ληρεῖς, καὶ νὴ δί' ὅ γ' ἑρμῆς
πέτεται, θεὸς ὢν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοὶ
αὐτίκα νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ δί' ἔρως γε,
ἶριν δέ γ' ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
Επ. ὁ ζεὺς δ' ὑμῖν οὐ βροντήσας, πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
Πει. ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τομηδὲν,
τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι.
κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

βάλλουσ' ὑμᾶς, κἂν τοῖς ἱεροῖς
πᾶς τις ἐφ' ὑμῶν ὀρνιθευτὴς,
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτὰς,
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους,
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες,
κοὐδ' οὖν εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν;
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς
ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες
κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν
κἄπειτα κατασκεδάζουσιν θερμὸν
τοῦτο καθ' ὑμῶν,
αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.

Ἀντιστροφὴ κώλων ιά.

πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους,
ἤνεγκας ἄνθρωφ', ὡς
ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
πατέρων κάκην, οἳ
τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων
ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν,
σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτὴρ,
ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
τὰ νεόττια καὶ μαυτὸν οἰκήσω δὴ,
ἀλλ' ὅ τι χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρὼν ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν
εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
Πει. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι,
κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ, καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ

ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον,
κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν, ὁ δ' ἀπέβλισε θοιμάτιόν μου.
Πει. ἰκτῖνος οὖν τῶν ἑλλήνων ἦρχε τότε, κἀβασίλευεν.
Επ. τῶν ἑλλήνων; Πει. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων,
προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. Ευ. νὴ τὸν διόνυσον ἐγώ γ' οὖν
ἐκυλινδούμην ἰκτῖνον ἰδὼν, κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων
ὀβολὸν κατεβρόχθισα, κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον.
Πει. αἰγύπτου δ' αὖ καὶ φοινίκης πάσης, κόκκυξ βασιλεὺς ἦν,
χ' ὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τόθ' οἱ φοίνικες ἅπαντες,
τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.
Επ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε.
Πει. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἑλλήνων, ἀγαμέμνων ἢ μενέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅτι δωροδοκοίη.
Ευ. τουτὶ τοίνυν γ' οὐκ ᾔδειν 'γω, καὶ δῆτα μ' ἐλάμβανε θαῦμα
ὁπότ' ἐξέλθοι πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς,
ὁ δ' ἀνεστήκει τὸν λυσικράτη τηρῶν ὅτι δωροδοκοίη.
Πει. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων, ὁ ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων,
αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν,
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ', ὁ δ' ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.
Ευ. νὴ τὴν δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις, τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχου
Πει. ἵν' ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ' ὡς νόμος ἐστὶ, (σιν
τὰ σπλάγχνα διδοῖ, τοῦ διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν,
ὤμνυέ τ' οὐδεὶς τότ' ἀνθρώπων θεὸν, ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες,
λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τις τι.
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον
νῦν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους, μανᾶς,
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,

ἀρχαιότεροι, πρότεροί τε κρόνου, καὶ τιτάνων ἐγένεσθε,
καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς; Πει. νὴ τὸν ἀπόλλω. Χο. τουτὶ μὰ δί' οὐκ
ἐπεπύσμην. (κοὐ
Πει. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ' αἴσωπον πεπάτηκας
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον, τὴν δ' ἀποροῦσαν,
ὑπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι.
Χο. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ, νυνὶ κεῖται τεθνεὼς κεφαλῇσιν.
Επ. οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο,
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων, ὀρθῶς ἐσθ' ἡ βασιλεία.
Ευ. νὴ τὸν ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τολοιπὸν
Επ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ.
Πει. ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τοπαλαιὸν
ἀλλ' ὄρνιθες, κἀβασίλευον πολλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων,
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἀποδείξω τὸν ἀλεκτρυόν' ὡς ἐτυράννει,
ἦρχέ τε περσῶν πρῶτον πάντων, δαρείου καὶ μεγαβύζου,
ὥστε καλεῖται περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
Επ. διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος ὀρθήν.
Πει. οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν,
ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριος ᾄσῃ
ἀναπηδῶσι πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς κεραμῆς σκυτοδέψαι
σκυτῆς, βαλανεῖς ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευτασπιδολυροπηγοὶ
οἱ δὲ, βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Ευ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς, φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον,
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει
κἄρτι καθηῦδον, καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσε
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν ἁλιμοῦντάδε, καὶ τι προκύπτω

μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν. Χο. οὔ τι πού.
τὸν, οὐδαμῶς. Πει. οὐκ ἀλλὰ τὼ ὀφθαλμὼ λέγω.
Χο. διατίθεμ' ἔγωγε. Πει. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.
Χο. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς,
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Πει. ἔσται ταυταγί.
Χο. εἰ δὲ παραβαίνω, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.
Πει. ἀκούετε λεῴ· τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θ' ὅπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

Στροφὴ κώλων ια'.

Χο. δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος, σὺ δ' ὅμως λέγε μοι,
τάχα γὰρ τύχοις ἄν,
χρηστὸν, ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω,
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
ἀξυνέτου, σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς, λέγ' ἐς κοινὸν,
ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ ἂν ἥκεις τὴν σὴν πρᾶγμα τι γνώμην ἀναπείσας
λέγε θαρρήσας, ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν
Πει. καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει φέρε παῖ στέφανον, καταχεῖσθε.
κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Χο. δειπνήσειν μέλλομεν ἤ τι
Πει. μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν, οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ,
οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς. Χο. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος.
Πει. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἐστὶν, ἐμοῦ πρῶτον τουδὶ, καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ.

καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. Χο. τί φῄς,
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους.
Επ. ἄπιστα καὶ παρακλύειν.
Χο. ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνὼν,
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
Επ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ
τε λεκτὸν, οὔτε πιστὸν, ὡς
σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
Χο. πότερα μαινόμενος;
Επ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.
Χο. ἔνι σοφόν τι φρενί;
Επ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον
Χο. λέγειν κέλευέ μοι λέγειν,
κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις,
λόγων ἀνεπτέρωμαι.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

Επ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν πάλιν
ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ ἀγαθῇ,
ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦ πιστάτου,
σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,
φράσον δίδαξον. Πει. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ
ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ,
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,

ἡμῖν, ὥστε τὴν χύτραν
τό γε τρυβλίω καθίει,
καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον,
περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρὰ τὴν χύ-
τραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας
ἐγγὺς ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
Ευ. ἐτεὸν, ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχθησόμεθα ποῦ γῆς.
Πει. ὁ κεραμεικὸς δέξεται νώ.
δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
μαχομένω τοῖσι πολεμίοις,
ἀποθανεῖν ἐν ὀρνεαῖς.

Στροφὴ κώλων ζ'.

Χο. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταὐτὸν,
καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης,
κἀναπειθώμεθα τούσδε τίνες ποτὲ,
καὶ πόθεν ἔμολον
ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν,
ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
Επ. καλεῖς δὲ, τοῦ κλύειν θέλων.
Χο. τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
Επ. ξείνω σοφῆς ἀφ' ἑλλάδος.
Χο. τύχη δὲ ποία κομίζει,
ποτ' αὐτὼ, πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν
Επ. ἔρως βίου, διαίτης τε,
καὶ σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι,

Εὔ. τί δ' ἡ χύτρα νῷν ὠφελήσει; Πει. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν.
τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε, τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν. Εὔ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;
Πει. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρύβλιον.
Εὔ. ὦ σοφώτατ' εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
Χο. ἐλελελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος, οὐ μέλλειν ἐχρῆν·
ἕλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
Επ. εἰπέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι,
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα.
Χο. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων,
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι.
Επ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶ φίλοι,
καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.
Χο. πῶς δ' ἂν, οἵ γ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς.
Επ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί
ἡ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα, παρὰ μὲν οὖν φίλου,
οὐ μάθοις ἂν οὐδὲν, ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνάγκασεν,
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων
ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς,
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο, σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.
Χο. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον, μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
Πει. οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν, ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
Επ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστὶ, κἀμοὶ δεῖ, νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Χο. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐναντιούμεθα.
Πει. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν

παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ᾽ ὅρκους ὀρνίθων,
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ᾽ ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ᾽ ἐγένετό γ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ
πολέμιόν γ᾽ ἐτράφη.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν, ἔστιν ὕστερος λόγος·
τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τώδε δοῦναι τὴν δίκην
διαφορηθῆναί θ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν. Πει. ὡς ἀπωλόμεσθ᾽ ἄρα.
Ευ. αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος,
ἐπὶ τί γάρ μ᾽ ἐκεῖθεν ἦγες. Πει. ἵν᾽ ἀκολουθοίης ἐμοί.
Ευ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πει. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
κάρτα. Ευ. πῶς. Πει. κλαυσεῖ γὰρ ἣν ἅπαξ γε τὼ
᾽φθαλμὼ κκοπῇς.

Ἀντιστροφὴ κώλων θ΄.

Χο. ἰὼ ἰώ, ἔπαγ᾽ ἔπιθ᾽ ἐπίφερε πολέμιον,
ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε πάντα γε.
ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι,
ὡς δεῖ τώδ᾽ οἰμώζειν ἄμφω,
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν,
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐστὶν, ὅτι δέξεται,
τώδ᾽ ἀποφυγόντε με,
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν,
ποῦ ᾽σθ᾽ ὁ ταξίαρχος, ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Ευ. τοῦτ᾽ ἐκεῖνο, ποῖ φύγω δύστηνος. Πει. οὗτος οὐ μενεῖς.
Ευ. ἵν᾽ ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Πει. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς
Ευ. ἐκφυγεῖν, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἄν. Πει. ἀλλ᾽ ἐγώ τοί σοι λέγω,
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνοντέ τε τῶν χυτρῶν.

κίττα, τρυγὼν, κορυδὸς, ἐλεᾶς, ὑποθυμὶς, περιστερὰ
νέρτος, ἱέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κεβλήπυρις,
πορφυρὶς, κερχνῆς κολυμβὶς, ἀμπελὶς, φήνη, δρύοψ.

Πει. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων
ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων
οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες,
ἆρ' ἀπειλοῦσίν γε νῷν; οἴμοι κεχήνασί γέ τοι,
καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμέ. Ευ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.

Χο. ποποποποποποποποποποί.
ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε,
τίνα τόπον ἄρα νέμεται.

Επ. οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι, κοὐκ ἀποστατῶ φίλων.

Χο. τι τι τι τι τιμπρου,
τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
πρὸς ἐμὲ φίλων ἔχων.

Επ. κοινὸν ἀσφαλῆ, δίκαιον ἡδὺν ὠφελήσιμον,
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ, δεῦρ' ἀφῖκθον ὡς ἐμέ.

Χο. ποῦ, πᾶ, πῶς, φῄς.

Επ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.

Χο. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξ ὅτου 'τράφην ἐγὼ,
πῶς λέγεις. Επ. μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον. Χο. τί μ' εἰργάσω

Επ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς συνουσίας.

Χο. καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον; Επ. καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι.

Χο. κἄστον ἤδη που. Επ. παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ' ἐγώ.

Στροφὴ κώλων ή.

Χο. ἔα. ἔα προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν,
ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφα θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

Επ. ἐτύμως, καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικόπτερος.
Πει. οὗτος, ὦ σέ τοι. Επ. τί βωστρεῖς. Πει. ἕτερος ὄρνις οὑτοσί.
Επ. νὴ Δί' ἕτερος δῆτα χοὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
Πει. τίς ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης.
Επ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. Πει. Μῆδος ὦναξ Ἡράκλεις
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὢν ἐπέπτατο.
Ευ. ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί.
Πει. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν, οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ;
ἀλλὰ χοὗτος ἕτερος. Επ. οὑτοσὶ μέν ἐστι φιλοκλέους
ἐξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις
ἱππόνικος, καλλίου, κἀξ ἱππονίκου καλλίας.
Πει. καλλίας ἄρ' οὗτος οὕρνις ἐστίν; ὡς πτερορρυεῖ.
Επ. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
αἵ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
Πει. ὦ πόσειδον, ὡς ἕτερος αὖθις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί
τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος. Επ. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
Πει. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ κλεώνυμος;
πῶς ἂν οὖν κλεώνυμός γ' ὢν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον.
Ευ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἡ λόφωσις ἡ 'πὶ τῶν ὀρνέων,
ἢ 'πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον. Επ. ὥσπερ οἱ κᾶρες μὲν οὖν,
ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν ὦγαθ' ἀσφαλείας οὕνεκα.
Πει. ὦ πόσειδον, οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; Ευ. ὦναξ ἄπολλον. τοῦ νέφους, ἰοὺ ἰού,
οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
Πει. οὑτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσί γε νὴ Δί' ἀτταγᾶς.
οὑτοσὶ δὲ, πηνέλοψ, ἐκεινοσὶ δέ γ' ἀλκυών.
Ευ. τίς γὰρ ἔσθ' οὔπισθεν αὐτῆς. Πει. ὅστις ἐστί; κηρύλος.
Ευ. κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις. Πει. οὐ γάρ ἐστι σποργίλος,
χ' αὐτηί γε γλαῦξ. Ευ. τί φῄς; τίς γλαῦκ' ἀθήναζ' ἤγαγε

κίττα,

να τὸν ἐρόεντα μαραθῶνος,
ὄρνις τε πτεροποίκιλος,
ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς.

ἑτέρα στροφὴ καὶ ᾠδὴ κώλων η'.

ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται,
δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροΐζομεν
οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς
καινὸς γνώμην,
καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

Επῳδὴ κώλων ε'.

ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο,
τορο τορο τορο τορο τορο τίγξ,
κικκαβαῦ, κικκαβαῦ,
τοροτοροτοροτολιλιλίγξ.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

πει. ὁρᾷς τὴν ὄρνιν; εὐ. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
καί τοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων
ἄλλως ἄρ' οὔποψ ὡς ἔοικ' ἐς τὴν λόχμην
ἐμβὰς, ἐπῶζε χαραδριὸν μιμούμενος.
Επ. τοροτίγξ, τοροτίγξ.
πει. ὦ 'γάθ' ἀλλ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
εὐ. νὴ δί' ὄρνις δῆτα, τίς ποτ' ἐστὶν, οὐ δήπου ταῶς;
πει. οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει, τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί,
ἔπ. οὗτος, οὐ τῶν ἠθάδων τῶν δ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
ἀλλὰ λιμναῖος, πει. βαβαὶ, καλός γε καὶ φοινικιοῦς.

θεία μακάρων ὀλολυγή,
αὐλεῖ τις.

Σύστημα καὶ περικοπήν.

Ευ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου,
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
πει. οὗτος. εὐ. τί ἐστιν. πει. οὐ σιωπήσεις. εὐ. τί δαί.
πει. οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

Ωιδὴ κώλων ι'.

Επ. ἐποποῖ, ποίπο, ποποποῖ, ποποῖ,
ἰὼ, ἰὼ, ἰτὼ, ἰτὼ, ἰτὼ, ἰτὼ,
ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων,
ὅσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοφάγων,
σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,
μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν
ὅσα τε ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
λεπτὸν ἡδομένᾳ φωνᾷ.

Ετέρα στροφὴ καὶ ᾠδὴ κώλων ιγ'.

τιὸ τιὸ, τιὸ τιὸ, τιὸ τιὸ, τιὸ, τιὸ,
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήποις, ἐπὶ κισ-
σοῦ, κλάδεσι νομὸν ἔχει, τά, τε κατ' ὄρεα,
τά, τε κοτινοφάγα, τά, τε κομαροφάγα,
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδὰν
τριοτὸ, τριοτὸ, τοτιοτὸ, τοβρὶξ,
ὅσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας,
τὰς ὀξυστόμους ἐμπίδας,
κάμπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους τε
γῆς τόπους, ἔχετε, καὶ λειμῶ-

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα
μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
Πει. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο. Επ. σύ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
Πει. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; Επ. ῥᾳδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
καλοῦμεν αὐτούς, οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.
Πει. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μὴ νυν ἕσταθι
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

Ὠδὴ κώλων ιδ'.

Επ. ἄγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου,
χῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων
οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς,
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν Ἴτυν,
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι,
γένυος ξουθῆς καθαρὰ χωρεῖ,
διὰ φυλλοκόμου σμίλακος ἠχὼ,
πρὸς Διὸς ἕδρας, ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων τοῖς σοῖς ἐλέγοις,
ἀντιψάλλων, ἐλεφαντόδετον
φόρμιγγα θεῶν ἵστησι χορούς,
διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
ξύμφωνος ὁμοῦ

ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστὶν αὐτίκα,
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ
τίς οὗτος ὄρνις, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδὶ
ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.
Επ. νὴ τὸν Διόνυσον εὖγε μωμᾷ ταυταγὶ
τί ἂν οὖν ποιῶμεν. Πει. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
Επ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὀρνίθων πόλιν.
Πει. ἀληθὲς ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος,
βλέψον κάτω. Επ. καὶ δὴ βλέπω. Πει. βλέπε νῦν ἄνω.
Επ. βλέπω. Πει. περίαγε τὸν τράχηλον. Επ. νὴ Δία,
ἀπολαύσομαί τί γ' εἰ διαστραφήσομαι.
Πει. εἶδές τι; Επ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
οὐχ οὗτος οὖν δήπουτ' ἐστὶν ὀρνίθων πόλος;
Επ. πόλος. Πει. τίνα τρόπον, ὥσπερ εἴποι τις, τόπος
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος,
ἢν δ' οἰκίσητε, τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ
ἐκ τοῦ πόλου τούτου, κεκλήσεται πόλις,
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ μηλίῳ.
Επ. πῶς. Πει. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς,
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλόμεθα
πυθῶδε βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς
ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν, οἱ θεοὶ,
διὰ τῆς πόλεως ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.
Επ. ἰοὺ ἰού.

ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατὴρ,
καλῶς γέ μοι, τὸν υἱὸν ὦ στιλβωνίδη
εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου.
οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

Επ. ὦ δειλακρείων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ἐρᾷς,
ἀτὰρ, ἔστι γ' ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις,
παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Ευ. οἴμοι, μηδαμῶς,
ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται,
κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ σαλαμινία,
ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι.

Επ. τί οὐ τὸν ἠλεῖον λέπρεον οἰκίζετον,
ἐλθόνθ'. Ευ. ὅτι νὴ τοὺς θεοὺς ὅσ' οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.

Επ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς λοκρίδος ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. Ευ. ἀλλ' ἔγωγ' ὀπούντιος,
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου,
οὗτος δὲ δή τις ἔσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος,
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. Επ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβὴν,
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

Ευ. πολλήν γ' ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

Επ. νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρια.

Ευ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

Πει. φεῦ φεῦ,
ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἂν εἰ πείθοισθέ μοι.

Επ. τί σοι πειθώμεσθ'. Πει. ὅ τι πίθοισθε, πρῶτα μὲν,
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες,

Επ. μῶν ἡλιαστά. ευ. μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀφηλιαστά. Επ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ'. ευ. ὀλίγον ζητῶν ἂν, ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
Επ. πράγους δὲ δὴ τοῦ, δεομένω δεῦρ' ἤλθετον.
ευ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. Επ. τίνος πέρι.
ευ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ ποτε,
κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νώ ποτε,
κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νώ ποτε,
εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ.
καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς,
ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ, πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα,
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλιθῆναι μαλθακήν.
Επ. ἔπειτα μείζω τῶν κραναῶν, ζητεῖς πόλιν;
ευ. μείζω μὲν οὐδὲν, προσφορωτέραν δὲ νῷν.
Επ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. ευ. ἐγὼ,
ἥκιστα, καὶ τὸν σκελλίου βδελύττομαι.
Επ. ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν.
ευ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε,
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων,
λέγοι μοι ταδὶ, πρὸς τοῦ διὸς τοὐλυμπίου,
ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία,
λουσάμενα πρῷ, μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς, εἰ δὲ μὴ,
μή μοι τότε γ' ἔλθῃς ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
Επ. νὴ δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς
τί δαὶ σύ. πει. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. Επ. τίνων.
πει. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται,

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὴν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον. Τρ. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν δία
εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Εὐ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. Τρ. οἶδα μὲν σαφῶς,
ὅτι ἀχθέσεται, σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ,
Πει. κακῶς σύγ' ἀπόλοι' ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει,
Εὐ. οἴμοι κακοδαίμων, χ' ὡ κολοιός μ' οἴχεται,
ὑπὸ τοῦ δέους. Πει. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; Εὐ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
Πει. μὰ δί' οὐκ ἔγωγε. Εὐ. ποῦ γάρ ἐστιν. Πει. ἀπέπτατο
Εὐ. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας ὦ 'γαθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
Επ. ἄνοιγε τὴν ὕλην ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Εὐ. ὦ ἡράκλεις, τουτὶ ποτ' ἐστὶ θηρίον,
τί; ἡ πτέρωσις, τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας·
Επ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες. Εὐ. οἱ δώδεκα θεοὶ,
εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε. Επ. μῶν με σκώπτετον,
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ ὦ ξένοι
ἄνθρωπος. Εὐ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. Επ. ἀλλὰ τοῦ;
Εὐ. τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γελοῖον φαίνεται.
Επ. τοιαῦτα μέντοι σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν τηρέα.
Εὐ. τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον, ὄρνις, ἢ ταῶς.
Επ. ὄρνις ἔγωγε. Εὐ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά.
Επ, ἐξερρύηκε. Εὐ. πότερον, ὑπὸ νόσου τινός;
Επ. οὐκ ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
πτερορρυεῖτε, κᾆθις ἕτερα φύομεν,
ἀλλ' εἴπατόν μοι σφώ, τίν' ἐστόν. Εὐ. νώ, βροτώ.
Ε π. ποδαπὼ τὸ γένος, Εὐ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ἄνω κέχηνεν ὥσπερ εἰ δεινόν τί μοι,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ' ἂν ποιήσωμεν ψόφον,
ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν,
Πει. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ' ἵν' ᾖ διπλάσιος ψόφος,
Ευ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. Πει. πάνυ γ' εἰ δοκεῖ.
Ευ. παῖ, παῖ. Πει. τί λέγεις οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός γ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
Ευ. ἐποποῖ, ποιήσεις τί με κόπτειν αὖθις αὖ,
ἐποποῖ. Θε. τίνες οὗτοι, τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην.
Ευ. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
Θε. οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τουτωΐ.
Ευ. οὕτω 'στι δεινὸν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
Θε. ἀπολεῖσθον. Ευ. ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. Θε. τί δαί.
Ευ. ὑποδεδιὼς ἔγωγε λιβυκὸν ὄρνεον.
Θε. οὐδὲν λέγεις. Ευ. καὶ μὴν ἔρου τὰ πρὸς ποδῶν.
Θε. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις, οὐκ ἐρεῖς;
Πει. ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός
Ευ. ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θεῶν.
Θε. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. Ευ. ἡττήθης τινὸς
ἀλεκτρυόνος; Θε. οὔκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ηὔξατο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ.
Ευ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Θε. οὗτος γὰρ οἶμαι πρότερον ἄνθρωπος ποτ' ὤν,
τότε μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας φαληρικὰς,
τρέχω 'π' ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρύβλιον,
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας,
τρέχω 'πὶ τορύνην. Ευ. τροχίλος ὄρνις οὑτοσί

ὁδούς. Πει. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
Ευ. οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
Πει. οὐ, ταυτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
Ευ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ. Πει. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους.
Ευ. οὐ δεινὸν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους
ἔπειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γὰρ ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκᾳ,
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, ἄς βιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,
ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν,
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα,
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα,
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες, ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον,
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα
ὅποι καθιδρυθέντε, διαγενοίμεθ' ἄν,
ὁ δὲ στόλος νῷν ἐστὶ παρὰ τὸν τηρέα
τὸν ἔποπα παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω,
εἴπου τοιαύτην οἶδε πόλιν ἢ 'πέπτατο.
Πει. οὗτος. Ευ. τί ἐστιν. Πει. ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. Ευ. χ' ὡ κολοιὸς οὑτοσὶ

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Ὀρθὴν κελεύεις ἣ τὸ δένδρον φαίνεται.
πει. διαῤῥαγείης, ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν
ευ. τί ὦ πόνηρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν
πει. ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον,
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
ευ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον,
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
πει. ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
ευ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που.
πει. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντεῦθεν ἐξηκεστίδης.
ευ. οἴμοι. πει. σὺ μὲν ὦ 'τᾶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
ευ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν τηρέα.
τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων,
κἀπέδοτο τὸν μὲν, θαῤῥελείδου τουτονὶ
κολοιὸν, ὀβολοῦ τήνδε δὲ τριωβόλου,
τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν,
καὶ νῦν τί κέχηνας ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν,
ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις, οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις

Ἀριστοφάνους ὀρνίθων ὑπόθεσις.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν ἀθήνας δύο τινὲς,
οἳ πρὸς τὸν ἔποπα τὸν λεγόμενον τηρέα,
ἐλθόντες ἠρώτων ἀπραγμόνων πόλιν,
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρὼν μετὰ πλειόνων,
πείθων διδάσκει τὶ δύνατ' ὀρνίθων γένος,
καὶ πῶς ἑαυτοῖς κατὰ μέσον τὸν ἀέρα,
πόλιν κτίσωσι. τῶν θεῶν τὰ πράγματα,
αὐτοὶ παραλήψοντ' ἐκ δὲ τοῦδε τοῦ φαρμάκου,
περιεργάστ' ἐποίουν, ἠξίωσαν δ' οἱ θεοὶ,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὁρῶντες γενομένην.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα,

Εὐελπίς.	πεισθέταιρος.
θεράπων ἔποπος.	ἕτερος, θεράπων φρυγίλος.
ἔποψ.	χορὸς ὀρνίθων.
κήρυξ.	ἱερεύς.
ποιητής.	χρησμολόγος.
γεωμέτρης.	ἐπίσκοπος.
ψηφισματογράφος.	ἄγγελος.
Ἶρις,	ἕτερος κήρυξ.
παφαλοίας.	κινησίας διθυραμβοποιός.
πένης συκοφάντης.	προμηθεύς.
ποσειδῶν.	τριβαλός.
ἡρακλῆς.	οἰκέτης πεισθέταιρος.
ἕτερος ἄγγελος	

καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
καρκίνων ἀδελφοί,
ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε
καὶ τὸ φρυνίχειον
ἐκλακτισάτω τις ὅπως
ἄδοντες ἄνω σκέλος,
ὤζωσιν οἱ θεαταί.

Στροφὴ ἑτέρα στίχων ι΄.

Ημι. στρόβει, παράβαινε κύκλῳ, καὶ γάστριζε σεαυτὸν
ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον, βέμβικες ἐγγενέσθων,
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
ἡσθεὶς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισί, τοῖσι τριόρχαις,
ἀλλ' ἐξάγετ' εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ, τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενός τις ἀπήλλαξεν χορὸν τραγῳδῶν.

Ἀριστοφάνους σφηκῶν τέλος.

πρωκτὸς χάσκει. Οἰκ. καὶ συνέχου ὁρᾷς,

Φι. νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις,
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.

Βδ. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

Φι. φέρε νυν, ἀνειπὼ, κἀνταγωνιστὰς καλῶ,
εἴ τις τραγῳδὸς φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω,
φησίν τις; ἢ οὐδείς. Βδ. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.

Φι. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν. Βδ. ὑὸς Καρκίνου,
ὁ μέσατος. Φι. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου,
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. Βδ. ἀλλ' ὦ 'ζυρὲ,
ἕτερος τραγῳδὸς καρκινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νὴ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.

Βδ. μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους,
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν καρκίνου.

Φι. τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον, ὄξις ἢ φάλαγξ.

Βδ. ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ,

Φι. ὦ καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων,
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς ὦ 'ζυρὲ,
ἅλμην κυκᾶτε τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.

Χο. φέρε νυν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσομεν ἅπαντες,
ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι'.

Ημί. ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα
τέκνα τοῦ θαλασσίου,
πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον,

τυχὼν ἄπεισι διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν,
παῖς ὁ φιλοκλέωνος, οὐ-
δενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ,
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην,
τί γὰρ ἐκείνοις ἀντιλέγων,
οὐ κρείττων ἦν βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμῆσαι πράγμασιν;

Οἰκ. νὴ τὸν διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις ἐς κέκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν,
ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται,
τἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς θέσπις ἠγωνίζετο,
καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους,
τὸν νῦν διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

Φι. τίς ἐπαυλείοισι θάσσει.

Οἰκ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

Φι. κλῆθρα χαλάσθω τάδε. Οἰκ. καὶ γὰρ δὴ
σχήματος ἀρχὴ
μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

Φι. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπαὶ ῥώμης
οἷον μυκτὴρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ. Οἰκ. πῖθ' ἐλλέβορον.

Φι. πτήσσει φρύνιχος ὥστις ἀλέκτωρ.

Οἰκ. τάχα βαλλήσεις.

Φι. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.

Φι. οὐ χεῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο;
εἶθ' ἡ συβαρῖτις εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ἐν τάχει,
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
Κα. ὕβριζ' ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
Βδ. οὔτοι μὰ τὴν δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενός γ' οἴσω σε. Φι. τί ποιεῖς; Βδ. ὅ,τι ποιῶ,
εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα
κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους,
Φι. αἴσωπον οἱ δελφοί ποτ'. Βδ. ὀλίγον μοι μέλει.
φιάλην ἐπῃτιῶντο, κλέψαι τοῦ θεοῦ
ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε
Βδ. οἴμ' ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ'.

Χο. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας,
τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἦ, μεταπείσετ' ἐπὶ
τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν,
τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι
τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπόν.
φύσεως ἣν ἔχει τις ἀεί,
καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον,
ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
μετεβάλλοντο τοῖς τρόποις.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ'.

πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι,

κλητῆρ᾽ ἔχουσα χαιρεφῶντα τουτονί.
Φι. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν,
λᾶσος ποτ᾽ ἀντεδίδασκε καὶ σιμωνίδης,
ἔπειθ᾽ ὁ λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
Βδ. ἄληθες οὗτος, καὶ σὺ δή μοι χαιρεφῶν
γυναικὶ κλητεύειν, ἐοικὼς θαψίνῃ,
ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν εὐριπίδου.
Φι. ὁδί τις ἕτερος ὡς ἔοικεν ἔρχεται,
καλούμενός σε. τόν γέ τοι κλητῆρ᾽ ἔχει.
Εὐ. οἴμοι κακοδαίμων, προσκαλοῦμαί σ᾽ ὦ γέρον,
ὕβρεως. Βδ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν,
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ, δίκην δίδωμί σοι,
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
Φι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι,
ἑκὼν ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
ἀλλ᾽ ἐλθὲ δευρὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ,τι χρή μ᾽ ἀποτίσαντ᾽ ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τολοιπόν; ἢ σύ μοι φράσεις.
Κα. σὺ λέγε, δικῶν γὰρ οὐ δέομ᾽ οὐδὲ πραγμάτων.
Φι. ἀνὴρ συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα,
ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
κἄπειτ᾽ ἐπιστὰς εἶπεν ἀνὴρ αὐτῷ φίλος,
ἔρδοι τίς ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην
οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ᾽ εἰς τὰ πιττάλου.
Βδ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
Κα. ἀλλ᾽ οὖν σὺ μέμνησ᾽ αὐτὸς ἅπεκρίνατο.
Φι. ἄκουε, μὴ φεῦγ᾽ ἐν συβάρει γυνή ποτε,
κατέαξ᾽ ἐχῖνον. Κα. ταῦτ᾽ ἐγὼ μαρτύρομαι.

Φι. ὁὐχῖνος

Φι. ἆ ἆ, τί μέλλεις δρᾶν. Βδ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν,
κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. Φι. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ,
ὀλυμπιάσι γὰρ ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
ἐφουδίων ἐμαχέσατ' ἀσκώνδᾳ καλῶς,
ἤδη γέρων ὤν, εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον,
πρὸς ταῦτα τήρει μὴ λάβῃς ὑπώπια.
Βδ. νὴ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν ὀλυμπίαν.
Αρ. ἴθι μοι, παράστηθ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν,
ὁδὶ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
τῇ δᾳδὶ παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν, καὶ πιθήκην τέτταρας.
Βδ. ὁρᾷς ἃ δέδρακας πράγματ' αὖ, δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον, Φι. οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ,
λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοὶ
ὥστ' οἶδ' ὅτι ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
Αρ. οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροΐξει μυρτίας,
τῆς ἀγκυμίωνος θυγατέρος, καὶ σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
Φι. ἄκουσον ὦ γύναι, λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. Αρ. μὰ Δία μή μοι γ' ὦ μέλε.
Φι. αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας,
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων
κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,
εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης πόθεν,
πυροὺς πρίαιο σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.
Αρ. καὶ καταγελᾷς μου, προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων.

πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ' εἰργάσω,
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγώ σ' ἐπειδὰν οὑμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος, ἕξω παλλακὴν ὦ χοιρίον,
νῦν δ' οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
νέος γάρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα,
τὸ γὰρ υἵδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον,
κἄλλως, κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον
ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ,
πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ,
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετάς.
λαβοῦσ' ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵοις ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

Βδ. ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ
ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ,
οὔτοι καταπροίξει μὰ τὸν ἀπόλλω τοῦτο δρῶν,

Φι. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

Βδ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; Φι. ποίαν αὐλητρίδα,
τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.

Βδ. νὴ τὸν δί' αὕτη πού 'στι σοί γ' ἡ δαρδανίς.

Φι. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾲς καίεται.

Βδ. δᾲς ἥδε; Φι. δᾲς δῆτ' οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;

Βδ. τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ.

Φι. ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.

Βδ. ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;

Φι. ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.

Βδ. τί λέγεις σύ, ποῖος ὄζος, οὐκ εἶ δεῦρο σύ.

ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰδότας τῷ πράγματι
ἔπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται,
τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχοι,
ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν

Φι. ἄνεχε, πάρεχε,
κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοὶ
οἷον εἰ μὴ 'ρρήσεσθ' ὑμᾶς
ὦ πόνηροι, ταυτηὶ τῇ
δᾳδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

Βδ. ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι κεἰ σφόδρ' εἶ νεανίας,
ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

Φι. ἰὴ ἰοῦ, καλούμενοι,
ἀρχαῖα γ' ὑμῶν ἆρα γ' ἴσ-
θ' ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν, ἰαιβοῖ αἰβοῖ,
τάδε μ' ἀρέσκει, βάλλε κημούς,
οὐκ ἄπεισι γὰρ ποῦ 'στιν ἡλιαστὴς ἐκ ποδῶν,
ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ, τουδὶ λαβομένη τοῦ χοινίου
ἔχου, φυλάττου δ' ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον,
ὅμως γε μέντοι φιβόμενον οὐκ ἄχθεται,
ὁρᾷς, ἐγώ σ' ὡς δεξιῶς σ' ὑφειλόμην,
μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας,
ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν,
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσειν, οὐδὲ ἠπιαλεῖς οἶδ' ὅτι
ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα

Θε. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς·
ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νουβυστικῶς,
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν·
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.

Χο. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ. παῖδα γὰρ κἂν ᾖ γέρων
καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

Θε. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν,
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καί τοι παρῆν ἵππυλος, ἀντιφῶν, λύκων,
λυσίστρατος, θούφραστος, οἱ περὶ φρύνιχον
τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν
ἐνήλλατ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κατεγέλα,
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον,
κἄτυπτε δή με νεανικῶς παῖ παῖ καλῶν,
εἶτ' αὐτὸν ὡς, εἶδ' ᾔκασεν λυσίστρατος,
ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ
κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι
ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θεῖα γε τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι
σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ
οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε θουφράστου μόνου,
οὗτος δὲ διεμύλλαινεν, ὡς δὴ δεξιός
ὁ γέρων δὲ τὸν θούφραστον ἤρετ' εἰπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ
κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεὶ,
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων

Προσῳδὴ κώλων θ'.

πολλάκις δὴ 'δοξα 'μαυτῷ, δεξιὸς πεφυκέναι,
καὶ σκαιὸς οὐδὲ πώποτε,
ἀλλ' ἀμυνίας ὁ σέλλου μᾶλλον, οὑκ τῶν κρωβύλου,
οὗτος, ὅντιν' ἐγώ ποτ' εἶδον, ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς
δειπνοῦντα μετὰ λεωγόρου,
πεινῇ γὰρ ἧπερ ἀντιφῶν
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς φάρσαλον ᾤχετ' εἶτ' ἐκεῖ
μόνος μόνοισι τοῖς πενέσταισι ξυνῆν τοῖς θετταλῶν
αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

Στροφὴ στίχων θ'.

ὦ μακάρι' αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν
παῖδας ἐφύτευσας, ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο,
τὸν δ' ὑποκριτὴν, ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφὸν,
εἶτ' ἀριφράδην, πολύ τι θυμοσοφικώτατον,
ὅν τινά ποτ' ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενὸς,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως, αὐτόματον ἐκμαθεῖν,
γλωττοποιεῖν, ἐς τὰ πορνεῖ' ἐσιόνθ' ἑκάστοτε.

Ἀντιστροφὴ κώλων θ'.

εἰσί τινες οἵ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην
ἡνίκα κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,
καί με κακίσταις ἔκνισε, κᾆθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οἱ 'κτὸς ἐγέλων μέγα, κεκραγότα θεώμενοι
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω,
ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα,
εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον,

ἀνατρέψεις ἔτι τὴν πόλιν, ἄδ' ἔχεται ῥοπῆς
τί δ' ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος,
ᾄδει, κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
ἀδμήτου λόγον ὦ 'ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
τούτῳ τί λέξεις σκόλιον. Φι. ᾠδικῶς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον,

Βδ. μετὰ τοῦτον αἰσχίνης ὁ σέλλου δέξεται
ἀνὴρ σοφὸς, καὶ μουσικὸς, κᾆτ' ᾄσεται
χρήματα καὶ βίαν,
κλειταγόρᾳ τε κἀμοὶ
μετὰ θετταλῶν.

Φι. πολλὰ δὴ διεκόμισας σύ τε κἀγώ.

Βδ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι,
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς φιλοκτήμονος ἴμεν
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον χρυσὶ συσκεύαζε νῷν
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου, μηδαμῶς,
κακὸν τὸ πίνειν, ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται,
καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.

Βδ. οὐκ, ἢν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς,
ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα;
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ συβαριτικὸν,
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ, κᾆτ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.

Φι. μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἤν τι δρῶ κακὸν,
ἄγε νυν ἴωμεν, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Φι. ἐγῷδα τοίνυν τόγε νεανικώτατον,
ὅτε τὸν δρομέα φαῦλον, ὢν βοῦπαις ἔτι
εἷλον διώκων, λοιδορίας, ψήφοιν δυοῖν.
Βδ. παῦ᾽ ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς, προσμάνθανε,
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικὸς,
Φι. πῶς οὖν κατακλινῶ φράζ᾽ ἀνύσας. Βδ. εὐσχημόνως
Φι. ὡδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι; Βδ. μηδαμῶς.
Φι. πῶς δαί. Βδ. τὰ γόνατ᾽ ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν,
ἔπειτ᾽ ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφὴν θέασαι, κρεκάδι᾽ αὐλῆς θαύμασον
ὕδωρ κατὰ χειρὸς, τὰς τραπέζας εἰσφέρειν
δειπνοῦμεν, ἀπονενίμμεθ᾽ ἤδη, σπένδομεν.
Φι. πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα.
Βδ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν, οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν, θέωρος, αἰσχίνης, φανὸς, κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς ἀκέστορος
τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι᾽ ὅπως δέξει καλῶς.
Φι. ἀληθὲς, ὡς οὐδεὶς γε διακρίων δέξεται.
Βδ. ἐγὼ εἴσομαι, καὶ δὴ γάρ εἰμ᾽ ἐγὼ, κλέων
ᾄδω δὲ πρῶτος ἁρμοδίου, δέξει δὲ σὺ,
οὐδεὶς πώποτ᾽ ἀνὴρ ἐγένετ᾽ ἀθηναῖος.
Φι. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης.
Βδ. τουτὶ σὺ δράσεις παραπολεῖ βοώμενος;
φύσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν,
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. Φι. ἐγὼ δέ γε
ἐὰν γ᾽ ἀπειλῇ, νὴ δί᾽ ἑτέραν ᾄσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΔʹ.

Χο. ὦ 'νθρωφ' οὗτος ὁ μαινόμενος τὸ μέγα κράτος,

Φι. ἔγωγε. Βδ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις. Φι. πολλοὺς πάνυ
πρῶτον μὲν ὡς ἡ λαμί' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς καρδοπίων τὴν μητέρα,
Βδ. μή μοι γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.
Φι. ἐγῷδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν,
ἐκεῖνον, ὡς οὕτω πότ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.
Βδ. ὦ σκαιὲ, κἀπαίδευτε θεογένης ἔφη,
τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν.
Φι. ποίους, τίνας δὲ χρὴ λέγειν. Βδ. μεγαλοπρεπεῖς.
ὡς ξυνεθεώρεις ἀνδροκλεῖ καὶ κλεισθένει.
Φι. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ·
πλὴν ἐς πάρον, καὶ ταῦτα δύ' ὀβολὼ φέρων.
Βδ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρῆσ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα,
ἐφουδίων παγκράτιον, ἀσκώνδα καλῶς
ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιὸς ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαρυτάτην, καὶ χέρας, λαγόνας τε, καὶ
θώρακ' ἄριστον. Φι. παῦε παῦ' οὐδὲν λέγεις,
πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων.
Βδ. οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί,
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι παρ' ἀνδράσι ξένοις,
πίνων, σεαυτοῦ, ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς,
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον.
Φι. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ' ἐργασίωνος τὰς χάρακας, ὑφειλόμην.
Βδ. ἀπολεῖς με, ποίας χάρακας, ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ' ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα,
ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅ τι νεανικώτατον,

ἐρίων ταλάντων καταπέπωκε ῥᾳδίως.

Φι. οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν,
δικαιότερόν γ' ἢ καυνάκην. Βδ. ἔχ' ὦ 'γαθὲ,
καὶ στῆθί γ' ἀμπισχόμενος. Φι. οἴμοι δείλαιος,
ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.

Βδ. οὐκ ἀμβαλεῖ; μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ὦ 'γαθὲ
εἴπερ ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.

Βδ. φέρε ἀλλ' ἐγώ σε περιβαλῶ, σὺ δ' οὖν ἴθι

Φι. κατάθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν. Βδ. τιὴ, τί δή.

Φι. ἵν' ἐξέλῃς με, πρὶν διερρυηκέναι.

Βδ. ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς λακωνικάς.

Φι. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε,
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα.

Βδ. ἔνθες ποτ' ὦ τᾶν καὶ πόβαιν' ἐρρωμένως,
ἐς τὴν λακωνικὴν ἀνύσας. Φι. ἀδικεῖς γέ με.
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

Βδ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. Φι. μηδαμῶς τοῦτόν γ' ἐπεὶ
πάνυ, μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.

Βδ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. Φι. κακοδαίμων ἐγὼ
ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

Βδ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος, εἶτα πλουσίως,
ὡδὶ προβὰς, τρυφερόν τι διασαλακώνισον.

Φι. ἰδοὺ, θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ.
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

Βδ. ὅτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ.

Φι. καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Βδ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν,
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν.

ἐκφορεῖ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆς δὲ τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην, μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ,
ὅστις ἂν μὴ χῇ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.
Φι. οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.
Βδ. ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.
Φι. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον·
καὶ γὰρ πρότερον ἐπ' ἀνθρακίδων πεπλησμένου
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.
Βδ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ' ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.
Φι. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με. Βδ. τὸν τρίβων' ἄφες,
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναλαβοῦ τριβωνικῶς.
Φι. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν
ὅθ' οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;
Βδ. ἔχ' ἀναλαβοῦ, τηνδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει.
Φι. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν.
Βδ. οἱ μὲν καλοῦσι περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
Φι. ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην θυμαιτίδα.
Βδ. κοὐ θαῦμά γ' ἐς σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας,
ἔγνως γὰρ ἄν, νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγώ;
μὰ τὸν Δί' οὐ τοίνυν γ' ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα μορύχου σάγματι.
Βδ. οὔκ, ἀλλ' ἐν ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
Φι. ἐν ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
Βδ. πόθεν ὦ 'γαθ', ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις, αὕτη γέ τοι

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ια'.

Χο. ἆρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
καὶ κατεστρεψάμην γε,
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν,
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ
συκοφαντήσειν τινά,
φροντίς, ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
ἔσοιτ' ἄριστος, τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις,
μήδων ἑλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι,
καὶ τὸν φόρον δεῦρ' ἐς μὲν ὃν
κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι.

Ἀντεπίρρημα στίχων κ'.

Χο. πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε,
τοῖς τρόποις καὶ τὴν δίαιταν, σφηξὶν ἐμφερεστάτους
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον,
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον,
εἶτα τ' ἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶν μηχανώμεθα
συλλέγοντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς ὥσπερ εἰς ἀνθρήνια,
οἱ μὲν, ἡμῶν οὗπερ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ' οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις,
ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι,
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον,
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι,
οὐκ ἔχοντες κέντρον. οἳ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
τὸν γόνον, κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον, ὑμῶν ἤν τις ἀστράτευτος ὢν

πρὶν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν
δ' οἴχεταί γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ,
αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες,
ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν, ἐγὼ
τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν
καὶ σχῆμα, κεὐρυπρωκτίαν.

Ἐπίρρημα στίχων κ'.

Χο. εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον ἐσφηκωμένον, ἢ τίς
ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν,
ἐσμὲν ἡμεῖς οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν, μενοινῶν πρὸς βίαν τἀνθρήνια,
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες, ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι,
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
πᾶς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων
ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων, οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως, ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέρα
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτατο
εἶτα δ' ἑσπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

φώκης δ' ὀσμὴν, λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ, φησίν τε μετ' αὐτοῦ,
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν
οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον.
καὶ κλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ἡμῶν
ἀντωμοσίας, καὶ προσκλήσεις, καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς, ὡς τὸν πολέμαρχον
τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
πέρυσιν καταπρούδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐτὸν διανοίαις
ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς,
καίτοι σπένδων πόλλ', ἐπὶ πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸν διόνυσον,
μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν, τῶν ποιητῶν
ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν.
ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆ
θ' ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων,
ὀζήσει δεξιότητος.

ᾨδὴ καὶ στροφὴ κώλων ια'.

Χο. ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς, ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισιν
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον, ἄνδρες μαχιμώτατοι,

Κομμάτιον κώλων ζ'.

Χο. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ', ὑ-
μεῖς δέ γε ταχέως, ὦ μυρι-
άδες ἀναρίθμητοι, νῦν
μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,
μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' εὐλαβεῖσθε,
τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἐστι πάσχειν κοὐ πρὸς ὑμῶν.

Παράβασις στίχων λς'. καὶ κώλων θ'.

νῦν αὖτε λεῴ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε.
μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.
ἀδικεῖσθαι γάρ φησι, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς,
τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς,
μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας, ἐνδὺς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι,
μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας,
ἀρθεὶς δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν, οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς
κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
οὐδενὶ πώποτέ φησιν πείθεσθαι γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
ἵνα τὰς μούσας αἷσι χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ,
οὐδ' ὅτε πρῶτον ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι
ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωζομένων ἐλιχμῶν,
περὶ τὴν κεφαλὴν φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας

ἐξηπάτηκεν, ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
Φι. ἐς κόρακας, ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστί γε τὸ ῥοφεῖν
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμήν.
οὐδέ ποτέ γ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος.
Βδ. οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα. Φι. χαλεπὸν εἰδέναι.
Βδ. ἴθ' ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου,
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παραΐξον, κἀπόλυσον ὦ πάτερ.
Φι. οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Βδ. φέρε νύν σε τηνδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.
Φι. ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος. Βδ. οὗτος. Φι. αὕτη ’νταυθενί.
Βδ. ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών.
Φι. φέρ' ἐξεράσω, πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα.
Βδ. δείξειν ἔοικεν. ἐκπέφευγας ὦ Λάβης,
πάτερ πάτερ τί πέπονθας; Φι. οἴμοι ποῦ 'σθ' ὕδωρ.
Βδ. ἔπαιρ' ἔπαιρε σαυτόν. Φι. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι
ὄντως ἀπέφυγε; Βδ. νὴ Δί'. Φι. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
Βδ. μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι' ἀνίστασο.
Φι. πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα, τί ποτε πείσομαι,
ἀλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι,
ἄκων αὔτ' ἔδρασα, κοὐ τοὐμοῦ τρόπου.
Βδ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ' ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῦ,
ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατῶν ὑπέρβολος
ἀλλ' εἰσίωμεν. Φι. ταῦτά νυν γ' εἴπερ δοκεῖ.

ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
Φι. κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης,
Βδ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.
Φι. τί οὖν ὄφελος τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει.
Βδ. ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν, εἰ δ' ὑφείλετο,
σύγγνωθι, κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
Βδ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἄν, οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Θε. ἄκουσον ὦ δαιμόνι' ἐμοῦ τῶν μαρτύρων,
ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα,
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες, ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἃ 'λαβες
Βδ. φησὶ κατακνῆσαι. Φι. νὴ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
Βδ. ὦ δαιμόνι' ἐλέει ταλαιπωρουμένους,
οὗτος γὰρ ὁ λάβης, καὶ τραχήλι' ἐσθίει,
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένει,
ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον,
αὐτοῦ μένων γὰρ, ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος, εἰ δὲ μή, δάκνει.
Φι. αἰβοῖ, τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι
κακόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.
Βδ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' οἰκτείρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ.
καὶ μὴ διαφθείρητε, ποῦ τὰ παιδία,
ἀναβαίνετ' ὦ πόνηρα, καὶ κνυζόμενα,
αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.
Φι. κατάβα, κατάβα, κατάβα. Βδ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ

ἐξηπάτηκεν

Θε. μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
ἐκ τῶν πόλεων τὸν σκῖῤῥον ἐξεδήδοκεν.
Φι. ἐμοὶ δέ γ', οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρείαν πλάσαι.
Κυ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ' οὐ γὰρ ἄν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόγχη κλέπτα δύω
ἵνα μὴ κεκλάγγω διακενῆς ἄλλως ἐγὼ,
ἐὰν δὲ μὴ τολοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
Φι. ἰοὺ ἰοὺ ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας,
κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρὸς, οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
ὦ 'λεκτρυὼν νὴ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.
ὁ θεσμοθέτης, ποῦ 'σθ' οὗτος, ἀμίδα μοι δότω.
Θε. αὐτὸς καθελοῦ, τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ
λάβη τι μάρτυρας παρεῖναι, τρύβλιον
δοίδυκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ τἄλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα,
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις οὐδέπω,
τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
Βδ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος.
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
Φι. ἀνάβαιν' ἀπολογοῦ, τί, σεσιώπηκας λέγε.
Βδ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτος γ' ἔοικεν ὅ,τι λέγῃ.
Φι. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ θουκυδίδης,
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
Βδ. πάρεχ' ἐκποδὼν, ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι,
χαλεπὸν μὲν ὦνδρες ἐστὶ διαβεβλημένους
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνὸς, λέξω δ' ὅμως.

Φι. τίς ἆρ' ὁ φεύγων οὗτος, ὅσον ἁλώσεται.
Θε. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἧς ἐγράψατο,
κύων κυδαθηναιεὺς, λάβητ' αἰξωνέα
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
τὸν σικελικὸν, τίμημα κλῳὸν σύκινος.
Φι. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἢν ἅπαξ ἁλῷ.
Βδ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ λάβης πάρα.
Φι. ὦ μιαρὸς οὗτος, ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.
οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται,
ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ κυδαθηναιεὺς κύων.
Κύ. αὖ αὖ. Βδ. πάρεστιν ἕτερος οὗτος αὖ λάβης,
ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
Κύ. σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Φι. φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
Θε. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην
ἄνδρες δικασταὶ τουτονὶ, δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμὲ, καὶ ῥυππαπαὶ,
ἀποδρὰς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.
Φι. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἐμοί γέ τοι,
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν,
ὁ βδελυρὸς οὗτος, κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἢν μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί.
Θε. οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
Φι. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
Βδ. πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίνωσκ' ὦ πάτερ,
πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὠγαθὲ,
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν. αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
Βδ. εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
Χο. ὦ φοῖβ᾽ ἄπολλον πύθι᾽ ἐπ᾽ ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρᾶγμ᾽ ὃ μηχανᾶται,
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν
ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι
ὡς παυσαμένοισι τῶν πλανῶν
ἰὴ ἰὲ παιάν.
Βδ. ὦ δέσποτ᾽ ἄναξ, γεῖτον ἀγυιεῦ, τοὐμοῦ προθύρου πρὸς πύλαις
δέξαι τελετὴν καινὴν ὦ ναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,
παῦσον τ᾽ αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου, μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας,
ἤδη δ᾽ εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτὸν,
τοὺς φεύγοντάς τ᾽ ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων,
καὶ πιδακρύειν ἀντιβολούντων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
ἀπὸ τῆς ὀργῆς. τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ϛ΄.

Χο. ξυνευχόμεθά σοι, καὶ ἐπάδομεν ἐν νέαισιν ἀρχαῖς,
εἵνεκά γε τῶν προλελεγμένων,
εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ ὅτου
τὸν δῆμον ᾐσθόμεθά σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.
Βδ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστὴς εἰσίτω,
ὡς ἡνίκ᾽ ἂν λέγωσιν οὐκ ἐσφρήσομεν.

τί ποτε τὸ χρῆμ' ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία,

Οἰκ. βάλλ' ἐς κόρακας, τοιουτονὶ φέρειν κύνα.

Βδ. τί δ' ἐστὶν ἑτεόν. Οἰκ. οὐ γὰρ ὁ λάβης ἀρτίως
ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ σικελὴν, κατεδήδοκε;

Βδ. τοῦτ' ἆρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
εἰσακτέον μοι, σὺ δὲ κατηγόρει παρών.

Οἰκ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἅτερός φησι κύων
κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.

Βδ. ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. Οἰκ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.

Φι. τουτὶ, τί ἐστι. Οἰκ. χοιροκομεῖον ἑστίας.

Φι. εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; Οἰκ. οὐκ, ἀλλ' ἵνα
ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.

Φι. ἀλλ' εἴσαγ' αὐτοὺς, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

Βδ. φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.

Φι. οἴμοι διατρίβεις, κἀπολεῖς τριψημερῶν
ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον,
ἰδοὺ κάλει νυν. Βδ. ταῦτα δή. Φι. τίς οὑτοσὶ
ὁ πρῶτός ἐστιν. Βδ. ἐς κόρακας ὡς ἄχθομαι,
ὁτιὴ 'πιλαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

Φι. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. Βδ. ἐπὶ καδίσκους. Φι. μηδαμῶς.
ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυσίχους.

Βδ. κάλλιστα τοίνυν, πάντα γὰρ πάρεστι νῷν,
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

Φι. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν, οὐχὶ κλεψύδρα;

Βδ. εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, καὶ ἐπιχωρίως,
ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω,
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

Βδ. ἰδού, τί ἔτ' ἐρεῖς, ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω,
ὅσαπερ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῷ πλείονα,
ἀμὶς μὲν ἢν οὐρητιάσῃς, αὐτηὶ,
παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ πατάλου.
Φι. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον,
ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Βδ. καὶ πῦρ γε τουτὶ καὶ προσέστηκεν φακῆ,
ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. Φι. τοῦτ' αὖ δεξιὸν,
κἂν γὰρ πυρέττω· τόν γε μισθὸν λήψομαι,
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι,
ἀτὰρ, τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε.
Βδ. ἵνα γ' ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς,
ᾄδων ἄνωθεν ἐξεγείρῃ σ' οὑτοσί.
Φι. ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί.
Φι. θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.
Βδ. πάρεστι τουτὶ, καὐτὸς ὦναξ οὑτοσί.
Φι. ὦ δέσποθ' ἥρως, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν
οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
Οἰκ. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
Βδ. ἂν θᾶττον ἐκαθίζου, τὸ θᾶττον ἂν δίκην,
ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν, ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι.
Βδ. φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην,
τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν.
Φι. ἐπίσχες οὗτος, ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας,
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο;
Βδ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν, ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι, τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν,

οὐδείς σ' ἀποκλείσει, θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
Φι. τουτί μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις; οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
Φι. πῶς οὖν διαγινώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος.
Βδ. πολλῷ γ' ἄμεινον καὶ λέγεται γὰρ τουτονὶ,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Φι. ἀνάτοι με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις.
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδ. παρ' ἐμοῦ. Φι. καλῶς,
αἴσχιστα γάρ τοι μ' ἠργάσατο λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης, δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
ἐλθὼν, διεκερμάτιζε μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κἄπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων,
κἀγὼ 'νέκαμψ', ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν,
κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα.
κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'. Φι. ὅ,τι;
ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν,
ταχὺ γοῦν καθέψεις τἀργύριον, ἦ δ' ὃς λέγων.
Βδ. ὁρᾷς ὅσον περ δῆτα τοῦτο κερδανεῖς;
Φι. οὐ πάνυ τι μικρὸν, ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
Βδ. ἀνάμενε νυν, ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
Φι. ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται,
ἠκηκόειν γὰρ ὡς Ἀθηναῖοι ποτὲ,
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἀν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσει πᾶς ἀνὴρ
αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ
ὥσπερ ἑκάτειον πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
ἅ σου παρακελεύοντος οὐκ ἐπείθετο
νῦν δ' οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται,
καὶ φρονεῖ μέντοι μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,
πειθόμενός τε σοί γ'. φι. ἰώ μοι μοι. βδ. οὗτος τί μοι βοᾷς,
φι. μή μοι τούτων μηδὲν ὑπίσχνου
κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
ἵν' ὁ κῆρυξ φησὶ τίς ἀψήφιστος ἀνιστάσθω,
καὶ πισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος,
σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μου ψυχή,
πάρες ὦ σκιερά, μὰ τὸν ἡρακλέα,
μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς,
κλέπτοντα κλέωνα λάβοιμι.
βδ. ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
φι. τί πείθομαί σοι. βδ. λέγ' ὅτι βούλει πλὴν ἑνός,
φι. ποῖον φέρ' ἴδω. βδ. τοῦ μὴ δικάζειν. φι. τοῦτο δὲ,
ᾅδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ 'γὼ πείσομαι.
βδ. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε,
αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
περὶ τοῦ, τί ληρεῖς. βδ. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται,
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην,
πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως ἢν ἐξέχῃ
εἵλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον,
ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ὕοντος εἴσει, κἂν ἔγρῃ, μεσημβρινὸς,

πυρῶν, ἔδοσαν δ' οὐ πώποτέ σοι, πλὴν πρῴην πέντε μεδίμνους
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων;
ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν,
ὧν εἵνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον ἀεί,
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ,τι βούλει σοι
πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

Στροφὴ στίχων ιά.

Χο. ἦ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε πρὶν ἂν, ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς
οὐκ ἂν δικάσαις, σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν, πολλῷ δεδόκησαι
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίμπωνας καταβάλλω,
ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένῃ
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν γ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ,
εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει
σοὶ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανὴς,
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δῆλος εὖ ποιῶν, σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου.

Βδ. καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα, χόνδρον
λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
πόρνην ἥτις τὸ πέος τρίψει καὶ τὴν ὀσφῦν,
ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

Χο. νενουθέτηκεν αὐτὸν εἰς τὰ πράγματα,
οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ', ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι

ὁ δὲ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ ξυμφερανθεὶς,
ἥκειν ἔτι πρωὶ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ' ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται,
αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν, δραχμὴν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ
καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε
ἐσπουδάκατον, κᾆθ' ὡς πρίον', ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντανέδωκεν
σὺ δὲ χάσκεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν.
Φι. ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι τί λέγεις, ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς
Βδ. σκέψαι τοίνυν γ' ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
ὑπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων, οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι,
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῆ, καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι,
ἐνστάζουσι κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἕνεχ' ὥσπερ ἄλευρον,
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι, καὶ τούτων οὕνεκ' ἐρῶ σοι,
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτὴν, κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ,
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς,
εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν,
εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι,
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,
καὶ στεφάνοισιν, παντοδαποῖσιν, καὶ πυῷ, καὶ πυριάτῃ,
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου,
νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.
Φι. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.
Βδ. ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοὶ, τὴν Εὔβοιαν διδόασιν,
ὑμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους,

πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθούς, καὶ δημιόπρατα
τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεται ἡμῖν,
ἀπὸ τούτων νῦν μισθὸν κατάθου τοῖσι δικασταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ,
ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
Φι. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
Βδ. μὰ Δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δ' ἤπειτα τὰ χρήματα τἄλλα
Φι. ἐς τούτους, τοὺς οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. Βδ. σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς
ἄρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς,
κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσι κατὰ πεντήκοντα τάλαντα,
ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτί, κἀναφοβοῦντες
δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω,
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς, τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων,
οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
ἐκκηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν,
σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
ὕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια
φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὅρμους, ἐκπώματα, πλουθυγίειαν
σοὶ δέ γ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας
οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.
Φι. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέπεμψα
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων, ἀποκναίεις.
Βδ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στίν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας,
σοὶ δ' ἤν τίς γε διδῷ τοὺς τρεῖς ὀβολούς ἀγαπᾷν, οὓς αὐτὸς ἐλαύνων
καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν, ἐκτήσω πολλὰ πονήσας,
καὶ πρὸς τούτοις, ὡδὶ ταττόμενος φοιτᾷς ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει
ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον χαιρέου υἱός,

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ὥσθ' οὕτω ῥᾳδίως φυγήσειν,
καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγω-
γ' ηὐξανόμην ἀκούων,
κἂν μακάρων δικάζειν
αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἡδόμενος λέγοντι.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ,
ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφευξιν παλάμας,
τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι,
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον
ἢν μή τι λέγῃς, ἥτις δύναται τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.
Βδ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ φυγωδοῖς,
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν,
ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη. Φι. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήσει, κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.
Βδ. ἀκρόασαί νυν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον,
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα,
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς.

ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἥκοντ' ἅμα πάντες
ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ, καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,
καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν. φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ
κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ, προσαναγκάζῃ φάγε τουτὶ
ἔντραγε τουτὶ, τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, κοὐ μή με δεήσῃ
ἐς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει,
καταρασάμενος καὶ τονθορύσας ἄλλην μή μοι ταχὺ μάξῃ.
τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρὴν
κἂν οἶνόν μοι μὴ 'γχῇς σὺ, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι
οἴνου μεστὸν, κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας, οὗτος δὲ κεχηνὼς,
βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου, μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν,
ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἅπερ ὁ Ζεύς.
ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησι τῶν παριόντων
οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, κἂν ἀστράψω,
ποππύζουσι κἀγκεχόδασί με
οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί,
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτὸς,
νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ
δ' ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. οὔπωποθ' οὕτω καθαρῶς
οὐδενὸς ἀκούσαμεν, οὐ-
δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

καὶ τ'ἀγαθά μοι μέμνησ' ἃ 'χεῖς φάσκων τῆς ἑλλάδος ἄρχειν.

Φι. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
κἂν οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν, ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας,
κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.
κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῷ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ,
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν. τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

Βδ. τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω.
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

Φι. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χ' ὡ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ
ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι
εἶτ' εὔαθλος χ' ὡ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶ, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι
κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι. πρώτιστα μίαν δικάσαντας,
αὐτὸς δ' ὁ κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνους ἡμᾶς οὐ περιτρώγει
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει
σὺ δὲ τὸν πατέρ' ὅτι οὖν τούτων ἓν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας
ἀλλὰ θέωρος καί τοι 'στὶν ἀνὴρ εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ
σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις
ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες, καὶ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.

Βδ. ἔμπλησο λέγων, πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει
πρωκτὸς λουτροῦ περιγενόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου.

Φι. ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, οὗ 'γὼ 'πελελήσμην.

Φι. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω.
τῆς ἡμετέρας, ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας
τί γὰρ εὔδαιμόν γ' ἢ καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,
ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον καὶ ταῦτα γέροντος,
ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις, κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν,
ἱκετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·
οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ αἰτοῦμαι, εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
ἀρχὴν ἄρξας, ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων,
ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.
Βδ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
ἔνδον, τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν,
φέρ' ἴδω. τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὑτῶν, καὶ προστιθέασιν
κακὰ πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν,
οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον,
οἱ δὲ, σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι,
τὰ δὲ, συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται, κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι,
εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι
χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν
ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
Βδ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι. τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην,

ἢ τίς ἡ τιμή 'στι σοι, καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.
Φι. πάνυ γε, καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. Βδ. καὶ μὴν ἐγώ
ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει,
εἰπέ μοι τί δ' ἢν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς.
Φι. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
Χο. νῦν δὲ τὸν ἐκ θἡμετέρου
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
καινὸν, ὅπως φανείσῃ.
Βδ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
Χο. ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν
ἢν ταῦτα παρακελεύῃ,
μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τόνδε λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὥς
σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων
εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομ' ἐγώ.
Φι. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν
ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις
θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.
ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται,
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι,
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι, θατέρῳ
εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοι φέρειν ἡδύσματα.

Ξαν. καὶ μέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας
ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
ἤρετ' εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

Βδ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι ἢ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.

Φι. νὴ Δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα,
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς,
οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Βδ. νὴ Δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν,
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἃ 'γὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν σ' οἴομαί γ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.

Φι. ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν οὓς σὺ μονονοὺ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φι. παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδ. οὐ σύ γ' ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν, ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ.

ἥτις ἡ

ἤ τις ἡ τιμὴ 'στι σοι, καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.
Φι. πάνυ γε, καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. Βδ. καὶ μὴν ἐγὼ
ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
εἰπέ μοι τί δ' ἢν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμενῇς.
Φι. μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.
Χο. νῦν δὴ τὸν ἐκ θἠμετέρου
γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
καινὸν, ὅπως φανείσῃ,
Βδ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
Χο. ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν
ἢν ταῦτα παρακελεύῃ,
μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τόνδε λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὡς
σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων
εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν,
οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομ' ἐγώ.
Φι. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν
ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις
θαλλοφόροι καλοίμεθ', ἀν-
τωμοσιῶν κελύφη.
ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται,
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
οὗτος ὀψωνεῖν ἔοικ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι,
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
ἡ λαχανόπολις παραβλέψασά φησι, θατέρῳ
εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
ἢ νομίζεις τὰς ἀθήνας σοι φέρειν ἡδύσματα.

Ξαν. καί μέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας
ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
ἤρετ' εἰ τὴν ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

Βδ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε καὶ νῦν ἐγὼ
τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων
ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης, ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.

Φι. νὴ δί' ἐν δίκῃ γ' ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἄν, ὀρνίθων γάλα,
ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἄν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς,
οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Βδ. νὴ δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν,
ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἃ 'γὼ λέγω,
ἀναδιδάξειν σ' οἴομαί γ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.

Φι. ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδ. καταγελώμενος μὲν οὖν
οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν οὓς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς.
ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φι. παῦε δουλείαν λέγων,
ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδ. οὐ σύ γ' ἀλλ' ὑπηρετεῖς
οἰόμενος ἄρχειν, ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ.

ἥτις ἡ

Χο. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελέων Φιλοκλέους βεβρωκότες.
Ημ. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα,
τοῖς πένησιν ἡ τυραννὶς
ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με,
εἰ σύ γ' ὦ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
οὔτε λόγον εὐτράπελον.
αὐτὸς ἄρχων μόνος.
Βδ. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης, καὶ τῆς κατοξείας βοῆς,
ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγὰς;
Χο. σοὶ λόγους ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἐραστὰ,
καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ, καὶ φορῶν
κράσπεδα στεμμάτων τήν θ' ὑ-
πήνην ἄκουρον τρέφων;
Βδ. νὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
Χο. οὐδὲ μὴν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ πού 'στιν, οὐδ' ἐν πηγάνῳ,
τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν,
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ, καὶ ξυνωμότας καλῇ.
Βδ. ἆρά γ' ἂν πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας
Χο. οὐδέποτέ γ' οὐχ ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.
Βδ. ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ,
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν

οἱ δὲ τὼ 'φθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖσθ', οἱ δὲ τοὺς δακτύλους
Βδ. ὦ Μίδα, καὶ Φρὺξ, βοηθεῖτε δεῦρο, καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτουΐ, καὶ μὴ μεθεῖσθε μηδενί.
εἰ δὲ μὴ, πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε,
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
Χο. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τί σοι παγήσεται.
Φι. ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη.
περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;
οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
Χο. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
διφθερῶν, κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.
ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ', ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
Φι. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὦ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλαίαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα;
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
Χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν ὁ τρόπος
ὀξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
Βδ. παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ξαν. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
Σω. οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε. παῖε τῷ ξύλῳ.
Ξαν. καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ'.

Χο. εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
ἥν περ ἡνίκ' αὖτις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν,
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο τοὐξύθυμον
ᾧ κολαζόμεσθα κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
ἀλλὰ θοἰμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία,
θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν,
ὄντα, κἀπολούμενον,
ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.
Βδ. ὦ 'γαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ' ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.
Χο. νὴ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ', ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
Βδ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής.
Χο. ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
Ξαν. ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν, οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
Βδ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.
Χο. καὶ σέ γ' αὖτις ἐξολοῦμεν, ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε,
δεῦρο, κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
ξυσταλεὶς εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλησμένος.
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν,
Ξαν. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ Δί' εἰ μαχούμεθα,
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας,
Χο. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ', εἰ δὲ μὴ φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε, τοῦ δέρματος.
Φι. εἶά νυν γ' ὦ συνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι
οἱ μὲν, εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι

δραμεῖν ἵν' ἄδῃ μὴ πατεῖν,
τὰ τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.
ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

Φι. ἄγε νυν ἢν αἰσθομένω τούτω ζητεῖτόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι,
κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω τί ποιήσετε, φράζετε νυνί.
Χο. ἀμυνοῦμέν σοι, τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες.
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
Φι. δράσω τοίνυν γ' ὑμῖν πίσυνος, καὶ μανθάνετ' ἤν τι πάθω 'γὼ,
ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες, θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις
Χο. οὐδὲν πείσει, μηδὲν δείσῃς, ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
σαυτὸν θαρρῶν, κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν
Χι. ὦ Λύκε δέσποτα γείτων ἥρως, σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι.
τοῖς δακρύοισι τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο
κἀβουλήθης μόνος ἡρώων, παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι,
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μηδ' ἀποπαρδῶ.
Βδ. οὗτος, ἐγείρου. Οἰκ. τί τὸ πρᾶγμ'. Βδ. ὥσπερ φωνή με τις
ἐγκεκύκλωται.
Οἰκ. μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται; Βδ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ
καθιμᾷ.
αὑτὸν δήσας. Οἰκ. ὦ μιαρώτατε τί ποιεῖς, οὐ μὴ καταβήσει;
Βδ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν, καὶ τοῖσι φυλλάσι παῖε,
ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι;
Φι. ὦ Σμικυθίων, καὶ Τισιάδη, καὶ Χρήμων, καὶ Φερέδειπνε,
πότε δ' ἢ μὴν νῦν ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι

Χο. ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' ἦς διορύξαι,
εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις ὀδυσσεύς.
Φι. πάντα πέφρακται, κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' ἀσέρφῳ διαδῦναι
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς, ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.
Χο. μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δή γ' ἡ νάξος ἑάλω;
Φι. οἶδ' ἀλλὰ τί τοῦτ' οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
ἥβων γὰρ, κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
κοὐδείς μ' ἐφύλαττεν ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς, νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους,

Στροφὴ ἑπτὰ κώλων καὶ στίχων η'.

Χο. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα,
ἕως γὰρ ὦ μελίττιος.
Φι. διαφαγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον
ἡ δέ μοι δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου
Χο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν,
ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν γνάθον
Φι. διατέτρωκται τοῦτό γ', ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ βδελυκλέων αἰσθήσεται.

Στροφὴ ἑπτὰ κώλων η'.

Χο. μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι μηδὲν, ὡς ἐγὼ τοῦτον γ' ἐὰν
γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
τὴν καρδίαν,
καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον

κακόν τι ποιῆσαι.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ μέγα βρόντα, καί με
ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης,
ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλ-
λου τοῦτον τὸν ψευδομάμμαξυν,
τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι
πάθος οἰκτείρας, ἤ με κεραυνῷ
διατινθαλέῳ σπόδισον ταχέως,
κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
ἐς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν,
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

Στροφὴ κώλων καὶ στίχων ιβ'.

Χο. τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων κἀποκλείων τὰς θύρας,
λέξον, πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.

Φι. οὑμὸς υἱός, ἀλλὰ μὴ βοᾶτε, καὶ γὰρ τυγχάνει
οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων, ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.

Χο. τοῦ δ' ἐφέξειν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
τίνα πρόφασιν ἔχων.

Φι. οὐκ ἐᾷ μ' ὦνδρες δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακὸν,
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ', ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

Χο. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ δημολογοκλέων,
εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς αὖ;

Φι. οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν,
εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

Χο. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.
ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τοῦδε καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.

Φι. τίς ἂν οὖν εἴη ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἔγωγε ποιοίην,
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

στραγάλοις δήπουθεν ὦ παῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

παῖ. μὰ δί', ἀλλ' ἰσχάδας ὦ παππία, ἥδιον γάρ.
Χο. οὐκ ἂν μὰ τὸν δί' ἂ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς.
παῖ. μὰ δί' οὐκ ἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου,
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ, καὶ
ξύλα, κὤψον, σὺ δὲ νῷν σῦκα μ' αἰτεῖς.
παῖ. ἄγε νῦν ὦ πάτερ, ἢν μὴ
τὸ δικαστήριον ἄρχων
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνή-
σόμεθ' ἄριστον, ἔχεις ἐλ-
πίδα χρηστήν τινα νῷιν, ἢ
πόρον ἕλλας ἱερόν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ἀπαπαῖ φεῦ.
μὰ δί', οὐκ οἶδ' ἔγωγε νῷιν
οἶδ' ὅθεν γε δεῖπνον ἔσται.
παῖ. τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες,
ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
Χο. ἀνόνητον γ' ἄρα σ' ὦ θυ-
λάκιόν γ' εἶχον ἄγαλμα.
παῖ. ἒ ἒ, πάρα νῷιν στενάξειν,
Φι. φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων, ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ᾄδειν
τί ποιήσω, τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ
βούλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους

ἦγ' ἂν τ' ἀνάσων φρύνιχον· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
φιλῳδὸς, ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ἤν τί πως ἀκούσας
τοῦ 'μοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐξερπύσῃ θύραζε.

Χορῦ μέλος.

τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει, μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας, ἢ προσέκοψέ που ἐν σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη; ἦ μὴν πολὺ δριμύτατος
γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετο,
ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
λίθον ἕψεις ἔλεγεν, τάχα δ' ἂν
διὰ τὸν χθεσινόν γ' ἄνθρωπον, ὅς ἡμᾶς διεδύετ'
ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ
τἀν σάμῳ πρῶτος κατείποι διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς,
εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ, ἀλλ' ὦ 'γαθ' ἀνίστασο μηδ' οὕτω
σαυτὸν ἔσθιε, μηδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
τἀπὶ θρᾴκης, ὃν ὅπως αἰχμωεῖς, ἐγχυτριεῖς.

Ὁμοιόστροφα.

Χο. ὕπαγ' ὦ παῖ ὕπαγε.
παῖ. ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ
πάτερ ἤν σού τι δέωμαι;
Χο. πάνυ γ' ὦ παιδίον, ἀλλ' εἰ-

ΣΤΡΟΦΗ.

πὲ τί βούλει με πρίασθαι
καλὸν, οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀσ

ἀλλ' ἐγκονῶμεν ἄνδρες ὡς ἔσται λάχητι νυνί·
σύμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν
χθὲς οὖν κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτὸν ὡς κολουμένους ὧν ἠδίκησεν, ἀλλὰ γὰρ
σπεύσωμεν ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι
χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μή που λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.

παῖ. τὸν πηλὸν ὦ πάτερ σὺ τουτονὶ φύλαξαι.

Χο. κάρφος χαμᾶθεν σύ νυν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.

παῖ. οὔκ, ἀλλὰ τῳδί μοι γε νὴ δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

Χο. τί δὴ μαθὼν, τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὦ 'νόητε σύ
οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.

παῖ. εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί,
κἄπειτ' ἴσως σὺ ἐν τῷ σκότῳ τουτονὶ στερηθεὶς,
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

Χο. ἦ μὴν ἐγώ σου χἀτέρους μείζονας κολάζω,
ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι, γοῦν τοῖσι λύχνοις, οὑτοιὶ μύκητες,
φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τουτὶ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα,
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή 'στι πρώϊμα,
ὕδωρ γενέσθαι, κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς,
τί χρῆμ' ἄρ' οὑκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος,
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν

οὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν, ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην.

Βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ συνδικασταὶ, παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα. Οἰκ. τί λέγεις, ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

Βδ. νὴ τὸν Δί' ὀψὲ γὰρ ἀνεστήκασί γε,
ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦντες μ' ἀεὶ,
λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη.
ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Οἰκ. οὐκοῦν ἢν δέῃ,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

Βδ. ἀλλ' ὦ πόνηρε, τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ·
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

Οἰκ. μὴ φροντίσῃς, ἐὰν περ ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

Στροφὴ στίχων ιη'.

Χο. χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως, ὦ κωμία βραδύνεις;
μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος,
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου χαρινάδης βαδίζειν,
ὦ στρυμόδωρε κονθυλεῦ βέλτιστε συνδικαστῶν.
εὐεργίδης ἆρ' ἐστὶ που 'νταῦθ' ἢ χάβης ὁ φλυεύς,
πάρεσθ' ὃ λοιπόν ἐστιν, ἀπαππαπαί. παπαί. παππαιὰξ
ἥβης ἐκείνης, ἡνίκ' ἐν βυζαντίῳ ξυνῆμεν,
φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σὺ, κᾆτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον.
κᾆθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.

Βδ. ποῖον, φέρ' ἴδωμαι. Οἰκ. τουτονί. Βδ. τουτὶ τί ἦν;
τίς εἶ ποτ' ἄνθρωπ' ἐτεόν. Φι. οὔ τις νὴ δία.
Βδ. οὗτος σὺ ποδαπός. Φι. ἴθακος ἀπὸ δρασιππίδου.
Βδ. οὔ τις μὰ τὸν δί' οὔτι χαιρήσων γ' ἔσει.
ὕφελκε θᾶττον αὐτὸν, ὦ μιαρώτατος,
ἵν' ὑποδέδυκεν, ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
Φι. εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
Βδ. περὶ τοῦ, μαχεῖ νῷν δῆτα. Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
Βδ. πονηρὸς εἶ πόῤῥω τέχνης καὶ παράβολος.
Φι. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον, ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς
ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.
Βδ. ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν, ἐς τὴν οἰκίαν.
Φι. ὦ ξυνδικασταὶ, καὶ κλέων ἀμύνατε.
Βδ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης,
ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλὸν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν,
ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. Οἰκ. ὤμοι δείλαιος,
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον.
Οἰκ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.
Οἰκ. μῦς οὐ μὰ δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ,
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας.
Οἰκ. οἴμοι κακοδαίμων, στροῦθος ἁνὴρ γίγνεται,
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στι μοι τὸ δίκτυον
σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ, νὴ δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν,
τηρεῖν σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.
Οἰκ. ἄγε νυν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,

καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ
φυλάττεθ᾽ ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκφώξεται.

Φι. τί δράσετ᾽, οὐκ ἐκφρήσετ᾽ ὦ μιαρώτατε,
δικάσοντα μ᾽, ἀλλ᾽ ἐκφεύξεται δρακοντίδης.

Βδ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέρεις, ὁ γὰρ θεὸς
μαντευομένῳ μ᾽ οὖν χρησεν ἐν δελφοῖς ποτὲ,
ὅταν τις ἐκφύγῃ μ᾽ ἀποσκλῆναι ποτέ.

Φι. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
ἴθ᾽ ἀντιβολῶ σ᾽ ἔκφερέ με, μὴ διαρραγῶ.

Βδ. μὰ τὸν ποσειδῶ φιλοκλέων οὐδέ ποτέ γε.

Φι. διαφώξομαι τοίνυν γ᾽ ὀδοῦσι τὸ δίκτυον,

Βδ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔχεις ὀδόντας. Φι. οἴμοι δείλαιος,
πῶς ἄν σ᾽ ἀποκτείναιμι, πῶς δότε ξίφος,
ὅπως τάχιστ᾽, ἢ πινάκιον τιμητικόν.

Βδ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δράσει κακόν.

Φι. μὰ τὸν δί᾽ οὐ δῆτ᾽ ἀλλ᾽ ἀποδόσθαι βούλομαι,
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις.
νουμηνία γάρ ἐστιν. Βδ. οὔκουν κἂν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ᾽ ἄν. Φι. οὐχ ὥσπερ γ᾽ ἐγώ.

Βδ. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἄμεινον, ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

Οἰκ. οἵαν πρόφασιν καθῆκεν ὡς εἰρωνικῶς,
ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. Βδ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔσπασεν.
ταύτῃ γ᾽ ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου,
ἀλλ᾽ εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,
ὅπως ἂν ὁ γέρων μὴ δὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων, τί κλαίεις, ὅτι πεπράσει τήμερον.
βάδιζε θᾶττον τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
ὀδυσσέα τινάγ᾽. Οἰκ. ἀλλὰ ναὶ μὰ δί᾽ ἀ φέρει
κάτωγε τουτονί τιν᾽ ὑποδεδυκότα.

ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν,
καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα,
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν.
ὁ δ' ὡς περεὶ κολοιὸς αὑτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστι δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, φιλοκλέων,
ναὶ μὰ δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ, βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους, ὀφρυαγμοσεμνακουστίνους.
Βδ. ὦ ξανθία καὶ σωσία, καθεύδετε;
Ξα. οἴμοι. Σω. τί ἐστι. Ξα. βδελυκλέων ἀνίσταται.
Βδ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε,
καὶ μῦς πολεῖ γ' ὅστις καταδεδυκὼς, ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυέλου, τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται.
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Οἰκ. ταῦτ' ὦ δέσποτα
ἄναξ πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ.
οὗτος τίς εἶ σύ. Φι. καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
Βδ. καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ. Φι. συκίνου.
Βδ. νὴ τὸν δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία,
δύου πάλιν, φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ,
ὅστις πατρὸς νῦν καπνίου κεκλήσομαι.
Οἰκ. παῖ, τὴν θύραν ὤθει, πίεζε νῦν σφόδρα.
εὖ κἀνδρικῶς, κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι,

ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ,
καὶ νὴ δί' αὖ ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
τὸν πυριλάμπους ἐν θύρᾳ δῆμον καλὸν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὃς ᾖδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
ὡς ὄψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα,
εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ, κέκραγεν ἐμβάδας.
κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῲ πάνυ.
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον φέρει,
τοιαῦτ' ἀλύει, νουθετούμενος δ' ἀεὶ,
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
μὴ δ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου, καὶ κάθαιρε καὶ μάλα
μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ἀΐξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς, οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς αἴγιναν, εἶτα συλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι,

ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρέομεν.
ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορροῶν,
καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα,
ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν.
ὁ δ' ὡς περεὶ κολοιὸς αὑτῷ παττάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἶτ' ἐξήλλετο
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, φιλοκλέων,
ναὶ μὰ δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὲ, βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους, ὀφρυαγμοσεμνακυσίνους.

Βδ. ὦ ξανθία καὶ σωσία, καθεύδετε;

Ξα. οἴμοι. Σω. τί ἐστι. Ξα. βδελυκλέων ἀνίσταται.

Βδ. οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
ὁ γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε,
καὶ μῦς πολεῖ γ' ὅστις καταδεδυκώς, ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυέλου, τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται.
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. Οἰκ. ταῦτ' ὦ δέσποτα
ἄναξ πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ.
οὗτος τίς εἶ σύ. Φι. καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

Βδ. καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ. Φι. συκίνου.

Βδ. νὴ τὸν δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐκ ἐσῤῥήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία,
δύου πάλιν, φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
ἐνταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ,
ὅστις πατρὸς νυνὶ καπνίου κεκλήσομαι.

Οἰκ. παῖ, τὴν θύραν ὤθει, πίεζε νῦν σφόδρα.
εὖ κἀνδρικῶς, κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.

ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ,
καὶ νὴ Δί' ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
τὸν πυριλάμπους ἐν θύρᾳ δῆμον καλὸν,
ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλός.
τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὃς ᾖδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
ὡς ὀψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα,
εὐθὺς ἀπὸ δόρπου, κέκραγεν ἐμβάδας.
κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῲ πάνυ.
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι
ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει,
τοιαῦτ' ἀλύει, νουθετούμενος δ' ἀεὶ,
μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ
ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος,
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
μηδ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου, καὶ κάθαιρε καὶ μάλα
μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
ἀΐξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς, οὐκ ὠφέλει,
διέπλευσεν εἰς αἴγιναν, εἶτα συλλαβὼν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
ὁ δ' ἀνεφαίνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι,

ἔστι γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ,
αὔω καθεύδων, ὁ μέγας οὑπὶ τοῦ τέγους,
οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,
ἔνδον καθεύδειν, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ.
νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδὲ ξυμβάλοι,
εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν, ἐπεὶ τοπάζετε,
ἀμυνίας μὲν ὁ προνάπου φήσ' οὑτοσὶ
εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. Σω. ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
Ξα. μὰ δί' ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
Σω. οὔκ, ἀλλὰ φίλομεν ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
Ξα. ὁ δὶ δέ φησι σωσίας πρὸς δερκύλον,
εἶναι φιλοπότην αὐτόν. Σω. οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρῶν ἐστὶν ἡ νόσος.
Ξα. νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ σκαμβωνίδης,
εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν, ἢ φιλόξενον.
Σω. μὰ τὸν κύν' ὦ νικόστρατ' οὐ φιλόξενος.
ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅ γε φιλόξενος.
Ξα. ἄλλως φλυαρεῖτ' οὐ γὰρ ἐξευρήσετε
εἰ δ' ἠπιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου,
φιληλιαστής ἐστὶν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει.
ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον γ' ἔχειν εἰωθέναι,
τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων, ἀνίσταται.

ὄζει κάκιστον τὸ 'νύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
Σω. εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην,
ἵστη βόειον δημόν. Ξα. οἴμοι δείλαιος,
τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διϊστάναι.
Σω. ἐδόκει δέ μοι θέωρος αὐτῆς πλησίον
χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
εἶτ' ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας,
ὁλᾷς θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.
Ξα. ὀρθῶς γε τοῦτ' ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
Σω. οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ θέωρος κόραξ
γιγνόμενος. Ξα. ἥκιστα, ἀλλ' ἄριστον. Σω. πῶς. Ξα. ὅπως;
ἄνθρωπος ὢν, εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
οὔκουν σαφὲς τοῦτο ξυμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν, ἐς κόρακας οἰχήσεται.
Σω. εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολοὺς μισθώσομαι,
οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα.
Ξα. φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον.
ὀλίγα γ' ὑπειπὼν πρότερον αὐτοῖσι, ταδὶ,
μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
μηδ' αὖ γέλωτα μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος,
δούλω διαρρίπτουντε τοῖς θεωμένοις,
οὔθ' ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,
οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος εὐριπίδης,
οὐδ' εἰ κλέων ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν.
αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον, γνώμην ἔχον.
ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον.
κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.

ἔστι γὰρ

Σω. οὔκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ σαβαζίου.
Ξα. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς σαβάζιον.
κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος,
καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
Σω. κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδὲ πώποτε.
ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξα. ἐδόκουν αἰετὸν
καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.
κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν κλεώνυμον.
Σω. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει κλεώνυμος,
πῶς δὴ προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων
ὅ,τι ταυτὸ θηρίον ἔν τε γῇ κἀν οὐρανῷ,
κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.
Ξα. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον. Σω. μὴ φροντίσῃς.
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.
Ξα. δεινόν γε που 'στ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
ἀτὰρ τὶ τὸ σὸν αὖ λέξον. Σω. ἀλλ' ἔστι μέγα.
περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
Ξα. λέγε νῦν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
Σω. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πνυκὶ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα.
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια.
κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μου δόκει,
δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης συός.
Ξα. αἰβοῖ. Σω. τί ἐστι. Ξα. παῦε παῦε, μὴ λέγε,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
πρόσωπα.

οἰκέται δύο, σωσίας καὶ	ξανθίας.
βδελυκλέων.	φιλοκλέων.
χορὸς γερόντων σφηκῶν.	παῖδες.
κύων.	κῆρυξ.
κυδαθηναιεύς.	θεσμοθέτης.
γυνὴ ἀρτόπωλις.	ἀνήρ τις εὐρυπίδης.
κατήγορος.	

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ.

ΟΥΤΟΣ τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον ξανθία;
Ξα. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
Σω. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα.
ἆρ' οἶσθά γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
Ξα. οἶδ' ἀλλ' ἐπιθυμῶ μικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
Σω. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
Ξα. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς ἐτεόν, ἢ κορυβαντιᾷς.

Δι. ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν; τήνελλα καλλίνικος.
Χο. τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖς πρέσβυ καλλίνικος.
Δι. καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
Χο. τήνελλα νυν ὦ γεννάδα χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
Δι. ἕπεσθέ νυν ᾄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.
Χο. ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν,
τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντές σε καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡ-νέων τέλος.

ΣΦΗΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.
διὰ στίχων ἰάμβων.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα, παῖς εἴρξας ἄφνω
αὐτὸς ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκουροῦντά γ' ὅπως,
μὴ λανθάνῃ, μὴ δ' ἔξῃ, διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ,
εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
ἵνα τῷ δύνασθαι κέντρον ἰέναι ποι
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος,
ξυμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου,

κατεγχάνοιγε ταῖς ἐμαῖσιν αὖ τύχαις.

Δι. ἀτταλατταταὶ
τῶν τιτθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια,
φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω,
τὸ περιπετασὸν κἀπιμανδαλωτὸν αὖ.
τὸν γὰρ χοᾶ νυν πρῶτος ἐκπέπωκά γε.

Λα. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

Δι. ἰὴ ἰή. ὦ χαῖρε λαμαχίππιον.

Λα. συγερὸς ἐγώ. Δι. μογερὸς ἐγώ.

Λα. τί με σὺ κυνεῖς. Δι. τί με σὺ δάκνεις.

Λα. τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
νυν ξυμβολῆς βαρείας.

Δι. τοῖς χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο.

Λα. ἰὼ ἰώ. παιὰν παιάν.

Δι. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον παιώνια.

Λα. λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους, παπαῖ,
προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλοι.

Δι. ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλαι.

Λα. ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινιῶ.

Δι. κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι,
καὶ σκοτοδινιῶ.

Λα. θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ πιττάλου,
παιωνίαισι χερσίν.

Δι. ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε, ποῦ 'στιν ὁ βασιλεὺς
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

Λα. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.

βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ πελεθὸν, ἀρτίως κεχεσμένον.
ἐπαΐξειεν δ' ἔχων
τὸν μάρμαρον, καὶ πειθ' ἁμαρ-
τῶν, βάλοι κρατῖνον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Αγ. ὦ δμῶες οἳ κατ' οἶκον ἐστὲ λαμάχου,
ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίῳ θερμαίνετε,
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔργ' οἰσυπηρὰ λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν,
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισεν,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσὼν,
καὶ γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος,
ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν,
λείπω φάος γε τοὐμὸν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγὼ,
τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν.
ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,
λῃστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορὶ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς, ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

Λά. ἀτταταῖ ἀτταταῖ
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπεὶς,
ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν
οἰμωκτὸν ἐν γένοιτό μοι.
δικαιόπολις γὰρ εἴ μ' ἴδοι, τετρωμένον

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ Ζ.

χο. ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν,
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν,
τῷ δὲ, καθεύδειν μετὰ παιδίσκης,
ὡραιοτάτης,
ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ.

ἀντίμαχον τὸν ψακάδος,
τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων, τὸν ποιητήν,
ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς,
ἐξολέσειεν ὁ ζεύς.
ὅσγ᾽ ἐμὲ τὸν τλήμονα
λήναια χορηγῶν, ἀπέλυσ᾽ ἄδειπνον.
ὅνγ᾽ ἔτ᾽ ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον, ἡ δ᾽ ὠπτημένη
σίζουσα πέραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
ὀκέλλοι, κᾆτα μέλ
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων,
ἁρπάσασα φεύγοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ.

τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν
κᾆθ᾽ ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ᾽ ἐξ
ἱππασίας βαδίζων,
εἶτα κατάξειέ τις αὐ
τοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς ὀρέστης,
μαινόμενος, ὁ δὲ λίθον βαλεῖν

βούλει περιδόσθαι κἀπιτρέψαι λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
Λά. οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.
Λά. παῖ παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
Δι. παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Λά. φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσομαι τοὔλυτρον,
ἔχ' ἀντέχου παῖ. Δι. καὶ σὺ παῖ τοῦδ' ἀντέχου.
Λά. τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος.
Δι. καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.
Λά. φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
Δι. κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.
Λά. ταῦτ' οὐ καταγέλως ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύς.
Δι. ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς.
Λά. κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ,
ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον.
Δι. κατάχει σὺ τὸ μέλι, κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων,
κλάειν κελεύω λάμαχον τὸν γοργάσου.
Λά. φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον.
Δι. ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
Λά. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
Δι. ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.
Λά. τὰ στρώματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.
Δι. τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος,
ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι,
Λά. τὴν ἀσπίδ' αἶρε, καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβών,
Νίφει, βαβαιάξ, χειμέρια τὰ πράγματα.
Δι. αἶρε τὸ δεῖπνον, συμποτικὰ τὰ πράγματα.

βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
ὁ τοῦ διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται,
ἀλλ' ἐγκόνει, δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' ἁρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. Λα. κακοδαίμων ἐγώ.
Δι. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν γοργόνα,
σύγκλειε, καὶ δεῖπνον τὶς ἐνσκευαζέτω.
Λα. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
Δι. παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί,
Λα. ἅλας θυμίτας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυα.
Δι. ἐμοὶ δὲ τεμάχη. κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι,
Λα. θρῖον ταρίχους οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι.
Δι. κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ θρῖον, ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
Λα. ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους.
Δι. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
Λα. καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.
Δι. καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Λα. ὤνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Δι. ὤνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας.
Λα. τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Δι. κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
Λα. ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
Δι. ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
Λα. ὤνθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
Δι. οὐκ. ἀλλ' ἐγὼ χὠ παῖς ἐρίζομεν πάλαι,

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνα.
Δι. φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις, ὡς γελοῖον ὦ θεοὶ
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ.
ὁτιὴ γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ αἰτία.
ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον ὦ γύναι,
οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι τουτῳὶ
νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδὰς, φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
Χο. καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς,
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.
Αγ. ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λάμαχοι.
Λά. τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ.
Αγ. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.
κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον, τὰς εἰς βολὰς,
ὑπὸ τοὺς χόας γὰρ καὶ χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν βοιωτίους.
Λά. ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
Δι. οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναι με μὴ δ' ἑορτάσαι;
ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
Λά. οἴμοι κακοδαίμων, καταγελᾷς ἤδη σύ μου;
Δι. βούλει μάχεσθαι γηρυόνῃ τετραπτίλῳ.
Λά. αἲ αἲ, οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.
Δι. αἲ αἲ, τίνα δ' αὖ μοι προσφέρει τις ἀγγελῶν.
Αγ. δικαιόπολι. Δι. τί ἐστιν. Αγ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ

ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὠφθαλμὼ ταχύ.
Δι. ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
Γε. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
Δι. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς πιττάλου.
Γε. σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα,
ἐς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
Δι. οὐδ' ἂν στριβιλικὶγξ, ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.
Γε. οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Χο. ἀνὴρ ἀνεύρηκέ τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδὺ, κοὐκ ἔοι
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
Δι. κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι,
τὰς σηπίας στάθευε.
Χο. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
Δι. ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
Χο. ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γείτονας, κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.
Δι. ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζεται.
Πα. δικαιόπολι. Δι. τίς οὗτοσί, τίς οὗτοσί.
Πα. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα;
ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς ποιῶν ὅστις ποτ' ἦν.
Πα. ἐκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χάριν,
ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἐς τὸν ἀλάβαστρον, κύαθον εἰρήνης ἕνα.
Δι. ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
ἀλλ' αὑτηὶ, τίς ἐστιν. Πα. ἡ νυμφεύτρια,

πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτιστος, ἀσκὸν κτησιφῶντος λήψεται.
Δι. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούεται;
ἀναβράττετ' ἐξοπτᾶτε, φέρετ' ἀφέλκετε,
τὰ λαγῷα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Χο. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἄνθρωπε τῆς παρούσης.
Δι. τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας
ὀπτωμένας ἴδητ'.
Χο. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
Δι. τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
Χο. ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὑτῷ διακονεῖται.
Γε. οἴμοι τάλας. Δι. ὦ ἡράκλεις τίς οὑτοσί.
Γε. ἀνὴρ κακοδαίμων. Δι. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου.
Γε. ὦ φίλτατε. σπονδαὶ γάρ εἰσι σοι μόνῳ,
Δι. μέτρησον εἰρήνης τί μοι κἂν πέντ' ἔτη.
τί ἔπαθες. Γε. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
Δι. πόθεν γ'. Γε. ἀπὸ φυλῆς ἔλαβον οἱ βιοώτιοι.
Δι. ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
Γε. καὶ ταῦτα μέντοι νὴ δί' ὥσπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις. Δι. εἶτα νυνὶ τοῦ, δέει.
Γε. ἀπόλωλα, τὼ 'φθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ' εἴ τι κήδει δερκέτου φυλασίου,

ἐσπεισμένον, ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾷν,
ὧν τὰ μὲν, ἐν οἰκίᾳ,
χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν;
αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ, τῷ δέ γε πορίζεται.
οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι,
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται,
συγκατακλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
ἠργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτρεπε, κἀξέχει,
κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
πῖνε, κατάκεισο λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρὶ
ἐξέχειθ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων,
τᾶδ' ἤδη ἐπὶ δεῖπνον ἅμα, καὶ μεγάλα γε φρονεῖ.
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα, τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Χο. ὦ κύπριδι τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις
ξύντροφε διαλλαγὴ,
ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρως ξυναγάγοι λαβὼν,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων,
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σὺ,
ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.
πρῶτα μὲν ἂν, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν.
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,
καὶ τὸ τρίτον, ἡμερίδος ὄρχον ὁ γέρων ὁδὶ
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ
ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.

Κή. ἀκούετε λεῴ, κατὰ τὰ πάτρια τὰς χοὰς

κἀτα κάρα κρέμαι τό γε.

Χο. ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

Βοι. μέλλω γέτοι θερίδδειν.

Χο. ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε συὼ
θέριζε, κἀ τοῦτον λαβὼς,
πρόβαλλ' ὅπου βούλει φέρων
πρὸς πάντα συκοφάντην.

Δι. μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον,
αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ βοιώτιε.

Βοι. ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ὦ ἰσμήνιχε,
χ' ὅπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλ' ὅμως
κἂν τοῦτο κερδάνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.

Αγ. δικαιόπολι. Δι. τίς ἐστι, τί με βωστρεῖς. Αγ. ὅτι
ἐκέλευσε λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς,
ἐς τοὺς χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε κωπαΐδ' ἐγχέλυν.

Δι. ὁ ποῖος οὗτος λάμαχος τὴν ἐγχέλυν.

Αγ. ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν γοργόνα
πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

Δι. οὐκ ἂν μὰ δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα,
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω.
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ΙΖ.

Χο. εἶδες ὦ, εἶδες ὦ,
πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον,

Νι. ἐγὼ φάσω σοι τοῦ περιεσώτων χάριν,
ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας.
Δι. ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
Νι. αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι. Δι. τίνι φόπῳ;
Νι. ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφλω ἀνὴρ βοιώτιος,
ἅψας ἂν ἐς πέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.
δι' ὑδρορρόας βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆυς. Δι. ὦ κάκις' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
Νι. μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα,
δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω,
ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
Χο. ἔνδησον ὦ βέλτιστε τῷ ξένῳ καλῶς
τὴν ἐμπολὴν οὕτως ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
Δι. ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ
λάλον τι καὶ πυρορραγές, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
Χο. τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ.
Δι. πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν
φαίνειν ὑπευθύνους, λυχνοῦχος καὶ κύλιξ,
τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
Χο. πῶς δ' ἂν πεποιθείη τις ἀγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος κατ' οἰκίαν,
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι.
Δι. Ἰσχυρόν ἐστιν ὦ 'γάθ', ὥσ-
τ' οὐκ ἂν καταγείη ποτ' εἰ
περ ἐκ ποδῶν

ἦλθον ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ μορύχῳ, δμῶον ἐξενέγκατε,
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα,
σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἔγχελυν,
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην,
προσείπατ' αὐτὴν ὦ τέκν' ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
Βοι. ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πεῖ γενήσεται.
Δι. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί,
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
Βοι. ἰώγα ταῦτα πάντα. Δι. φέρε πόσου λέγεις.
ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδε κεῖσ' ἄξεις ἰών.
Βοι. ὅτι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσι δὲ μή.
Δι. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος φαληρικὰς
ἢ κέραμον. Βοι. ἀφύας ἢ κέραμον, ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ
ἀλλ' ὅτι παρ' ἁμῖν μή, τᾷδε δ' αὖ πολύ.
Δι. ἐγᾦδα, τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. Βοι. νὴ τὼ σιώ.
λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος ἀγαγὼν, καὶ πολὺ
ἅπερ πίθακον, ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
Δι. καὶ μὴν ὁδὶ νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
Βοι. μικκός γα μᾶκος οὗτος. Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν.
Νι. ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί; Βοι. τῶδ' ἐμά,
θείβαθεν ἴστω ζεύς. Νι. ἐγὼ τοίνυν γ' ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα. Βοι. τί δαὶ κακὸν παθών,
ὀρνεπετίοισι πόλεμον ἤρω καὶ μάχαν.
Νι. καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βοι. τί ἀδικειμένος.

ῥιγῶντε καὶ πεινῶν ἀεί.
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου

Βοι. ἴττω ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς,
κατάθου τὺ τὰν γλάχων' ἀφέμας ἰσμηνία,
ὑμὲς δ' ὅσοι θείβαθεν αὐλητοὶ πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.
Δι. παῦ' ἐς κόρακας, οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι χαιριδεῖς, βομβαύλιοι.
Βοι. νὴ τὸν ἰόλαον εὐχαρίτως αἴγ' ὦ ξένε.
θείβαθι γὰρ φυσάντες ἐξόπιθέ μου,
καὶ τἄνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί,
ἀλλ' εἴ τι βούλει πρίασο τῶν, ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
Δι. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε βοιωτίδιον.
τί φέρεις. Βοι. ὅσ' ἔστ' ἀγαθὰ βοιωτοῖς ἁπλῶς
ὀρίγανον, γλαχώ, ψιάθους, θρυαλλίδας,
νάττας, κολοιοὺς ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλους, κολύμβους. Δι. ὥσπερεὶ χειμὼν ἄρα
ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας;
Βοι. καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
ἰκτίδας ἐνύδρους, ἐγχέλεις κωπαΐδας.
Δι. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
Βοι. πρέσβειρα πεντήκοντα κωπαΐδων κορᾶν,
ἔκβαθι τῷδε κἠπιχάριτται τῷ ξένῳ.
Δι. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,

ἦλθες

Με. οἷον τὸ καλὸν ἐν ταῖς ἀθάναις τοῦτ' ἔνι.
Δι. θάρρει μεγαρίκ' ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τὰς ἅλας,
καὶ χαῖρε πόλλ' ἀεί. Με. ἀλλ' ἀμὶν οὐκ ἐπιχώριον.
Δι. πολυπραγμοσύνης νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
Με. ὦ χοιρίδια πειρῆσθε κἄνις τῶ πατρὸς
παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μᾶζαν, αἴ κά τις διδῷ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΚΔ'.

Χο. εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος, οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἀνὴρ
ἐν τῇ 'γορᾷ καθήμενος,
κἂν εἰσίῃ τις κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται.
οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι,
οὐδ' ἐξομόρξεται πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,
οὐδ' ὠστεῖ κλεωνύμῳ
χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν δίει,
κοὐ ξυντυχὼν ὑπέρβολος,
δικῶν ἀναπλήσει.
οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τῇ 'γορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
κρατῖνος ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν, μιᾷ μαχαίρᾳ,
οὐδ' ὁ περιπόνηρος ἀρτέμων
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν
ὄζων κακὸν, τῶν μασχαλῶν,
πατρὸς τραγασαίου.
οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται πάνσων ὁ παμπόνηρος,
λυσίστρατός τ' ἐν ἀγορᾷ χολαργέων ὄνειδος.
ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς

αὐτὸς δ᾽ ἐρώτη. Δι. χοῖρε, χοῖρε. Κό. κοΐ κοΐ.
Δι. τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους; Κό. κοΐ κοΐ.
Δι. τί δαὶ φιβάλεως ἰσχάδας; Κό. κοΐ κοΐ.
Δι. τί δ᾽, σῦκα φάγοις αὐτὸς ἄν. Κό. κοΐ κοΐ.
Δι. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων,
τοῖς χοιριδίοισιν, ἆρα τρώξονται; βαβαὶ,
οἷον ῥοθιάζουσ᾽ ὦ πολυτίμηθ᾽ Ἡράκλεις,
ποδαπὰ τὰ χοίρι᾽ ὡς Τραγασαῖα φαίνεται,
ἀλλ᾽ οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
Με. ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.
Δι. νὴ τὸν Δί᾽ ἀστείω γε τὼ βοσκήματε,
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
Με. τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων φορμαλλίδος.
τὸ δ᾽ ἅτερον αὖ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
Δι. ὠνήσομαί σοι, περίμεν᾽ αὐτοῦ. Με. ταῦτα δὴ
Ἑρμᾶ ᾽μπολαῖε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν,
οὕτω μ᾽ ἀποδόσθαι, τάν τ᾽ ἐμαυτοῦ ματέρα.
Συ. ἄνθρωπε, ποδαπός. Με. χοιροπώλας Μεγαρικός.
Συ. τὰ χοιρίδια τοίνυν γ᾽ ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽, ἥκει πάλιν
ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.
Συ. κλάων μεγαρεῖς, οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Με. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι.
Δι. ὑπὸ τοῦ, τίς ὁ φαίνων σ᾽ ἐστὶν; οἱ ἀγορανόμοι.
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ᾽ ἐξείρξετε;
τί ἢ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος.
Συ. οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; Δι. κλάων γε σὺ
εἰ μὴ ᾽τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.

οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἦμεν, ἀλλὰ μάν
αἴ λῇς, περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν·
αἲ μή 'στιν οὗτος χοῖρος ἑλλάνων νόμῳ.
Δι. ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε. με. ναὶ τὸν διοκλέα,
ἐμά γα, σὺ δ' ἔνιν ἤμεναι τινὸς δοκεῖς,
ἢ λῇς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νὴ τοὺς θεοὺς
ἔγωγε. με. φώνει δὴ σὺ ταχέως χοιρίδιον,
οὐ χρῆσθα σιγῇς ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα,
πάλιν τύ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν ἑρμᾶν οἴκαδις.
Κό. κοῒ κοΐ.
Με. αὕτα 'στὶ χοῖρος. Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφείς γε, κύσθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.
Με. σάφ' ἴσθι ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
Δι. ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηί. Με. σὰ μάν·
πᾷ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι. Δι. κέρκον οὐκ ἔχει.
Με. νέα γάρ ἐστιν, ἀλλὰ δελφακουμένα,
ἑξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
ἀλλ' αἲ τράφειν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
Δι. ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
Με. ὁμοματρία γάρ ἐστι, κἠκ ταὐτῶ πατρός.
αἲ δ' ἂν παχυνθῇ, κἀναχνοανθῇ γ' ἐν τριχί,
κάλλιστός ἐστι χοῖρος ἀφροδίτᾳ θύειν.
Δι. ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τἀφροδίτῃ θύεται.
Με. οὐ χοῖρος; ἀφροδίτᾳ, μόνᾳ γε δαιμόνων,
καὶ γίνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς,
ἅδιστον, αἲ τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
Δι. ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν.
Με. ναὶ τὸν ποτειδᾶν, αἲ κἄνευ γα τῶ πατρός.
Δι. τί δ' ἐσθίει μάλιστα. Με. πάνθ' ἅ κα διδῷς.

ὥς καὶ τὰν ἑρμᾶν εἴπερ ἵξετ' οἴκαδις,
τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς,
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
κἤπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε,
χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ γε δικαιόπολιν, ὅπα
δικαιόπολις, ἦ λῇς πρίασθαι χοιρία;

δι. τί ἀνὴρ μεγαρικός. Με. ἀγοράσοντες ἥκομες.
δι. πῶς ἔχετε. Με. διαπεινᾶμες αἰεὶ ποτὶ τὸ πῦρ.
δι. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν δί' ἢν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ μεγαρεῖς νῦν. Με. οἷα δή.
ἀλλὰ γὰρ ὅκα μὲν γα τηνόθεν ἐμπορευόμαν
ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.
δι. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σὰ μάν
τί δ' ἄλλο. δι. μεγαροῖ, πῶς ὁ σῖτος ὤνιος.
Με. παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἅπερ τοὶ θεοί.
δι. ἅλας οὖν φέρεις; Με. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
δι. οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ' ὑμὲς, ὧν ἀεὶ
ὅκκ' ἐσβαλεῖτε τῶς ἀρωραῖοι μύες,
πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἐξορύσσετε;
δι. τί δαὶ φέρεις. Με. χοίρους ἐγώνγα μυστικάς.
δι. καλῶς λέγεις, ἐπίδειξον. Με. ἀλλὰ μὰν καλαί
ἄντεινον αἰ λῇς ὡς παχεῖαι καὶ καλαί.
δι. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα. Με. χοῖρος ναὶ δία.
δι. τί λέγεις σὺ ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος. Με. μεγαρικά
ἢ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἅδ'. δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
Με. οὐ δεινά, θᾶσθε τοῦδε τᾶς ἀπιστίας,

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ᾖ
τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ κλεινίου.
κἀξελαύνειν χρὴ τὸ λοιπόν. κἂν φύγῃ τις ζημιοῦν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

Δι. ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσὶν οἵδε τῆς ἐμῆς,
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι πελοποννησίοις
ἔξεστι, καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμοις δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι,
τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
μήτ' ἄλλος ὅστις φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπεισάμην,
μέτειμ' ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Με. ἀγορὰ 'ν ἀθάναις χαῖρε, μεγαρεῦσιν φίλα.
ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἅπερ ματέρα,
ἀλλ' ὦ πόνηρα κώρια γ' ἀθλίου πατρὸς
ἄμβατε ποτὰν μάδδαν, αἴχ' εὕρητέ πα.
ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα,
πότερα, πεπρᾶσθαι χρήδδετ' ἢ πεινῆν κακῶς.

Κό. πεπρᾶσθαι, πεπρᾶσθαι.

Με. ἐγώνγα καὐτός φαμι, τίς δ' οὕτως ἀνοῦς,
ὃς ὑμέ κα πρίαιτο φανερὰν ζαμίαν.
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρειν,
περίθεσθε τάσδε τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν, ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.

ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι,
κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν
ἄνδρα πιθωνὸν, σπαράττων καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὄφλων ἀπέρχεται.
εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους
οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ια'.

Χο. ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέ
σαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ
θερμὸν ἀπομορξάμενον,
ἀνδρεικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν.
εἶτα μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐδιώκομεν.
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
κᾆτα προσαλισκόμεθα.
πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ μαρψίας.

Αντεπίρρημα στίχων ιζ'.

τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον θουκυδίδην
ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ σκυθῶν ἐρημίᾳ.
τῷδε τῷ κηφισοδήμου τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ.
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην ἰδὼν,
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον.
ὃς μὰ τὴν δήμητρ' ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν ἀχαιὰν ῥᾳδίως ἠνέσχετο,
ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲν ἂν, πρῶτον εὐάθλους δέκα.
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς, τοξότας τρισχιλίους,
περιετόξευσε δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.

πρὸς ταῦτα κλέων καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον,
ξύμμαχον ἔσται· κοὐ μή ποθ' ἁλῶ,
περὶ τὴν πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος.
δειλὸς καὶ λακκοκαταπύγων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. δεῦρο μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὸν πυρὸς ἔ-
χουσα μένος, εὔτονος ἀχαρνική,
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων,
φέψαλος ἀνήλατ' ἐρε-
θιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι,
ἡνίκ' ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι·
οἱ δὲ θασίαν ἀνακυκλῶσι λιπαράμπυκα,
οἱ δὲ μάττουσιν, οὕ-
τω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος,
εὔτονον ἀγροικότονον,
ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

Ἐπίρρημα στίχων ις'.

Χο. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει,
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
γηροβοσκούμεθ' ὑφ' ὑμῶν. ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς, καὶ παρεξηυλημένους.
οἷς ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν, ἡ βακτηρία.
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,

διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν ἀθηναίοις ταχυβούλοις.
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ὑμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς ἀθηναίους μεταβούλους.
φασὶ δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής.
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,
μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας,
πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες
πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν, καὶ πειδὴ τοῦτό τις εἴπη,
εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς καλέσειεν ἀθήνας,
εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας,
ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσι δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον.
ὅστις παρεκινδύνευσεν ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
ὅτε καὶ βασιλεὺς λακεδαιμονίων πρεσβείαν βασανίζων,
ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν.
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.
διὰ τοῦθ' ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
καὶ τὴν αἴγιναν ἀπαιτοῦσι, καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης,
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποθ' ἀφῆσθ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.
φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ' ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι
οὐ θωπεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθοὺς οὔτ' ἐξαπατύλλων,
οὔτε πανουργῶν, οὔτε κατέρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.

τισαμενοφαινίππους, πανουργιππαρχίδας.
ἑτέρους δὲ παρὰ χάρητι, τοὺς δ᾽ ἐν χάοσι
γερητοθεοδώρους διομειαλαζόνας.
τοὺς δ᾽ ἐν καμαρίνῃ, κἀν γέλᾳ, κἀν καταγέλᾳ.

Λα. ἐχειροτονήθησαν γάρ. δι. αἴτιον δὲ τί,
ὑμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἁμηγέπου,
τωνδὶ δὲ μηδέν᾽ ἐτεὸν ὦ μαριλάδη
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἐν, ἢ
ἀνένευσε, καί τοι γ᾽ ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
τί δαὶ δράκυλλος, καὶ εὐφορίδης, ἢ πρινίδης,
εἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάτανʼ ἢ τοὺς χάονας;
οὔ φασιν, ἀλλ᾽ ὁ κοισύρας, καὶ λάμαχος,
οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρῴην ποτὲ.
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστων παρῄνουν οἱ φίλοι.

Λα. ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ᾽ ἀνασχετά;

δι. οὐ δῆτ᾽ ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε λάμαχος.

Λα. ἀλλ᾽ οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.

δι. ἐγὼ δὲ κηρύττω καὶ πολοποννησίοις
ἅπασι καὶ μεγαρεῦσι, καὶ βοιωτίοις,
πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, λαμάχῳ δὲ μή.

Κομμάτιον.

Χο. ἁνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν, ἀλλ᾽ ἀποδύντες, τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

Παράβασις στίχων λα.

ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκε τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστιν.

Δι. ὦ λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων.
Χο. ὦ λάμαχ' οὐ γὰρ οὗτος ἅνθρωπος πάλαι,
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
Λα. οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
Δι. ὦ λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι, κἀστωμυλάμην.
Λα. τί δ' εἶπας ἡμᾶς οὐκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ οἶδά πω.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν τῶν ὅπλων, ἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.
Λα. ἰδού. Δι. παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί.
Λα. κεῖται. Δι. φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν.
Λα. τουτὶ πτίλον σοι. Δι. τῆς κεφαλῆς νυν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω. βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
Λα. οὗτος τί δράσεις, τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
Δι. πτίλον γάρ ἐστιν εἰπέ μοι τίνος ποτέ.
Λα. ὄρνιθός ἐστιν. Δι. ἆρα κομπολακύθου;
Λα. οἴμ' ὡς τεθνήσει. Δι. μηδαμῶς ὦ λάμαχε,
οὐ κατ' ἰσχύν ἐστιν, εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας. εὔοπλος γὰρ εἶ.
Λα. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὤν;
Δι. ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχὸς. Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ.
Δι. ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης.
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
Λα. ἐχειροτόνησαν γάρ με. Δι. κόκκυγές τε τρεῖς
ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπεισάμην,
ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι.
νεανίας δ' οἵους σὺ, διαδεδρακότας.
τοὺς μὲν, ἐπὶ θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμὰς,

θορύβου, στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, παλλαδίων χρυσουμένων,
στοᾶς στεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἐδρᾶτε, τὸν δὲ τήλεφον
οὐκ οἰόμεσθα. νοῦς ἄρ' ὑμῖν οὐκ ἔνι.

Ημ. ἄληθες ὦ 'πίτριπτε, καὶ μιαρώτατε,
ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν, ἡμᾶς λέγειν;
καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν ὠνείδισας;

Ημ. νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει,
δίκαια πάντα, κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

Ημ. εἶτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

Ημ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς, ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

Ημ. ἰὼ λάμαχ' ἰὼ βλέπων ἀστραπὰς
βοήθησον ὦ γοργολόφα φανείς,
ἰὼ λάμαχ', ὦ φίλε, ὦ φυλέτα,
εἴτ' ἔστι τις ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς,
ἢ τειχομάχος ἀνὴρ βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἴσχομαι μέσος.

Λα. πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας
ποῖ χρὴ βοηθεῖν, ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν
τίς γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος.

ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα,
ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
κεἴ που σίκυον εἶδεν, ἢ λαγώδιον,
ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἅλος,
ταῦτ' ἦν μεγαρικὰ, κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, κἀπιχώρια.
πόρνην δὲ σιμαίθαν ἰόντες μεγάραδε,
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.
κᾆθ' οἱ μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν ἀσπασίας πόρνα δύο,
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεῤῥάγη
ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν,
ἐντεῦθεν ὀργῇ περικλέης οὐλύμπιος
ἤστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
ὡς χρὴ μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.
ἐντεῦθεν οἱ μεγαρῆς ὅτι δὴ 'πείνων βάδην
λακεδαιμονίων ἐδέοντο, ψήφισμ' ὅπως
μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας,
κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς, δεομένων πολλάκις,
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων,
ἐρεῖ τις οὐ χρῆν, ἀλλὰ τί χρῆν εἴπατε.
φέρ' εἰ λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει,
ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον σεριφίων.
καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν ἢ πολλοῦ γε δεῖ,
καὶ κάρτα μέντ' ἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς, ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. τί δράσεις, τί φήσεις,
ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος
ὢν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
Ημ. ἁνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.
εἶα νῦν ἐπειδή περ
αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν;
Δι. μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πτωχὸς ὤν, ἔπειτ' ἐν ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ κλέων, ὅτι
ξένων παρόντων, τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, οὑπὶ ληναίῳ τ' ἀγὼν,
κοὔπω ξένοι πάρεισιν. οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι,
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν λακεδαιμονίους σφόδρα.
κἀυτὸς ὁ ποσειδῶν, οὑπὶ ταινάρῳ θεὸς,
σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
καὶ μοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς λάκωνας αἰτιώμεθα.
ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
μέμνησθε τοῦθ' ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,

Ευ. φέρου λαβὼν ταῦτ᾽, ἴσθ᾽ ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
Δι. οὔπω μὰ δί᾽ οἶσθ᾽ οἷ᾽ αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ᾽ ὦ γλυκύτατ᾽ εὐριπίδη, τουτὶ μόνον
δός μοι χυτρίδιον, σφογγίῳ βεβυσμένον.
Ευ. ἄνθρωπ᾽ ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. Δι. ἀπέρχομαι.
καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς, οὗ μὴ τυχὼν,
ἀπόλωλ᾽. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ᾽ εὐριπίδη.
τουτὶ λαβὼν ἄπειμι, κοὐ πρόσειμ᾽ ἔτι,
ἐς τὸ σπυρίδιον, ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
Ευ. ἀπολεῖς μ᾽ ἰδού σοι φροῦδά μοι τὰ δράματα.
δι. ἀλλ᾽ οὐκέτ᾽ ἀλλ᾽ ἄπειμι, καὶ γὰρ εἴμ᾽ ἄγαν
ὀχληρὸς οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ᾽. ἐπελαθόμην
ἐν ᾧπερ ἐστὶ πάντα μοι τὰ πράγματα.
εὐριπίδιον γλυκύτατος, ὦ φιλτάτιον,
κάκιστ᾽ ἀπολοίμην, εἴ τι σ᾽ αἰτήσαιμ᾽ ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον,
σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένος.
Ευ. ἀνὴρ ὑβρίζει, κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
δι. ὦ θύμ᾽ ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα,
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅσον τὸν ἀγῶν᾽ ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ᾽ αὑτηί,
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν εὐριπίδην,
ἐπῄνεσ᾽ ἄγε νυν ὦ τάλαινα καρδία
ἄπελθ᾽ ἐκεῖσε. κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες, εἰποῦσ᾽ ἅττ᾽ ἂν αὐτῇ σοι δοκεῖ
τόλμησον, ἴθι χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
εὐ. ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ᾽ ἄνωθεν τῶν θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν ἰνοῦς. Θε. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
δι. ὦ ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ.
ἐνσκευάσασθαί μ᾽ οἷον ἀθλιώτατον,
εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ,
κἀκεῖνά μοι δὸς τὰ ᾽κόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν, τὸ μύσιον.
δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμὶ, φαίνεσθαι δὲ μή.
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ᾽ ὅς εἰμ᾽ ἐγώ.
τοὺς δ᾽ αὖ χορευτὰς, ἠλιθίους παρεστάναι.
ὅπως ἂν αὐτοὺς, ῥηματίοις σκιμαλίσω.
εὐ. δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
δι. εὐδαιμονοίης, τηλέφῳ δ᾽ ἃ ᾽γὼ φρονῶ
εὖ γ᾽ οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαι καὶ πτωχικοῦ βακτηρίου.
εὐ. τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν,
δι. ὦ θύμ᾽ ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων. νῦν δὴ γενοῦ,
γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ᾽ εὐριπίδην,
δός μοι σπυρίδιον, διακεκαυμένον λύχνῳ.
εὐ. τί δ᾽ ὦ τάλας γε τοῦδ᾽ ἔχει πλέκους χρέος.
δι. χρέος μὲν οὐδέν. βούλομαι δ᾽ ὅμως λαβεῖν.
εὐ. λυπηρὸς ἴσθ᾽ ὤν, κἀποχώρησον δόμων.
δι. φεῦ, εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
εὐ. ἄπελθέ νύν μοι. δι. μή. ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
κυλίσκιον χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

ἐκκάλεσον αὐτόν. Κη. ἀλλ' ἀδύνατον. Δι. ἀλλ' ὅμως,
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
εὐριπίδη, εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ δή ποτ' ἀνθρώπων τινὶ
δικαιόπολις καλεῖ σε, χολλίδης ἐγώ.

Εὐ. ἀλλ' οὐ σχολή.

δι. ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. εὐ. ἀλλ' ἀδύνατον. δι. ἀλλ' ὅμως.

Εὐ. ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι, καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

δι. εὐριπίδη. Εὐ. τί λέλακας. δι. ἀναβάδην ποιεῖς
ἐξὸν καταβάδην, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις.
ἐσθῆτ' ἐλεεινήν, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς;
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν.
αὕτη δὲ θάνατον ἢν κακῶς λέξω φέρει.

Εὐ. τὰ ποῖα τρύχη, μῶν ἐν οἷς οἰνεὺς ὁδί,
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;

δι. οὐκ οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

Εὐ. τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος; δι. οὐ φοίνικος οὔ,
ἀλλ' ἕτερος ἦν φοίνικος ἀθλιώτερος.

Εὐ. ποίας ποτ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων.
ἀλλ' ἢ φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

δι. οὔκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

Εὐ. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
ἃ βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;

δι. οὐ βελλεροφόντης, ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς προσαιτῶν στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

Εὐ. οἶδ' ἄνδρα μυσὸν τήλεφον. δι. ναὶ τήλεφον.

τούτου

κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι,
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν.
αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἅπαθον,
ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
κἀκυκλοβόρει, κἄπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην, μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε,
ἐν σκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

Ἀντιστροφὴ κώλων η'.

Χο. τί ταῦτα στρέφει, τεχνάζεις τε,
καὶ πορίζεις τριβάς.
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα
παρ' ἱερωνύμου,
σκοτοδασυπυκνότριχα
τὴν ἄϊδος κυνῆν.
εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς σισύφου,
ὡς σκῆψιν αὖ, ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.

δι. ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς εὐριπίδην.
παῖ παῖ. Κη. τίς οὗτος. δι. ἔνδον ἔστ' εὐριπίδης;

Κη. οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.

δι. πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον. Κη. ὀρθῶς ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν. δι. ὦ τρισμακάρι εὐριπίδη
ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σαφῶς ἀπεκρίνατο,

Δι. ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνασείειν, βοῆς
ὀλίγου τ' ἀπέθανον, ἄνθρακες παρνάσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι, συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι,
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν,
ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω,
καί τοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. τί οὖν οὐ λέγεις τοὐπίξηνον
ἐξενεγκὼν θύραζ'
ὅ τι ποτ' ὦ σχέτλιε,
τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις.
πόθος γὰρ πάνυ με
ὅ, τι φρονεῖς ἔχει.
ἀλλ' ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

Δι. ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον, τοδὶ
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσί, τηνουτοσί,
ἀμέλει, μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι.
λέξω δ' ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
καί τοι δέδοικα πολλά. τούς τε γὰρ τρόπους
τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ, καὶ τὴν πόλιν,
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια, κἄδικα,

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν.
Χο. εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα,
οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θαυμάλωψ ἐπέζεσεν.
δι. οὐδ' ἀκούσεσθ' ἀκούσεσθ' ἐτεὸν ὦ 'χαρνηίδαι;
Χο. οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα. δι. δεινά γ' ἄρα πείσομαι.
Χο. ἐξολοίμην ἢν ἀκούσω. δι. μηδαμῶς ὦ 'χαρνικοί.
Χο. ὡς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε. δι. δήξομαι γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
ἀνταποκτενῶ γὰρ ἡμῶν τῶν φίλων τοὺς φιλτάτους,
ὡς ἔχω γ' ἡμῶν ὁμήρους οὓς ἀποσφάξω λαβών.
Χο. εἰπέ μοι, τί γὰρ τ' ἀπειλεῖ τοὔπος ἀνδράσιν δημόταις,
τοῖς ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν, μῶν ἔχει τοῦ, παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ 'πὶ τῷ, θρασύνεται.
δι. βάλλετ' εἰ βούλεσθ', ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ
εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
Χο. ὡς ἀπολόμεσθ' ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις, μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς.
δι. ὡς ἀποκτενῶ κέκραχθ', ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
Χο. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.
δι. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ἀρτίως ἠκούσατε.
Χο. ἀλλὰ νῦν λέγ' εἴ σοι δοκεῖ, τόντε λακε
δαιμόνιον αὐτὸν, ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦ 'στι φίλον.
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
δι. τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
Χο. οὑτοιί σοι χαμαί. καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
δι. ἀλλ' ὅπως μὴ 'ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
Χο. ἐκσέσεισται χαμᾶζ', οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίνεται.

ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος, εἶτα δύνα
σαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙ. ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ', ἀλλ' ἀκούσατε.

Στροφὴ ἑτέρα κώλων η'.

ΧΟ. σοῦ γ' ἀκούσομ'; ἀπολεῖ
κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις.

ΔΙ. μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσητέ γ', ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦ 'γαθοί.

ΧΟ. οὐκ ἀνασχήσομαι.
μὴ δὲ λέγε δὴ σὺ λόγον,
ὡς μεμίσηκά σε Κλέ
ωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ
γὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε
ἐς καττύματα.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙ. ὦ 'γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε,
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν, ἀκούσατ' εἰ καλῶς ἐσπεισάμην.

ΧΟ. πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις, ἂν εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις, οὔθ' ὅρκος μένει.

ΔΙ. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟ. οὐχ ἁπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;

ΔΙ. οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων, ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδὶ,
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ καὶ ἀδικουμένους.

ΧΟ. τοῦτο τοὔπος, δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

ΔΙ. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια, μήτε τῷ πλήθει δοκῶ,

σύ δ' ὦ γυναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους, πρόβα
φαλῆς, ἑταῖρε βακχείου
ξύγκωμε, νυκτοπερίπλανε
τε μοιχὲ, παιδεραστά.
ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῷ γάρ ἐστιν ἥδιον, ὦ φαλῆς, φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον,
τὴν στρυμοδώρου θρᾷτταν ἐκ τοῦ φελλέως,
μέσην λαβόντ' ἄραντα καὶ κατα-
βαλόντα, καταγιγαρτίσ' ὦ
φαλῆς, φαλῆς.
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κραιπάλης,
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον,
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
Χο. οὗτος αὐτός ἐστιν οὗτος.
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς αὖ, οὐ βαλεῖς;
Δι. ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι, τὴν χύτραν συντρίψετε;
Χο. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιαρὰ κεφαλή.
Δι. ἀντὶ ποίας αἰτίας ὦ 'χαρνέων γεραίτατοι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ς'.

τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναί-
σχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος,

Ἐπῳδὸς στίχων γ'.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν βαλλήναδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς. ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον, οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις.

δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

Χο. σῖγα πᾶς, ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν, ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών. θύσων γὰρ ἁνὴρ ὡς ἔοικ' ἐξέρχεται.

δι. εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
προΐθ' ὡς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος,
ὁ ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

Μή. κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Θυ. ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουΐ.

δι. καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ' ὦ διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
ἀγαγεῖν τυχηρὸς τὰ κατ' ἀγροὺς διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα. τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

Μή. ἄγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσει, βλέπουσα θυμβροφάγον, ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς,
σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ
πρόβαινε κἀν τῷ χλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

δι. ὦ ξανθία, σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου.
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν, ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιαʹ.

Ημι. ἐκπέφευγ' οἴχεται
φροῦδος. Χο. οἴμοι τάλας,
τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό-
τητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
ἀνθράκων φορτίον,
ἠκολούθουν φαΰλλῳ τρέχων
ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε δι-
ωκόμενος, ἐξέφυγεν.
οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

ΜΕΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ δʹ.

νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,
καὶ παλαιῷ λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται, διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ,
μὴ δέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν ἀχαρνέας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιαʹ.

ὅστις ὦ ζεῦ πάτερ
καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐ-
χθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἷσιν παρ' ἐμοῦ πόλεμος,
ἐχθοδοπὸς αὔξεται,
τῶν ἐμῶν χωρίων.
κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ-
τοῖσιν ἀντεμπαγῶ,
ὀξὺς ὀδυνηρὸς, ἐπί-
κωπος, ἵνα μή ποτε
πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ἀχαρνικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι,
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων.
ἐγὼ δ' ἔφευγον, οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβόων.

δι. οἱ δ' οὖν βοώντων, ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις,

Αμ. ἔγωγε, φημὶ, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις, γεῦσαι λαβών.

δι. αἰβοῖ. Αμ. τί ἐστιν. δι. οὐκ ἀρέσκουσί μ' ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

Αμ. σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.

δι. ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις,
ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς, τῶν συμμάχων.

Αμ. ἀλλ' αὑταιὶ σπονδαὶ, τριακοντούτιδες
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν. δι. ὦ διονύσια,
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπῃ θέλεις,
ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκπίομαι.

δι. χαίρειν κελεύω πολλὰ τοὺς ἀχαρνέας

Αμ. ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς,
αὔξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν διονύσια

δι. ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς ἀχαρνέας

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ

τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων, τῇ πόλει γὰρ ἄξιον.

Ημ. ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀλλά μοι μηνύετε.
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων

ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
Θέ. καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον θρᾳκῶν γένος,
ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές.
Κή. οἱ θρᾷκες, ἴτε δεῦρ', οὓς θέωρος ἤγαγε.
Δι. τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Κή. ὀδομάντων στρατός.
Δι. ποίων ὀδομάντων, εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν,
τίς τῶν ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακεν αὖ.
Θέ. τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
καταπελτάσονται τὴν βοιωτίαν ὅλην.
Δι. τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποστένοι, μέντ' ἂν ὁ θρανίτης λεὼς
ὁ σωσίπολις, οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν ὀδομάντων, τὰ σκόροδα πορθούμενος.
Θέ. οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ', ὦ μόχθηρε σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
Δι. ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς θραξὶ, περὶ μισθοῦ, λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
διοσημί' ἐστὶ, καὶ ῥανὶς, βέβληκέ με.
Κή. τοὺς θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' ἐς ἔνην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν
Δι. οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ λακεδαίμονος γὰρ ἀμφίθεος ὁδί.
χαῖρ' ἀμφίθεε. Αμ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων
δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν ἀχαρνέας.
Δι. τί δ' ἐστί. Αμ. σοὶ μὲν δεῦρ' ἐγὼ σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον, οἱ δ' ὤσφροντο πρέσβυταί τινες

εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθεν ἐσκευασμένος;
ὁ δ' ἕτερος, τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
Κή. σίγα, κάθιζε,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ,
εἰς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στρατεύομαι,
τοὺς δὲ ξενίζειν, οὐδέποτ' ἴσχ' ἡ θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν. Αμ. οὑτοσὶ πάρα.
Δι. ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς,
σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ,
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.
ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, καὶ κεχήνατε.
Κή. προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. Θε. ὅδε. Κή. Θέωρ'.
Δι. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
Θε. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρᾴκῃ πολύν.
Δι. μὰ Δί' οὐκ ἂν εἰ μισθόν γε μὴ φέρων πολύν.
Θε. εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην,
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο,
τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, Ἀθηναῖοι καλοί.
ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ,
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων, βοηθήσειν ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,

τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. δι. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Κή. ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. δι. ὦ 'ναξ ἡράκλεις
πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεώσοικον σκοπεῖς,
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.
Κή. ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψε φράσον,
λέξοντ' ἀθηναίοισιν ὦ ψευδαρτάβα,
ἰαρταμὰν, ἐξαρξαν, ἀπισονα σάτρα.
ξυνήκαθ' ὃ λέγει; δι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Κή. πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον,
λέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον,
οὐ λῆψι χρυσοχαυνοπρωκτ' ἰαοναῦ.
οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. δι. τί δ' αὖ λέγει;
Κή. ὅτι χαυνοπρώκτους τοὺς ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
δι. οὔκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει,
Κή. ποίας ἀχάνας· σὺ μὲν ἀλαζὼν ὦ μέγας.
δι. ἀλλ' ἄπιθ', ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονὶ,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαρδιανικὸν,
βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
ἀνανεύει, ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων.
ἐπινεύει, ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὑτοιί,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν,
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ,
ἐγᾦδ' ὅς ἐστι κλεισθένης ὁ σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε τὸν πώγων' ἔχων

καὶ τοῖς ταὼσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
Κή. σίγα. Δι. βαβαιὰξ, ὦ 'κβάτανα τοῦ σχήματος.
Πρ. ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
Πρ. καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ τῶν καϋστρίων
πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσῳζόμην ἐγὼ,
παρὰ τὴν ἔπαλξιν, ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
Πρ. ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. Δι. ὦ κραναὰ πόλις,
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
Κή. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν.
Δι. ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
Πρ. ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν,
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν.
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
Δι. πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν.
Πρ. τῇ πανσελήνῳ, κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε,
εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας, τῶν ἀλαζονευμάτων
Πρ. καὶ ναὶ μὰ δί' ὄρνιν τριπλάσιον κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν, ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
Δι. ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
Πρ. καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν ψευδαρτάβαν.

ὃς οὐδὲ πώποτ' εἶπεν, ἄνθρακας πρίω,
οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω.
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος,
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιὶ, μεσημβρινοί,
οὐκ ἠγόρευον τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον,
εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται;
Κή. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
πάριθ' ὡς ἂν, ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
Αμ. ἤδη τις εἶπε. Κή. τίς ἀγορεύειν βούλεται.
Αμ. ἐγώ. Κή. τίς ὤν. Αμ. ἀμφίθεος. Κή. οὐκ ἄνθρωπος. Αμ. οὔ
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ ἀμφίθεος δήμητρος ἦν,
καὶ τριπτολέμου, τούτου δὲ κελεὸς γίνεται.
γαμεῖ δὲ κελεὸς, φαιναρέτην τήθην ἐμήν.
ἐξ ἧς λυκῖνος ἐγένετ', ἐκ τούτου δ' ἐγὼ,
ἀθάνατός εἰμ', ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ,
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὤν, ὦνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω,
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κή. οἱ τοξόται.
Αμ. ὦ τριπτόλεμε καὶ κελεὲ, περιόψεσθέ με;
Δι. ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Κή. κάθησο σίγα. Δι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι,
Κή. οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.
Δι. ποίου βασιλέως. ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι,

ἐγᾦδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς κλέων ἐξήμεσε.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον. ἄξιον γὰρ ἑλλάδι,
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν.
ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν αἰσχύλον.
ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἴσαγ' ὦ θέογνι τὸν χορόν.
πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν
ἀλλ' ἕτερον ἥσθην ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος βοιώτιον,
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών,
ὅτε δὴ παρέκυψε χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς,
ὡς νῦν ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί,
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς,
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου.
ἀθρόοι καταρρέοντες εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται προτιμῶσ' οὐδὲν, ὦ πόλις πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν κάθημαι, κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
στένω κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι λογίζομαι
ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν.
στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Δικαιόπολις.
ἀμφίθεος.
βασιλέως ὀφθαλμὸς.
χορὸς ἀχαρνέων.
θυγάτηρ.
εὐριπίδης.
μεγαρεὺς.
συκοφάντης.
νίκαρχος συκοφάντης.
γεωργὸς δερκέτης φυλάσιος.
κήρυξ
πρέσβεις.
θέωρος.
μήτηρ.
κηφισοφῶν.
λάμαχος.
κόραι.
βοιωτός.
ἄγγελος λαμάχου.
θεράπων, ἢ παράνυμφος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.
ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα,
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.
φέρ' ἴδω τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος

ὃς ταῦτ' ἔδρασεν εἶφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.
Αλ. οὐδὲν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην.
ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος
τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν,
μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
κἀκ τῶν βαλανείων αὐτὸ λοῦφον πίεται.
Δη. εὖ γ' ἐπενόησας οὗπερ ἐστὶν ἄξιος
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι,
καί σ' ἀντὶ τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ,
ἐς τὴν ἕδραν θ' ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα.
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οὓς ἐλωβᾶθ' οἱ ξένοι.

Ἀριστοφάνους ἱππέων τέλος.

Ἀχαρνέων ὑπόθεσις.

ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονταί τινες
παρὰ περσῶν, καὶ παρὰ σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.
παρὰ τῶν λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς,
σπονδὰς φέροντες, οὓς ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητὴς, αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
μεγαρικὸν ὡς ἱκανῶς φησι, καὶ τὸν περικλέα,
οὐκ τῶν λακώνων, τῶν δὲ πάντων αἴτιον,
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ᾿ντελῆ.

Αλ. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

Δη. ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται,
ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.

Αλ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

Δη. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.

Αλ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων.
τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τἀν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ, καθήμενα,
σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.

Χο. οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

Δη. μὰ Δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας παυσαμένους ψηφισμάτων.

Αλ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι
κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.

Δη. μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

Αλ. φήσεις γ' ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι, δεῦρ' ἴθ' αἱ σπονδαὶ ταχύ.

Δη. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλαὶ, πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβε ταύτας εἰπόν. Αλ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον ἵνα μὴ σὺ λάβῃς.
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. Δη. τὸν δὲ Παφλαγόνα,

οὐδ' οἷον ἔδρας, ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
Δη. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι πρὸ τοῦ, ποῖός τις ἦ.
Αλ. πρῶτον μὲν ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
ὦ Δῆμ', ἐραστής εἰμι σός; φιλῶ τέ σε,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες, κἀκερούτιας. Δη. ἐγώ;
Αλ. εἶθ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
Δη. τί φής, τοιαῦτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην.
Αλ. τὼ δ' ὦτα γάρ σου νὴ Δί' ἐξεπετάννυτο,
ὥσπερ σκιάδιον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.
Δη. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
Αλ. καὶ νὴ Δία γ' εἰ δύω λεγοίτην ῥήτορε,
ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς λέγων, ὁ δ' ἕτερος αὖ,
καταμισθοφορῆσαι, τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων,
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ᾤχετο.
οὗτος τί κύπτεις, οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Δη. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
Αλ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς.
ἀλλ' οἵ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὲ φράσον,
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος,
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην
τοῦτον τί δράσεις εἰπὲ τὸν ξυνήγορον.
Δη. ἄρας μετέωρον, ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
Αλ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις.
τὰ δ' ἄλλα φέρ' ἴδω πῶς πολιτεύσει φράσον.
Δη. πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσι μακρὰς,

οὐδὲ ναυφάντης γε τῆς ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεαί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἢν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' ἀθηναίοισι, καθῆσθαί μοι δοκῶ,
ἐς τὸ θησεῖον πλεούσας, ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει,
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας εἰ βούλεται
τὰς σκάφας ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους καθελκύσας.

Αλ. εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισι παιωνίζειν θέατρον.

Χο. ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος ἐν ἀθήναις,
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς.

Αλ. τὸν δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

Χο. καὶ ποῦ 'στι νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας.

Αλ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις.

Χο. πῶς ἂν ἴδωμεν ποίαν ἔχει σκευὴν καὶ ποῖος γεγένηται.

Αλ. οἷός περ ἀριστείδῃ πρότερον, καὶ μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ, καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων,
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναις ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις,
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις ἵν' ὁ κλεινὸς δῆμος ἐνοικεῖ.

Χο. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι ἀθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

Αλ. ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς
οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.

Χο. χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν ἑλλήνων, καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦ 'ν μαραθῶνι τροπαίου.

Δη. ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐλθὲ δεῦρ' ἀγοράκριτε,
ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. Αλ. ἐγώ;
ἀλλ' ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πρότερος

ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοῖς τρόποις οὐ συγγενής,
ἀριφράδης πονηρὸς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται,
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός· οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ᾐσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται.
ἐν κασαυρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνὼν οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
Χο. ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως
ἐσθίει κλεώνυμος.
φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον
τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης,
τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως,
ἴθ' ὦ ἄνα πρὸς γονάτων
ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.
φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα,
οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ' ὦ παρθένοι τἀν τῇ πόλει;
φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς καρχηδόνα,
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην ὑπέρβολον.
ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχετόν.
καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει
ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με χρὴ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι,

λείπω, σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν, κεκτήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως,
ἀλ. ἑλλάνιε ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
Χο. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμὲ, καί σ' αἰτῶ βραχὺ,
ὅπως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
δη. ἐμοὶ δέ γ' ὅτι σοι τοὔνομ' εἰπέ. ἀλ. ἀγοράκριτος,
ἐν τῇ ἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
δη. ἀγορακρίτῳ τοίνυν γ' ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
ἀλ. καὶ μὴν ἐγώ σ' ὦ δῆμε θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ,
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ κεχηναίων πόλει,

Ωδὴ καὶ στροφή.

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν,
μηδὲν ἐς λυσίστρατον,
μηδὲ θούμαντιν ἀνέστιον αὖ
λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ,
καὶ γὰρ οὗτος ὦ φίλ' ἄπολλον
πεινῇ, θαλεροῖσι δακρύοις
σᾶς ἁπτόμενος φαρέτρας
πυθῶνι ἐν, δίᾳ τὸ κακῶς πένεσθαι,
λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου,
νῦν δ' ἀρείγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον,

σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν.
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει, τὰ μείζονα.
δη. ὦ μιαρὲ κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας,
ἐγὼ δέ τοι ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
δη. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωὶ
αὐτὸν περιθῶ. Αλ. κατάθου ταχέως μαστιγία.
Κλ. οὐ δῆτ' ἐπεί μοι χρησμός ἐστι πυθικός,
φράζων ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου.
Αλ. τοὐμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
Κλ. καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι,
παῖς ὢν, ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου.
αλ. ἐν ταῖσιν εὕστραις, κονδύλοις ἡρμοττόμην.
Κλ. πῶς εἶπας, ὥς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν,
εἶεν, ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες.
αλ. κλέπτων, ἐπιορκεῖν, καὶ βλέπειν ἐναντίον.
Κλ. ὦ φοῖβ' ἄπολλον, λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει.
τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος.
αλ. ἠλλαντοπώλουν. Κλ. καὶ τί. αλ. καὶ βινεσκόμην.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ
λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα,
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ. πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν, ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις.
αλ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
Κλ. οἴμοι, πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρον ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ

Αλ. οἴμοι πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται,
ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἐξευρέ τι.
Κλ. ὁρᾷς τάδ' ὦ κακόδαιμον; Αλ. ὀλίγον μοι μέλει.
ἀλλ' ἐκεῖνοι γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται. Κλ. τίνες;
Αλ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.
Κλ. ποῦ, ποῦ. Αλ. τί δέ σοι τοῦτ', οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους.
ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἅ σοι φέρω;
Κλ. οἴμοι τάλας, ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.
Αλ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
Δη. εἴπ' ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι.
Αλ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
Κλ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. Αλ. ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
Δη. ἄπιθ', οὐ γὰρ, ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων ὑπεραναιδευθήσομαι.
Αλ. τί οὐ διακρίνεις δῆμ' ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα.
Δη. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσι σοφῶς.
Αλ. ἐγὼ φράσω σοι τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν,
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι.
καὶ τὴν Παφλαγόνος, κἀμέλει, κρινεῖς καλῶς.
Δη. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστ'. Αλ. ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς κενὴν
ὦ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν.
Δη. αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
Αλ. βάδιζε νῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς νυνί; Δη. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα,
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο.
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν τυννουτονί.
Αλ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον ἠργάζετο,

Κλ. ὁρᾷς, ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον,
ἀλλ' οὐ τράπεζαν. Αλ. ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
Κλ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ,
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ πύλου μεμαγμένην.
Αλ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῇ 'λεφαντίνῃ.
Δη. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίπινον, εὔχρων καὶ καλὸν,
ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ παλλὰς ἡ πυλαιμάχος.
Αλ. ὦ δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεὸς ἐπισκοπεῖ.
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν, ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν.
Κλ. τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβεσιστράτη.
Αλ. ἡ δ' ὀμβριμοπάτρα γ', ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς, τόμον.
Δη. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
Κλ. ἡ γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουῒ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Αλ. λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. Δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις. Αλ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός.
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικὸν,
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Δη. ὡς ἡδὺς ὦ ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Αλ. ἡ τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
Κλ. λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
Αλ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Κλ. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς, ἀλλ' ἐγώ.

τοὺς δημοσίους τρέφεις
ἐν τῇ πυκνί, κᾆθ' ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχὺς,
θύσας, ἐπιδειπνεῖς.

Σύστημα ἕτερον.

δη. σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν
καί μ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
κλέπτοντας, ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
ὅσ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κημὸν καταμηλῶν.

Κλ. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. ἀλ. σύ γ' ὦ φθόρε.
Κλ. ὦ δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν,
ἀλ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
δη. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε, τρισμυριόπαλαι,
βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.
ἀλ. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; δη. εἴγε μὴ φράσεις γε σύ,
ἀλ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονὶ,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. δη. δρᾶν ταῦτα χρή,
ἄπιτον. ἀλ. ἰδού. δη. θέοιτ' ἄν. κλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
δη. ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον,
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ Δί', ἢ 'γὼ θρύπτομαι,

αλ. τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος. κλ. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ.

χο. ὦ δῆμε καλήν γ' ἔχεις
ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἄν
θρωποι δεδίασί σ' ὥς
περ ἄνδρα τύραννον,
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ
θωπευόμενός τε χαί
ρεις, κἀξαπατώμενος,
πρός τε τὸν λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας. ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

δη. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ' ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω,
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων, τὸ καθ' ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βούλομαι
φέρειν ἕνα προστάτην.
τοῦτον δ' ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

χο. οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς
εἴ σοι πυκνότης ἔνε
στ' ἐν τῷ τρόπῳ ὡς λέγεις
τούτῳ πάνυ πολλή.
εἰ τούς δ' ἐπίτηδες ὥς

ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν ἀπέσοι ἐξαλέασθαι,
χρησμὸν λητοΐδης, κυλλήνην μή σε δολώσῃ.

Δη. ποίαν κυλλήνην. Αλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
κυλλήνην, ὀρθῶς ὅτιὴ φήσ' ἔμβαλε κυλλῇ.

Κλ. οὐκ ὀρθῶς φράζεις, τὴν κυλλήνην γὰρ ὁ φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς, ᾐνίξατο τὴν διοπείθους.
ἀλλὰ γὰρ ἔστιν μοι χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτὸς,
αἰετὸς ὡς γίνει, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

Αλ. καὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ γῆς, καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χὤτι γ' ἐν ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.

Κλ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ,
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.

Αλ. νὴ δία καὶ γὰρ ἐγὼ καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι.
εἶτα καταστάζειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ,
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.

Δη. ἰοὺ ἰοὺ, οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς γὰρ γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γεροντταγωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν.

Κλ. μήπω γ' ἱκετεύω σ' ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

Δη. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων, πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ θουφάνους.

Κλ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.

Αλ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας,
καὶ τοὖψον ὀπτὸν, μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε.

Δη. ἀνύσατε νυν ὅ τι περ ποιήσεθ' ὡς ἐγὼ
ὁ πότερος ἂν σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

Κλ. μὴ πείθου, φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας λακεδαιμονίων κορακίνους.
Αλ. τοῦτο γέ τοι παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθεὶς,
κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦτ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον,
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη,
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο, χέσαιτο γὰρ εἰ μαχέσαιτο.
Κλ. ἀλλὰ τόδε φράζου, πρὸ πύλου πύλον ἥν σοι ἔφραζεν,
ἔστι πύλος πρὸ πύλοιο. δη. τί τοῦτο λέγει πρὸ πύλοιο.
Αλ. τὰς πυέλους φησὶ καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.
δη. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
Αλ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
δη. προσέχω. σὺ δ' ἀναγίνωσκε τοῖς ναύταισί μου.
ὅπως ὁ μισθὸς, πρῶτον ἀποδοθήσεται.
Αλ. αἰγείδη, φράσαι κυναλώπεκα μή σε δολώσῃ
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδὼ πολυΐδριν,
οἶσθ' ὅ τι τοῦτο τί ἐστι. δη. φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.
Αλ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας, ἀργυρολόγους οὑτοσὶ,
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ λοξίας.
δη. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ. Αλ. ὅπως,
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων, ταχύ.
δη. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί.
Αλ. ἀλωπεκίοισι, τοὺς στρατιώτας ᾔκασεν.
ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
δη. εἶεν, τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ.
Αλ. ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

τί γάρ ἐστ' ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί.
Κλ. ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ φοῖβος τὸν κύνα.
Αλ. οὐ τοῦτο φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ,
ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
δη. λέγε δή. ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον.
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
Αλ. φράζευ ἐρεχθείδη κύνα κέρβερον ἀνδραποδιστὴν,
ὃς κέρκῳ σαίνων ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοὔψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς
ἐς φοιτῶν δ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν,
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
δη. νὴ τὸν ποσειδῶ, πολύ γ' ἄμεινον ὦ γλάνι.
Κλ. ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
ἔστι γυνή. τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν ἀθήναις.
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται.
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκὼς, ὃν σὺ φύλαξαι
τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.
δη. ταῦτ' οἶσθ' ὅ, τι λέγει; Αλ. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ
Κλ. ἔφρασεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντος εἰμί σοι.
δη. καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις ἀντιλέων γεγενημένος.
Αλ. ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκὼν,
ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ λοξίας.
δη. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός. Αλ. τουτονὶ
δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
δη. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.

ἐν ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
ἢν μὴ δωροδοκιστί.

Κλ. ἰδού, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Αλ. οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Δη. ταυτὶ τί ἐστι. Κλ. λόγια. Δη. πάντ'. Κλ. ἐθαύμασας.
καὶ νὴ Δί' ἔτι γ' ἐμοῦστι κιβωτὸς πλέα
Αλ. ἐμοὶ δ' ὑπερῷον, καὶ ξυνοικία δύο.
Δη. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε.
Κλ. οὑμοὶ μέν εἰσι βάκιδος. Δη. οἱ δὲ σοὶ τίνος.
Αλ. πλάνιδος ἀδελφοῦ τοῦ βάκιδος γεραιτέρου.
Δη. εἰσὶ δὲ, περὶ τοῦ. Αλ. περὶ ἀθηνῶν, περὶ πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ. Αλ. περὶ ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
περὶ λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων,
τὸ πέος αὖ οὑτοσὶ δάκοι.
Δη. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον, ᾧπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.
Κλ. ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
φράζευ ἐρεχθείδη λογίων ὁδὸν, ἥν σοι ἀπόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων,
σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα
ὃς πρόσθεν δάκνων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγὼς,
σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
Δη. ταυτὶ μὰ τὴν δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅτι λέγει.

χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.

Αλ. ἐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην, ἐφ' ἅρματος
χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην, καὶ κύριον.

Κλ. καὶ μὴν ἐνεγκ' αὐτοὺς ἰών, ἵν' οὑτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. Αλ. πάνυ γε. Δη. καὶ σὺ δὴ φέρε.

Κλ. ἰδού. Αλ. ἰδού. Δη. νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ἥδιστον φάος ἡμέρας
ἔσται τοῖσι παροῦσι, καὶ
τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
ἢν Κλέων ἀπόληται.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἵων ἀργαλεωτάτων.
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἤκουσ' ἀντιλεγόντων.
ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας οὐκ ἂν ἦ ο-
στην σκεύει δύο χρησίμω,
δοῖδυξ, οὐδὲ τορύνη,
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ-
μάζω τῆς ὑομουσίας.
αὐτοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες οἳ ξυνεφοίτων,
τὴν Δωριστὶ μόνην ἂν ἁρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν,
κᾆτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύει

τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθύ
ει καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐκ
θίων ἀποπνιγείης.

Χο. οὐ τί γε τὸν δία καὶ τὴν ἀπόλλω
καὶ τὴν δήμητρα.

Δη. καί μοι δοκεῖ, καὶ πολλά γ' εἶναι καταφανῶς,
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου,
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ βολοῦ.
σὺ δ' ὦ παφλαγὼν φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις. Κλ. ἔχε, τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

Δη. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὑτοσὶ
οὑμός. τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται.
ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Αλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν.

Δη. δημοῦ βοείου θρῖον ὀξωπτυμμένον.

Αλ. οὐ τοῦτ' ἔστιν οὐ τὸ θρῖον. Δη. ἀλλὰ τί.

Αλ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

Δη. αἰβοῖ τάλας. Αλ. τί ἔστιν. Δη. ἀπόφερ' ἐκποδὼν
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμιευέ μοι.

Κλ. μὴ δῆτα πῶ γ' ὦ δέσποτ' ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.

Αλ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πιθῇ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Αλ. κἄν γε τουτῳὶ
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

Κλ. ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ.

χώρας

Κλ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου κλέγων, νέον ποιήσω.
Αλ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν.
Κλ. ἀπομυξάμενος ὦ δῆμ' ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
Αλ. ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.
Κλ. ἐγώ σε ποιήσω τρι
ηραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ παλαιὰν ναῦν ἔχον
τ' εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος,
διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
Χο. ἁνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ'
ὑπερζέων, ὑφελκτέον
δὲ τῶν ξύλων, ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
Κλ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
σπουδάσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
Αλ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ
δέν. εὔχομαι δέ σοι ταδί.
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
ἐφεστάναι σίζον. σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
μιλησίων καὶ κερδανεῖν,
τάλαντον ἢν κατεργάσῃ,
σπουδάζειν ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος, φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν. ἐπει

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

παῦσαί τε τοὺς κινουμένους, κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τοῦτον δ᾽ ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον,
οὐ πώποτ᾽ ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος, ἀλλ᾽ ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.

Δη. τοιουτονὶ θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ᾽ ἐπινόησεν,
καί τοι σοφὸν κἀκεῖν᾽ ὁ πειραιεύς, ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ᾽ ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος

Κλ. οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις,

Αλ. οὔκ, ἀλλ᾽ ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ᾽ ὅταν χεσείῃ,
τοῖσι τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.

Κλ. ἀλλ᾽ οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις, ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιῶ τοδί. σὺ δ᾽ οἴμωζ᾽ ὦ πόνηρε. Δη. αἰβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;

Αλ. καὶ τοῦτ᾽ ἐπίτηδές σε περιήμπισχ᾽ ἵνα σ᾽ ἀποπνίξῃ.
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι, τὸν καυλὸν οἶσθ᾽ ἐκεῖνον
τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; Δη. οἶδα μέντοι.

Αλ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ᾽ ἄξιον γενέσθαι,
ἵν᾽ ἐσθίοιτ᾽ ὠνούμενοι, κἄπειτ᾽ ἐν ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

Δη. νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τουτί γ᾽ εἶπ᾽ ἀνὴρ κόπριος.

Αλ. οὐ γὰρ τόθ᾽ ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γενέσθε πυρροί;
καὶ νὴ δί᾽ ἦν καὶ τοῦτο πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.

Κλ. οἵοισί μ᾽ ὦ πόνηρε βωμολοχεύμασι ταράττεις.

Αλ. ἡ γὰρ θεός μ᾽ ἐκέλευσε νικῆσαί σ᾽ ἀλαζονείᾳ.

Κλ. ἀλλ᾽ οὐ με νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
ὦ δῆμε μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.

Αλ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι,
τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν.

ἀλλ' ἔστι τοῦτ' ὦ δῆμε μηχάνημ' ἵν' ἢν σὺ βούλῃ,
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονὶ, σοὶ τοῦτο μὴ κγένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος, οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν. τούτοις δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι,
καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός.
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θέοντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν,
Δη. οἴμοι τάλας. ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
Κλ. ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μήδ' οἰηθῇς.
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν φίλον βελτίον' ὅστις εἷς ὢν,
ἔπαυσα τοὺς συνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
Αλ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας,
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν.
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι, καὶ σὺ λαμβάνεις ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονὶ, σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τουτῳί γε κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
τοῖς ἐμβᾶσι βάπτων φιλεῖν. δη. οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.
Αλ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων, τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
δη. κρίνω σ' ὅσον γ' ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον,
εὐνούστατόν τε τῇ πόλει γὰρ τοῖσι δακτύλοισιν.
Κλ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι.
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας, ὅστις
ἔπαυσα τοὺς κινουμένους, τὸν γρύττον ἐξαλείψας;
Αλ. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν,

ὅτιή σε φιλῶ. δη. ποῦ 'στιν οὑτοσί, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ γὰρ πολύν με χρόνον νυνὶ ἐλελήθεις ἐγκρυφιάζων.
Αλ. μιαρώτατος ὦ δημακίδιον καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακὼς
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων,
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χειροῖν
μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.
Κλ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτοντ'
αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.
τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον,
τῶν ἀθηναίων, καί σ' ἀποδείξω
νὴ τὴν δήμητρ', ἢ μὴ ζῴην.
δωροδοκήσαντ' ἐκ μιτυλήνης πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
μέγιστος ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν,
ᾗ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει, σείων τε καὶ ταράττων,
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν.
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
Κλ. οὐκ ὦ 'γαθοὶ ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ, μὰ τὸν ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν.
ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ πύλου τι λοιπόν.
Αλ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσι. λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἐχρῆν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἐᾶν αὐταῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

Αλ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖσι πιθάκναισιν
καὶ γυπαρίοις, καὶ πυργιδίοις, ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις, ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις,
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.
Κλ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν,
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
ἢν ἀναμένῃ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς, ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει. (λον
Αλ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξει μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλ
σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης, ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνῃ.
εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ,
καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ, καὶ στεμφύλων ἐς λόγον ἔλθῃ
γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου.
εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων,
ἃ σὺ γινώσκων, τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
Κλ. οὔκουν δεινὸν, ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔς ἐμὲ, καὶ διαβάλλειν,
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ,
νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη.
Αλ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει; σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις
ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν, εὑρὼν ἐπιχειλῆ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε;
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει,
Κλ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ Δῆμ' ἐστί μ' ὑπὸ τούτου

Κλ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν, καὶ Σαλαβάκχαν,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας, δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκώς,
ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην διατμηθείην τε λέπαδνα.
Αλ. κἄγωγ᾽ ὦ Δῆμ᾽ εἰ μή σε φιλῶ, καὶ μὴ στέργω κατατμηθεὶς
ἑψοίμην ἐν περικομματίοις, κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.
Κλ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν ὦ Δῆμε γένοιτο πολίτης
ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ᾽ ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ᾽ ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ᾽ ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριζοίμην.
Αλ. τοῦτο μὲν ὦ Δῆμ᾽ οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ᾽ οὐχὶ φιλεῖ σ᾽ οὐδ᾽ ἔστ᾽ εὔνους, τοῦτ᾽ αὐτό σε πρῶτα διδάξω
ἀλλ᾽ ἢ διὰ τοῦτ᾽ αὔθ᾽ ὁτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
σὲ γὰρ ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας
ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως.
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω ἀλλ᾽ ἐπαναίρου.
κᾆτα καθίζου μαλακῶς ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.
Δη. ἄνθρωπε τίς εἶ, μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων;
τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
Κλ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
Αλ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες
Κλ. καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη, τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων,
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοί,
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις.
τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλησι καὶ νευρορράφοις,
καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπώλησιν δίδως.
Κλ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ἀλ. εἰπέ νυν τί δρῶν.
Κλ. ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑποδραμὼν τὸν ἐκ πύλου,
πλεύσας ἐκεῖσε τοὺς λάκωνας ἤγαγον.
Αλ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Κλ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ δῆμ' ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστὶ σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵν' ἐκεῖνον φιλῇς.
Αλ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
Δη. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ.
ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' εἰς τὴν πύκνα.
Αλ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν, ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος.
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κάθηται τῆς πέτρας,
κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

ΣΤΡΟΦΗ.

νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνήρ.
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων,
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι, πρότερος σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

Αλ. ὡς ὀξύθυμος, φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν,
ἐπὶ τῷ, φάγοις ἥδιστ' ἄν, ἐπὶ βαλλαντίῳ;
Κλ. ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.
Αλ. ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία.
Κλ. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δῷς μοι δίκην.
Αλ. κἀγὼ δέ σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.
Κλ. ἀλλ' ὦ πόνηρε, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται.
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
Αλ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
Κλ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.
Αλ. καθώσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεὶς,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
Κλ. καὶ νὴ Δί' ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
Αλ. χὠ πρωκτὸς οὑμὸς, τουτοὶ σοφίζεται.
Κλ. οὐκ ὦ 'γάθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. Αλ. οὐδὲν κωλύει.
ἰδοὺ βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
Κλ. ὦ δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε, νὴ Δί' ὦ πάτερ.
Αλ. ἔξελθε δῆτ' ὦ δημίδιον φίλτατον.
δη. τίνες οἱ βοῶντες, οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
κλ. ἔξελθ' ἵν' εἰδῇς οἷα περ γ' ὑβρίζομαι.
δη. τίς ὦ παφλαγὼν ἀδικεῖ σε. κλ. διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. δη. τιή.
κλ. ὁτιὴ φιλῶ σ' ὦ δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός,
δη. σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν. αλ. ἀντεραστὴς τουτουί,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τε σ' εὖ ποιεῖν,

ἔπειτα τοὺς ἐφύας ἐδίδουν ἡδύσματα,
ἀπορᾶσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμην.
οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με,
ἅπαντες οὕτως, ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

πάντα δὴ πέπραχας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα.
εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
μείζοσι κεκασμένον
καὶ δόλοισι ποικίλοις.
ῥήμασίθ' αἱμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τἀπὶ
λοιπ' ἄριστα, ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ
νους ἐπίστασαι πάλαι.

Αλ. καὶ μὴν ὁ παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται
ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καταπιόμενός με, μορμὼ τοῦ θράσους.

Κλ. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ' εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ.

Αλ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα, μόθωνα περιεκόκκυσα.

Κλ. οὔτοι μὰ τὴν δήμητρ' ἐὰν μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

Αλ. ἣν μὴ 'κφάγῃς, ἐγὼ δέ σ' ἣν μὴ 'κπίω,
κἀπεκροφήσας, αὐτὸς ἐπιδιαῤῥαγῶ.

Κλ. ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν, τὴν ἐκ πύλου.

Αλ. ἰδοὺ προεδρίαν, οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ,
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

Κλ. ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν.

ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ παφλαγὼν, εἰδὼς ἄρα
οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
γνώμην ἔλεξεν, ἄνδρες ἤδη μοι δοκεῖ,
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις,
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ,
ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ' ὅτε δ' ἤγνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
διηκοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα,
τῇ δ' ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα,
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοὐβολοῦ,
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφλυάρει.
κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἰ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες.
ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
ἵν' ἅττ' ὁ κῆρυξ οὐκ λακεδαίμονος λέγει,
πύθησθ'. ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον,
νυνὶ περὶ σπονδῶν, ἐπειδή γ' ὦ μέλε
ᾔσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας,
οὐ δεόμεθα σπονδῶν, ὁ πόλεμος ἑρπέτω
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀπιέναι,
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχοῦ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμὼν,
ἅπαντα, τά, τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

ὡς ἐγώ μοι δοκῶ.
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι.
πρὸς τάδ' ὦ βέλτιστε θαρρήσας λέγ' ὡς ἅπαντες ἡδόμεσθά σοι.

Αλ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην.
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη,
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων,
πιθανώτατα δ' ἡ βουλή γ' ἅπασ' ἀκροωμένη,
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξιος πλέα,
κἄβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
κἄγωγ' ὅτε δὴ γνῶν ἐνδεχομένην τοὺς λόγους,
καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην.
ἄγε δὴ σκίταλοι καὶ φένακες ἦν δ' ἐγὼ
βερέσχεθοί τε καὶ κόβαλοι καὶ μόθωνες,
ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν, ἐπαιδεύθην ἐγώ.
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶσσαν εὔπορον δότε,
φωνήν τ' ἀναιδῆ, ταῦτα φροντίζοντί μοι,
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
κἀγὼ προσέκυσα, κᾆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν
τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον, ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων.
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν,
εἶτ' ἐστεφάνουν μ', εὐαγγέλια κἀγὼ 'φρασα
αὐτοῖς ἀπόρρητον, ποιησάμενος ταχὺ,

γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά
σῃ τέχνῃ ποιῆσαι σε νί
κην, εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν

Ἀντεπίρρημα.

ἃ ξυνίσμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐς βολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τἀν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν, οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα,
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ,
ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ,
ληπτέον μᾶλλον, τί δρῶμεν, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα,
ἐξεπήδων τ' εἰς κόρινθον, εἶτα γ' οἱ νεώτεροι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς, καὶ μετῄεσαν στρώματα.
ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ πόας μηδικῆς
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι.
ὥστ' ἔφη θέωρος εἰπεῖν καρκίνον κορίνθιον,
δεινά γ' ὦ πόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.

Χο. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Αλ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην.

Χο. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔτι τῶν λόγων
ἐργασμένε, εἴθ' ἐπέλ
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς,

Επίρρημα.

εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ. τήνδ᾽ ἐκόσμησαν πόλιν,
κοὐδεὶς οὐδεπώποτ᾽ αὐτῶν ἐναντίους ἰδὼν
ἠρίθμησεν. ἀλλ᾽ ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας,
εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ
τοῦτ᾽ ἀπεψήσαντ᾽ ἄν. εἶτ᾽ ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις, καὶ στρατηγὸς οὐδ᾽ ἂν εἷς
τῶν πρὸ τοῦ, σίτησιν ᾔτησ᾽ ἐρόμενος κλεαίνετον.
νῦν δ᾽ ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ὑμεῖς δ᾽ ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις,
καὶ πρὸς, οὐκ αἰτοῦμεν οὐδὲν, πλὴν τοσουτονὶ μόνως,
ἤν ποτ᾽ εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ᾽ ἡμῖν κομῶσι, μηδ᾽ ἀπεστλεγγισμένοις.

Αντῳδὴ καὶ ἀντιστροφή.

ὦ πολιοῦχε παλλάς, ὦ
τῆς ἱερωτάτης ἁπα
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη
ταῖς δυνάμειθ᾽ ὑπερφερού
σης μεδέουσα, χώρας.
δεῦρ᾽ ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταίρα
τοῖς τ᾽ ἐχθροῖσι μεθ᾽ ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι, δεῖ

οἷας δὲ κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ συφελισμούς.
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.
χ᾽οὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν, πίπτων, τοτὲ δ᾽ οὐχί.
ταῦτ᾽ ὀῤῥωδῶν διέτριβεν ἀεί, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν,
ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοισιν ἐπιχειρεῖν.
κᾆτ᾽ ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι.
κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ, τούτων οὕνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
αἴρεσθ᾽ αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ᾽ ἐφ᾽ ἕνδεκα κώπαις

θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην,
ἵν᾽ ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.

ΣΤΡΟΦΗ.

ἵππι᾽ ἄναξ, πόσειδον ᾧ
χαλκοκρότων ἵππων κτύπος,
καὶ χρεμετισμὸς ἁνδάνει,
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις,
μειρακίων θ᾽ ἅμιλλα λαμ
πρυνομένων ἐν ἅρμασιν,
καὶ βαρυδαιμονούντων.
δεῦρ᾽ ἔλθ᾽ ἐς χορὸν ὦ χρυσοτρίαιν᾽, ὦ
δελφίνων μεδέων σουνιάρατε,
ὦ γεραίστιε παῖ κρόνου,
φορμίωνί τε φίλτατ᾽, ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν ἀθη
ναίοις πρὸς τὸ παρεστώς.

ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τούτου. νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητὴς
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ, τε λέγειν τὰ δίκαια
καὶ γενναῖον πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶ πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτόν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων.
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι,
ὑμᾶς τε πάλαι διαγινώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅ 'παθε μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.
εἶτα κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας πότ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων,
ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους
ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν δωροῖ συκοπέδιλε,
καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων, οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκέτ' ἐνόντος,
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν, ἀλλὰ γέρων ὢν περιέρρει,
ὥσπερ κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ' ἀπολωλὼς
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ,
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ διονύσῳ,

Αλ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν βοιωτοῖς ὤνιος.
Κλ. ἐγώ σε νὴ τὴν ἡρακλέα παραστορῶ.
Χο. ἄγε δὲ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις,
νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
ἐς τὰς κοχώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον.
ὡς οὗτος ἐμπεσὼν, ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὸν κεκράξεται.
Αλ. ἀλλ' εἶμι, πρῶτον δ' ὡς ἔχω τὰς κοιλίας,
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
Χο. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωὶ,
ἵν' ἐξολισθαίνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
Αλ. ἀλλ' εὖ λέγεις, καὶ παιδοτριβικῶς ταῦτά γε,
Χο. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. Αλ. τί δαί.
Χο. ἵν' ἄμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχῃ
καὶ σπεῦδε ταχέως. Αλ. ταῦτα δρῶ. Χο. μέμνησο νῦν
δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χὤπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν.

Κομμάτιον χοροῦ.

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
ζεὺς ἀγοραῖος, καὶ νικήσας,
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν,
τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας
ἤδη μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

παράβασις.

εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς.

Χο. παῖ, ἀνδρικῶς. Κλ. ἰοὺ ἰοὺ
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται
Χο. παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις,
καὶ τοῖς κόλοις,
χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
Χο. ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τε ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις.
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν,
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεθα
Κλ. ταυτὶ μὰ τὴν δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανε
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα
Χο. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις
Αλ. οὔκουν μ' ἐν ἄργει οἷα πράττεις λανθάνει
πρόφασιν μὲν ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται,
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα,
ἐγῷδ', ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται
Χο. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων
Αλ, καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὔθ' ἐκεῖθεν αὖ,
καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ ἀθηναίοις φράσω
Κλ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν,
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τὰκ βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα,

ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτον.
Αλ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ᾽. εἰ δ᾽ οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος ἐς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυον
ὥστ᾽ εἶπ᾽ ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα,
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως ὁ παῖς ὅδ᾽, οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
Χο. εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ᾽ ἀτὰρ δῆλόν γ᾽ ἀφ᾽ οὗ ξυνέγνω.
ὁτιὴ ᾽πιόρκεις θ᾽ ἡρπακὼς, καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
Κλ. ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεὶς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
Αλ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ᾽ ἀφήσω,
κατὰ κῦμ᾽ ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύων.
Δη. κἄγωγ᾽ ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
Κλ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροΐξει τάλαντα, πολλὰ
κλέψας Ἀθηναίων. Χο. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει
ὡς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
Κλ. σὲ δ᾽ ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ᾽ εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
Αλ. τί δῆτα βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν.
Χο. ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι, τούς τε θρίους παρίει.
Αλ. τὸ πνεῦμ᾽ ἔλαττον γίγνεται.
Κλ. φεύξει γραφὰς ἑκατὸν ταλάντους τέτταρας.
Αλ. σὺ δ᾽ ἀστρατείας γ᾽ εἴκοσι
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φη-
μὶ γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
Αλ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων. Κλ. ποίων φράσον.
Αλ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἱππίου.
Κλ. κόβαλος εἶ. Αλ. πανοῦργος εἶ.

κᾆτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κἀποδόσθαι βούλεται.

Κλ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον.
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

Χο. ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,
κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώμα
τος τοῦ παρεστηκότος.

Θε. εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κῴδιον,
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

Χο. ὦ περὶ πάντ' ἀεὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἴθε φαύλως ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς,
τὸν ἰουλίου τ' ἂν οἴομαι γέροντα πυρροπίπην,
ἠσθέντα καὶ παιῶνα σὴ καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.

Κλ. οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἢ μήποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.

Αλ. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων μαχαιριδίων τε πληγάς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλιᾶς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.

Κλ. ἀπομαγδαλιᾶς ὥσπερ κύων ὦ παμπόνηρε; πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος, μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ.

Αλ. καὶ νὴ Δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί.
σκέψασθε παῖδες, οὐχ ὁρᾶθ' ὥρα νέα, χελιδών.
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ, τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

Χο. ὦ δεξιώτατον κρέας ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω

Αλ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Αλ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. ἐγὼ δέ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα.
Χο. νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ μὲ γὰρ ἢν περ τοῦτον ἕλκῃς.
Κλ. οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ. Αλ. διώξομαί σε δειλίας.
Κλ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.
Αλ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
Κλ. διαπατταλευθήσει χαμαί.
Αλ. περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.
Κλ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.
Αλ. τὸν πρηγορεῶνά σου 'κτεμῶ.
Δη. καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-
τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
ἐς τὸ στόμ' εἶτα γ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
κεχηνότος,
τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.
Χο. ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα,
καὶ λόγων ἐν πόλει
τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι.
καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἦν φλαῦρον ὧδ'
ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει.
νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις, ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
Αλ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον.

νῦν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

Αλ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.

Κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; Αλ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι,
ἀλλ' ἄλλο περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν, πρῶτα διαμαχοῦμαι.

Χο. ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.

Κλ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις. Αλ. οὐ μὰ Δία. Κλ. ναὶ μὰ Δία. Αλ.
μὰ τὸν Ποσειδῶ.

Κλ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. Αλ. καὶ μὴν ἐγώ σ' οὐ παρήσω.

Χο. πάρες αὐτὸν πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.

Κλ. τῷ καὶ πεποιθὼς, ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία.

Αλ. ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.

Κλ. ἰδοὺ λέγειν, καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς ὅπερ τὸ πλῆθος,
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ, κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκτα θρυλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν.
ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν, ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.

Αλ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν.

Κλ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς
θυννεῖα θερμὰ καταφαγὼν κᾆτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου
οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς;

Αλ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.

Χο. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με
τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.
ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις.

καὶ κεκράκτα τοῦ σοῦ θράσους,
πᾶσα μὲν γῆ πλέα,
πᾶσα δ' ἐκκλησία,
καὶ τέλη καὶ γραφαὶ,
καὶ δικαστήρι' ὦ
βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀνατετυρβακώς,
ὅστις ἡμῶν τὰς ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.

Κλ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.

Αλ. εἰ δὲ μὴ σύγ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς,
τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.

Δη. καὶ νὴ δία, κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτὸν, ὥστε καταγέλων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν
πρὶν γὰρ εἶναι περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

Χο. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη
προστατεῖ τῶν ῥητόρων,
ᾗ σὺ πιστεύων, ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους.
πρῶτος ὤν, ὁ δ' ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος,
ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ.
σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν,
ὅς σε παύσει, καὶ πάρεσι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
ἐν πανουργίᾳ τε καὶ θράσει, καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθεν πέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ

Αλ. ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.
Χο. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Κλ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν,
ταῖσι πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
Αλ. ναὶ μὰ Δία, κἄγωγε τοῦτον ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐσδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα,
Δη. νὴ Δί' ἐξαγαγών γε τὰ πόρρηθ' ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας,
καὶ τέμαχος, οὗ περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Κλ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
Αλ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
Αλ. κατακεκράξομαί σου κράζων.
Κλ. διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῇς.
Αλ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
Κλ. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.
Αλ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
Κλ. βλέψον εἰς ἔμ' ἀσκαρδάμυκτος.
Αλ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι,
Κλ. διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις.
Αλ. κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.
Κλ. ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί;
Αλ. νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
Κλ. ἀλλ' ὅσια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν,
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
Χο. ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρὲ,

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

Χο. παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον,
καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ χάρυβδιν ἁρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον, πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας,
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα.
εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγησε, καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἅσπερ εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

Κλ. ὦ γέροντες ἡλιασταὶ φράτορες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς, καὶ δίκαια κἄδικα,
παραβοηθεῖθ'. ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

Χο. ἐν δίκῃ γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
κἤν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ χερρονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας.
εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας,
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος, καὶ μὴ πονηρὸς, καὶ τρέμων τὰ πράγματα.

Κλ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς, ἐγὼ δ' ὦνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἑστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

Χο. ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης, εἶδες οἷ' ὑπέρχεται.
ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῇ πεπλήξεται.
ἢν δ' ὑποκλίνῃ γε δευρὶ πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

Κλ. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.

Χο. καὶ κέκραγας ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις.

τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικὰ,
φωνὴ μιαρά. γέγονας κακὸς, ἀγοραῖος εἶ,
ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν ἃ δεῖ,
χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ πυθικὸν,
ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ κοαλέμῳ.
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. Αλ. καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
δεδίασιν αὐτὸν, ὅ, τε πένης βδύλλει λεώς.
δη. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
μισοῦντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοὶ,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός.
κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χὠ θεὸς ξυλλήψεται,
καὶ μὴ δέδιθ' οὐ γάρ ἐστιν ἐξεικασμένος.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε,
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι, πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
Νι. οἴμοι κακοδαίμων ὁ παφλαγὼν ἐξέρχεται.
Κλ. οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον.
ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον.
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ χαλκιδέας ἀφίστατον,
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.
δη. οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες ἱππῆς παραγένεσθε, νῦν ὁ καιρὸς, ὦ σίμων,
ὦ παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγὺς, ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν,
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.

Αλ. ἀλλ' ὦγαθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς·
Δη. τουτί σε μόνον ἔβλαψεν ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ,
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρὸν, ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἅσοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.
Αλ. πῶς δῆτα φησ' ὁ χρησμός. Δη. εὖ νὴ τοὺς θεοὺς,
καὶ ποικίλως πως, καὶ σαφῶς ᾐνιγμένος,
ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης,
γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην
δὴ τότε παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη·
κοιλιοπώλῃσι δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει
αἴκεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.
Αλ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστὶν, ἀναδίδασκέ με.
Δη. βυρσαίετος μὲν ὁ παφλαγὼν ἔσθ' οὑτοσί.
Αλ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν. Δη. αὐτό που λέγει,
ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.
Αλ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί· Δη. τοῦτο περιφανέστατον.
ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ἀλλᾶς τ' αὖ μακρόν.
εἶθ' αἱματοπώτης ἐστὶν ὅ, τ' ἀλλᾶς, χὠ δράκων,
τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον,
ἤδη κρατήσειν, αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις.
Αλ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ' εἴμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.
Δη. φαυλότατον ἔργον, ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει,
τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιοῦ,
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς,

ὦ τῶν ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

Αλ. τί μ' ὦ 'γαθ' οὐκ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας. ἀλλὰ καταγελᾷς.

Δη. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας, δεῦρο βλέπε,
τὰς στίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν. Αλ. ὁρῶ.

Δη. τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς πυκνὸς,
βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις,

Αλ. ἐγώ; Δη. σὺ μέντοι, κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι, κἀπὶ τοὐλεὸν τοδὶ,
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.

Αλ. καθορῶ. Δη. τί δὲ τἀμπόρια, καὶ τὰς ὁλκάδας.

Αλ. ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς,
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς καρίαν
τὸν δεξιὸν, τὸ δ' ἕτερον εἰς καρχηδόνα.

Αλ. εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαστραφήσομαι.

Δη. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγνει γὰρ ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. Αλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὢν, ἀνὴρ γενήσομαι.

Δη. δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὅτι ἢ πονηρὸς, κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

Αλ. οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύσειν μέγα.

Δη. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φὴς ἄξιον.
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλὸν,
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν. Αλ. μὰ τοὺς θεοὺς
εἰμ' ἐκ πονηρῶν γ'. Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Νι. εἷς οὑτοσὶ πόλις, τί τοὐντεῦθεν, λέγε.
Δη. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλις δεύτερος.
Νι. δύο τώδε πώλα, καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν.
Δη. κρατεῖν, ἕως αὖ ἕτερος ἀνὴρ βδελυλώτερος
αὐτοῦ γένοιτο, μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίνεται γὰρ βυρσοπώλις παφλαγὼν,
ἅρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
Νι. τὸν προβατοπώλιν ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου. Δη. νὴ Δί'; Νι. οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος.
Δη. ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
Νι. εἴπ' ἀντιβολῶ τίς ἐστιν. Δη. εἴπω; Νι. νὴ Δία.
Δη. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
Νι. ἀλλαντοπώλις, ὦ πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν.
Δη. ζητῶμεν αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. Δη. ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
Αλ. τί ἐστι, τί με καλεῖτε. Δη. δεῦρ' ἐλθ' ἵνα πύθῃ,
ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
Νι. ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεὸν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀνάδιδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει.
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν παφλαγόνα.
Δη. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαὶ,
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
Αλ. ἰδοὺ τί ἐστι. Δη. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας,

Νι. ὡς εὐτυχῶς, ὅτ' οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. δη. εἰπέ μοι παφλαγὼν τί δρᾷ;
Νι. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος,
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὕπτιος.
δη. ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύ.
Νι. σπονδὴν λαβὲ δή, καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος,
ἕλκ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ πραμνίου.
δη. ὦ δαῖμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλευμ' οὐκ ἐμόν.
Νι. εἴπ' ἀντιβολῶ τί ἐστί. δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει. Νι. ταῦτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος;
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
δη. φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν,
Νι. ὡς μεγάλ' ὁ παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,
ὥστ' ἔλαθον αὐτόν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. δη. ὦ σοφώτατε
φέρ' αὐτὸν ἵν' ἀναγνῶ, σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι, φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι,
ὦ λόγια, δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.
Νι. ἰδού, τί φησιν ὁ χρησμός. δη. ἑτέραν ἔγχεον,
Νι. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
δη. ὦ βάκι. Νι. τί ἐστι. δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ,
Νι. πολλῷ γ' ὁ βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ,
δη. ὦ μιαρὲ παφλαγών, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν. Νι. τιή.
δη. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται,
Νι. καὶ πῶς. δη. ὅπως; ὁ χρυσμὸς ἄντικρυς λέγει,
ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίνεται

ποίαν ὁδὸν νῷ τρεπτέον, καὶ πρὸς τίνα,
Νι. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦ 'γαθέ.
δη. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.
ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος,
τὸ μὲν, ἐν πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος,
ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν χάοσιν,
τὼ χεῖρ' ἐν αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν κλωπιδῶν
Νι. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικώτατα,
δη. πῶς δῆτα, πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα,
Νι. βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν
ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.
δη. μὰ δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος,
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσώμεθα
Νι. ἰδού γ' ἄκρατον, περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ
δη. ἄληθες οὗτος, κρουνοχυτρολήραιον εἶ,
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον,
ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι διαπράττουσι, νικῶσι δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους,
ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ,
τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν
Νι. οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ
δη. ἀγάθ', ἀλλ' ἔνεγκ' ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι
ἢν γὰρ μεθυσθῶ πάντα ταυτὶ καταπάσω,
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων.

ὑπόκωφον; οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην παφλαγόνα,
πανουργότατον, καὶ διαβολώτατόν τινα.
οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
ἤκαλλ' ἐθώπευ' ἐκολάκευ' ἐξηπάτα,
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων,
ὦ δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ,
παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο, καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν πύλῳ λακωνικὴν,
πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας,
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ὑμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
δειπνοῦντος ἑστὼς, ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμοὺς εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει, κᾆτα μαστιγούμεθα
ἡμεῖς. παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας,
αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε,
ὁρᾶτε τὸν ὕλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ' ἀποθανεῖσθε σήμερον.
ἡμεῖς δὲ δίδομεν, εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.
νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν ὦ 'γαθὲ,

ἵνα μοι μάχωμαι. Νι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ἀλλ' εἰπὲ θαῤῥῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
Δη. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἅμε χρὴ λέγειν.
Νι. ἀλλ' οὐκ ἐνί μοι τὸ θρέττε, πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπιδικῶς.
Δη. μή μοί γε μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς,
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.
Νι. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
Δη. καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Νι. ἐξόπισθε νῦν
αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν. Δη. αὐτό. Νι. πάνυ καλῶς
ὥς περ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε,
τὸ μόλωμεν. εἶτα δ' αὐτὸ κατεπάγων πυκνόν.
Δη. μόλωμεν αὐτὸ, μόλωμεν αὐτομολῶμεν. Νι. ἰοὺ
οὐχ ἡδύ; Δη. νὴ δία, πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί.
Δη. ὅτιὴ τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.
Νι. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν,
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
Δη. ποῖον βρετέτας ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς.
Νι. ἔγωγε. Δη. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ.
Νι. ὅτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ ἀεικότως,
Δη. εὖ προσβιβάζεις μ'. Νι. ἀλλ' ἑτέρᾳ ποι σκεπτέον.
Δη. βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω.
Νι. οὐ χεῖρον, ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν, τοῖς προσώποισι ποιεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
Δη. λέγοιμ' ἂν ἤδη, νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργὴν, κυαμοτρὼξ, ἀκράχολος,
δῆμος πνυκίτης, δύσκολον γερόντιον,

ὑπόκωφον,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

δημοσθένης.
ἀγοράκριτος, ὁ καὶ ἀλλαντοπώλης.
κλέων.
νικίας.
χορὸς ἱππέων.
δῆμος.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΕΙΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ΙΑΤΤΑΤΑΙΑΞ τῶν κακῶν ἰατταταί·
κακῶς παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.
ΝΙ. κάκιστα δῆθ', οὗτός γε πρῶτος παφλαγόνων,
αὐταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;
ΝΙ. κακῶς καθάπερ σύ. ΔΗ. δεῦρό νυν πρόσελθ' ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν, οὐλύμπου νόμον.
μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ.
τί κινυρόμεθ' ἄλλως, οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινὰ
σωτηρίαν νῷν ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
ΝΙ. τίς οὖν γένοιτ' ἄν, λέγε σύ. ΔΗ. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε.

καὶ μολπαῖς κελαδοῦντες.

Χο. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
κὲς φάος ὀρνυμένῳ δότε δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. κλεοφῶν δὲ μαχέσθω,
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑ-
τράχων τέλος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΕΩΝ ΑΡΙ-
ΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ΠΑΡΑΓΕΙ τινὰ κλέωνα τὸν καλούμενον, παφλαγόνα, καὶ ἐπὶ βυρσοπώλην πικρότατα κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα ἐν παραλογισμοῖς διαφοροῦντα. ἐρρωμένως ἀλλαντοπώλην, ὃν δὴ θέως σκατοφάγον πεισθέντα ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσι πιστὸν ἐν χορῷ παροῦσι τῇ τῶν πραγμάτων ἀρχῇ κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ. ἐγένετο τοῦτο. ὃ ἐξέπεσεν ὁ κλέων παγκάκως, ὁ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς. Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς λήναια δι' αὐτοῦ ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα. δεύτερος κρατῖνος, σατύροις. τρίτος ἀριστομένης, ὁλοφύροις. ἰστέον ὅτι εἰς δ' μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας, καὶ εἰς θῆτας.

διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι
παραφρονοῦντος ἀνδρός.
Πλ. ἄγε δὴ χαίρων αἰσχύλε χώρει,
καὶ σῷζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους, πολλοὶ δ' εἰσί,
καὶ δὸς τουτὶ κλεοφῶντι φέρων,
καὶ τούτοις τοῖσι ποριστᾶις
μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ νικομάχῳ,
τόδε δ' ἀρχενόμῳ,
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ, καὶ μὴ μέλλειν.
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσι,
νὴ τὸν ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς.
καὶ συμποδίσας
μετ' ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου.
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
Αἰ. ταῦτα ποιήσω, σὺ δὲ τὸν θρόνον
τὸν ἐμὸν παράδος σοφοκλεῖ τηρεῖν,
καὶ σῴζειν. ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ,
καὶ ψευδολόγος, καὶ βωμολόχος.
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν,
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
Πλ. φαίνετε, τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱεράς, χἅμα προπέμπετε,
τοῖς τούτου τοῦτον μέλεσι

Ευ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας,
ᾗ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους.
Δι. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ', αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
Ευ. τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; Δι. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
Ευ. αἴσχιστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις.
Δι. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ.
Ευ, ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα.
Δι. τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;
Πλ. χωρεῖτε τοίνυν ὦ διόνυσ' εἴσω. Δι. τί δαί;
Πλ. ἵνα ξενίσω σφὼ πρίν γ' ἀπελθεῖν. Δι. εὖ λέγεις
νὴ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
Χο. μακάριόν γ' ἀνὴρ ἔχων
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσι μαθεῖν,
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας,
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖθις,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
συγγενέσι τε καὶ φίλοις,
διὰ τὸ ξυνετὸς εἶναι.
χαρίεν οὖν μὴ σωκράτει
παρακαθήμενον λαλεῖν,
ἀποβαλόντα μουσικὴν,
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης.
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσι λόγοις,
καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων

Εὐ. εἰ ναυμαχοῖεν αὖ, κἆτ' ἔχοντές τ' ὀξίδας
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. Δι. λέγε.
Εὐ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα.
τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πιστά. Δι. πῶς οὐ μανθάνω,
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
Εὐ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα
τούτοισι χρυσαίμεσθ' ἴσων σωθῶμεν ἄν,
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι πῶς
τἀναντία πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν.
Δι. εὖ γ' ὦ παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ κηφισοφῶν.
Εὐ. ἐγὼ μόνος, τὰς δ' ὀξίδας κηφισοφῶν.
Δι. τί δαὶ λέγεις σύ. Αἰ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον, τίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς. Δι. πόθεν,
μισεῖ κάκιστα. Αἰ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
Δι. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ' ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
Αἰ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει.
εὕρισκε νὴ Δί' εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
Αἰ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν. ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
Δι. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
Αἰ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς ἀπορείαν δὲ τὸν πόρον.
Δι. εὖ, πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
Πλ. κρίνοις ἄν. Δι. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἥδομαι.
Πλ. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα.
Δι. ἐὰν δὲ κρίνω. Πλ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
Δι. εὐδαιμονοίης. φέρε δὴ πύθεσθέ μου ταδί,
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητὴν. Πλ. τοῦ, χάριν;
Δι. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ,
ὁπότερος ἂν οὖν τῇ πόλει παραινέσειν,
μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος, ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
Αἰ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην. Δι. τίνα;
ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.
Εὐ. μισῶ πολίτην, ὅς τις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε, μάλα δέ γε βλάπτειν ταχὺς,
καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
Δι. εὖ γ' ὦ πόσειδον, σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις.
Αἰ, οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν,
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
Δι. νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω,
ὁ μὲν, σοφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον,
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
Εὐ. εἴ τις πτερώσας κλεόκριτον κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
Δι. γελοῖον ἂν φαίνοιτο, νοῦν δ' ἔχει τινά.

Αἰ. σπερχειὲ ποταμὲ, βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.
Δι. κόκκυ μεθεῖτε καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. Ευ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον;
Δι. ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια·
σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.
Εὐ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, κἀντιστησάτω.
Δι. λάβεσθαι τοίνυν αὖθις. Εὐ. ἢν ἰδού. Δι. λέγε.
Εὐ. οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
Αἰ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος, οὐ δώρων ἐρᾷ.
Δι. μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει.
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακόν.
Εὐ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ' ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
Δι. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον,
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅτι σοι καθέλξει καρτερόν τε καὶ μέγα.
Εὐ. φέρε ποῦ τοιοῦτο δῆτα μοὔστι, ποῦ φράσω.
Δι. βέβληκ' ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
λέγοντ' ἂν ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
Εὐ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
Αἰ. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, καὶ νεκρῷ νεκρός.
Δι. ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν. Εὐ. τῷ τρόπῳ;
Δι. δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύω.
οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν αἰγύπτιοι.
Αἰ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτὸς, τὰ παιδία, χἠ γυνὴ, κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω ξυλλαβὼν τὰ βιβλία.
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
Δι. ἄνδρες σοφοὶ, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.

τὴν οἰκίαν. ἅμα δὲ
Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις
καλὰ, τὰς κυνίσκας
ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων
πανταχῆ. σὺ δ' ὦ Διὸς
διπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας,
ὀξυτάταιν χεροῖν ἑκάτα
παράφηνον εἰς Γλύκης, ὅπως
εἰσελθοῦσα φωράσω.

Δι. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.

Αἰ. κἀμοί γ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος.
τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.

Δι. ἴτε δεῦρο νῦν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην.

Χο. ἐπιπονοί γ' οἱ δεξιοί.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων.
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων
ἐπειθόμην ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

Δι. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ'. Αἰ. ἰδού.

Δι. καὶ λαβομένω, τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.

Αἰ. ἐχόμεθα. Δι. τοὔπος νυν λέγετον ἐπὶ τὸν σταθμόν.

Εὐ. εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκυείμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε.
κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε,
θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τοῦτ' ἐκεῖν'. ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρατα θεάσασθε,
τὸν ἀλεκτρυόνα μου ξυναρπά
σασα φρούδη γλύκη
νύμφαι ὀρεσίγονοι
ὦ μανία ξύλλαβε.
ἐγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον,
ἐμαυτῆς ἔργοισιν
λίνου μεστὸν ἄτρακτον,
εἰ εἰ εἰ εἰλίσσουσα χεροῖν.
κλωστῆρα ποιοῦσ' ὅπως κνεφαῖος
ἐς τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμαν.
ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
κουφοτάτοις πτερύγων ἀκμαῖς.
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπεν,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων,
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων.
ἀλλ' ὦ Κρῆτες Ἴδης τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμύνατε
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι

Δι. αὕτη ποθ' ἡ μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
Αἰ. ἀλκυόνες αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτερῆς πτερῶν,
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι,
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἱ εἱ εἱ εἱ εἱ εἱ εἱλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες,
ἱστότονα πηνίσματα καὶ
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας·
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρῴραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίους,
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου,
βότρυος ἕλικα παυσίπονον
περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας,
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον. Δι. ὁρῶ.
Αἰ. τί δαί τοῦτον; ὁρᾷς; Δι. ὁρῶ.
Αἰ. τοιαῦτα μέντοι σὺ ποιῶν,
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι δύστηνον
ὄνειρον πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
ἀΐδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
μελαίνας νυκτὸς παῖδα,

ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.

Εὐ. μὴ πρίν γ' ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.

Αἰ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.

Εὐ. ὅπως ἀχαιῶν δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβας
τοφλαττοθραττοφλαττόθρατ.
σφίγγα δυσαμερίαν
πρύτανιν κύνα πέμπει
τοφλαττοθραττοφλαττόθρατ.
ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις,
τοφλαττοθραττοφλαττόθρατ.
κυρεῖν παρασχὼν,
ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τοφλαττοφλαττόθρατ.
τὸ συγκλινὲς ἐπ' αἴαντι,
τοφλαττοφλαττόθρατ.

Δι. τί τὸ φλαττόθρατ' τοῦτ' ἐστὶν ἐκ μαραθῶνος, ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη.

Αἰ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ' ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν φρυνίχῳ
λειμῶνα μουσῶν ἱερῶν ὀφθείην δρέπων.
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων
σκολιῶν μελίτου καὶ καρικῶν αὐλημάτων
θρήνων, χορείων, τάχα δὲ δηλωθήσεται,
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον, καί τοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τοῦτον, ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα, δεῦρο μοῦσ' εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.

ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δή,
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ,
μέμψαιτό ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

Εὐ. πάνυ γε μέλη θαυμαστὰ δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

Δι. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών.

ΔΙΑΥΛΙΟΝ ΠΡΟΣΑΥΛΕΙ.

Εὐ. φθιῶτ' ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ἑρμᾶν μὲν πρόγονον
τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν,
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. δύο σοι κόπω αἰσχύλε τούτω.

Εὐ. κύδιστ' ἀχαιῶν ἀτρέως
πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. τρίτος αἰσχύλε σοι κόπος οὗτος.

Εὐ. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι
δόμον ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν,
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. κύριός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτος
αἴσιον ἀνδρῶν.

Εὐ. ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Δι. ὦ ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

ἀγλώουρος παῖς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. Ευ. τὸ τί.
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί,
Ευ. οὐ δῆτ' ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον,
πέλοψ ὁ ταντάλειος εἰς πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ' ὦγάθ' ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ.
λήψει γὰρ ὀβολοῦ, πάνυ καλήν γε κἀγαθήν.
Ευ. μὰ τὸν δί' οὔπω γ'. ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί,
οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Ευ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον,
οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
θύων ἀπαρχάς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. μεταξὺ θύων, καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο.
Ευ. ἔ' αὐτὸν ὦ ταν. πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω,
ζεὺς ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
Δι. ἀπολεῖ σ' ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπώλεσεν.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τράπου.
καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν,
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ' ἀεί.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται.
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει

Εὐ. ληρεῖς. ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
Αἰ. καὶ μὴν μὰ τὸν δί', οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω,
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσι θεοῖς,
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
Εὐ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; Αἰ. ἑνὸς μόνου,
ποιεῖς γὰρ οὕτως, ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν
καὶ κωδάριον, καὶ ληκύθιον, καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι, δείξω δ' αὐτίκα.
Εὐ. ἰδοὺ σὺ δείξεις; Αἰ. φημί. Δι. καὶ δεῖ χρὴ λέγειν.
Εὐ. αἴγυπτος ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
ἄργος κατασχών. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον, οὐ κλαύσεται;
λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
Εὐ. διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι παρνασὸν κάτα-
πηδᾷ χορεύων. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν
Δι. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τοῦ ληκύθου.
Εὐ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα. πρὸς γὰρ τουτονὶ
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον,
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὤν. Αἰ, ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. εὐριπίδη. Εὐ. τί ἐστιν. Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτό γε πνευσεῖται πολύ.
Εὐ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν δήμητρα, φροντίσαιμί γε.
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
Αἰ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τοῦ ληκύθου.
Εὐ. σιδώνιόν ποτ' ἄστυ κάδμος ἐκλιπὼν

λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
Δι. εὖ νὴ τὸν ἑρμῆν, ὅτι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
Ευ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἴθι πέραινε σὺ
αἰσχύλ' ἀνύσας. σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αι. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε γε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν ἀκοῦσαι. Ευ. τοῦτ' ἕτερον αὖθις λέγει,
κλύειν ἀκοῦσαι, ταὐτὸν ὂν σαφέστατα.
Δι. τεθνηκόσι γὰρ, ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σὺ,
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
Αι. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους. Ευ. ἐγὼ φράσω,
κἄν που δὶς εἴπω ταὐτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
Δι. ἴθι δὴ λέγ'. οὐ γάρ μοὐστίν. ἀλλ' ἀκουστέα,
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
Ευ. ἦν οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Αι. μὰ τὸν δί', οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅν τινά γε πρὶν μὲν ἢ φῦναι ἀπόλλων ἔφη,
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα πρὶν καὶ γεγονέναι,
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Ευ. εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
Αι. μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γὰρ ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς, γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
εἶθ' ὡς πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε.
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος.
καὶ πρός γε τούτοις, τὴν ἑαυτοῦ μητέρα,
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. Δι. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' ἐρασινίδου.

Ευ. οὔκουν ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει,
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος. Αἰ. οὐκ ἄλλως λέγω.
Ευ. πότερ' οὖν τὸν ἑρμῆν ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο,
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
Αἰ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον,
ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων
ὅτιὴ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
Ευ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες, ἢ 'γὼ βουλόμην.
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας.
Δι. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Αἰ. διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Δι. λέγ' ἕτερον αὐτῷ, σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
Αἰ. σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Ευ. δὶς ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς αἰσχύλος.
Δι. πῶς δίς. Ευ. σκόπει τὸ ῥῆμ' ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν φησι, καὶ κατέρχομαι.
ἥκειν δὲ, ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι.
Δι. νὴ τὸν δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
Αἰ. οὐ δῆτα τοῦτόγ' ὦ κατεστωμυλμένε,
ἄνθρωπε ταῦτ' ἔστ' ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Ευ. πῶς δή. δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
Αἰ. ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας.
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
φεύγων δ' ἀνὴρ, ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
Δι. εὖ νὴ τὸν ἀπόλλω, τί σὺ λέγεις εὐριπίδη.
Ευ. οὔ φημι τὸν ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε.

λάθρα

τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν.
μηδὲν ὀῤῥωδεῖτε τοῦθ' ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά,
αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράτισται.
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὕνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.
Ευ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος,
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Δι. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς. Ευ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ ὀρεστείας λέγε.
Δι. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ, λέγ' αἰσχύλε.
Αἰ. ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Δι. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; Ευ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Δι. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία.
Ευ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίγ' ἁμαρτίας
Δι. αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν, εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
Αἰ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; Δι. ἂν πείθῃ γ' ἐμοί.
Ευ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιόν γ' ὅσον.
Αἰ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς. Δι. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει,
Αἰ. πῶς φῄς μ' ἁμαρτεῖν. Ευ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
Αἰ. ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.

καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς,
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν,
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη,
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων,
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεὶ,
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν,
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

δι. μὰ Δί' οὐ δῆθ' ὥστ' ἀπεφαυάνθην,
παναθηναίοισι γελῶν ὅτε δὴ
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας,
λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος,
καὶ δεινὰ ποιῶν, κᾆθ' οἱ κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις, παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευρὰς, λαγόνας, πυγήν.
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε. (χε).

χο. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχ
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, ὅταν ὁ μὲν, τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ καθῆσθον.
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ, χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ,τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
λέγετον ἔπιτον, ἀναδαίρετον,
τά τε παλαιὰ, καὶ τὰ καινά.
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ.

κώνεια πίνειν αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς βελλεροφόντας.
Ευ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς φαίδρας ξυνέθηκα;
Αἰ. μὰ Δί' ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν, τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει, τοῖς δ' ἡβῶσι ποιηταί
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Ευ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς, λυκαβηττοὺς
καὶ παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν;
ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; Αἰ. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν, ἴσα καὶ τάγε ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι,
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν,
ἁμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. Ευ. τί δράσας
Αἰ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας, ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵν' ἐλεεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνωντ' εἶναι. Ευ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα; τί δράσας
Αἰ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμενος, κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε.
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
Αἰ. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ 'ξεκένωσε τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε,
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσι, καίτοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ', ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυππαπαὶ εἰπεῖν.
Δι. νὴ τὸν ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσιτον, κἀκβὰς, τινὰ λωποδυτῆσαι.
νῦν δ' ἀντιλέγει, κοὐκ ἔτ' ἐλαύνει,
καὶ πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
Αἰ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ'
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος;

ὁ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ, ἠράσθη δάϊος εἶναι.
δι. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται. θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.
Αἰ. ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
εἶτα διδάξας τοὺς πέρσας, μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
νικᾶν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
δι. ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα περὶ δαρείου τοῦ τεθνεῶτος.
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.
Αἰ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρ
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται. (χῆς
ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς. ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας καρπῶν ὥρας, ἀρότους. ὁ δὲ θεῖος ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ, τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε
τάξεις ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν. δι. καὶ μὴν οὐ παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον. πρώην γοῦν ἡνίκ' ἔπεμπεν
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
Αἰ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ λάμαχος ἥρως
ὅθεν ἡ 'μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν.
πατρόκλων, τεύκρων, θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ δί' οὐ φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ σθενεβοίας,
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
εὐ. μὰ δί' οὐ γὰρ ἐπῆν ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Αἰ. μηδέ γ' ἐπείη,
ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσι πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆτο.
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. δι. νὴ τὸν δία τοῦτό γέ τοι δή.
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις αὐτὸς, τούτοισιν ἐπλήγης.
εὐ. καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν αἱ 'μαὶ σθενέβοιαι
Αἰ. ὅτι γενναίους καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας,

κώνεια πίνειν αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς βελλεροφόντας.
Εὐ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς φαίδρας ξυνέθηκα;
Αἰ. μὰ Δί' ἀλλ' ὄντ' ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν
καὶ μὴ παράγειν, μηδὲ διδάσκειν, τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος, ὅστις φράζει, τοῖς δ' ἡβῶσι ποιηταὶ
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Εὐ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς, λυκαβηττοὺς
καὶ παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν;
ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; Αἰ. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν, ἴσα καὶ τὰ γε ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι,
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν,
ἁμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. Εὐ. τί δράσας
Αἰ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας, ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵν' ἐλεεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνωντ' εἶναι. Εὐ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα; τί δράσας
Αἰ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμενος, κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.
νὴ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε.
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.
Αἰ. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ 'ξεκένωσε τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς συνέτριψε,
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσι, καίτοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ', ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυππαπαὶ εἰπεῖν.
Δι. νὴ τὸν ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι,
καὶ μινθῶσαι, τὸν ξύσιτον, κἀκβὰς, τινὰ λωποδυτῆσαι.
νῦν δ' ἀντιλέγει, κοὐκ ἔτ' ἐλαύνει,
καὶ πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
Αἰ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ'
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος;

ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάιος εἶναι.
Δι. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται. θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.
Αἰ. ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
εἶτα διδάξας τοὺς πέρσας, μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
Δι. ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα περὶ δαρείου τεθνεῶτος.
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.
Αἰ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμοὺς. ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας καρπῶν ὥρας, ἀρότους. ὁ δὲ θεῖος ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ, τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε
τάξεις ἀρετάς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν. Δι. καὶ μὴν οὐ παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον. πρώην γοῦν ἡνίκ' ἔπεμπεν
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
Αἰ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ λάμαχος ἥρως
ὅθεν ἡ 'μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν.
πατρόκλων, τεύκρων, θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην
ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ φαίδρας ἐποίουν πόρνας, οὐδὲ σθενεβοίας,
οὐδ' οἶδ' ἐς ἥν τιν' ἂν ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
Εὐ. μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Αἰ. μηδέ γ' ἐπείη,
ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσι πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆτο.
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. Δι. νὴ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δή.
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις αὐτὸς, τούτοισιν ἐπλήγης.
Εὐ. καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν αἱ 'μαὶ σθενέβοιαι
Αἰ. ὅτι γενναίους καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας,

μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας,
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν.
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως ὦ γεννάδα
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοισιν,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις, ἡνίκ' ἂν τὸ
πνεῦμα λεῖον,
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
Αἰ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ
ἢ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν, ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν
εὐ. δεξιότητος, καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσι. Αἰ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι. δι. τεθνάναι μὴ τοῦτον ἐρώτα
Αἰ. σκέψαι τοίνυν γ' οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μήτ' ἀγοραίους, μήτε κοβάλους ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
καὶ πήληκας, καὶ κνημῖδας, καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
εὐ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν. δι. κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
εὐ. καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐδίδαξας.
δι. αἰσχύλε λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
Αἰ. δρᾶμα ποιήσας ἄρεος μεστόν. εὐ. ποῖον, Αἰ. τοὺς ἕπτ' ἐπὶ θήβας

τούτου μὲν φορμίσιος μεγαίνετός θ' ὁ μάνης.
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται.
οὑμοὶ δὲ, κλειτοφῶν τε καὶ θηραμένης ὁ κομψός.

δι. θηραμένης σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ χῖος, ἀλλὰ κῶος.

Ευ. τοιαῦτα μέντοι 'γὼ φρονεῖν,
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ,
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι
τάτ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει,
ποῦ μοι τοδὶ, τίς τοῦτ' ἔλαβε,

δι. νὴ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν ἀθη
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν,
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
ζητεῖ τε ποῦ 'στιν ἡ χύτρα,
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε,
τῆς μαινίδος, τὸ φύβλιον
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι,
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινὸν,
τίς τῆς ἐλάας παρέφαγε,
τέως δ' ἀβελτερώτεροι
κεχηνότες μαμμάκυθοι
καὶ μελιτίδαι κάθηντο.

Χο. τάδε μὲν λεύσσεις φαίδιμ' ἀχιλλεῦ,
σὺ δὴ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις. μόνον ὅπως

Αἰ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις.
Εὐ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας, μὰ δί' οὐδὲ τραγελάφους ἅπερ σὺ,
ἃ 'ν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς μηδικοῖς γράφουσιν,
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον μὲν εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον,
ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλίοισι μικροῖς
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν.
εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, κηφισοφῶντα μιγνὺς,
εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοι μ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπεν εὐθὺς
τοῦ δράματος. Αἰ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
Εὐ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν.
ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος, οὐδὲν ἧττον.
χὠ δεσπότης, χἠ παρθένος, χἠ γραῦς ἄν. Αἰ. εἶτα δῆτα
οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτα χρῆν τολμῶντα; Εὐ. μὰ τὸν ἀπόλλω
δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων. Δι. τουτὶ μὲν ἔασον ὦ τᾶν.
οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
Εὐ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα. Αἰ. φημὶ κἀγὼ,
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι.
Εὐ. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμοὺς
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
καχυποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα. Αἰ. φημὶ κἀγώ.
Εὐ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην, ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην, ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς.
κύκνους ποιῶν καὶ μέμνονας, κωδωνοφαλαροπώλους.
γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε καὶ μοὺς γ' ἑκατέρου μαθητάς.

Ευ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω. τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ, οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μώρους λαβὼν παρὰ φρυνίχῳ τραφέντας.
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τινὰ κάθισεν ἐγκαλύψας
ἀχιλλέα τιν' ἢ νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.
Δι. μὰ τὸν δί' οὐ δῆθ'. Ευ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς, τέτταρας ξυνεχῶς ἂν οἱ δ' ἐσίγων.
Δι. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐκ ἧττον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. Ευ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα
σάφ' ἴσθι. Δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα
Ευ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθῆτο,
ὁπόθ' ἡ νιόβη φθέγξαιτο δή, τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.
Δι. ὢ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ,
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς. Ευ. ὅτ' αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπὰ,
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. Αἰ. οἴμοι τάλας. Δι. σιώπα
Ευ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν. Δι. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας,
Ευ. ἀλλ' ἢ σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας,
γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδιον ἦν. Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' οὖν
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
Αἰ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὦ 'μαθέστατ' ἐνεγέγραπτο.
Δι. ἐγὼ δὲ τὸν φιλοξένου γ' ᾤμην ἔρυξιν εἶναι,
Ευ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;

παραπρίσματ' ἐπῶν, νῦν γὰρ ἀγὼν
ὁ δὲ σοφίας μέγας,
χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
Δι. εὔχεσθε δὴ καὶ σφῶϊ, πρὶν τἄπη λέγειν.
Αἰ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Δι. ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Εὐ. καλῶς.
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
Δι. ἴδιοί τινές σοι κόμμα καινόν; Εὐ. καὶ μάλα.
Δι. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Εὐ. αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσις, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι
τινὰ λόγων ἐμμέλειαν,
ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν,
καὶ κατερρινημένον.
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
Δι. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν, οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
ἀστεῖα, καὶ μήτ' εἰκόνας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν αἰσχύλ᾽ ἀλλὰ πρᾳόνως
ἔλεγχ᾽ ἐλέγχου, λοιδορεῖσθαι δ᾽ οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
σὺ δ᾽ εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
εὐ. ἕτοιμός εἰμ᾽ ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας.
καὶ νὴ δία τὸν πηλέα τε, καὶ τὸν αἴολον.
καὶ τὸν μελέαγρον, κἄτι μάλα τὸν τήλεφον.
δι. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν, λέγ᾽ αἰσχύλε.
αἰ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε.
οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. δι. τί δή.
αἰ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι.
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ᾽ ἕξει λέγειν,
ὅμως ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
δι. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων.
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα.
ὑμεῖς δὲ ταῖς μούσαις τι μέλος προσᾴσατε.
χο. διὸς ἐννέα παρθένοι, ἁγναὶ
μοῦσαι λεπτολόγοις
ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων,
ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι
τε παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ᾽ ἐποψόμεναι,
δύναμιν δεινοτάτοιν στομάτοιν,
πορίσασθαι ῥήματα,

ῥήματα δαιομένη,
καταλεπτολογήσει,
πλευμόνων πολὺν πόνον.
Ευ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει·
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
Δι. αἰσχύλε τί σιγᾷς, αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
Ευ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
Ευ. ἐγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.
Αι. ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ,
σὺ δή με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη,
καὶ πτωχοποιὲ, καὶ ῥακιοσυρραπτάδη.
ἀλλ' οὔ τι χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. Δι. παῦσ' αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
Αι. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.
Δι. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε.
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
Αι. ὦ κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην.
Δι. ἐπίσχες οὗτος ὦ πολυτίμητ' αἰσχύλε
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πονηρ' εὐριπίδη
ἄπαγε σεαυτὸν ἐκ ποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι,
θενὼν ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν τήλεφον.

φύσεις ποιητῶν, εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
ἐπέρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟ. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας
χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλον περ ἴδῃ
θήγοντος ὀδόντα
ἀντιτέχνου, τότε δὴ
μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ὑψιλόφων τε λόγων
κορυθαίολα νείκη,
σκινδαλμῶν τε παραξόνια,
σμιλεύματά τ' ἔργων
φωτὸς ἀμυνομένου·
φρενοτέκτονος ἀνδρός·
ῥήμαθ' ἱπποβάμενα,
φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς
λασιαύχενα χαίταν.
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων,
βρυχώμενος ἥσει,
ῥήματα γομφοπαγῆ,
πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι
ἔνθεν δὴ, στοματουργὸς ἐπῶν
βασανίστρια λίσπη,
γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροὺς
κινοῦσα χαλινοὺς,

Ξα. ὁ τῶν πανούργων; Αἰ. νὴ Δί' οὐράνιόν γ' ὅσον.
Ξα. μετ' αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
Αἰ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
Ξα. τί δῆθ' ὁ πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται.
Αἰ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν,
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. Ξα. κᾆπειτα πῶς
οὐ καὶ σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου.
Αἰ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν αἰσχύλον
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν.
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.
νυνὶ δ' ἔμελλεν ὡς ἔφη κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι, κἂν μὲν αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης,
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' εὐριπίδην.
Ξα. τί χρῆμ' ἄρ' ἔσται. Αἰ. νὴ Δί' ὀλίγον ὕστερον,
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.
Ξα. τί δέ, μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
Αἰ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι, καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε,
καὶ διαμέτρους, καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
Ξα. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. ἔβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα. Αἰ. τοῦτ' ἦν δύσκολον.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
οὔτε γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἰσχύλος.
Ξα. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
Αἰ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι

Ξα. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν. Αἰ. ἐγὼ
μὰ δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο κἀκμαίνομαι.
Ξα. ὦ φοῖβ' ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν,
καὶ δὸς κύσαι, κἀυτὸς κύσον, καί μοι φράσον
πρὸς διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος χ' ἡ βοὴ,
χὠλοιδορισμός. Αἰ. αἰσχύλου κεὐριπίδου.
Ξα. ἆ. Αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
Ξα. ἐκ τοῦ; Αἰ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος,
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων,
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.
θρόνον δὲ τοῦ πλούτωνος ἑξῆς; Ξα. μανθάνω.
Αἰ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ. τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν αἰσχύλον.
Αἰ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Ξα. νυνὶ δὲ τίς.
Αἰ. ὅτε δὴ κατῆλθεν εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιοτόμοις,
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι, καὶ τοιχωρύχοις.
ἅπερ ἐστ' ἐν ἅδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν, καὶ στροφῶν,
ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον.
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς, ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' αἰσχύλος καθῆστο. Ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;
Αἰ. μὰ δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος

καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις.
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ,
προὐσελοῦμεν. τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ πυρρίαις,
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν, ἐς ἅπαντα χρώμεθα,
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν,
ἀλλὰ καὶ νῦν ὦ 'νόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις, καὶ κατορθώσασι γὰρ,
εὔλογον, κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

Αἰ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον.

Αἰ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελέγξαντ' αὔτικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης;

Ξα. οἴμωζε μέντ' ἄν. Αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

Ξα. χαίρεις ἱκετεύων. Αἰ. μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρᾳ τῷ δεσπότῃ.

Ξα. τί δὲ τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν
πολλὰς ἀπίῃς θύραζε. Αἰ. καὶ τόθ' ἥδομαι.

Ξα. τί δὲ πολλὰ πράττων. Αἰ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.

Ξα. ὁ μόγνιε Ζεῦ, καὶ παρακούων δεσποτῶν
ὅταν λαλῶσι; Αἰ. μάλα γε πλεῖν ἢ μαίνομαι

ἀλλ' ἐπαινῶ. μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ,
χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν, καὶ προσήκουσι γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει,
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα,
κἀπιτίμους, καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα, κἀποσεμνυνούμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος,
ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
οὐ πολὺν, οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος γ' ὁ
νῦν ἐνοχλῶν, κλειγένης ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
κρατοῦσι κυκνησιτέφρου,
ψευδονίτρου τε κονίας,
καὶ κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει, ἰδὼς δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ' ἵνα μή ποτε κα-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-
νευ ξύλου βαδίζων.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων ὡς δοκεῖ νομισμάτων,

ὁ πότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον.
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,
χἠ Φερσέφαττ' ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.

Δι. ὀρθῶς λέγεις. ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον ποιῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ
ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς,
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον,
οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ
δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται
θρῃκία χελιδὼν,
ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον.
κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον,
νόμον ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ημ. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν, καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ,
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας, κἀφελεῖν τὰ δείματα.
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι, Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσι τότε
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας,
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.

τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

Αἰ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ.
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.

Ξα. πῶς οὖν βασανιεῖς νῷ δικαίως. Αἰ. ῥᾳδίως.
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
ἰδού, σκόπει νυν, ἤν μ᾽ ὑποκινήσαντ᾽ ἴδῃς.

Αἰ. ἤδη ᾽πάταξά σ᾽. Ξα. οὐ μὰ Δί᾽. Αἰ. οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ᾽ εἶμ᾽ ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. Δι. πηνίκα.

Αἰ. καὶ δὴ ᾽πάταξα. Δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον.

Αἰ. οὐκ οἶδα, τουδὶ δ᾽ αὖθις ἀποπειράσομαι.

Ξα. οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταί. Αἰ. τί δὴ ταταῖ.
μῶν ὠδυνήθης; Ξα. οὐ μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἐφρόντισα,
ὁπόθ᾽ Ἡράκλεια τὰν Διομείοις γίνεται.

Αἰ. ἄνθρωπος ἱερός, δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

Δι. ἰοὺ, ἰού. Αἰ. τί ἐστίν. Δι. ἱππέας γ᾽ ὁρῶ.

Αἰ. τί δῆτα κλάεις. Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.

Αἰ. ἔπειτα προτιμᾷς γ᾽ οὐδέν; Δι. οὐδέν μοι μέλει.

Αἰ. βαδιστέον γ᾽ ἄρ᾽ ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.

Ξα. οἴμοι. Αἰ. τί ἐστι. Ξα. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.

Αἰ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

Δι. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν᾽ ἔχεις.

Ξα. ἤλγησεν, οὐκ ἤκουσας. Δι. οὐκ ἔγωγ᾽ ἐπεὶ
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.

Ξα. οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.

Αἰ. μὰ τὸν Δί᾽ ἀλλ᾽ ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.

Δι. Πόσειδον. Ξα. ἤλγησέ τις.

Δι. ὃς Αἰγαίου πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις
ἁλὸς ἐν βένθεσιν.

Αἰ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν

Δι. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ
κλέπτοντα πρὸς τ' ἀλλότρια; ξα. μάλ' ὑπερφυᾶ.
Αἰ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ξα. ἦ μὴν νὴ δία
εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ' ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ.
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ' ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
Αἰ. καὶ πῶς βασανίζω. Ξα. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι τε τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τἆλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον, μὴ δὲ γητείῳ νέῳ.
Αἰ. δίκαιος ὁ λόγος, κἄν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται;
Ξα. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.
Αἰ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ,
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος, Δι. ἀγορεύω τινὶ,
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ', εἰ δὲ μὴ,
αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ. Αἰ. λέγεις δὲ τί.
Δι. ἀθάνατος εἶναί φημι διόνυσος διός
τοῦτον δὲ δοῦλον. Αἰ. ταῦτ' ἀκούεις; ξα. φήμ' ἐγώ
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος,
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
Δι. τί δῆτ' ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός.
οὐ καὶ σὺ τύπτει, τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
Ξα. δίκαιος ὁ λόγος. χὠπότερον ἂν νῷν ἴδῃς,
κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι

ἀλλ' ἤν σε τουλοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτὸς, ἡ γυνὴ τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ξα. δέχομαι τὸν ὅρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ
τὴν στολὴν εἴληφας, ἥνπερ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
ἀνανεάζειν σεαυτὸν αἰεὶ,
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινὸν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον.
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει,
καὶ βάλῃς τι μαλθακὸν,
αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη τὶς πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦ
τ' ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει
ράσεταί μ', εὖ οἶδ' ὅτι,
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον,
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον
Αἰ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
ἵνα δῷ δίκην ἀνύετον. Δι. ἥκει τῳ κακόν.
Ξα. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. Αἰ. εἶεν, καὶ μάχει;
ὁ Διτύλας χὡ σκεβλίας χὡ παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.

ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἂν ἀγνῶναί σ' ἔτι;
πα. τί δαί, τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω,
μὰ Δί' οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν.
ὃν περ σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε
κἄπειτ' ἐπειδὴ τ' ἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ καὶ μυκᾶτό γε
ξα. τούτου πάνυ τοὔργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
πα. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν
νὴ Δία τάλαινα. Πλ. νὼ δὲ δείσασαί γέ πω,
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν
ὁ δ' ᾤχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβών
ξα. καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον, ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
πα. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην κλέωνά μοι
σὺ δ' ἔμοιγ' ἐάνπερ ἐπιτύχῃς ὑπέρβολον,
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. Πλ. ὦ μιαρὰ φάρυγξ,
ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
πα. ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
Πλ. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
δρέπανον λαβοῦσ' ᾧ τὰς κόλικας κατέσπασας.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
ξα. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν, παῦε παῦε τοῦ λόγου,
οὐκ ἂν γενοίμην ἡρακλῆς ἄν. Δι. μηδαμῶς,
ὦ ξανθίδιον. Ξα. καὶ πῶς ἄν, ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν
Δι. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμεῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς.
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι.

ἐμοῦ δεηθείης αὖ, ἃ θεὸς θέλοι.
Χο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας, καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινδεῖν αὐτὸν ἀεὶ,
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι λαβόνθ' ἓν
σχῆμα. τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει θηραμένους
Δι. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν εἰ
ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν, ἐν
στρώμασι μιλησίοις
ἀνατετραμμένος, κυνῶν ὀρ
χηστρίδ' εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ' ἐ
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων,
τοὐρεβίνθου δραττόμην, οὗ
τος δ' ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
εἶδε κἆτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὺξ πατάξας μου 'ξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους,
Γα. πλαθάνη, πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσὶ,
ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε,
ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν. Γλ. νὴ δία
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. Ξα. κακὸν ἥκει τινί.
Γα. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν,
ἀνημιωβολιαῖα. ξα. δώσει τις δίκην.
Γα. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. δι. ληρεῖς ὦ γύναι,
κοὐκ οἶσθ' ὅ,τι λέγεις. πα. οὐ μενοῦν με προσεδόκας,

ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ' εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερικτῶν χύτρας
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.
Ξα. κάλλιστ', ἐπαινῶ. Θε. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομαι ἀπελθόντ'. ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα.
ἔφρυγε, κᾦνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. Ξα. πάνυ καλῶς. Δι. ληρεῖς ἔχων
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. Θε. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἤδ' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη, κὠρχηστρίδες,
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις ὀρχηστρίδες;
Θε. ἡβυλλιῶσαι, κἄρτι παρατετιλμέναι,
ἀλλ' εἴσιθ' ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἤμελλ' ἀφαιρεῖν, χ' ἡ τράπεζ' εἰσῄρετο.
Ξα. ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς αὐλητρίσι
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι,
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
Δι. ἐπίσχες οὗτος, οὔτοι που σπουδὴν ποιεῖς
ὁτιή σε παίζων ἡρακλέα γ' ἐσκεύασα;
οὐ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὦ ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος γ' οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. τί δ' ἐστίν. οὐ δή πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἃ δέδωκας αὐτός; Δι. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ,
κατάθου τὸ δέρμα. Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι,
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. Δι. ποίοις θεοῖς.
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν,
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς, ἀλκμήνης ἔσει;
Ξα. ἀμέλει. καλῶς ἔχ' αὖτ', ἴσως γάρ τοι ποτὲ

ταρτησία μύραινα, τὼ νεφρὼ δέ σου,
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω,
διασπαράσονται γοργόνες τιθράσιαι.
ἐφ᾽ ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
Ξα. οὗτος, τί δέδρακας. δι. ἐγκέχοδα, κάλει θεόν.
Ξα. ὦ καταγέλαστ᾽, οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ,
πρίν τινά σ᾽ ἰδεῖν ἀλλότριον. δι. ἀλλ᾽ ὡρακιῶ,
ἀλλ᾽ οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.
Ξα. ἰδοὺ λαβέ. δι. πρόσθου, ποῦ ᾽στιν. Ξα. ὦ χρυσοῖ θεοὶ
ἐνταῦθ᾽ ἔχεις τὴν καρδίαν. δι. δείσασα γὰρ
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.
Ξα. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. δι. ἐγώ;
πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε.
οὐκ ἂν ἕτερος ταῦτ᾽ ᾐργάσατ᾽ ἀνήρ. Ξα. ἀλλὰ τί.
Δι. κατέκειτ᾽ ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν.
ἐγὼ δ᾽ ἀνέστην, καὶ προσέτ᾽ ἀπεψησάμην.
Ξα. ἀνδρεῖά γ᾽ ὦ πόσειδον. δι. οἶμαι νὴ δία.
σὺ δ᾽ οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων,
καὶ τὰς ἀπειλάς. Ξα. οὐ μὰ δί᾽ οὐδ᾽ ἐφρόντισα.
Δι. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾷς κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ ᾽γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν,
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δ᾽ ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
Ξα. φέρε δὴ ταχέως αὔτ᾽, οὐ γὰρ, ἀλλὰ πειστέον
καὶ βλέψον εἰς τὸν ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ᾽ ἔχων.
Δι. μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἀληθῶς οὐκ μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ᾽ αἴρωμαι ταδί.
Θε. ὦ φίλταθ᾽ ἥκεις ἡράκλεις; δεῦρ᾽ εἴσιθι.

εἶμι καὶ γυναιξὶν,
οὗ παννυχίζουσι θεᾷ,
φέγγος ἱερὸν οἴσων.
Χο. χωρῶμεν ἐς πολυῤῥόδους
λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον
τὸν καλλιχορώτατον
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
μοῖραι ξυνάγουσι.
μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ', εὐ-
σεβήτε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους, καὶ τοὺς ἰδιώτας
Δι. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα,
πῶς ἐνθάδ' ἆρα κόπτουσιν οἱ 'πιχώριοι;
ξα. οὐ, μὴ διατρίψῃς. ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
καθ' ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
δι. παῖ, παῖ. Αἴα. τίς οὗτος. Δι. ἡρακλῆς ὁ καρτερός
Αἴα. ὦ βδελυρὲ, κἀναίσχυντε, καὶ τολμηρὲ σὺ,
καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον,
ἀπῆξας ἄγχων, κἀποδρὰς ᾤχου λαβὼν,
ὃν ἐγὼ φύλαττον, ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος,
τοία στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς,
φρουροῦσι, κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται,

Χο. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν ἀρχέδημον;
ὃς ἑπτέτης ὢν, οὐκ ἔφυσε φράτορας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι.
κἄστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας,
τὸν κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι, πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ, καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους,
κἀκόπτετ' ἐγκεκυφὼς,
κἄκλαε, κἀκεκράγει
σεβῖνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
καὶ καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν ἱπποβίνου
κύσθου λεοντὴν ναυμαχεῖν, ἐνημμένον,
Δι. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν,
πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ
ξένω γάρ ἐσμεν, ἀρτίως ἀφιγμένω,
Χο. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος,
Δι. αἴροις ἂν αὖθις ὦ παῖ τὰ στρώματα
Ξα. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα
ἀλλ' ἢ διὸς κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι
Χο. χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς
ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος.
παίζοντες οἷς μετουσία
θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
Δι. ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις.

καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι,
καὶ πολλὰ μὲν γελοῖά μ' εἰ-
πεῖν πολλὰ δὲ σπουδαῖα καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως,
παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
Ημ. ἄγ' εἶα νῦν γε καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν
παρακαλεῖτε δεῦρο,
ᾠδαῖσι τὸν ξυνέμπορον
τῆς δὲ τῆς χορείας.
Ημ. ἴακχε πολυτίμητε μέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὑρὼν, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν, καὶ δεῖξον ὡς
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ; τόνδε
τὸν σανδαλίσκον, καὶ τὸ ῥάκος,
κἀξεῦρες ὥστ' ἀζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.
ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης.
νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
συμπαιστρίας, χιτωνίου
παραῤῥαγέντος, τιτθίον προκύψαν.
ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με
ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. Δι. κἄγωγε πρός.

ἢ βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει. μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν.
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις.
ἀλλ' ἀνεγείρει, καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν,
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται
ἢ προδίδωσι φρούριον, ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
ἐξ αἰγίνης, θωρυκίων ὤν, εἰκοστολόγος, κακοδαίμων.
ἀσκώματα καὶ λίνα, καὶ πίτταν, διαπέμπων εἰς ἐπίδαυρον
ἢ χρήματα τοῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχειν τινὰ πείθει,
ἢ κατατιλᾷ τῶν ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὤν, εἶτ' ἀποτρώγει
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ διονύσου·
τούτοισιν ἀπαυδῶ καὖθις ἀπαυδῶ, καὖθις μάλ' ἀπαυδῶ
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς, ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν,
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

Ημ. χώρει δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων,
καὶ σκώπτων καὶ παίζων,
καὶ χλευάζων ἠρίστηται
δ' ἐξαρκούντως. ἀλλ' ἔμβα
χ' ὅπως ἀρεῖς τὴν σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χώραν σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
κἂν θωρυκίων μὴ βούληται.

Ημ. ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν
δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε.

Ημ. δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων
ἄνασσα συμπαραστάτει
καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν,

στέφανον μύρτων.
θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμὰν
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν,
μέρος ἁγνὴν ἱερὰν,
ὁσίοις μύσταις χορείαν.

Ξα. ὦ πότνια πολυτίμη τε δήμητρος κόρη
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

Δι. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς.

Χο. ἔγειρε φλογέας λαμπά-
δας. ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις
τινάσσων ἴακχε,
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστὴρ
φλογὶ, φέγγεται δὲ λειμὼν,
γόνυ πάλλεται γερόντων,
ἀποσείεται δὲ λύπας
χρονίων σ' ἐτῶν
παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς
ἱερᾶς ὑπὸ τιμῆς.
σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων
προβάδην ἔξαγε πάνθη-
ρον ἕλειον δάπεδον,
χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ημ. εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια μουσῶν μήτ' εἶδε πω, μήτ' ἐχόρευσε,
μὴ δὲ κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,

Ξα. Διόνυσε τοίνυν. δι. τοῦτο δ' ἔγ' ἧττον θατέρου.
Ξα. ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα.
τί δ' ἐστί. Ξα. θάρρει, πάντα τἀγαθὰ πεπράγαμεν.
ἔξεστι δ' ὥσπερ ἡ γέλοχος ἡμῖν λέγειν,
ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ,
ἥμπουσα, φρούδη. δι. κατόμοσον. Ξα. νὴ δία.
δι. καὖθις κατόμοσον. ξα. νὴ δί'. δι. ὄμοσον. ξα. νὴ δία
δι. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
ὁδὶ δὲ δείσας, ὑπερεπυρίασέ μου.
οἴμοι πόθεν μοι ταυτὶ τὰ κακὰ προσέπεσε.
τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι.
ξα. αἰθέρα διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.
αὐλεῖ τις ἔνδον.
δι. οὗτος. ξα. τί ἐστιν. δι. οὐ κατήκουσας; ξα. τίνος;
δι. αὐλῶν πνοῆς. ξα. ἔγωγε καὶ δᾴδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ' ἠρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.
Χο. ἴακχ' ὦ ἴακχε. ἴακχ' ὦ ἴακχε.
ξα. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο δέσποθ' οἱ μεμυημένοι.
ἐνταῦθά που παίζουσιν οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὅνπερ διαγόρας.
δι. καὶ μοὶ δοκοῦσιν, ἡσυχίαν τοίνυν γ' ἄγειν,
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
Χο. ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις
ἕδραις ἐνθάδε ναίων, ἴακχ' ὦ ἴακχε.
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων
ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα

ὁ ξανθίας, ποῦ ξανθίας, ἢ ξανθίας;
Ξα. ἰαῦ. Δι. βάδιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.
Δι. τί ἐστι τἀνταυθοῖ. Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.
Δι. κατεῖδες οὖν που τοὺς παραλοίας αὐτόθι,
καὶ τοὺς ἐπιόρκους οὓς ἔλεγεν ἡμῖν. Ξα. σὺ δ' οὔ;
Δι. νὴ τὸν ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν. Ξα. προϊέναι βέλτιστα νῷν
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ τὰ θηρία,
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. Δι. ὡς οἰμώξεται,
ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγὼ,
εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἔσθ' ὡς ἡρακλῆς
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινὶ
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
Ξα. νὴ τὸν δία, καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
Δι. ποῦ ποῦ 'στ'. Ξα. ὄπισθεν. Δι. ἐξόπισθε νῦν ἴθι.
Ξα. ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νῦν ἴθι.
Ξα. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν δία θηρίον μέγα.
Δι. ποῖόν τι. Ξα. δεινὸν παντοδαπὸν γοῦν γίνεται.
τοτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, τοτὲ δ' αὖ γυνὴ,
ὡραιοτάτη τις. Δι. ποῦ 'στι. φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
Ξα. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
Δι. ἔμπουσα τοίνυν γ' ἐστί. Ξα. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
Δι. νὴ τὸν ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον.
Ξα. σάφ' ἴσθι. Δι. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην. Ξα. ποῖ δ' ἐγώ
Δι. ἱερεῦ διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
Ξα. ἀπολούμεθ', ὦ 'ναξ ἡράκλεις. Δι. οὐ, μὴ καλῇς
μ' ὤνθρωπ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.

ἡλίοις ἐν ἁμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου,
καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν
ἢ διὸς φεύγοντες ὄμβρον,
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασι
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοὰξ
Δι. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
Χο. δεινά γ' ἄρα πεισόμεσθα.
Δι. δεινότερα δ' ἔγωγ' ἐλαύνων.
εἰ διαρραγήσομαι.
Χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοὰξ.
Δι. οἰμώζετ' οὐ γάρ μοι μέλει
Χο. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά
γ' ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας,
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοὰξ.
Δι. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε
Χο. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως
Δι. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή με
οὐδέποτε, κεκράξομαι γὰρ
κἄν με δεῖ δι' ἡμέρας;
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοὰξ
Χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοὰξ.
Δι. ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοὰξ.
Χα. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ
ἔκβαιν' ἀπόδος τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δὴ τὼ 'βολώ,
ὁ ξανθίας

φθεγξώμεθ' εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδὰν,
κοάξ, κοάξ,
ἣν ἀμφὶ νυσήϊον διὸς
διόνυσον ἐν λίμναισιν ἰαχήσαμεν.
ἡνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν,
χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲζ, κοάξ, κοάξ.
δι. ἐγὼ δὲ τ' ἀλγεῖν ἄρχομαι,
τὸν ὄῤῥον, ὦ κοὰξ, κοὰξ,
χο. βρεκεκεκὲξ κοὰξ, κοάξ.
δι. ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
χο. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ.
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἄλλ', ἢ κοάξ.
χο. εἰκότως ἔγωγ' ὦ πολλὰ πράττων,
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε μοῦσαι,
καὶ κεροβάτας πάν,
ὁ καλαμόφθογγα παίζων
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς ἀπόλλων
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
δι. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χ' ὡ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ
βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος παύσασθε.
χο. μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεθ', εἰ δήποτ' εὐ

Δι. χαῖρ' ὦ χάρων, χαῖρ' ὦ χάρων, χαῖρ' ὦ χάρων.
χά. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων.
τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας,
ἢ 'ς κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας, ἢ 'πὶ ταίναρον.
Δι. ἐγώ. χά. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῦ σχήσειν δοκεῖς
ἐς κόρακας ὄντως; χά. ναὶ μὰ δία σοῦ γ' εἵνεκα.
ἔμβαινε δή. Δι. παῖ δεῦρο. χά. δοῦλον οὐκ ἄγω,
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. μὰ τὸν δί' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
χά. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην τρέχων.
Ξα. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; χά. παρὰ τὸν αὐαίνου λίθον,
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. μανθάνεις; Ξα. πάνυ μανθάνω
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών.
χά. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος, τί ποιεῖς. Δι. ὅτι ποιῶ· τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην οἵπερ ἐκέλευσάς με σύ.
χά. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ γάστρων; Δι. ἰδού.
χά. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; Δι. ἰδού.
χά. οὐ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων. ἀλλ' ἀντιβὰς,
ἐλᾷς προθύμως. Δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι
ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος,
ὢν εἶτ' ἐλαύνειν. χά. ῥᾷστ' ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ' ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. Δι. τίνων;
χά. βατράχων, κύκνων θαυμαστά. Δι. κατακέλευε δή.
χά. ὢ ὄπ ὄπ. ὢ ὄπ ὄπ.
χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
Βα. βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοάξ.
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνον βοάν,

ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε,
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας,
ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
Δι. οὗτοι δὲ δὴ τινὲς εἰσίν. Ηρ. οἱ μεμυημένοι.
Ξα. νὴ τὸν Δί᾽ ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
Ηρ. οἵ σοι φράσουσ᾽ ἁπαξάπανθ᾽ ὧν ἂν δέει.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ᾽ αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ πλούτωνος οἰκοῦσι θύραις,
καὶ χαῖρε πόλλ᾽ ὦ ᾽δελφέ. Δι. νὴ Δία καὶ σύ γε.
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ᾽ αὖθις λάμβανε.
Ξα. πρὶν καὶ καταθέσθαι; Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
Ξα. μὴ δῆθ᾽ ἱκετεύω σ᾽, ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ᾽ ἔρχεται.
Δι. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω; Ξα. τότε μ᾽ ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.
καὶ γάρ τινα ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρὸν,
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα,
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι᾽ εἰς ᾅδου φέρειν;
Νε. πόσ᾽ ἄττα. Δι. ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
Δι. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἔλαττον. Νε. ὑπάγεθ᾽ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
Δι. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι᾽ ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.
Νε. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
Δι. λάβ᾽ ἐννέ᾽ ὀβολούς. Νε. ἀναβιῴην νῦν πάλιν.
Ξα. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος, οὐκ οἰμώξεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. Δι. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. Χα. ὦ ὄπ. παραβαλοῦ.
Δι. τουτὶ τί ἐστί. Ξα. τοῦτο λίμνη νὴ Δία
αὕτη ᾽στὶν, ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ᾽ ὁρῶ
νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἄστι γ᾽ ὁ Χάρων οὑτοσί.

εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
Ηρ. βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
Δι. νὴ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
Ηρ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. Δι. κᾆτα τί.
Ηρ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν. Δι. τί δρῶ.
Ηρ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.
κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. Δι. ποῖ. Ηρ. κάτω.
Δι. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύω,
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. Ηρ. τί δαί.
Δι. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. Ηρ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς,
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ
ἄβυσσον. Δι. εἶτα πῶς δὲ περαιωθήσομαι.
Ηρ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωί σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών,
Δι. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ,
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε. Ηρ. Θησεὺς ἤγαγε,
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία,
δεινότατα. Δι. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου,
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. Ηρ. εἶτα βόρβορον πολὺν,
καὶ σκῶρ ἀείνων, ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε.
ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο.
ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὤμοσεν,
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι, κεἰ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
Ηρ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισι πνοή.

ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
Ηρ. πῶς γόνιμον. Δι. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται,
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα.
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
Ηρ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Δι. καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.
Ηρ. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστὶν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν. ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
Ηρ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
Δι. δειπνεῖν με δίδασκε. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
Δι. ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν φέρων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἐχρῶ τόθ' ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος;
Ηρ. ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
Δι. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεσθ' ἐς ᾅδου κάτω.
καὶ μήτε θερμὴν, μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
Ηρ. φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα.
μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. Δι. παῦε πνιγηρὰν λέγεις.
Ηρ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς σύντομος τετριμμένη
ἡ διὰ θυείας. Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;
Ηρ. μάλιστά γε. Δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον.

κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων, τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. Ηρ. πότερον, εἰς ᾅδου κάτω;
Δι. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
Ηρ. τί βουλόμενος. Δι. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
Ηρ. τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; Δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
Ηρ. εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου
μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν,
Δι. οὔ πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους, ὅ,τι ποιεῖν κωδωνίσω,
κἄλλος, ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὤν,
καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι.
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ.
Ηρ. ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν. Δι. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
Ηρ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων. Δι. ἐς μακάρων εὐωχίαν.
Ηρ. ὁ δὲ ξενοκλῆς. Δι. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
Ηρ. πυθάγγελος δέ. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος,
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα;
Ηρ. οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια,
τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.
Δι. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ,
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι

ἐνήλαθ' ὅστις, εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν.
δι. ὁ παῖς. ξα. τί ἐστιν. δι. οὐκ ἐνεθυμήθης; ξα. τὸ τί.
δι. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ξα. νὴ δία μὴ μαίνοιό γε.
Ηρ. οὔτοι μὰ τὴν δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν,
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτὸν, ἀλλ' ὅμως γελῶ.
δι. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε. δέομαι γάρ τί σου.
Ηρ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς, τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην,
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις. δι. ἐπεβάτευον κλεισθένει.
Ηρ. κἀναυμάχησας; δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων, ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.
Ηρ. σφώ; νὴ τὸν ἀπόλλω. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.
δι. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγινώσκοντί μοι
τὴν ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος,
τὴν καρδίαν ἐπάταξε, πῶς οἴει σφόδρα.
Ηρ. πόθος; πόσος τις. δι. μικρὸς, ἡλίκος μόλων.
Ηρ. γυναικός; δι. οὐ δῆτ'. Ηρ. ἀλλὰ παιδός. δι. οὐδαμῶς
Ηρ. ἀλλ' ἀνδρός; δι. ἀπαπαῖ. Ηρ. ξυνεγένου κλεισθένει;
δι. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ 'δελφ'. οὐ γὰρ, ἀλλ' ἔχω κακῶς.
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
Ηρ. ποῖός τις ὦ δελφίδιον. δι. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοὶ δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ,
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
Ηρ. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
δι. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ 'τέρα φράσω.
Ηρ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε. πάνυ γὰρ μανθάνω.
δι. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος.

ἂν μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι;
Δι. μὴ δῆτ' ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
Ξα. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν, ὧνπερ φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν, καὶ λύκις, κἀμειψίας,
σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.
Δι. μὴ νῦν ποιήσῃς, ὡς ἐγὼ θεώμενος
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
Ξα. ὢ τρισκακοδαίμων, ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ
ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ;
Δι. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν διόνυσος, υἱὸς σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος φέροι;
Ξα. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; Δι. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ.
Ξα. φέρων γε ταυτί. Δι. τίνα τρόπον. Ξα. βαρέως πάνυ
Δι. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ' ὃ σὺ φέρεις, οὖνος φέρει;
Ξα. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ, καὶ φέρω, μὰ τὸν δί' οὔ.
Δι. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει.
Ξα. οὐκ οἶδ', ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
Δι. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὔ φῂς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
Ξα. οἴμοι κακοδαίμων, τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν.
ἦ τ' ἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
Δι. κατάβα πανοῦργε· καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι, παιδίον, παῖ, ἠμὶ παῖ.
Ηρ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν, ὡς κενταυρικῶς

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Ξανθίας, ὃς προλογίζει ἐπὶ ἀναφόρῳ τὸν ὦμον θλιβόμενος.

διόνυσος.	ἡρακλῆς.
νεκρός.	χάρων.
χορὸς βατράχων.	ἱερεύς.
χορὸς μυστῶν.	αἰακός.
θεράπαινα τῆς περσεφόνης.	πανδοκεύτρια.
ἑτέρα πανδοκεύτρια.	πλαθάνη.
οἰκέτης πλούτωνος.	εὐριπίδης.
αἰσχύλος.	πλούτων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Ξανθίας ὁ προλογίζων.

ΕΙΠΩ τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
δι. νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε πλὴν, πιέζομαι.
τοῦτο δὲ φύλαξαι πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
ξα. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι. δι. πλήν γ' ὡς θλίβομαι.
ξα. τί δαὶ τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω. δι. νὴ δία.
θαρρῶν γ' ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς. ξα. τὸ τί.
δι. μεταβαλλόμενος τ' ἀνάφορον, ὅτι χεζητιᾷς.
ξα. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,

χαι. ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
στρ. καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν.
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὕνεκα.
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.
χο. ἡγεῖσθ' ἔξω. κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

Ἀριστοφάνους νεφελῶν, τέλος.

Βατράχων ὑπόθεσις διὰ στίχων.

μαθὼν παρ' ἡρακλέους διόνυσος τὴν ὁδὸν,
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὴν σκυτάλην, ἀνάγειν θέλων
εὐριπίδην, λίμνην δὲ διέβαινε κάτω.
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχὴ, πλούτων δ' ἰδὼν,
ὡς ἡρακλεῖ προσέκοπτε διὰ τὸν κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται ῥαψῳδίας ἀγὼν,
καὶ δὴ στεφανοῦται γ' αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
διόνυσος εἰς φῶς, οὐ μὰ δία γ' εὐριπίδην.

ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ σωκράτη.
ἀλλ' ὦ φίλ' ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,
μὴ δέ μ' ἐπιτρίψῃς, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ,
καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ, τι σοι δοκεῖ,
ὀρθῶς παραινεῖς, οὐκ ἐῶν δικορράφειν.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ ξανθία,
κλίμακα λαβὼν, ἔξελθε, καὶ σμινύην φέρων,
κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,
τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.

Μα. ἰοὺ, ἰού.

Στ. σὸν ἔργον, ὦ δᾴς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.

Μα. ἄνθρωπε τί ποιεῖς. Στ. ὅ, τι ποιῶ; τί ἄλλο γ' ἢ,
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

Μα. οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν.

Στ. ἐκεῖνος οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.

Μα. ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. Στ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας,
ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

Σω. οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν, οὑπὶ τοῦ τέγους.

Στ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Σω. οἴμοι τάλας, δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.

Στ. τί γὰρ μαθὼν ὑβρίζετόν γ' ἐς τοὺς θεούς.

στ. τί δ' ἄλλο γ' ἢν ταυτὶ ποιῇς.
οὐδέν σε κωλύσει, σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
εἰς τὸ βάραθρον μετὰ σωκράτους,
καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
Χο. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
στ. τί δῆτα ταῦτά γ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε·
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε.
Χο. ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοτ' ὅτ' ἄν τινα
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων.
ἕως αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακὸν,
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι
στ. οἴμοι, πονηρά γ' ὦ νεφέλαι, δίκαια δὲ
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἃ 'δανεισάμην,
ἀποστερεῖν, νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε,
τὸν χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ σωκράτη,
ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθ', οἵ σε κἄμ' ἐξηπάτων
Φει. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους
στ. ναὶ ναὶ, καταιδέσθητι πατρῷον, δία
Φει. ἰδού γε δία πατρῷον, ὡς ἀρχαῖος εἶ
ζεὺς γάρ τίς ἐστιν; στ. ἔστιν. Φει. οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
δῖνος βασιλεύει τὸν δί' ἐξεληλακώς.
στ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην.
διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον, οἴμοι δείλαιος.
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
Φει. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφει
στ. οἴμοι παρανοίας ὡς ἐμαινόμην ἄρα,

ὅσω περ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτόν.
στ· ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
ὥσπερ σὺ κἀγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
ἧττόν τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν.
ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας, καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται, καί τοι διαφέρουσ' οὐδὲν
ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι.
στ· τί δῆτ' ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ·
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον, κἀπὶ ξύλου καθεύδεις.
Φει· οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
στ· πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
Φει· καὶ πῶς· στ· ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιος εἴμ' ἐγὼ κολάζειν.
σὺ δ' ἢν γένηταί σοι τὸν υἱόν. Φει· ἢν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.
στ· ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
κἀμοίγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ·
κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ' ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
Φει· σκέψαι δὲ χ' ἀτέραν ἔτι γνώμην. στ· ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
Φει· καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
στ· πῶς δή, δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
Φει· τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω· στ· τί δῆτα φῂς σύ·
τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
Φει· τί δ' ἢν ἔχων τὸν ἥττω
λόγον σε νικήσω λέγων·
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η΄.

Χο. οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
πηδᾶν, ὅ,τι λέξει.
εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος,
λαλῶν ἀναπείσει·
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν,
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου,
σὸν ἔργον ὦ καινὸν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.
Φει. ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασι καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν.
καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ μόνῃ τὸν νοῦν προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν, πρὶν ἐξαμαρτεῖν.
νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
Στρ. ἵππευε τοίνυν νὴ Δί' ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἵππων φέρειν τέθριππον, ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
Φει. ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι.
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
Στρ. ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. Φει. εἰπὲ δή μοι,
οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως;
τύπτειν τ' ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι,
τοὐμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι;
ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς πέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν,

Στρ. τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ νῦν,
καὶ τὸν σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον,
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυῤῥίνην λαβόντα,
τῶν αἰσχύλου λέξαι τί μοι. κᾆθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν.
ἐγὼ γὰρ αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
ψόφου πλέων, ἀξύστατον στόμφακα, κρημνοποιόν,
κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν,
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην. σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
ὁ δ' εὐθὺς ᾖσ' εὐριπίδου ῥῆσίν τιν' ὡς ἐκίνει
ἀδελφὸς, ὦ 'λεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
ἐγὼ δ' ἔτ' οὐκ ἠνεσχόμην, ἀλλ' εὐθὺς ἐξαράττω
πολλοῖς κακοῖς καἰσχροῖσι, κᾆτ' ἐντεῦθεν οἷον εἰκὸς
ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ', εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
κἄπειτ' ἔφλα με, καὶ 'σπόδει, κἄπνιγε, κἀπέτριβεν.
Φει. οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ εὐριπίδην ἐπαινεῖς
σοφώτατον. Στρ. σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον, ὦ τί σ' εἴπω,
ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι. Φει. νὴ τὸν δί' ἐνδίκως γάρ.
Στρ. καὶ πῶς δικαίως, ὅστις ὦ 'ναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα.
αἰσθανόμενός σου πάντα φαυλίζοντος, ὅ, τι νοοίης.
εἰ μέν γε βρῦν εἴπῃς, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον.
μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον,
κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε, σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων
βοῶντα, καὶ κεκραγόθ' ὅτι
χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης
ἔξω 'γ' ἐνεγκεῖν ὦ μιαρέ.
θύραζέ μ' ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
Φει. ἔγωγ' ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.
Στ. τουτὶ σὺ νικήσεις; Φει. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
Στ. ποίοιν λόγοιν. Φει. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
Στ. ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' ὦ μέλε,
τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν ὡς δίκαιον καὶ καλὸν,
τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
Φει. ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος, οὐδὲν ἀντερεῖς.
Στ. καὶ μὴν ὅτι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὅπῃ
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὡς οὗτος εἰ μή τῳ πέποιθεν, οὐκ ἂν ἦν
οὕτως ἀκόλαστος.
ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τὸ
λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου.
ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορὸν, πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.
Στ. καὶ μὴν ὅθεν γε τὸ πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,
ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἱστιώμεθ' ὥσπερ ἴστε,
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
ᾆσαι Σιμωνίδου μέλος τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν.
ᾄδειν τε πίνονθ' ὥσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
Φει. οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν γε γ' ἄρα τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι
ᾄδειν κελεύονθ' ὥσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντας;

Στ. τοιαῦτα

ἀποστερῆσαι βούλεται
τὰ χρήμαθ᾽ ἅ 'δανείσατο,
κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ τήμερον λήψεται.
πρᾶγμ᾽ ὃ τοῦτον ποιήσει
τὸν σοφιστὴν ὧν πανουργεῖν
ἤρξατ᾽ ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
οἶμαι γὰρ αὐτίκ᾽ εὑρήσειν ὅπερ
πάλαι ποτ᾽ ἐζήτει,
εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ,
γνώμας τ᾽ ἐναντίας λέγειν,
τοῖσι δικαίοις.
ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
οἷς περ ἂν ξυγγένηται,
κἂν λέγῃ παμπόνηρα,
ἴσως ἴσως βουλήσεται
κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

Σύστημα κατὰ περικοπήν.

Στρ. ἰοὺ, ἰού.
ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται.
ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ
οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα; Φει. φήμ᾽ ὦ πάτερ.
Στρ. ὁρᾶθ᾽ ὁμολογοῦντ᾽ ὅτι με τύπτει; Φει. καὶ μάλα.
Στρ. ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχωρύχε.
Φει. αὖθις με ταυτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι χαίρω πόλλ᾽ ἀκούων καὶ κακά.
Στρ. ὦ λακκόπρωκτε. Φει. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
Στρ. τὸν πατέρα τύπτεις. Φει. κἀποφανῶ γε νὴ Δία,
ὡς ἐν δίκῃ σ᾽ ἔτυπτον. Στρ. ὦ μιαρώτατε,

δα. σὺ δὲ νὴ τὸν ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον. στρ. κάτειπέ νυν,
πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν δία
ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
ἕλκειν κάτωθεν ταυτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.
δα. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
στρ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων.
δα. ἀλλ' εἰ σπανίζεις τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε. στρ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον.
δα. τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν,
πλέον πλέον τἀργύριον αἰεὶ γίνεται.
ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου. στρ. καλῶς λέγεις.
τί δῆτα, τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις, ἢ πρὸ τοῦ. δα. μὰ δί' ἀλλ' ἴσην.
οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι. στρ. κᾆτα πῶς,
αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων. σὺ δὲ
ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν.
οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
φέρε μοι τὸ κέντρον. Μαρ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
στρ. ὕπαγε τί μέλλεις, οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
δα. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν; στρ. ἄξεις, ἐπιαλῶ
κέντων ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
φεύγεις; ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγὼ,
αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιη.

χο. οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαῦρον.
ὁ γὰρ γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς,

τουτὶ τί ἐστι. δα. τοῦθ' ὅτ' ἐστὶ; κάρδοπος.
στρ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ὀβολὸν ἂν οὐδενὶ,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
δα. οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις; στρ. οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον, ἀπὸ λιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας. δα. ἄπειμι. καί τοι ἴσθ' ὅτι
θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
στρ. προβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα,
καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν.
ὅτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
ἕτερος δανειστής. ἰώ μοί μοι. στρ. ἔα,
τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν, ἤτι που
τῶν καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο.
δα. τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι,
ἀνὴρ κακοδαίμων. στρ. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου.
δα. ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.
στρ. τί δαί σε τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν.
δα. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
στρ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'. δα. ἃ δανείσατο.
στρ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
δα. ἵπποις γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
στρ. τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών.
δα. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
στρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. δα. τί δαί.
στρ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ,
ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν ἀλλὰ καλοῦμαι στρεψιάδην. στ. τίς οὑτοσί.
δα. ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. στ. μαρτύρομαι,
ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ, χρήματος;
δα. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
τὸν ψαρὸν ἵππον. στ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε,
ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν;
δα. καὶ νὴ δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεοὺς,
τὸ χρέος. στ. μὰ δί', οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
δα. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
στ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος.
δα. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς,
ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε. στ. τοὺς ποίους θεοὺς;
δα. τὸν δία τὸν ἑρμῆν, τὸν ποσειδῶ. στ. νὴ δία,
κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον.
δα. ἀπόλοιο τοίνυν, ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
στ. ἁλσὶ διασμηχθεὶς, ὄναιτ' ἂν οὑτοσί.
δα. οἴμ' ὡς καταγελᾷς. στ, ἓξ χοᾶς χωρήσεται.
δα. οὔτοι μὰ τὸν δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς.
ἐμοῦ καταπροίξει. στ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς,
καὶ ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
δα. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,
ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. στ. ἔχε νυν ἥσυχος,
ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
δα. τί σοι δοκεῖ δράσειν. μαρ. ἀποδώσειν σοι δοκεῖ.
στ. ποῦ σθ' οὗτος ὡ 'παιτῶν με τἀργύριον, λέγε,

ἔθηκεν, εἰς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν. Φει. ἵν' ὦ μέλε
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττοιντ' ἑκόντες. εἰ δὲ μὴ,
ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ.
ἀρχαὶ, τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ;
Φει. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν,
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο.
διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
Στ. εὖ γ' ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες λίθοι,
ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενασμένοι.
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
μάκαρ ὦ Στρεψίαδες
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
χ' οἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις.
φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι,
χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες.
ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας,
ἀλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι
πρῶτον ἑστιᾶσαι.
εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
οὐδέποτέ γ' ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα καὶ γενήσομαι

ὃν κάλεσον τρέχων
ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
ὦ τέκνον, ὦ παῖ παῖ,
ἔξελθ' οἴκων,
ἄιε σοῦ πατρός.
Σω. ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
Στ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.
Σω. ἄπιθι σὺ λαβών.
Στ. ἰὼ, ἰὼ τέκνον,
ἰοῦ. ἰοῦ.
ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον.
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ, τί λέγεις σὺ, καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν ἀττικὸν βλέπος.
νῦν οὖν ὅπως σώσῃς μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φει. φοβεῖ δὲ δὴ τί. Στ. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Φει. ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
Στ. εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.
Φει. ἀπολοῦντ' ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.
Στ. οὐκ ἂν γένοιτο. Φει. πῶς γὰρ, εἰ μή περ γ' ἅμα
αὑτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Στ. καὶ μὴν νενόμισταί γ'. Φει. οὐ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ, τι νοεῖ; Στ. νοεῖ δὲ τί.
Φει. ὁ σόλων ὁ παλαιὸς, ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Στ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
Φει. ἐκεῖνος οὖν, τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας

πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω.
θείς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με φησὶ κἀξολεῖν,
ἐμοῦ μέτρια καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι τὸ δ' ἄφες, οὔ φασί ποτε
οὕτως ἀπολήψεσθ' ἀλλὰ λοιδοροῦσί με,
ὡς ἄδικος εἰμί. καὶ δικάσεσθαι φασί μοι,
νῦν οὖν δικαζέσθων. ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν φειδιππίδης.
τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον.
παῖ ἠμὶ παῖ παῖ. σω. στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
στρ. κἄγωγέ σ', ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον,
καί μοι τὸν υἱόν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
σω. μεμάθηκεν. στρ. εὖ γ' ὦ παμβασίλει' ἀπαιόλη.
σω. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
στρ. κεἰ μάρτυρες παρῆσαν ὅτ' ἐδανειζόμην;
σω. πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι χίλιοι.
στρ. βοάσομ' ἆρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦ βολοστάται,
αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα, καὶ τόκοι τόκων.
οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι
οἷος ἐμοὶ τρέφεται
τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
ἀμφήκει γλώττῃ
λάμπων, πρόβολος ἐμὸς
σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνιαρὸς,
λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν.

στρ. δίδασκε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάτερα,
οἷαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
σω. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
φει. ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαι, καὶ κακοδαίμονα.
χο. χώρει νυν, οἴομαι δέ.
σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

Επίρρημα

τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν
ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι,
πρῶτα μὲν γὰρ ἢν νεοῦν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν.
ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν γ' ἐπομβρίαν.
ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὤν, οὔσας θεάς,
προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
λαμβάνων οὔτ' οἶνον, οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
ἡνίκ' ἂν γὰρ αἵτ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἵτ' ἄμπελοι,
ἀποκεκόψονται, τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν,
ἢν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν, καὶ τοῦ τέγους
τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν,
κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν, ἢ τῶν φίλων,
ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
κἂν ἐν αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.
στρ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα.
εἶθ' ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
εὐθὺς μετὰ ταύτην, ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα.

κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
καίτοι σὺ θνητὸς ὢν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο·

Δι. τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ,
ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

Αδι. ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν.

Δι. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ.

Αδι. τί δῆτ' ἐρεῖς ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

Δι. σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο. Αδι. φέρε δή μοι φράσον·
συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων.

Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδι. πείθομαι.
τί δαὶ τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων,

Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδι. εὖ λέγεις,
καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων.

Δι. ἐξ εὐρυπρώκτων. Αδι. ἆρα δῆτ'
ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.

Δι. καὶ δὴ σκοπῶ. Αδι. τί δῆτ' ὁρᾷς;
πολὺ πλείονας; Δι. νὴ τοὺς θεοὺς,
τοὺς εὐρυπρώκτους,
καὶ τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγὼ, κἀκεινονὶ,
καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

Αδι. τί δῆτ' ἐρεῖς;

Δι. ἡττώμεθ' ὦ κινούμενοι

Φει. πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοἰμάτιον ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων Η'.

Σω. τί δῆτα, πότερον τοῦτον ἐπάγεσθαι λαβὼν
βούλει τὸν υἱὸν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν.

καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν; δι. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Αδ. εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει,
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἄν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν. ἐγὼ δέ φημι.
καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι, δύο κακὼ μεγίστω.
ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον; φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.
δι. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
Αδ. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
Ὑπέρβολος δ' οὐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
δι. καὶ τὴν Θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
Αδ. κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ', οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς
οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασι, τὴν νύκτα παννυχίζειν.
γυνὴ δὲ συναμωρουμένη χαίρει. σὺ δ' εἶ Κρόνιππος.
σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
ἅνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν
καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς.
εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας,
ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσας, τί, κᾆτ' ἐλήφθης,
ἀπόλωλας. ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν, ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν.
χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας. εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν.

Ἀντιστροφὴ κώλων ιβ'.

χο. ὦ καλλίπυργον σοφίαν
κλεινοτάτην τ' ἐπασκῶν,
ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις
σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦς.
τῶν προτέρων πρὸς οὖν τάδ' ὦ κομψο-
πρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς
εὐδοκίμηκεν ἁνήρ.
δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν
εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
ἄδ. κἀμὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν
ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην.
ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα,
καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι,
καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω
ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά.
δι. ὁτιὴ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
ἄδ. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
καί μοι φράσον, τῶν τοῦ διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
ψυχὴν νομίζεις, εἰπὲ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
δι. ἐγὼ μὲν οὐδὲν ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
ἄδ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες ἡράκλεια λουτρά,

αἰσχρὸν ποιεῖν· ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν,
μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσιέναι, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς
μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς,
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
Αδι. εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν διόνυσον,
τοῖς ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν
Δι. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου
ἀλλ' εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις,
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου
μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ λεύκης φυλλοβολούσης
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.
ἢν ταῦτα ποιῇς ἁγὼ φράζω,
καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις τὸν νοῦν,
ἕξεις αἰεὶ στῆθος λιπαρὸν,
χροιὰν λαμπρὰν, ὤμους μεγάλους,
γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
πόσθην μικράν. ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν
ἐπιτηδεύῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις
χροιὰν ὠχρὰν ὤμους μικροὺς,
στῆθος λεπτὸν, γλῶτταν μεγάλην,
πυγὴν μικρὰν, κωλῆν μεγάλην,
ψήφισμα μακρὸν, καί σ' ἀναπείσει,
τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν, καλὸν ἡγεῖσθαι,
τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν. καὶ πρὸς τούτοις
τῆς ἀντιμάχου
καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἁθρόους, κεἰ κριμνώδη κατανίφοι,
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας
ἢ παλλάδα περσέπολιν δεινάν, ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν·
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειέ τινα καμπὴν
οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους
ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλάς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων·
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι καὶ προνοεῖσθαι,
εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς, τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν γε
ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς, ὑπένερθε τότ' ἂν ὥστε
τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπόνθει·
οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν αὐτὸς
αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν·
οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
οὐδ' ἂν ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ·

ΑΔΙ. ἀρχαῖά γε, καὶ διιπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα,
καὶ κηκείδου, καὶ βουφονίων· ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας μαραθωνομάχους, ἡ μὴ παίδευσις ἔθρεψεν
σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι,
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι παναθηναίοις δέον αὐτοὺς,
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς τριτογενείας·
πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαῤῥῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἱροῦ
κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι·
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας κακουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν

παιδεύσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν, κρίνας φοιτᾷ·
Δι. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω· Αδι. κἄγωγ' ἐθέλω·
Χο. φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν·
Αδι. τούτῳ δώσω·
κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ
ῥηματίοισι καινοῖς αὐτὸν,
καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.
τὸ τελευταῖον δ' ἢν ἀναγρύξῃ,
τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν,
ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται·

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιβʹ.

Χο. νῦν δείξετον τὼ πισύνω,
τοῖς περιδεξίοισιν
λόγοισι, καὶ φροντίσι, καὶ
γνωμοτύποις μερίμναις,
ὁπότερός γ' αὐτοῖν λέγων,
ἀμείνων φανήσεται.
νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος·
ἀνεῖται σοφίας,
ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις
ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος·

ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
ῥῆξον φωνὴν ᾗτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ·
Δι. λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο·
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν, καὶ σωφροσύνη νενόμιστο,
πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως, εἰς κιθαριστοῦ,

Ἀδ. τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
Δι. καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
Ἀδ. ῥόδα μ' εἴρηκας. Δι. καὶ βωμολόχος.
Ἀδ. κρίνεσι στεφανοῖς. Δι. καὶ πατραλοίας.
Ἀδ. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
Δι. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ' ἀλλὰ μολίβδῳ.
Ἀδ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
Δι. θρασὺς εἶ πολλοῦ. Ἀδ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
Δι. διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.
γνωσθήσει πότ' ἀθηναίοισιν,
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
Ἀδ. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. Δι. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
τήλεφος εἶναι μυσὸς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων πανδελετείους.
Ἀδ. ὤμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης.
Δι. ὤμοι μανίας τῆς σῆς πόλεώς
θ' ἥτις σε τρέφει,
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.
Ἀδ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνος ὤν.
Δι. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρή,
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
Ἀδ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον ἔα μαίνεσθαι.
Δι. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλλεις;
Χο. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους
ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν

ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν,
ἁμαξίδας δὲ σκυτίνας ἠργάζετο.
κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
τὸν κρείττον' ὅς τίς ἐστι καὶ τὸν ἥττονα.
ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

Σω. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.

Στρ. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι, τοῦτο δ' οὖν μέμνησ' ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΥ.

Δι. χώρει δεῦρο δεῖξον σαυτὸν
τοῖσι θεαταῖς καίπερ θρασὺς ὤν.

Αδι. ἴθ' ὅποι χρῄζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον
σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.

Δι. ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν. Αδι. λόγος. Δι. ἥττων γ' ὤν.

Αδι. ἀλλά σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω
φάσκοντ' εἶναι. Δι. τί σοφὸν ποιῶν.

Αδι. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

Δι. ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους. Αδι. οὔκ, ἀλλὰ σοφούς.

Δι. ἀπολῶ σε κακῶς. Αδι. εἰπὲ τί ποιῶν.

Δι. τὰ δίκαια λέγων. Αδι. ἀλλ' ἀνατρέψω
ταῦτ' ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
πάνυ φημὶ δίκην. Δι. οὐκ εἶναι φής;

Αδι. φέρε γὰρ ποῦ 'στι. Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.

Αδι. πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
οὐκ ἀπόλωλε τὸν πατέρ' αὑτοῦ
δήσας. Δι. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην.

Αδι. τυφο

μὴ νῦν τολοιπὸν, ἀλλὰ τὴν δὲ μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
Φει. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
Στρ. χἄτερά γε πόλλ', ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
Φει. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
Στρ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
Φει. τὰς δ' ἐμβάδας, ποῖ τέτροφας ὦνόητε σύ.
Στρ. ὥσπερ Περικλέης, ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν, εἶτα τῷ πατρὶ
πειθόμενος, ἐξάμαρτε, κἀγώ τοι ποτὲ
οἶδ' ἑξέτει σοι φαυλίσαντι πειθόμενος,
ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικὸν,
τούτου πριάμην σοι διασίοις ἁμαξίδα.
Φει. ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ πότ' ἀχθέσει.
Στρ. εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ σώκρατες
ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἄκοντ' ἀναπείσας. Σω. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
Φει. αὐτὸς σὺ τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρέμαιό γε.
Στρ. οὐκ, ἐς κόρακας, καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
Σω. ἰδοὺ κρέμαιό γ' ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο,
καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
πῶς ἂν μάθοι πόθ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης.
ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.
καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν ὑπέρβολος.
Στρ. ἀμέλει, δίδασκε, θυμόσοφός ἐστι φύσει.
εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονὶ

ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα·
καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει,
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξῃς μηδένα.
φει. ἰδοὺ τί ἐστίν. στρ. ὤμοσας νυνὶ δία;
φει. ἔγωγ'. στρ. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
οὐκ ἔστιν ὦ φειδιππίδη ζεύς. φει. ἀλλὰ τίς;
στρ. δῖνος βασιλεύει τὸν δί' ἐξεληλακώς.
φει. αἰβοῖ, τί ληρεῖς. στρ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
φει. τίς φησι ταῦτα. στρ. σωκράτης ὁ μήλιος,
καὶ χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
φει. σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
ὥστ' ἀνδράσι πείθει χολῶσιν. στρ. εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος, σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν, ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
φει. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν.
στρ. ἄληθες, ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐν ταυθοῖ χρόνον.
φει. οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός.
πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω.
στρ. φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις, εἰπέ μοι.
φει. ἀλεκτρυόνα. στρ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί.
φει. ἀλεκτρυόν'. στρ. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.

ἀλλ' ὦ νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
χο. ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
εἴ σοι τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
στρ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε καὶ ἀγαθός.
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
χο. σὺ δ' ἐπιτρέπεις; στρ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν. ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας,
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ι'.

χο. ἆρ' αἰσθάνει πλεῖστα
δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίκ'
ἕξων μόνας θεῶν;
ὡς ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν
πάντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελεύῃς,
σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου,
καὶ φανερὸς ἐπηρμένου,
γνοὺς, ἀπολέψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι.
ταχέως φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι-
αῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι.
στρ. οὔτοι μὰ τὴν ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς μεγακλέους κίονας.
φει. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ,
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον.
στρ. ἰδού γ' ἰδοὺ δί' ὀλύμπιον, τῆς μωρίας,
τὸν δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
φει. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν. στρ. ἐνθυμούμενος

στ. ηὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην.
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. σω. ποίαν τινά;
στ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
ταύτην ἑώρακας, τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; σω τὴν ὕαλον λέγεις;
στ. ἔγωγε. σω. φέρε, τί δῆτ' ἄν. στ. εἰ ταύτην λαβὼν
ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,
τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.
σω. σοφῶς γε νὴ τὰς χάριτας. στ. οἴμ' ὡς ἥδομαι,
ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
σω, ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. στ. τὸ τί.
σω. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν, ἀντιδικῶν δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
στ. φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. σω. εἰπὲ δή. στ. καὶ δὴ λέγω
εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης
πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ' ἀπαγξαίμην τρέχων.
σω. οὐδὲν λέγεις. στ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' ἐπεὶ
οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην
σω. ὑθλεῖς. ἄπερρ', οὐκ ἂν διδάξαιμί σ' ἔτι.
στ. ὁτιὴ τί, ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ σώκρατες.
σω. ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύγ' ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς
ἐπεὶ, τί δή γε πρῶτον ἐδιδάσκου, λέγε.
στ. φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν,
τίς ἦν, ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα,
οἴμοι τίς ἦν. σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
στ. οἴμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι.
ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.

σω. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
στρ. περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ σώκρατες.
σω. αὐτὸς ὅ,τι βούλει πρῶτος ἐξευρεῖν, λέγε.
στρ. ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι.
περὶ τῶν τόκων ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
σω, ἴθι νυν, καλύπτου, καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. στρ. οἴμοι τάλας.
σω. ἔχ' ἀτρέμα, κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
ἀφεὶς ἄπελθε, κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν,
κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
στρ. ὦ σωκρατίδιον φίλτατον. σω. τί ὦ γέρον.
στρ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
σω. ἐπίδειξον αὐτήν. στρ. εἰπὲ δή νυν μοι. σω. τὸ, τί.
στρ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος θετταλὴν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων.
σω. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέ σ'. στρ. ὅτι,
εἰ μηκέτ' ἀντέλλοι σελήνη μηδαμοῦ.
οὐκ ἂν γ' ἀποδοίην τοὺς τόκους. σω. τιὴ τί δή.
στρ. ὁτιὴ κατὰ μῆν' ἀργύριον δανείζεται.
σω. εὖ γ'. ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
στρ. ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ', ἀτὰρ ζητητέον.
σω. μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην, τοῦ ποδός.

ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.
στρ. ἰατταταί, ἰατταταί.
σω. τί πάσχεις, τί κάμνεις;
στρ. ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος.
δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ κορίνθιοι,
καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι,
καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι,
καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι,
καί μ' ἀπολοῦσι.
σω. μὴ νῦν βαρέως ἄλγει λίαν.
στρ. καὶ πῶς ὅτε μου
φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς,
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
φρουρᾶς ᾄδων,
ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
σω. οὗτος τί ποιεῖς, οὐχὶ φροντίζεις; στρ. ἐγώ,
νὴ τὸν ποσειδῶ. σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας.
στρ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.
σω. ἀπολεῖ κάκιστ'. στρ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.
σω. οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.
εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός,
κἀπαιόλημ'. στρ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα.
σω. φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον ὅ, τι δρᾷ τουτονί.
οὗτος καθεύδεις; στρ. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
σω. ἔχεις τι; στρ. μὰ δί', οὐδὲν ἔγωγ'. σω. οὐδὲν πάνυ;
στρ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; σω. ὅπως;
τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν σωστράτην.
στ. τὴν καρδόπην θήλειαν, ὀρθότερον λέγεις.
ἐκείνω δ' ἦν ἄν, καρδόπη κλεωνύμη.
σω. ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ.
ἅττ' ἄρρεν' ἐστὶν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. σω εἰπὲ δή.
στ. λίσιλλα, φιλίνα, κλειταγόρα, δημητρία.
σω. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; στ. μυρία,
φιλόξενος, μελησίας, ἀμυνίας.
σω. ἀλλ' ὦ πόνηρε, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
στ. οὐκ ἄρρεν' ἡμῖν ἐστίν. σω. οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν ἀμυνίᾳ;
στ. ὅπως ἄν, ὡδὶ, δεῦρο δεῦρ' ἀμυνία.
σω. ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν ἀμυνίαν καλεῖς.
στ. οὔκουν δικαίως ὅστις οὐ στρατεύεται.
ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω.
σω. οὐδὲν μὰ δί' ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρί. στ. τί δρῶ.
σω. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων,
στ. μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ' ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπερ γε χρὴ
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
σω. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. στ. κακοδαίμων ἐγὼ
οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.
σω. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει
πάντα τρόπον τε σαυτὸν
στρόβει πυκνώσας.
ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς
ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

ταχὺ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.
στ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα.
σω. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ.
εἶτ' ἐπαΐειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν,
κατ' ἐνόπλιον, χ' ὁποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
στ. κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. σω. εἰπὲ δή.
στ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτονὶ τοῦ δακτύλου;
πρὸ τοῦ, μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς, ὄντος οὑτοσί.
σω. ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός. στ. οὐ γὰρ ὦ 'ζυρὲ
τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. σω. τί δέ;
στ. ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸν ἀδικώτατον λόγον.
σω. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
στ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι,
κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.
σω. ὁρᾷς ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸ τὸν ἄρρενα.
στ. πῶς δὴ φέρε, σω. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών,
στ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
σω. ἀλεκτρύαιναν. τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
στ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν ἀέρα.
ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου,
διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον
σω. ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. στ. τῷ τρόπῳ,
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον; σω. μάλιστά γε.
ὥσπερ γε καὶ κλεώνυμον. στ. πῶς δή; φράσον.
σω. ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος κλεωνύμῳ.
στ. ἀλλ' ὦ 'γάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος κλεωνύμῳ,

ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε,
τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες· κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν·
κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν
ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν, ἢ τὸν μέμνον' ἢ τὸν σαρπηδόνα·
σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν λαχὼν ὑπέρβολος
τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
τὸν στέφανον ἀφῃρέθη μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται,
κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου, τὰς ἡμέρας·
σω. μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν ἀέρα,
οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν. οὐδ' ἐπιλήσμονα,
ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ, μανθάνων,
ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μὴν
αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς·
ποῦ στρεψιάδης, ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών·
στ. ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν, οἱ κόρεις·
ἀνύσας τι, κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν· στ. ἰδού·
σω. ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδὲν, εἰπέ μοι·
πότερα περὶ μέτρων, ἢ περὶ ἐπῶν, ἢ ῥυθμῶν·
στ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γάρ ποτε
ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ·
σω. οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ' ἀλλ' ὅ, τι κάλλιστον μέτρον·
ἡγεῖ· πότερον, τὸ τρίμετρον, ἢ τὸ τετράμετρον,
στ. ἐγὼ μὲν, οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
σω. οὐδὲν λέγεις ὤνθρωπε· στ. περίδου νυν ἐμοὶ,
εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
σω. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής,

ἢν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς,
εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
αὖθις ἐς τ᾽ ἀρχαῖον, ὑμῖν ἢ ξημάρτηται,
ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

Ἀντ᾽ ᾠδὴ καὶ ἀντιστροφή, κώλων ιβ΄.

χο. ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ᾽ ἄναξ
Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων,
ὑψικέρατα πέτραν,
ἥ τ᾽ Ἐφέσου μάκαιρα πάγ-
χρυσον, ἔχεις οἶκον· ἐν ᾧ·
κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν.
ἥ τ᾽ ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα
Παρνασίαν θ᾽ ὃς κατέχων
πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ,
βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
κωμαστὴς Διόνυσος.

Ἀντ᾽ ἐπίρρημα, στίχων ή.

χο. ἡνίχ᾽ ἡμεῖς δεῦρ᾽ ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
ἡ σελήνη συντυχοῦσ᾽ ἡμῖν ἐπέστειλε φράσαι.
πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις,
εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
ὠφελοῦσ᾽ ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις ἀλλ᾽ ἐμφανῶς,
πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ᾽ οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμήν.
ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
μὴ πρίῃ παῖ δᾷδ᾽ ἐπειδὴ φῶς σεληναίης καλὸν,
ἄλλα τ᾽ εὖ δρᾶν φησιν ὑμᾶς, κοὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ᾽ ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
ὥστ᾽ ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε,

χο. ὑψιμέδοντα, μὲν θεῶν,
Ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν
πρῶτα μέγαν κικλήσκω,
τόν τε μεγασθενῆ τριαί
νης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἁλ
μυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν,
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέ
ρ' αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων.
τόνθ' ἱππονώμαν ὃς ὑπερ
λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει,
γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

Ἐπίρρημα στίχων κ΄.

χο. ὦ σοφώτατοι θεαταὶ, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
ἠδικημέναι γὰρ, ὔμμιν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.
πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἢν γὰρ ἦ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψεκάζομεν,
εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην παφλαγόνα
ἡνίχ' ᾑρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν,
κἀποιοῦμεν δεινά. βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς.
ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδούς. ὁ δ' ἥλιος
τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας,
οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει κλέων,
ἀλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι, τοὺς θεοὺς
ἅττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν,
ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως, διδάξομεν.

ζητοῦσ' ἦλθεν ἤν που πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς.
γνώσεται γὰρ ἤν περ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ', ἥτις πρῶτα μὲν
οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον, κατειμένον
ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως,
οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν,
οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ,
τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
οὐδ' εἰσῆξε δᾷδας ἔχουσ' οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ,
ἀλλ' αὑτῇ καὶ τοῖς ἔπεσι πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ,
οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν, δὶς καὶ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων.
ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων, σοφίζομαι.
οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας, καὶ πάσας δεξιάς,
ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα.
κοὐκ ἔτ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπήδησα γ' αὐτῷ κειμένῳ.
οὗτοι δ' ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
τοῦτον δείλαιον, κολετρῶσ' αἰεὶ καὶ τὴν μητέρα,
Εὔπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν.
ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς,
προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τοῦ κόρδακος οὕνεκα,
ἣν Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν,
εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις πεποίηκεν εἰς Ὑπέρβολον.
ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον
τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς, μιμούμενοι.
ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν,
ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ᾨδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιβ΄.

εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφωνίου.

σω. χώρει. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ η'.

Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
εἵνεκα ταύτης,
εὐτυχία γένοιτ' ἀν-
θρώπῳ, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
νεωτέροις τὴν φύσιν αὑτοῦ
πράγμασι χρωτίζεται,
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Παράβασις κώλων με'.

ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τἀληθῆ, νὴ τὸν διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με,
οὕτω νικήσαιμί τ' ἔγωγε καὶ νομιζοίμην σοφὸς,
ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς,
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι
ἔργον πλεῖστον. εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
τοῖς σοφοῖς ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην,
ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν
χ' ὠ σώφρων τε χ' ὠ καταπύγων, ἄριστ' ἠκουσάτην,
κἀγὼ παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε.
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
νῦν οὖν ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία

ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ, μηχανὰς
ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
στρ. τί δ', τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
σω. οὔκ. ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ. στρ. δύο τρόπω νὴ τὸν δία.
ἢν μὲν γὰρ ὀφείληταί μοι, μνήμων πάνυ.
ἐὰν δ' ὀφείλω σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
σω. ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
στρ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
σω. πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν; στρ. ἀμέλει καλῶς.
σω. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
στρ. τί δὲ, κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
σω. ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἤν τις σε τύπτῃ. στρ. τύπτομαι.
κἄπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.
σω. ἴθι νυν κατάθου θοἰμάτιον. στρ. ἠδίκηκά τι;
σω. οὔκ. ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
στρ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων, ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
σω. κατάθου, τί ληρεῖς; στρ. εἰπὲ δή νυν μοι τοδὶ,
ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι.
σω. οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
στρ. οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνὴς γενήσομαι.
σω. οὐ. μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ,
ἀνύσας τι, δευρὶ θᾶττον. στρ. ἐς τὼ χεῖρε νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ

στρόφις, ἀργαλέος, ματιολοιχός,
ταῦτ' εἴμε λέγουσιν ἁπαντῶντες
δρώντων ἀτεχνῶς ὅ,τι χρήζουσι.
κεἰ βούλονται νὴ τὴν δήμη
τρ' ἐκ μου χορδὴν,
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.
Σω. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ,
κλέος οὐρανόμηκες
ἐν βροτοῖσιν ἕξεις.
Στ. τί πείσομαι;
Σω. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις.
Στ. ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ
πότ' ὄψομαι,
Σω. ὥς τέ σου πολλοὺς
ἐπὶ ταῖσι θύραις
ἀεὶ καθῆσθαι.
βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί
τε, καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν.
πράγματα κἀντιγραφὰς
πολλῶν ταλάντων.
ἄξια σῇ φρενὶ
συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ,
Χο. ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ,τι περ μέλλεις προδιδάσκειν
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
Σω. ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον.

ἀμέλει θαρρῶν εὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
σω. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα, πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
τὸ χάος τουτὶ, καὶ τὰς νεφέλας, καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί.
ϛρ. οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις, οὐδ' ἂν ἀπαντῶν,
οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
χο. λέγε νῦν ἡμῖν ὅ, τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
ἡμᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
ϛρ. ὦ δέσποιναι δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρόν,
τῶν ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
χο. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν. ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας μεγάλας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
ϛρ. μή μοι γε λέγειν γνώμας μεγάλας. οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
χο. τεύξει τοίνυν γ' ὧν ἱμείρεις. οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
ϛρ. δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας. ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει.
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον, ὅσμ' ἐπέτριψεν.
νῦν οὖν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ, τι βούλονται
τουτὶ τό γ' ἐμὸν, σῶμ' αὐτοῖσι
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
αὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δέρειν,
εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι.
τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω,
θρασὺς, εὔγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητής,
εὑρησιεπὴς, περίτριμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζὼν,
κέντρων, μιαρὸς,

ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ, ὁμοίω.
στ. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο δίδαξον,
καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
σω. καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ, καὶ κρονίων ὄζων, καὶ βεκκεσέληνε.
εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ σίμων' ἐνέπρησεν,
οὐδὲ κλεώνυμον, οὐδὲ θέωρον, καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.
ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε, νεὼν βάλλει, καὶ σούνιον ἄκρον ἀθηναίων,
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας, τί παθών. οὐ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.
στ. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστι δῆθ' ὁ κεραυνός.
σω. ὅταν ἐς αὐτὰς ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ. κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης, αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων.
στ. νὴ δί', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε διασίοισιν,
ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας.
ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτὼ,
τὠφθαλμώ μου προσετίλησε, καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν, στίχων η.

χο. ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν ἀθηναίοις καὶ τοῖς ἕλλησι γενήσει,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις, μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων,
μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς.
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν, πράττων καὶ βουλεύων, καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
στ. ἀλλ' οὕνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς, δυσκολοκοίτου τε μερίμνης,
καὶ φειδωλοῦ, καὶ τρυσιβίου γαστρὸς, καὶ θυμβρεπιδείπνου,

στρ. ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν φέρε πρὸς τῆς γῆς οὑλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
σω. ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις, οὐδ' ἔστι Ζεύς. στρ. τί λέγεις σύ;
ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
αὗται δήπου μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγώσ' αὐτὸ διδάξω.
φέρε. ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι.
καίτοι χρῆν, αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
στρ. νὴ τὸν Ἀπόλλω, τούτῳ γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας.
καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστί, φράσον, τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
σω. αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. στρ. τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν.

σω. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι
κατακριμνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
στρ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς ὥστε φέρεσθαι;
σω. ἥκιστ' ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. στρ. δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθει.
ὁ Ζεὺς οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ δῖνος νυνὶ βασιλεύων.
ἀτὰρ οὐδέπω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
σω. οὐκ ἤκουσάς μου; τὰς νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ,
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
στρ. φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν. σω. ἀπὸ σαυτοῦ, 'γώ σε διδάξω
ἤδη, ζωμοῦ παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;
στρ. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι καὶ τετάρακται.
χὤσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγεν.
ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ, κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππὰξ
χ' ὅταν χέζω κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ ὥσπερ ἐκεῖναι.
σω. σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας.
τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν.

ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερῶν νεφελῶν, εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
κεστρᾶν τε μάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνίθια κιχλᾶν.
σω. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως. στ. λέξον δή μοι τί παθοῦσαι;
εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν.
οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. σω. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν.
στ. οὐκ οἶδα σαφῶς. εἴξασιν οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισιν,
κοὐχὶ γυναιξὶ μὰ Δί' οὐδ' ὁτιοῦν. αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
σω. ἀπόκριναι νυν ἅττ' ἂν σ' ἔρωμαι. στρ. λέγε ταχέως ὅ,τι βούλει.
σω. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν;
ἢ παρδάλει, ἢ λύκῳ, ἢ ταύρῳ; στρ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;
σω. γίνονται πάνθ' ὅ,τι ἂν βούλονται. κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην
ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις εἴκασαν αὑτάς.
στρ. τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
σω. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
στρ. ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι
ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
σω. καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη εἶδον ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
στρ χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι, καὶ νῦν εἴπερ τινὶ κἄλλῳ.
οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνὴν ὦ παμβασίλειαι.

Σύστημα κατὰ περικοπήν, στίχων ς'.

χο. χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές, θηρατὰ λόγων φιλομούσων
σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ,τι χρήζεις
οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
πλὴν ἢ Προδίκῳ· τῷ μέν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα. σοὶ δέ,
ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλει
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς
στρ. ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν, καὶ σεμνὸν, καὶ τερατῶδες.
σω. αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος

παντοδαπαῖσιν ὥραις.
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ, βρομία χάρις.
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.
στ. πρὸς τοῦ διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον τίνες εἴσ' ὦ σώκρατες αὗται
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν, μῶν ἡρῷναί τινές εἰσιν;
σω. ἥκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς
αἵπερ γνώμην, καὶ διάλεξιν, καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν,
καὶ θερατείαν, καὶ περίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.
στ. ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι.
ὥστ' εἴ πως ἐστὶν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
σω. βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
ἡσυχ' αὐτάς. στ. φέρε ποῦ δεῖξον. σω. χωροῦσ' αὗται
πάνυ πολλαί.
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων αὗται πλάγιαι. στ. τί τὸ χρῆμα;
ὡς οὐ καθορῶ. σω. παρὰ τὴν εἴσοδον. στ. ἤδη νῦν μόλις ὁρῶ,
σω. νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις.
στ. νὴ δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
σω. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ᾔδεις, οὐδ' ἐνόμιζον.
στ. μὰ δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ σκιὰν εἶναι
σω. οὐ γὰρ μὰ δί' οἶσθ' ὅτι ἡ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
θουριομάντεις, ἰατροτέχν', σφραγιδονυχαργοκομήτας, (χας
κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας
οὐδὲν δρῶντας, βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν (μάν
στ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν, δάϊον ὁρ
πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα τυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλ
εἶτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς, (λας

τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀῤδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ
κάματον σελαγεῖται,
μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.
ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα,
τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

σω. ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος
ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;

στρ. καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς. οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
κεἰ θέμις ἐστὶ νυνί γ' ἤδη. κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ χεσείω.

σω. οὐ μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι
ἀλλ' εὐφήμει. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Ἀντῳδὴ ἀντιστροφῆς κώλων ιϛʹ.

χο. παρθένοι, ὀμβροφόροι, ἔλθομεν λιπαρὰν
χθόνα παλλάδος, εὔανδρον γᾶν,
κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον.
οὗ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν ἵνα,
μυστοδόκος δόμος,
ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται,
οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοί θ' ὑψιρεφεῖς, καὶ ἀγάλματα,
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν
θυσίαι, θαλίαι τε,

ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν; στ. μάλιστά γε.

σω. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

στ. ἰδοὺ κάθημαι. σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. στ. ἐπὶ τί στέφανον, οἴμοι σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

σω. οὔκ. ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. στ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ;

σω. λέγειν γενήσει τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας. στ. μὰ τὸν δί' οὐ ψεύσει γέ με,
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

Σύστημα κατὰ περικοπὴν, στίχων ιβ'.

σω. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' ἀὴρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρός τ' αἰθὴρ, σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι
ἄρθητε, φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

στ. μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι μὴ καταβρεχθῶ,
τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

σω. ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
εἴτ' ἐπ' ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβολήτοισι κάθησθε,
εἴτ' ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε νύμφαις,
εἴτ' ἄρα νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχοισιν
ἢ μαιώτην λίμνην ἔχετ'. ἢ σκόπελον νιφόεντα μίμαντος,
ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

χο. ἀέναοι νεφέλαι,
ἀρθῶμεν φανεραὶ,
δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρὸς ἀπ' ὠκεανοῦ βαρυαχέος.
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς, ἐπὶ
δενδροκόμους ἵνα

ὦ σωκρατίδιον. σω. τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε;
στ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
σω. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
στ. ἔπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς;
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς εἴπερ. σω. οὐ γὰρ ἄν ποτε
ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα,
λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἄν ποτ' εὗρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
στ. τί φῄς; ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νῦν, κατάβηθ' ὦ σωκρατίδιον ὡς ἐμὲ,
ἵνα μ' ἐκδιδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
σω. ἦλθες δὲ κατὰ τί; στ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
σω. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
στ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν.
ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
πράττῃ μ' ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
σω. ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. στ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν βυζαντίῳ.
σω. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς; στ. νὴ δί' εἴπερ ἐστί γε.
σω. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν ἐς λόγους,

μα. αὐτὸς καταυτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
στ. μήπω γε, μήπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
μα. ἀλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐστὶ χρόνον.
στ. πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
μα. ἀστρονομία μὲν αὑτηί. στ. τουτὶ δὲ τί;
μα. γεωμετρία. στ. τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον.
μα. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. στ. πότερα τὴν κληρουχικήν;
μα. οὔκ; ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. στ. ἀστεῖον λέγεις.
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
μα. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης, ὁρᾷς;
αἵδε μὲν Ἀθῆναι. στ. τί σὺ λέγεις, οὐ πείθομαι.
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
μα. ὡς τοῦτ' ἀληθῶς ἀττικὸν τὸ χωρίον.
στ. καὶ ποῦ κικυνεῖς εἰσιν οἱ 'μοὶ δημόται;
μα. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' εὔβοι' ὡς ὁρᾷς
ἡδί, παρατέταται. μακρὰ πόρρω πάνυ.
στ. οἶδ', ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ περικλέους.
ἀλλ' ἡ λακεδαίμων ποῦ 'στιν; μα. ὅπου 'στιν; αὑτηί.
στ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
μα. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ Δί'. στ. οἰμώξεσθ' ἄρα.
φέρε, τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
μα. αὐτός. στ. τίς αὐτός; μα. σωκράτης. στ. σώκρατες;
ἴθ' οὗτος ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
μα. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον. οὐ γάρ μοι σχολή.
στ. ὦ σώκρατες,

στρ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος.
μα. πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη,
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. στρ. τίνα τρόπον κάτειπέ μοι.
μα. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
στρ. ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι σωκράτους.
μα. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.
στρ. εἶεν. τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο.
μα. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
κάμψας ὀβελίσκον. εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
στρ. τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν.
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἁνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία.
μα. τί ἐθαύμασας, τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι,
φει. τοῖς ἐκ πύλου ληφθεῖσι τοῖς λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί.
μα. ζητοῦσιν, οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. στρ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι; μή νυν τοῦτό γε φροντίζετε.
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες.
μα. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.
στρ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει.

ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας,
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
στρ. συγγνῶθί μοι. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
μα. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν.
στρ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ,
ἥκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
μα. λέξω, νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,
ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.
δακοῦσα γὰρ τοῦ χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν σωκράτους ἀφήλατο.
στρ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; μα. δεξιώτατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε.
κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν περσικαί,
ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
στρ. ὦ ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
μα. τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο σωκράτους
φρόντισμα. στρ. ποῖον ἀντιβολῶ κατειπέ μοι.
μα. ἀνήρετ' αὐτὸν χαιρεφῶν ὁ σφήττιος,
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι. τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν, ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
στρ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος
μα. ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος
στενὸν διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου.
ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον,
τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
φει. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.
στρ. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
ἐλθὼν διδάσκου. φει. καὶ τί σοι μαθήσομαι.
στρ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω,
τὸν κρείττον' ὅς τίς ἐστι καὶ τὸν ἥττονα,
τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτατα.
ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν,
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
φει. οὐκ ἂν πιθοίμην, οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
στρ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς, οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας,
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
φει. ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλέης
ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
στρ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι.
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσι θεοῖς, διδάξομαι,
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς,
λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι.
ἰτητέον, τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι.
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν. παῖ παιδίον.
μα. βάλλ' ἐς κόρακας, τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν.
στρ. φείδωνος υἱὸς στρεψιάδης κικυννόθεν.
μα. ἀμαθής γε νὴ Δί' ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα

ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν ἐπεγείραιμι, πῶς,
πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι, πῶς,
φειδιππίδη, φειδιππίδιον. φει. τί ὦ πάτερ.
ϛρ. κύσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
φει. ἰδού. τί ἐστιν. ϛρ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
φει. νὴ τὸν ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
ϛρ. μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
ὦ παῖ, πιθοῦ. φει. τί οὖν πιθοῦμαι δῆτά σοι.
ϛρ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἃν ἐγὼ παραινέσω.
φει. λέγε δὴ τί κελεύεις. ϛρ. ἤ τι, πείσει. φει. πείσομαι,
νὴ τὸν διόνυσον. ϛρ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε,
ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
φει. ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ.
ϛρ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεὺς,
κἄστι περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὗτοι διδάσκουσ' ἀργύριον ἤν τις διδῷ
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
φει. εἰσὶ δὲ τίνες; ϛρ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα,
μεριμνοφροντισταὶ, καλοί τε κἀγαθοί.
φει. αἰβοῖ, πονηροί γ' οἶδα, τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων σωκράτης, καὶ χαιρεφῶν.
ϛρ. ἢ ἤ, σιώπα, μηδὲν εἴπῃς νήπιον,
ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,

ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην. ἐγὼ
ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας,
ἡ δ' αὖ, μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
δαπάνης, λαφυγμοῦ, κωλιάδος, γενετυλλίδος.
οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
ἐγὼ δ' ἂν, αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ
πρόφασιν, ἔφασκον, ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.

ΘΕ. ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΡ. οἴμοι τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον,
δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. ΘΕ. διατὶ δὴ κλαύσομαι.

ΣΤΡ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
μετὰ ταῦθ' ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς οὑτοσὶ,
ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ,
περὶ τοὐνόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορούμεθα.
ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα,
ξάνθιππον, ἢ χάριππον, ἢ καλλιππίδην.
ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην φειδωνίδην.
τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ', εἶτα τῷ χρόνῳ,
κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα φειδιππίδην.
τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
ὅταν σὺ, μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
ὥσπερ μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων.
νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
μίαν εὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
ἣν, ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.

ὁπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δώδεκα μνᾶς πασίᾳ,
τοῦ, δώδεκα μνᾶς πασίᾳ. τί ἐχρησάμην.
ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας.
εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
Φει. φίλων ἀδικεῖς, ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
Στ. τοῦτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ κακὸν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν.
ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
Φει. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια.
Στ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν πασίαν,
τρεῖς μναῖ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν ἀμυνίᾳ.
Φει. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
Στ. ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
ὅτε καὶ δίκας ὤφληκα, χ' ἅτεροι τόκου
ἐνεχυράσασθαί φασιν. Φει. ἐτεὸν ὦ πάτερ
τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην.
Στ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
Φει. ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
Στ. σὺ δ' οὖν κάθευδε, τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ. εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρια ἀπολέσθαι κακῶς,
ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.
ἔπειτ' ἔγημα μεγακλέους, τοῦ μεγακλέους
ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος,
σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.
ὁ προλογίζων.

ΙΟΥ, ἰού.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
ἀπέραντον, οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν. ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα.
ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας,
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκαλημμένοι.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς φάτνης, καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται,
ὀνειροπολεῖ θ' ἵππους. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε παῖ λύχνον,
κἄκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,

ρακῶς μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανει-στὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆφθαι. αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι. προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ αὖθις πολλαῖς πεποίηκε ταῖς δεήσεσιν ἕνα τῶν σωκράτους ὁμιλητῶν γεγενῆσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ νεφελῶν. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφεὶς καινὰ ὀνόμαζε δαιμόνια, ἀέρα, νεφέλας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ἄλλως διὰ στίχων.

πατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν προτρέπεται.
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβὴ
ἱκανὴ λόγων ἀπόνοια πρὸς τοὐναντίον.
χορὸς δὲ νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν σωκράτους διεξιών.
ἄλλαιθ' ὑπ' ἀνδρὸς κατηγορίαι πικραί.
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς παραλοίας ἐκτόπους.
εἶτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ σωκράτους.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

στρεψιάδης.	φειδιππίδης.
θεράπων στρεψιάδου.	μαθητὴς σωκράτους.
σωκράτης.	χορὸς νεφελῶν.
δίκαιος λόγος.	ἄδικος λόγος.
δανειστὴς πασίας.	μάρτυς.
ἕτερος δανειστὴς ἀμυνίας.	χαιρεφῶν.

αὐταὶ ποιοῦσι. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις,
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς, ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι.

Χο. οὐκ ἔτι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
εἰς τοὔπισθεν, δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

Ἀριστοφάνους πλοῦτος, τέλος.

ROMA VITTORIO EMANUELE

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ δράματος, ἔστιν αὕτη.

Ἄνυτος καὶ μέλιτος σωκράτει τῷ σωφρονίσκου βασκήναντες, καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι, ἀργύριον ἱκανὸν ἀριστοφάνει δεδώκασιν ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσηται, καὶ ὃς πεισθεὶς, γέροντά τινα στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς φειδιππίδου ἱπποτροφίαν, οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων μὴ ἔχων ὁ στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλεύεται προσαγαγεῖν τῷ σωκράτῃ τὸν τούτου παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσηται. φειδιππίδης μὲν οὖν πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπείσθη. ἀποτυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκεῖνον ἐλπίδος. καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας, οὐδ' ἐνθυμηθεὶς εἴπερ ἄτοπος δόξειεν ἀνὴρ γήραος οὐδῷ μανθάνειν, καθάπερ κομιδῇ νέος, ἀρχόμενος ἀλλ' ὡς ἐν ἀφεω-

Κα. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
Ἱερ. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. Κα. τίνος οὕνεκα;
Ἱερ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι. καίτοι τότε
ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος,
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς. ὁ δέ τις ἂν
δίκην ἀποφυγών. ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα. νῦν δ' οὐδὲ εἷς
θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
Κα. οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
Ἱερ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας, ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.
Κα. θάρρει. καλῶς ἔσται γὰρ ἢν θεὸς θέλῃ,
ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἥκων. Ἱερ. πάνθ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Κα. ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκ', ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλοῦτον οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον. ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. Ἱερ. πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χρή. Κα. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις καλεῖ.
Γρ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; Κα. τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς. ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
Γρ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον. Κα. πάντα σοι πεπράξεται.
ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἑσπέραν.
Γρ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί', ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.
Κα. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία

Κα. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολύ.
Κα. τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ερ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Κα. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ερ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ερ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν. τί οὖν
ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ φέρειν;
Ερ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει·
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.
Ερ. ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι, καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κα. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Κα. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Ιερ. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι χρεμύλος μοι σαφῶς;
Κα. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε. Ιερ. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ· καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω·
καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν διός.

ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Κα. σωφρονεῖς;
Ερ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν.
νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. Ερ. οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ τετράδι πεπεμμένου.
Κα. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.
Ερ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθ' πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἤδη στρέφειν.
Ερ. οἴμοι δὲ κύλικος, ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
Ερ. ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.
Ερ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον,
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν,
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Κα. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
Ερ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφείλου ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Κα. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν αὐτὸς ὦ τοιχωρύχε.
ἧκε γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Κα. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. μὴ μνησικακήσῃς, ἢ σὺ φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλ' οὖν σύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.

Γρ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τί βούλομαι.

Νε. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. Χρ. θάρρει, μὴ φοβοῦ,
οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.

Γρ. βάδιζ'. ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.

Χρ. ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γραίδιον,
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. Χοροῦ.

Κα. τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν, τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ερ. σέ τοι σέ τοι
λέγω καρίων ἀνάμεινον. Κα. οὗτος εἰπέ μοι,
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;

Ερ. μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον. εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν. Κα. εἰπέ μοι
τί δ' ἐστίν. Ερ. ὁ Ζεὺς ὦ πόνηρε βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον,
ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

Κα. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
ἀτὰρ διατί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς. Ερ. ὅτι δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲν
ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

Ερ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει.

πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
Νε. ὄνκαιο μέντ᾽ ἂν εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
Χρ. οὐδῆτ᾽ ἐπεὶ μὲν νῦν καπηλικῶς ἔχει.
εἰ δ᾽ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου γε τὰ ῥάκη.
Γρ. γέρων ἀνὴρ ὤν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Νε. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
Γρ. μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ᾽ ὦ βδελυρὲ σύ.
Χρ. μὰ τὴν ἑκάτην οὐ δῆτα. μαινοίμην γὰρ ἄν.
ἀλλ᾽ ὦ νεανίσκ᾽, οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. Νε. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ὑπερφιλῶ.
Χρ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. τί κατηγορεῖ;
Χρ. εἶναί σ᾽ ὑβριστήν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.
Νε. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ. τὸ τί;
Νε. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν. ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ᾽ ἄλλῳ τοῦτ᾽ ἐπέτρεπον ποιεῖν.
νῦν δ᾽ ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. οἶδ᾽ οἶδα τὸν νοῦν. οὐκέτ᾽ ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ᾽ αὐτῆς. Γρ. ὁ δ᾽ ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
Νε. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.
Χρ. ὅμως δ᾽ ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν συνεκποτέον ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
Νε. ἀλλ᾽ ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
Χρ. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ᾽ ἰάσεται.
Νε. ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽ εἴσω. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ᾽ οὓς ἔχω.

Γρ. ἀλλ' οὐδὲ πώποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. ὀρθῶς γε. νῦν δέ γ' οὐκ ἔτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
Χρ. οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις.
Χρ. εἰ τυγχάνει γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία,
Γρ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω,
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. φαίνεται.
στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
Νε. ἀσπάζομαι. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαία φίλη
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
Γρ. τάλαιν' ἐγὼ, τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι.
Γρ. ποίου χρόνου ταλαίταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν.
Χρ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα.
μεθύων γὰρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. οὔκ. ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
Νε. ὦ ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοὶ,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει. Γρ. ἆ. ἆ.
τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. Χρ. εὖ μέντοι λέγει
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
Νε. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. ποῖ τάλαν;
Νε. αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. Γρ. παιδιάν τινα.
Νε. πόσους ἔχεις ὀδόντας; Χρ. ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ'. ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
Νε. ἀπότισον. ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
Γρ. ταλαίτατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Χρ. δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν·
ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ,
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.
καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ θεώ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
ἐπ' ἐκφοράν. Γρ. μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
νιττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑποκορίζετο.
Χρ. ἔπειτ' ἴσως ᾔτησεν ἄν σ' ὑποδήματα.
Γρ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὅτι προσέβλεψέ μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦτ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. μόνος γὰρ ἥδεθ' ὡς ἔοικεν ἐσθίων.
Γρ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου,
Χρ. εἰ θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τὰ φόδια κατεσθίειν.
Γρ. ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. τί γὰρ ποιήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία,
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ, πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.
ἢ μηδ' ὁποιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἐστ' ἔχειν.
Χρ. οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

Χρ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμόν τινα;
Γρ. ἄκουέ νυν. ἦν δή μοί τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,
καὶ χρηστόν. εἰ γάρ του δεηθείην ἐγὼ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς.
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
Γρ. οὐ πολλὰ, καὶ γὰρ ἐκνόμως μ' ᾐσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρείου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον· ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον.
ἐκέλευσεν ἂν τῇ μητρί τε θοἰματίδιον,
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα.
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
Χρ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομώτατα.
Γρ. ἀλλ' οὐχὶ νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν. ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκε πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ,
καὶ τἄλλα τὰ 'πὶ τοῦ πίνακος φαγήματα
ἐπόντα πεμψάσης. ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι. Χρ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.
Γρ. ἄμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ
ἐφ' ᾧτ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινά,
καὶ σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθών.
τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

Δι. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε.
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ,

Κα. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
ὅτ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νῷν δ' εἰσίωμεν ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν. Χοροῦ.

Γρ. ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν.

Χο. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.

Γρ. φέρε νῦν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά;

Χρ. μὴ δῆτ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.

Γρ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ' ὦ φίλτατε.
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.

Χρ. τί δ' ἐστὶν, ἤπου καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Χρ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

Γρ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.

Δι. οὐκοῦν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν. Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. ὁ βουλόμενος. Συ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ;
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. νὴ Δία πονηρόν γ' ἄρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.
Δι. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. Κα. οὗτος, σοὶ λέγει.
Δι. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. Κα. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Συ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. Κα. οὐκοῦν ἐκεῖνος εἴμ' ἐγώ;
Συ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
Κα. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. οἴμοι, περιείλημμαι μόνος. Κα. νυνὶ βοᾷς;
Συ. οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. δός σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
Κα. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.
Κα. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.
Συ. ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ

ὅ,τι δὲ ποιεῖ τὸν ἐνθάδ' οὐκ εἴρηκα τόν,
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν οὐδενί.
Κα. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ καὶ μὰ Δία δειπνήσετον.
Δι. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων
ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ. ὖ ὖ.
Κα. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τί; Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι,
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Δι. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. τὸ τί.
Δι. γεωργὸς εἶ. Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
Δι. τί δαί; τέχνην τίν' ἔμαθες; Συ. οὐ μὰ τὸν Δία.
Δι. πῶς οὖν διέζης, ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;
Συ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. σύ; τί μαθών; Συ. βούλομαι.
Δι. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε.
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνει;
Συ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν μ' ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;
Δι. εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.

διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι.
Δι. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Κα. νὴ δία καλῶς τοίνυν ποιῶν, ἀπόλλυται.
Συ. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς. ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
Κα. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'. Συ. ἐμὲ τουτονί.
Κα. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων.
Συ. μὰ δί' οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός.
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
Κα. ὡς σοβαρός, ὦ δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. Δι. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, οὐκ ἂν φθάνοις.
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Κα. οἴμωζ' ἄρα σύ.
Δι. νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι,
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
Συ. οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί.
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. οὐδὲν προθυμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' εὐδάμου, δραχμῆς.
Κα. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
Συ. ἆρ' οὐχ ὕβρεις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον,

ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κα. ἦ πού σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα.
Δι. κομιδῇ μὲν οὖν. Κα. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
Δι. κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους,
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. κομιδῇ μὲν οὖ.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Κα. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Κα. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτὶ, φράσον.
Δι. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Κα. μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δι. οὔκ. ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τρισκαίδεκα.
Κα. καὶ τὰ δ' ἐμβάδια. Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δι. νὴ τὸν δία.
Κα. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
Συ. οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰοὺ, ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
Κα. ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν, ὅ, τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν.
Συ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας

ἀνίστασθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας. ΧΟΡΟΥ.

Κα. ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρές ἐστ' εὐδαιμόνως.
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμά τι.
ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων.
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη 'στὶν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν. αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι. τὸ δ' ὑπερῷον, ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα,
χαλκῆ γέγονε. τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς,
τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροὺς πάρεσθ' ὁρᾶν.
ὁ δ' ἱπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν, καὶ τράγον, καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

Δι. ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. Κα. ἔα τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί.

Δι. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

Κα. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.

Δι. μάλιστ'. Κα. ἔπειτα τοῦ δέῃ. Δι. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω. μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.

ἔπειτα σεμνῆς παλλάδος κλεινὸν πέδον,
χώραν τε πᾶσαν κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν, ἐλάνθανον.
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφυγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.
ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
ἀλλ' αὖ τὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ,
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
χρ. βάλλ' ἐς κόρακας, ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι,
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια
ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γάρ τις οὐ προσεῖπε, ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός.
γυ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
φέρε νυν νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα; πλ. μηδαμῶς.
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν.
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
γυ. εἶτ' οὐχὶ δέξῃ ταῦτα τὰ καταχύσματα;
πλ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ' ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.
γυ. εὖ πάνυ λέγεις, ὡς δὲ ξένικος οὑτοσὶ

ἀνίσταθ' ὡς

ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ᾽ ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν πλοῦτον ταχὺ,
τὸν δὲ νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.
γυ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ᾽ ὁ πλοῦτος. Κα. ἔρχεται.
ἀλλ᾽ ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
ἐδεξιοῦνθ᾽ ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
ὅσοι δ᾽ ἐπλούτουν οὐσίαν δ᾽ εἶχον συχνὴν.
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς συνῆγον, ἐσκυθρώπαζόν θ᾽ ἅμα.
οἱ δ᾽ ἠκολούθουν κατόπιν, ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες εὐφημοῦντες ἐκτυπεῖτο δὲ,
ἐμβὰς γερόντων, εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ᾽ εἶα ἅπαξ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε, καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ᾽ οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
γυ. νὴ τὴν ἑκάτην κἀγὼ γ᾽ ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σ᾽ ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ
τοιαῦτ᾽ ἀπαγγείλαντα. Κα. μή νυν μέλλ᾽ ἔτι.
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
γυ. φέρε νυν ἰοῦσ᾽ εἴσω, κομίσω καταχύσματα,
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. ἐγὼ δ᾽ ἀπαντῆσαί γ᾽ ἐκείνοις βούλομαι.

Κομμάτιον χοροῦ.

Πλ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,

ὁ πᾶς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν δία.
πρῶτον δὲ πάντων, τῷ νεοκλείδῃ φάρμακον,
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς τηνίων, ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραμιγνύων ὀπόν,
καὶ σχῖνον, εἶτ' ὄξει διέμενος σφηττίῳ,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον, ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
ἔφυγ' ἀνάξας, ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη.
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος.
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

γυ. ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

Κα. μετὰ τοῦτο, τῷ πλούτωνι παρεκαθέζετο.
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο.
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
τὰ βλέφαρα περιέψησεν, ἡ πανάκεια δὲ
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον, εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
ὑπερφυεῖ τὸ μέγεθος. γυ. ὦ φίλοι θεοί.

Κα. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ,
τὰ βλέφαρα περιέλειχον ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖν,
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνεστήκει βλέπων.
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην δ' ἤγειρον, ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
τὸν πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην

ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο
τὸ γραΐδιον δ' ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφήρει, κᾆτα συρίξας ἐγὼ,
ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,
κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων.
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν ἀνεπαυόμην.
γυ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; Κα. οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτά τι
ἐποίησα, προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον, ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
γυ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο
Κα. οὔκ, ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα,
ὑπηρυθρίασε χ' ἡ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ', οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
γυ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος. Κα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν
γυ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύγ' εἶναι τὸν θεόν;
Κα. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. γυ. αἶ τάλαν
Κα. μετὰ ταῦτά γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄειν πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
γυ. λίθινον; Κα. μὰ Δί', οὐ δῆτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
γυ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς. Κα. διὰ τοῦ τριβωνίου,

ἔπειτ' ἐλοῦμεν. γυ. νὴ δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
κα. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος ἡφαίστου φλογὶ,
κατεκλίνομεν τὸν πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν,
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
γυ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
κα. εἷς μέν γε νεοκλείδης, ὃς ἐστὶ μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν.
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν, τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν εἴ τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾶν ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην. ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη,
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι,
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα,
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας,
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον.
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.
γυ. ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
κα. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με,

γέροντες ἄνδρες, ἐπ᾽ ὀλιγίστοις ἀλφίτοις·
ὡς εὐτυχεῖθ᾽, ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ᾽ ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
χο. τί δ᾽ ἐστὶν ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων·
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
κα. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα.
μᾶλλον δ᾽ ὁ πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται, καὶ λελάμπρυνται κόρας,
ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
χρ. λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
κα. πάρεστι χαίρειν. ἤν τε βούλησθ᾽, ἤν τε μή.
χο. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα, καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος ἀσκληπιόν.
γυ. τίς ἡ βοή ποτ᾽ ἐστίν; ἆρ᾽ ἀγγέλλει
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ᾽ ἐγὼ πάλαι,
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
κα. ταχέως ταχέως φέρ᾽ οἶνον ὦ δέσποιν᾽, ἵνα
καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ᾽ αὐτὸ σφόδρα.
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
γυ. καὶ ποῦ ᾽στιν; κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
γυ. πέραινε τοίνυν ὅ,τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
κα. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ᾽ ἐρῶ.
γυ. μὴ δῆτ᾽ ἔμοιγ᾽ ἐς τὴν κεφαλήν. κα. μὴ τἀγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται; γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
κα. ὡς γὰρ τάχιστ᾽ ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ᾽ εἴ τιν᾽ ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,

ἔτι μηδ' ὁπουοῦ.
– οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.
πε. ὦ πόλις ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει;
χρ. παύσωνα κάλει τὸν ξύνσιτον.
πε. τί πάθω τλήμων·
χρ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
πε. εἶμι δὲ ποῖ γῆς·
χρ. ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρή σ' ἀλλ' ἀνύτειν.
πε. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ,
μεταπέμψεσθον
χρ. τότε νοστήσεις, νῦν δὲ φθείρου.
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστὶν,
σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
βλ. νὴ δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικὸς, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
τῶν χειροτεχνῶν,
καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.
χρ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ 'πίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντες ἄγωμεν εἰς ἀσκληπιοῦ.
βλ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
χρ. ὦ παῖ καρίων τὰ στρώματ' ἐκφέρειν ἐχρῆν.
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν πλοῦτον ὡς νομίζεται.
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.

ΧΟΡΟΥ

κα. ὦ πλεῖστα θησείοις μεμυστυλημένοι

ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
χρ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
πενία πλούτου. πε. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ', οὔπω δύνασαι περὶ τούτου.
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. χ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες;
πε. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων. τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.
χρ. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.
πε. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λιμῶντε τὰς φρένας ἀμ
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτό γε δὴ φανερῶς σε διδάξω. (φω
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα,
ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας
κοτίνου στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
χρ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.
πε. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖν αὐτῷ περιάψαι.
εἰ πλούσιος ὢν, ἀνελεύθερός ἐσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
χρ. ἀλλά γε σ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.
πε. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
διὰ τὴν πενίαν; χρ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα προσάγειν
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς

στιβάδα σχοίνων, κόρεων μεστὴν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους· ἀντὶ δὲ μάζης, φύλλ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων.
ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν οὖσαν;
πε. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.
χρ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
πε. ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ θρασυβούλῳ διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθε βίος. οὐ μὰ δί' οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστὶ μηδὲν ἔχοντα.
τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα.
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.
χρ. ὡς μακαρίτην, ὦ δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
πε. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γινώσκων· ὅτι τοῦ πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας,
καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες,
καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
χρ. ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
πε. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω,
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν.
χρ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστι, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν;
βλ. νὴ τὸν δί', εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;
πε. σκέψαι τοίνυν γ' ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.
πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται

οὐδείς, ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυτοδεψεῖν.
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν δηοῦς θερίσασθαι,
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμελοῦσιν.
Χρ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάντ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Πε. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;
Χρ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Πε. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χρ. κερδαίνειν βουλόμενός τις,
ἔμπορος ἥκων ἐκ θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν
Πε. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς,
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι; (χθεῖν.
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς, καὶ σκάπτειν, τ' ἄλλα τε μο-
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Πε. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν, οὐ γὰρ ἔσονται.
οὔτε τάπησιν, τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος,
οὔτε μύροισι μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστι, πάντων τούτων ἀποροῦντας;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλα-
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γρᾳδίων κολοσυρτὸν, (νείου
φθειρῶν τ' ἀριθμὸν, καὶ κωνώπων, καὶ ψυλλῶν, οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις. ἀλλ' ἐπανίστω.
πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος. ἀντὶ δὲ κλίνης,

βλ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
χρ. ταύτῃ γε. νῷν δὲ, δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
πε. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ', ἢ τί γ' ἂν
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι.
χο. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε τηνδὶ,
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
χρ. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον.
τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναντία δήπου.
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον ἐς ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει.
τοὺς δὲ πονηροὺς, καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται κᾆτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τάτε θεῖα σέβοντας
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι πότ' ἄμεινον;
βλ. οὔτις· ἐγώ σοι, τούτου μάρτυς, μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
χρ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι. πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσι, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
οὔκουν εἶναί φημ' ἢ παύσει ταῦτ', ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ πλοῦτος
ὁδὸν, ἥντιν' ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
πε. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.
εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανέμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετῴη.

πε. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε
ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ᾽ ἀλημμένως
χρ. σὺ δ᾽ ὦ κάκιστ᾽ ἀπολουμένη τί λοιδορεῖς
ἡμῖν προσελθοῦσ᾽ οὐδ᾽ ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
πε. οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
πε. τί δ᾽ ἂν γ᾽ ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ᾽; χρ. ὅ,τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς ἑλλάδος.
πε. ἔμ᾽ ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
καλὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις; χρ. ὅ,τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
πε. καὶ τὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι᾽ ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή,
ποιεῖτον ἤδη τοῦτ᾽ ὅ,τι γ᾽ ἂν ὑμῖν δοκῇ.
χρ. τουτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
πε. καὶ σύ γε διδάσκου, πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ᾽ ἁμαρτάνοντ᾽ σ᾽ ἀποδείξειν ἐγὼ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
βλ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
βλ. καὶ τίς δύναιτ᾽ ἂν μὴ βοᾶν, ἰοὺ ἰού,
τοιαῦτ᾽ ἀκούων; πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
χρ. τί δῆτά σοι τίμημ᾽ ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐάν γ᾽ ἁλῷς. πε. ὅ,τι σοι δοκεῖ. βλ. καλῶς λέγεις
πε. τὸ γὰρ αὐτό γ᾽ ἐὰν ἡττᾶσθε καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.

Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. πανδοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἀνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται.
ἀλλ' ἥτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε. ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
Βλ. ἄναξ ἄπολλον, καὶ θεοί, ποῖ τις φύγῃ.
Χρ. οὗτος, τί δρᾷς ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; Βλ. ἥκιστα πάντων. Χρ. οὐ μενεῖς;
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.
Χρ. στῆθ' ἀντιβολῶ σε στῆθι. Βλ. μὰ δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. καὶ μὴν λέγω δεινότατον ἔργον παραπολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα.
τὴν δὴ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.
Βλ. ποίοισιν ὅπλοις, ἢ δυνάμει πεποιθότες.
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα,
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη.
Χρ. θάρρει, μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς, ὅτι
τροπαῖον ἀναστήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

πε. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' ἠλημμένω;
χρ. σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖς
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;
πε. οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
πε. τί δ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'; χρ. ὅ,τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς ἑλλάδος.
πε. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
καλὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις; χρ. ὅ,τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.
πε. καὶ τὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή,
ποιεῖτον ἤδη τοῦτ' ὅ,τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
χρ. τουτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
πε. καὶ σύ γε διδάσκου, πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντ' σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
βλ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
βλ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν, ἰοὺ ἰού,
τοιαῦτ' ἀκούων; πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
χρ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐάν γ' ἁλῷς. πε. ὅ,τι σοι δοκεῖ. βλ. καλῶς λέγεις
πε. τὸ γὰρ αὐτό γ' ἐὰν ἡττᾶσθε καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.

Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.
Πε. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. παντοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.
Πε. ἀληθές; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ. οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται.
ἀλλ' ἥτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.
Πε. ἢ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.
Βλ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε. πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.
Βλ. ἄναξ Ἄπολλον, καὶ θεοί, ποῖ τις φύγει.
Χρ. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; Βλ. ἥκιστα πάντων. Χρ. οὐ μενεῖς;
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ. πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.
Χρ. στῆθ' ἀντιβολῶ σε στῆθι. Βλ. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. καὶ μὴν λέγω δεινότατον ἔργον παραπολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα.
τήνδε δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.
Βλ. ποίοισιν ὅπλοις, ἢ δυνάμει πεποιθότες.
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα,
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη.
Χρ. θάρρει, μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς, ὅτι
τροπαῖον ἀναστήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

Χρ. νὴ τὸν ποσειδῶ. Βλ. τὸν θαλάσσιον λέγεις;
Χρ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
Χρ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. τί φής;
οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. μὰ δία, δεῖ γὰρ πρῶτα. Βλ. τί;
Χρ. βλέψαι ποιῆσαι νώ. Βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. τὸν πλοῦτον ὥσπερ τὸ πρότερον ἑνί γε τῷ τρόπῳ.
Βλ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρ. ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα.
Χρ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ', οὔθ' ἡ τέχνη.
Βλ. σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. μὰ δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρασκευαζόμην
ἐγὼ, κατακλινεῖν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ,
κράτιστόν ἐστι. Βλ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. σπεῦδέ νυν. Χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.
Πε. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον.
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρείω κακοδαίμονε,
ποῖ ποῖ, τί φεύγετον οὐ μενεῖτον; Χρ. ἡράκλεις.
Πε. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς
τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετὸν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλως οὐδεπώποτε,
οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος, ὥστ' ἀπολώλατον.
Χρ. σὺ δ' εἶ τίς; ὦ χρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς,
Βλ. ἴσως ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν,

Βλ. ἀλλ' οὐδὲ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει·
ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι,
Χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις, ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος
ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
Χρ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον,
Βλ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; Χρ. κακοδαιμονᾷς.
Βλ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
Χρ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. ὦ ἡράκλεις, φέρε, ποῖ τις ἂν
τράποιτο, τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλ. ὦ τᾶν, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν
τὸ στόμ' ἐμβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων
Χρ. καὶ μὴν φίλος γ' ἄν μοι δοκῇς νὴ τοὺς θεούς,
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα,
Βλ. ὁρῶ τιν', ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων,
καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν δ' ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν, τοῦ παμφίλου
Χρ. οὐκ ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιοὺς, καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλ. τί σὺ λέγεις,
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν
ἀπολεῖς. Βλ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. οὐ δῆτ' ἐπεὶ τὸν πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ
ἔχω. Βλ. σὺ πλοῦτον; ὁ ποῖον; Χρ. αὐτὸν τὸν θεόν. (νυ.
Βλ. καὶ ποῦ 'στιν; Χ. ἔνδον, Β. ποῦ; Χ. παρ' ἐμοί. Β. παρὰ σοί; Χ. πά
Βλ. οὐκ ἐς κόρακας, πλοῦτος παρὰ σοί. Χρ. νὴ τοὺς θεούς.
Βλ. λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί. Βλ. πρὸς τῆς ἑστίας;

ἐπὶ τοῖσιν κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστόν, χ' ὅπως
χρηστόν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται,
οὔκουν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τοὺς θεοὺς
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν.
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν. εἶ γὰρ τῶν φίλων.
Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς ὡς λέγουσι πλούσιος;
Χρ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
Βλ. ποῖός τις. Χρ. οἷος. Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ,τι φῄς ποτε.
Χρ. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί.
ἢν δὲ σφαλῶμεν ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν.
Βλ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
Χρ. πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές. Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία,
ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ. κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. παῦσαι φλυαρῶν ὦ 'γαθ'. οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. φεῦ.
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός.
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. ὡς πολὺ μετέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων.
Χρ. μελαγχολᾷς ὦ 'νθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.

Χο. ὐηθῶ σε τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
τὸν λαερτίου μιμούμενοι, τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν.
μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
τὴν ῥῖνα. σὺ δ' ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Κα. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε
σθ'. ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
βουλήσομαι, τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος τὸ λοιπὸν, οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

Χρ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν ὦνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
ἀσπάζομαι δ' ὅτι προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταγμένως. κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντες τοῦ θεοῦ.

Χο. θάρρει. βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' ἄρη.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ κκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.

Χρ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

Βλ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη, πόθεν, καὶ τίνι τρόπῳ,
χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν ἡρακλέα πολὺς,

ἐπὶ τοῖσιν

ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν,
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.

Κα. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι, τὸν πλοῦτον γὰρ ὦνδρες ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.

Χο. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

Κα. νὴ τοὺς θεοὺς, μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε,

Χο. ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

Κα. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ, τὸν κύκλωπα
μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν, ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρῶντα μέληων,
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι, τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.

Χο. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρεττανελὸ, τὸν κύκλωπα
βληχώμενοι σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια δροσερὰ, καὶ κραιπα-(λῶντα
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα που
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι

Κα. ἐγὼ δὲ τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ φιλωνίδου πότ' ἐν κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντας τρόπους,
ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. πείθομαι.
Χρ. τί γὰρ, ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι.
Κα. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταὶ,
ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ' ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν.
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν
Χο. οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με, θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς,
Κα. οὔκουν πάλαι δήπου λέγω. σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου, ζήσειν ἀπαλλαγέντας,
Χο. ἔστιν δὲ δὴ τί. καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν.
Κα. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τίν' ὦ πόνηροι,
ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν.
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
Χο. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. πῶς φῄς, φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Κα. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρὸν.
Χο. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
Κα. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;
Χο. ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰοὺ, ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.
Κα. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν.
σὺ δ' οὐ βαδίζεις. ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.
Χο. διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,

ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών. Καρ. τί δρῶ λέγε.
Χρ. τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον, εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν,
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος.
Κα. καὶ δὴ βαδίζω τουτὶ δὲ τὸ κρεάδιον,
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'. ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ', ἡ γὰρ οἰκία
αὔτη 'στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι, καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς,
ἐς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι, μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' εἰς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω.
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεὶ,
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,

χρ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα.
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.
κἢν ταῦτ' ἀνύσῃ. τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον,
πλ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ.
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. χρ. φράζε τοῦ πέρι.
πλ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ,
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
χρ. νὴ τὸν δί'. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. πλ. ἥκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἅπαντα κατακεκλεισμένα.
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν, δειλίαν.
χρ. μή νυν μελέτω σοι, μηδὲν, ὡς ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ λυγκέως.
πλ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν.
χρ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν, εἶπέ μοι
ὁ φοῖβος αὐτὸς, πυθικὴν σείσας δάφνην.
πλ. κἀκεῖνος οὖν ξυνοῖδε ταῦτα; χρ, φήμ' ἐγώ.
πλ. ὁρᾶτε, χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦ 'γαθέ.
ἐγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' ἴσθι. κἂν δέῃ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. καρ. κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.
χρ. πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἅτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν. οὐκ ἦν ἄλφιτα.
πλ. παπαὶ, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους;
χρ. οὔκ. ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

ὁ δὲ χρυσοχοεῖ, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών·
ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ·
ὁ δὲ κναφεύει τις, ὁ δὲ πλύνει κώδια.
ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ', ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα·
ὁ δ' ἁλοὺς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
πλ. οἴμοι τάλας ταυτί μ' ἐλάνθανε πάλαι·
χρ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
κα. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
χρ. τί δέ, τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
κα. τὸ δ' ἐν κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
χρ. ὁ πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
κα. ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ παμφίλου;
χρ. ἀργύριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
κα. φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
χρ. ἡ ξυμμαχία δ' οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς αἰγυπτίοις;
κα. ἐρᾷ δὲ λαΐς οὐ διὰ σὲ φιλωνίδου;
χρ. ὁ τιμοθέου δὲ πύργος; κα. ἐμπέσοι γέ σοι.
χρ. τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν εὖ ἴσθ' ὅτι.
κα. κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.
πλ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;
χρ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.
ὥστ' οὐδὲ μεστός σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή.
ἔρωτος. κα. ἄρτων. χρ. μουσικῆς. κα. τραγημάτων.
χρ. τιμῆς. κα. πλακούντων. χρ. ἀνδραγαθίας. κα. ἰσχάδων.
χρ. φιλοτιμίας. κα. μάζης. χρ. στρατηγίας. κα. φακῆς.

χρ. οὐκοῦν, ὅδ' ἐστὶν αἴτιος καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν εἰ βούλοιτο ταῦτ' ἄν. πλ. ὅτι τί
χρ. ὅτ' οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν. οὐκ ἄλλ' οὐδὲν,
μὴ βουλομένου σοῦ. πλ. πῶς; χρ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον, ὥστε τοῦ διὸς
τὴν δύναμιν ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
πλ. τί λέγεις· δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; χρ. φήμ' ἐγώ.
καὶ νὴ δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
ἢ χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.
κα. ἔγωγέ τοι διὰ τὸ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως
χρ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
κα. καὶ τούς γε παῖδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
χρ. οὐ τούς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους. ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. κα. τί δαί.
χρ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
κα. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
χρ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.
ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται,

μὰ τὸν Δί'. οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
πλ. ταυτὶ λέγουσι πάντες. ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
χρ. ἔχει μὲν οὕτως. εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
πλ. μὰ Δί'. ἀλλ' ἁπαξάπαντες. κα. οἰμώξει μακρά.
χρ. σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς
γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ,
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται.
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποιήσας. πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. κα. τί φῄς.
ἄνθρωπος οὗτος ἐστὶν ἄθλιος φύσει.
πλ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἔμ', εἰ
πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψειε. χρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
πλ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
χρ. ἄληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα,
καὶ τοὺς κεραυνοὺς, ἀξίους τριωβόλου,
ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον;
πλ. ἆ. μὴ λέγ' ὦ πονηρὲ ταῦτ'. χρ. ἔχ' ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μείζω δυνάμενον. πλ. ἐμὲ σύ; χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ, ἄρχει διὰ τί ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;
κα. διὰ τ' ἀργύριον, πλεῖστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. χρ. φέρε,
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'. κα. ὁδί.
χρ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
κα, καὶ νὴ Δί', εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι πλοῦτος. χρ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας πλοῦτος ὤν;
κα. σὺ πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
ὦ φοῖβ' ἄπολλον, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες,
καὶ ζεῦ, τί φῄς, ἐκεῖνος, ὄντως εἶ σύ; πλ. ναί.
χρ. ἐκεῖνος αὐτός; πλ. αὐτότατος. χρ. πόθεν οὖν φράσον
αὐχμῶν βαδίζεις. πλ. ἐκ πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο.
χρ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.
πλ. ὁ ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν,
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην, ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλὸν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα,
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρυσοῖσι φθονεῖ.
χρ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρυσούς γε τιμᾶται μόνους,
καὶ τοὺς δικαίους. πλ. ὁμολογῶ σοι. χρ. φέρε, τί οὖν
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; πλ. φήμ' ἐγώ.
χρ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις. πλ. πάνυ μὲν οὖν.
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
χρ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν, οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
πλ. ἄφετόν με νῦν, ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.
χρ. μὰ Δί'. ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεθά σου.
πλ. οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; χρ. καὶ σύ γ' ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς, οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.

χρ. τῷ, τοῦτο κρίνεις. καρ. δηλονοτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ, μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως, ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερον τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
ὅς τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ, τι νοεῖ.
κα. ἄγε δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον,
ἤ, τἀπὶ τούτοις δρῶ. χρ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
πλ. ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. καρ. μανθάνεις
ὅ φησιν εἶναι; χρ. σοὶ λέγει τοῦτ' οὐκ ἐμοί.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
κα. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
χρ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
ἢ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς·
πλ. ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. χρ. πώμαλα.
κα. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστι δέσποτα,
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, καταλιπὼν,
ἄπειμ' ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
χρ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. πλ. μηδαμῶς. χρ. οὔκουν ἐρεῖς;
πλ. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τι μ' ἐργάσεσθε, κοὐκ ἀφήσετε.
χρ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ' ἐὰν βούλῃ γε σύ.
πλ. μέθεσθέ νυν μου πρῶτον. χρ. ἢν μεθίεμεν.
πλ. ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ' ἐμέ.

ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ᾽ ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ᾽, ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.
χρ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἀφελὼν τὸν στέφανον ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. κα. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσί.
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
χρ. ἀλλ᾽ οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς, καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. καρ. οἶδά τοι.
χρ. ἕτεροι δ᾽ ἐπλούτουν ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί. καρ. πείθομαι.
χρ. ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην τὸν θεὸν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
τὸν δ᾽ υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ᾽ αὐτὸ, νομίσας ξυμφέρειν.
κα. τί δῆθ᾽ ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
χρ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδὶ,
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ᾽ ἔτι.
πείθειν δ᾽ ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
κα. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ. χρ. τουτῳί.
κα. εἶτ᾽ οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα,
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΟΠΟΙΩΝ ΑΡΙ ΣΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Καρίων οἰκέτης.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον,
καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ.
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι,
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασι, σοφὸς,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ
τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα,
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ κἀμὲ προσβιάζεται.
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τὸ παράπαν, οὐδὲ γρύ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι.

ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ᾧ περ ἂν
ἀνδρὶ περιτύχῃ. πλοῦτος δ' ὁ παραίνεται τυφλός.
γνοὺς δ' αὐτὸν ἤγαγεν οἴκαδ', ἄλλους δημότας
καλέσας μετασχεῖν. εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
ἐσπούδαζεν, εἰς ἀσκληπιοῦ δ' ἀπῆγον. ἡ δ'
ἄφνω πενία διεκώλυσεν.
ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει. τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τἀγαθά.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Καρίων οἰκέτης	Χρεμύλος δεσπότης.
πλοῦτος.	χορὸς ἀγροίκων.
βλεψίδημος.	πενία.
γυνὴ χρεμύλου.	δίκαιος ἀνήρ.
ἕτερος ἀνὴρ ἄδικος.	συκοφάντης.
γραῦς ἡ φίλη τοῦ μειρακίου.	νεανίας.
ἑρμῆς.	ἱερεὺς διός.

Ιστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεοφειλέτας διὰ πενίαν, καὶ τὸ καρίων ὑποκοριζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ. κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι ὅθεν καὶ παροιμία ἐν καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει, καὶ τὸ βλεψίδημος ἐστὶν ἤτοι πτωχὸς ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ
ποιητῶν ὀνόματα καὶ δράματα.

θεοπόμπου δράματα ιζʹ. πλάτωνος δράματα κηʹ.
στράτιδος δράματα ιϛʹ. τηλεκλείδου δράματα ϛʹ.
φερεκράτους δράματα ιηʹ. φρυνίχου δράματα ιʹ.
κράτητος δράματα ηʹ.

Η ὑπόθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐστιν αὕτη.

Πρεσβύτης τις χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, ἐπερωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἀβρόντε μεταστείη βίον, τοιόνδε δὲ ἐγγεγύνηται ὁ χρησμός, χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι ᾧ πρώτῳ συντύχῃ, καὶ δὴ τυφλῷ καὶ γέροντι συντυχὼν, εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν. ἦν δὲ πλοῦτος οὗτος, ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ, εἰσάγει εἰς ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασι πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς πενίας καὶ τῶν πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ βλεψιδήμου καὶ χρεμύλου, πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισρεόντων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντο πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως τοιαῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἠσχύνετο.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις δι' ἰάμβων.

Μαντεύεται δίκαιος ὤν τις καὶ πένης
εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.

Πλοῦτος.	Plutus.
Νεφέλαι.	Nebulæ.
Βάτραχοι.	Ranæ.
Ἱππεῖς.	Equites.
Ἀχαρνεῖς.	Acharnes.
Σφῆκες.	Vespæ.
Ὄρνιθες.	Aues.
Εἰρήνη.	Pax.
Ἐκκλησιάζουσαι.	Concionantes.
Θεσμοφοριάζουσαι.	Cereri sacra celebrantes.
Λυσιστράτη.	Lysistrate.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΕΥΤΡΑΠΕΛΩΤΑΤΟΥ
Κωμῳδίαι ἕνδεκα.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

ARISTOPHA
NIS FACETISSIMI
Comœdiæ undecim.

Concordia paruæ res crescunt.

Τῇ ὁμονοίᾳ τὰ μικρὰ αὔξονται.

VENETIIS. M D XLII.

D. Bernardus Rozio
Monachus Olivetanus

Digitized by Google

450

6
30-f
2
6/1

~~6.30.f.2~~

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
18 B
50

~~4.4.C.18.~~

Google

Digitized by Google